

UDKAST

Forslag

til

Lov om screening af visse udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark (Investeringscreeningsloven)

Kapitel 1

Formål, anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Formålet med denne lov er at sikre, at udenlandske direkte investeringer m.v. ikke udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark gennem screening og eventuelt indgreb overfor sådanne investeringer m.v.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse, hvis der i medfør af anden lovgivning er fastsat regler om screening af udenlandske direkte investeringer m.v. af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden.

§ 2. Denne lov finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v., der foretages af udenlandske statsborgere. Loven finder dog ikke anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v., der foretages af udenlandske statsborgere fra EU-medlemsstater eller EFTA-lande med bopæl i Danmark.

Stk. 2. Denne lov finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v., der foretages af virksomheder,

- 1) der ikke er hjemmehørende i Kongeriget Danmark, herunder som har et fast driftssted i Danmark,

UDKAST

2) der er hjemmehørende i Danmark, hvis virksomheden er en dattervirksomhed eller en filial af en virksomhed, der er hjemmehørende uden for Kongeriget Danmark,

3) der er hjemmehørende i Danmark, hvis en udenlandsk statsborger, jf. stk. 1, eller en virksomhed, der ikke er hjemmehørende i Kongeriget Danmark, har kontrol med eller betydelig indflydelse i denne.

Stk. 3. Uanset stk. 2 finder loven anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v. foretaget af en virksomhed hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, hvis udenlandske statsborgere eller virksomheder hjemmehørende udenfor Kongeriget Danmark har kontrol med eller betydelig indflydelse i denne.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren fastsætte regler om, at denne lov finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v., der foretages af andre juridiske personer end nævnt i stk. 2-3, som kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1.

§ 3. Denne lov finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v. i alle erhvervsdrivende virksomheder hjemmehørende i Danmark, uanset hvordan de er organiserede.

Stk. 2. Herudover finder loven anvendelse på stiftelse af nye virksomheder i Danmark indenfor særligt følsomme sektorer eller aktiviteter, jf. § 6.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren fastsætte regler om, at denne lov finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v. i andre danske enheder end nævnt i stk. 1, som kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1.

§ 4. I denne lov forstås ved:

- 1) National sikkerhed: Forhold der vedrører Danmarks territoriale integritet og befolkningens overlevelse, risikoen for forstyrrelse af internationale relationer eller nationernes fredelige sameksistens samt trusler mod militære interesser, samt handlinger, der har til hensigt at forvolde Danmark skade, som er i strid med hensynet til national sikkerhed, herunder forbrydelser mod statens selvstændighed eller forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder.
- 2) Offentlig orden: Andre alvorlige forbrydelser som vil kunne true den offentlige orden væsentligt, uden at der herved er fare for den nationale sikkerhed.

UDKAST

- 3) Udenlandsk investor: Fysiske personer og virksomheder omfattet af § 2, stk. 1-3, samt enheder omfattet af § 2, stk. 4, som har til hensigt at foretage eller har foretaget en udenlandsk direkte investering m.v.
- 4) Udenlandsk direkte investering m.v.: Erhvervelse af kontrol eller betydelig indflydelse i virksomheder hjemmehørende i Danmark, stiftelse af nye virksomheder i Danmark med kontrol eller betydelig indflydelse samt erhvervelse af kontrol eller betydelig indflydelse ved særlige økonomiske aftaler med virksomheder hjemmehørende i Danmark samt danske enheder omfattet af § 3, stk. 3.
- 5) Erhvervelse: Direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over ejerandele eller stemmerettigheder i en virksomhed eller tilsvarende kontrol ved andre midler, som giver betydelig indflydelse på ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold.
- 6) Kontrol eller betydelig indflydelse: Direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over ejerandele eller stemmerettigheder i en virksomhed eller tilsvarende kontrol ved andre midler, herunder langfristede lån, som giver betydelig indflydelse på ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold.
- 7) Virksomhed: Alle erhvervsdrivende virksomheder uanset organisationsform.
- 8) Særlige økonomiske aftaler: joint ventures, køb af aktiver samt drifts-, leverandør- og serviceaftaler med en virksomhed hjemmehørende i Danmark, jf. § 3, stk. 1, eller en anden enhed, jf. § 3, stk. 3, hvis en udenlandsk investor derved opnår kontrol eller betydelig indflydelse.

Kapitel 2

Tilladelse til udenlandske direkte investeringer m.v. inden for særligt følsomme sektorer og aktiviteter

§ 5. En udenlandsk investor, der påtænker at erhverve en kvalificeret andel i en virksomhed hjemmehørende i Danmark inden for særligt følsomme sektorer og aktiviteter, jf. § 6, skal på forhånd ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til investeringen.

Stk. 2. Som kvalificeret andel betragtes direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over mindst 10 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne eller tilsvarende kontrol ved andre midler over ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold.

Stk. 3. Ved beregning af ejerandele eller stemmerettigheder indgår andele fra koncernforbundne virksomheder eller nærtbeslægtede personer samt tegningsretter og købsoptioner af kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres.

UDKAST

Stk. 4. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse ved forøgelse af andelen, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 1/3, 50 pct., 2/3 eller 100 pct. af ejerandelen eller stemmerettighederne i den danske virksomhed.

Stk. 5. Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse ved stiftelse af nye virksomheder, jf. § 4, nr. 4.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af stk. 1-3 ved stiftelse af nye virksomheder, jf. stk. 5, og om beregning af ejerandele eller stemmerettigheder, jf. stk. 3.

§ 6. Særligt følsomme sektorer og aktiviteter i forhold til national sikkerhed eller offentlig orden som nævnt i § 5, stk. 1, og § 7, stk. 1, omfatter bl.a.:

- a) Virksomheder inden for forsvarssektoren.
- b) Virksomheder inden for it-sikkerhedsfunktioner eller behandling af klassificerede oplysninger.
- c) Virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse, som defineret i § 2, nr. 1, i Rådets forordning nr. 428/2009/(EF) med senere ændringer.
- d) Virksomheder inden for anden kritisk teknologi end litra a) - c).
- e) Virksomheder inden for kritisk infrastruktur.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren fastsætte nærmere regler om særligt følsomme sektorer og aktiviteter, der omfattes af stk. 1.

§ 7. En udenlandsk investor, der påtænker at indgå en særlig økonomisk aftale indenfor en særligt følsom sektor eller aktivitet, jf. § 6, med en virksomhed hjemmehørende i Danmark, eller en enhed omfattet af § 3, stk. 3, skal på forhånd ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til aftalen, hvis den vil medføre, at den udenlandske investor opnår kontrol eller betydelig indflydelse på forhold i virksomheden, der kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1. § 8 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke aftaler der omfattes af stk. 1.

§ 8. Senest 90 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse efter §§ 5 og 7, meddeler Erhvervsstyrelsen, om investeringen m.v. kan tillades eller kræver nærmere undersøgelse. Fristen i 1. pkt. kan forlænges, hvis investoren afgiver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn, jf. § 16.

UDKAST

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger af den udenlandske investor, som er nødvendige for at vurdere, om den påtænkte investering m.v. udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger fra den danske virksomhed m.v. med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed m.v., herunder om ledelsesstruktur, forretningsområder m.v. Hvis de krævede oplysninger ikke tilstilles Erhvervsstyrelsen, eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 3, kan styrelsen meddele den udenlandske investor, at ansøgningen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 2, eller regler udstedt i medfør af denne lov, ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter lov om revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om ansøgningsprocedurer for tilladelse, herunder brug af særlige ansøgningskemaer, krav om elektronisk kommunikation, sprogkrav, fortrolighed og om indsendelse af en ikke-fortrolig udgave af ansøgningen om tilladelse.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administration af reglerne om ansøgning om tilladelse efter §§ 5 og 7.

§ 9. Hvis en ansøgning om at erhverve en kvalificeret andel efter § 5 eller en særlig økonomisk aftale efter § 7 ikke strider mod § 1, stk. 1, udsteder Erhvervsstyrelsen tilladelse til investeringen m.v. Tilladelse efter 1. pkt. kan meddeles på nærmere vilkår, hvis investoren har afgivet tilsagn om vilkår, jf. § 16.

Stk. 2. Hvis en virksomhed omfattet af § 2, stk. 2-4, har fået tilladelse til en investering efter stk. 1, og der efterfølgende sker ændringer i forhold til hvem, der har kontrol med eller betydelig indflydelse i virksomheden, skal der ansøges om ny tilladelse efter §§ 5 eller 7.

Stk. 3. Hvis en investering kræver nærmere undersøgelse, jf. § 8, stk. 1, og betingelserne for at udstede tilladelse efter § 9, stk. 1, ikke umiddelbart er opfyldte, finder reglerne i kapitel 9 anvendelse.

Stk. 4. Har Erhvervsstyrelsen ikke truffet beslutning inden for fristerne i § 8, stk. 1, underretter Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold den udenlandske investor om, hvad sagen beror på, og hvornår en beslutning efter stk. 1 eller 3 forventes at foreligge.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse om tilladelse efter stk. 1, hvis:

UDKAST

1. afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen, eller
2. parterne i afgørelsen ikke overholder aftalte vilkår, eller
3. parterne i afgørelsen ikke overholder pligten til at søge om tilladelse ved forøgelse af andelen i virksomheden m.v., jf. § 5, stk. 4, eller
4. parterne i afgørelsen ikke overholder pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, stk. 2 eller § 17, stk. 2.

Stk. 6. Har Erhvervsministeriet truffet afgørelse om tilladelse efter stk. 1, jf. § 32, stk. 3, nr. 2 og 4, finder stk. 5 tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. I tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, kan Erhvervsministeriet tilbagekalde en tilladelse efter stk. 1.

Kapitel 3

Anmeldelse af andre udenlandske direkte investeringer m.v. af betydning for national sikkerhed eller offentlig orden

§ 10. En udenlandsk investor kan indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen af en påtænkt eller gennemført udenlandsk direkte investering, hvis investeringen kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1, og den udenlandske investor direkte eller indirekte opnår besiddelse af eller kontrol over mindst 25 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne i en virksomhed hjemmehørende i Danmark eller tilsvarende kontrol ved andre midler over ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold.

Stk. 2. Ved beregning af ejerandele eller stemmerettigheder indgår andele fra koncernforbundne virksomheder eller nærtbeslægtede personer samt tegningsretter og købsoptioner af kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres.

Stk. 3. Uanset § 2, stk. 1, finder stk. 1 ikke anvendelse på udenlandske statsborgere fra et EU-medlemsland eller et land, der er medlem af EFTA.

Stk. 4. Uanset § 2, stk. 2, finder stk. 1 ikke anvendelse på virksomheder, der er hjemmehørende i EU eller et land, der er medlem af EFTA, forudsat at virksomheden ikke er under kontrol eller betydelig indflydelse fra statsborgere fra et land udenfor EU eller EFTA, eller af virksomheder, der er hjemmehørende udenfor EU eller EFTA.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om beregning af ejerandele eller stemmerettigheder efter stk. 1.

§ 11. En udenlandsk investor kan indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen om en påtænkt eller gennemført særlig økonomisk aftale med en virksomhed hjemmehørende i Danmark, eller en enhed omfattet af § 3, stk. 3, hvis den vil medføre, at den udenlandske investor opnår kontrol eller betydelig indflydelse, der kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1 stk. 1. § 7 finder tilsvarende anvendelse.

§ 12. Erhvervsstyrelsen undersøger, om den anmeldte investering m.v., jf. §§ 10-11, udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan af egen drift indlede en nærmere undersøgelse før og efter, at den anmeldte investering m.v. er gennemført, hvis Erhvervsstyrelsen ikke har godkendt investeringen. Hvis Erhvervsstyrelsen beslutter at indlede en sådan undersøgelse, underretter styrelsen den udenlandske investor om dette.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan afkræve den udenlandske investor alle oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om den påtænkte investering m.v. udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden i Danmark. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger hos den danske virksomhed med henblik på at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed m.v., herunder om ledelsesstruktur, forretningsområder m.v. Hvis de krævede oplysninger ikke tilstilles Erhvervsstyrelsen, eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter stk. 7, kan styrelsen meddele den udenlandske investor, at anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag.

Stk. 4. Oplysninger modtaget i forbindelse med koordination af udenlandske investeringer i EU, jf. § 23, stk. 1, kan indgå i undersøgelser efter stk. 1-2.

Stk. 5. Senest 60 hverdage efter at Erhvervsstyrelsen har underrettet den udenlandske investor om, at styrelsen har indledt en undersøgelse, meddeler Erhvervsstyrelsen, om investeringen m.v. kan godkendes.

Stk. 6. Fristen i stk. 5 beregnes fra det tidspunkt, hvor der foreligger en fuldt oplyst anmeldelse, jf. stk. 3. Fristen kan forlænges efter beslutning fra Erhvervsstyrelsen, forudsat at anmelder anmoder herom eller samtykker heri eller hvis investoren afgiver tilsagn om vilkår eller reviderede vilkår.

Stk. 7. Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter stk. 3, eller regler udstedt i medfør af denne lov, ledsages af en erklæring fra en revisor, der er godkendt efter lov om revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

Stk. 8. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for anmeldelser, herunder brug af særlige skemaer, krav om elektronisk kommunikation, sprogkrav, fortrolighed og om indsendelse af en ikke-fortrolig udgave af anmeldelsen.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af gebyr for administration af reglerne om anmeldelse efter §§ 10-11.

§ 13. Strider en investering m.v., der er anmeldt efter §§ 10-11, ikke mod § 1, stk. 1, godkender Erhvervsstyrelsen investeringen.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan godkende investeringen m.v. på nærmere vilkår, hvis investoren har afgivet tilsagn om vilkår, jf. § 16.

Stk. 3. Hvis en investering m.v. kræver yderligere undersøgelse, jf. § 12, stk. 1, og betingelserne for at godkende investeringen m.v. efter stk. 1, ikke umiddelbart er opfyldte, finder reglerne i kapitel 9 anvendelse.

Stk. 4. Har Erhvervsstyrelsen ikke inden for 60 hverdage efter tidspunktet for anmeldelsen, jf. § 12, stk. 5, givet investoren underretning om, at styrelsen har besluttet at iværksætte en undersøgelse, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af investeringen, medmindre Erhvervsstyrelsen har afgivet meddelelse om, at anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag efter § 12, stk. 3.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1-2 hvis

1. afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen, eller
2. parterne i afgørelsen ikke overholder stillede vilkår, eller
3. parterne i afgørelsen ikke overholder pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2.

Stk. 6. Har Erhvervsministeriet truffet afgørelse om godkendelse efter stk. 1-2, jf. § 32, stk. 3, nr. 2 og 4, finder stk. 5 tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. I tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, kan Erhvervsministeriet tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1.

§ 14. Erhvervsstyrelsen kan beslutte at indlede en undersøgelse af en udenlandsk direkte investering m.v., der er omfattet af §§ 10-11, men som ikke er anmeldt til Erhvervsstyrelsen, i op til 5 år fra investeringens gennemførelse. I så fald gælder bestemmelserne i §§ 12 og 13 tilsvarende.

UDKAST

Afgørelseskriterier

§ 15. Ved vurderingen af, om en udenlandsk direkte investering m.v. efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1, skal der tages hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder følgende kriterier, hvor relevant:

- 1) For så vidt angår den danske virksomhed som investeringen m.v. er rettet imod:
 - a) om den danske virksomhed opererer eller påvirker kritisk infrastruktur,
 - b) om den danske virksomhed behandler eller har adgang til klassificerede oplysninger eller følsomme personoplysninger,
 - c) den danske virksomheds position på det danske marked, herunder muligheder for substitution,
 - d) om den danske virksomhed hører til forsvarsindustrien, producerer produkter med dobbelt anvendelse, eller anden kritisk teknologi af betydning for national sikkerhed eller offentlig orden, eller
 - e) om den danske virksomhed varetager eller bidrager til forsyning af kritiske råvarer, herunder energi eller råvarer, samt fødevarer sikkerhed.

- 2) For så vidt angår den udenlandske investor:
 - a) om den udenlandske investor direkte eller indirekte kontrolleres af regeringen, herunder et tredjelands statslige organer eller væbnede styrker, herunder gennem ejerforhold eller betydelig finansiering,
 - b) om den udenlandske investor er eller har været involveret i aktiviteter, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden i en EU-medlemsstat eller i andre venligtsindede og allierede lande,
 - c) om der er en alvorlig risiko for, at den udenlandske investor deltager i eller har relationer til ulovlige eller kriminelle aktiviteter af betydning for national sikkerhed eller offentlig orden, eller
 - d) om der er indikationer på, at den udenlandske investor bevidst forsøger at omgå screeningsreglerne, f.eks. gennem anvendelse af stråmandslignende selskabskonstruktioner.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren fastsætte regler om kriterier til bedømmelse af, om udenlandske direkte investeringer m.v. udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden.

Kapitel 5

Tilsagn om vilkår for gennemførelse af investeringer (aftalte vilkår)

§ 16. Efter forhandling med Erhvervsstyrelsen kan en udenlandsk investor afgive tilsagn om at overholde nærmere aftalte vilkår for gennemførelse af en investering omfattet af §§ 5 eller 7 samt §§ 10-11 med henblik på at sikre, at investeringen ikke vil være i strid med lovens § 1, stk. 1.

Stk. 2. Tilsagn om vilkår efter stk. 1 skal overholdes så længe den pågældende udenlandske direkte investering m.v. opretholdes. Den udenlandske investor skal årligt indsende en redegørelse for, hvorledes det er sikret, at de aftalte vilkår er overholdt i årets løb. Redegørelsen skal være ledsaget af en påtegning om rigtigheden af oplysningerne fra en revisor, der er godkendt efter lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven).

Kapitel 6

Påbud, forbud og afslag

§ 17. Erhvervsministeriet kan give påbud om overholdelse af nærmere fastsatte vilkår som betingelse for tilladelse til eller godkendelse af en investering omfattet af §§ 5 eller 7 samt §§ 10-11.

Stk. 2. Vilkår fastsat efter stk. 1 skal overholdes så længe den pågældende udenlandske direkte investering opretholdes. § 16, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

§ 18. Erhvervsministeriet kan give afslag på eller nedlægge forbud mod gennemførelse af en udenlandsk direkte investering m.v. omfattet af §§ 5 eller 7 samt §§ 10-11, hvis investeringen vil være i strid med § 1, stk. 1, og det ikke har været muligt at afbøde dette ved vilkår for investeringens gennemførelse efter §§ 16 eller 17.

§ 19. Erhvervsministeriet kan give påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investering omfattet af lovens §§ 10-11, hvis ministeriet træffer afgørelse om, at investeringen er gennemført i strid med lovens § 1, stk. 1.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan give påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investering m.v. omfattet af §§ 5 eller 7 samt §§ 10-11, hvis styrelsen konstaterer, at tilsagn om vilkår efter § 16 eller påbud om vilkår efter § 17 ikke overholdes, mens den pågældende investering m.v. opretholdes, eller der ikke er ansøgt om tilladelse til en investering m.v. i strid med §§ 5 eller

UDKAST

7. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes give påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investering, hvis den udenlandske investor ikke tilstiller styrelsen de oplysninger, som styrelsen har forlangt efter § 29.

§ 20. Erhvervsstyrelsen kan nedlægge et midlertidigt forbud mod gennemførelsen af en investering m.v., der er anmeldt efter §§ 10-11 men ikke endeligt gennemført, indtil Erhvervsstyrelsen har truffet en afgørelse efter § 13, stk. 1-2, eller §§ 17, stk. 1, og 18, jf. dog § 13, stk. 4.

Stk. 2. I sager der forelægges for Erhvervsministeriet efter § 32, stk. 1, gælder et midlertidigt forbud efter stk. 1, indtil ministeriet har truffet afgørelse efter § 32, stk. 3.

Kapitel 7 *Ekspropriation*

§ 21. Erhvervsministeren kan i det omfang, det er nødvendigt for gennemførelse af påbud efter § 19, iværksætte ekspropriation af privat ejendom.

Stk. 2. Udgør gennemførelse af foranstaltninger efter denne lov et ekspropriativt indgreb, ydes fuldstændig erstatning til den eller de berørte ejere.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved ekspropriation efter stk. 1.

Kapitel 8 *Kontrol af udenlandske investeringer*

Generel bestemmelse om Erhvervsstyrelsens kontrol med udenlandske investeringer

§ 22. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark, der er omfattet af denne lov. Kontrollen omfatter følgende forhold:

1. Kontrol af rigtigheden af oplysninger ved ansøgning om tilladelse.
2. Overholdelse af vilkår aftalt eller fastsat i tilladelser eller godkendelser efter denne lov.
3. Investeringer m.v. der er anmeldte efter denne lov.
4. Investeringer m.v. omfattet af denne lov, der ikke er anmeldte.
5. Investeringer m.v. hvor der i strid med denne lov ikke er ansøgt om tilladelse.

Stk. 2. Kontrollen kan udføres i forbindelse med modtagelse af ansøgninger om tilladelse, jf. §§ 5 eller 7, og som efterfølgende risikobaseret kontrol.

Stk. 3. Kontrollen kan i særlige tilfælde udføres som en tilfældig stikprøvevis kontrol.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsens kontrol efter denne lov kan gennemføres i forbindelse med kontrol eller undersøgelse i medfør af anden lovgivning under styrelsens område. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser om samarbejdet med andre myndigheder efter forhandling med disse.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan mod behørig legitimation og uden retskendelse få adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til denne lov, eller regler fastsat i medfør af denne lov. Det samme gælder andre myndigheder, som deltager i kontrollen sammen med Erhvervsstyrelsen, jf. stk. 4. Kontrolbesøg efter 1. pkt. vil ske som på forhånd varslede besøg.

Stk. 6. Virksomheder og personer, der er omfattet af denne lov, skal yde Erhvervsstyrelsen den nødvendige bistand til tilsyns- og kontrolopgavernes effektive gennemførelse efter stk. 5, herunder udlevere relevante oplysninger, give adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler samt bistå ved kontrolbesøg m.v.

Koordination af kontrol af udenlandske investeringer i EU

§ 23. Erhvervsstyrelsen er nationalt kontaktpunkt i forhold, der vedrører gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen. Erhvervsstyrelsen varetager som nationalt kontaktpunkt de forpligtelser, der følger af forordningens samarbejds mekanisme i forbindelse med screening af udenlandske direkte investeringer.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser om samarbejdet med andre myndigheder om varetagelsen af opgaverne som nationalt kontaktpunkt efter stk. 1, efter forhandling med disse myndigheder.

Kontrol ved modtagelse af ansøgninger om tilladelser til udenlandske direkte investeringer

§ 24. Erhvervsstyrelsen gennemfører en kontrol af rigtigheden af oplysninger i forbindelse med ansøgninger om tilladelser til udenlandske direkte investeringer m.v. efter denne lov, jf. §§ 5 eller 7, og regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan afvise ansøgninger om tilladelser, som indeholder fejl og mangler.

Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol af udenlandske investeringer

§ 25. Erhvervsstyrelsen gennemfører en risikobaseret kontrol af overholdelse af vilkår for tilladelser til udenlandske direkte investeringer m.v., der er aftalt eller fastsat efter denne lov, jf. §§ 16-17.

§ 26. Erhvervsstyrelsen gennemfører en risikobaseret kontrol af om udenlandske direkte investeringer m.v., der er anmeldte efter denne lov, jf. §§ 10-11, er i overensstemmelse med § 1, stk. 1.

§ 27. Hvis Erhvervsstyrelsen bliver bekendt med, at en udenlandsk direkte investering m.v., der er omfattet af denne lov, og som ikke er anmeldt efter §§ 10-11, kan være i strid med denne lovs § 1, stk. 1, kan styrelsen gennemføre en nærmere undersøgelse af investeringen. Tilsvarende gælder, hvis Erhvervsstyrelsen bliver bekendt med, at der i strid med §§ 5 eller 7, er gennemført en investering m.v. uden tilladelse.

§ 28. Erhvervsstyrelsen kan i særlige tilfælde benytte ekstern bistand ved udførelse af en kontrol af en udenlandsk direkte investering m.v., der er omfattet af denne lov.

§ 29. Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger af den udenlandske investor, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven er overholdt. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger hos den danske virksomhed m.v. med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed m.v., herunder om ledelsesstruktur, forretningsområder m.v.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med, at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, kræve, at den pågældende indhenter en erklæring fra en godkendt revisor om rigtigheden af bestemte oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af den pågældende. Kun revisorer, som er godkendt i henhold til lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), kan afgive erklæring efter 1. pkt.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om erklæringer fra godkendte revisorer efter denne lov.

§ 30. Erhvervsstyrelsen kan, når det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en kontrol efter §§ 25-27 iværksættes eller er blevet iværksat. Styrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning, kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Navnet på den udenlandske investor kan fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis offentliggørelsen vurderes at ville være en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

§ 31. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med en kontrol efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov:

1. Påtale en overtrædelse.
2. Påbyde, at en overtrædelse bringes til ophør.
3. Påbyde afvikling af en investering, jf. § 19, stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelsen af et påbud efter stk. 1, nr. 2.

Kapitel 9

Kompetent myndighed, afgørelseskompetence

§ 32. Erhvervsstyrelsen er kompetent myndighed og træffer afgørelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf, jf. dog stk. 3. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at en ansøgt investering efter §§ 5 eller 7 eller en anmeldt investering efter §§ 10-11 kan medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1, og truslen ikke kan afbødes ved aftalte vilkår for investeringens gennemførelse, jf. § 16, forelægges ansøgningen eller anmeldelsen for Erhvervsministeriet, jf. stk. 2-3.

Stk. 2. I sager der forelægges Erhvervsministeriet efter stk. 1, indleder Erhvervsministeriet forhandling med Finansministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Forsvarsministeriet og vedkommende ressortministerium.

Stk. 3. På baggrund af forhandlingerne efter stk. 2, træffer Erhvervsministeriet afgørelse om:

1. Afslag på tilladelse til en investering efter §§ 5 eller 7 eller forbud mod en investering, der er anmeldt efter §§ 10-11.
2. Tilladelse til en ansøgt investering efter §§ 5 eller 7 eller godkendelse af en investering anmeldt efter §§ 10-11 på nærmere fastsatte vilkår.
3. Påbud om afvikling af en investering omfattet af §§ 10-11, der er gennemført i strid med § 1, stk. 1, uanset om investeringen er anmeldt eller ikke er anmeldt.

4. Tilladelse til en ansøgning om investering efter §§ 5 eller 7 eller godkendelse af en investering anmeldt efter §§ 10-11.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 3, nr. 4, meddeles af Erhvervsstyrelsen.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan bemyndige Erhvervsstyrelsen til at udøve nærmere angivne beføjelser, der i denne bestemmelse er tillagt Erhvervsministeriet.

Kapitel 10

Kommunikation m.v.

§ 33. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 34. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Erhvervsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektroniske databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen som afsender.

§ 35. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer en entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 11

Sprogkrav

§ 36. Erhvervsstyrelsen kan sagsbehandle og træffe afgørelse på engelsk, hvis adressaterne for afgørelsen ønsker det, og hensynet til sagens parter ikke på afgørende måde taler imod at anvende engelsk. Har Erhvervsstyrelsen truffet afgørelse på engelsk, skal der foreligge et dansk resumé heraf.

§ 37. Ansøgninger om tilladelse, anmeldelser, erklæringer om vilkår m.v., som indsendes til Erhvervsstyrelsen skal være affattet på dansk eller engelsk. Erhvervsstyrelsen kan forlange, at dokumenter indsendes i bekræftet oversættelse til dansk eller engelsk.

Kapitel 12

Tavshedspligt og offentlighed

§ 38. Reglerne om aktindsigt og egenaces i lov om offentlighed i forvaltningen finder ikke anvendelse for sager m.v., som behandles efter denne lov.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen og Erhvervsministeriet kan uanset reglerne om partens aktindsigt i forvaltningsloven efter høring af relevante myndigheder bestemme, at oplysninger, der har indgået i en afgørelse efter § 9, § 13 og §§ 17-20 ikke kan videregives til de parter, som afgørelsen angår, når dette er nødvendigt af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden.

§ 39. Erhvervsstyrelsens og Erhvervsministeriets ansatte er under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem varetagelse af myndighedsopgaver efter denne lov, jf. dog § 30. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i Erhvervsstyrelsens drift, og eksperter, der handler på Erhvervsstyrelsens vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør.

Stk. 2. Samtykke fra den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, berettiger ikke personer som nævnt i stk. 1 til at videregive fortrolige oplysninger.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at fortrolige oplysninger uanset stk. 1 kan videregives til nærmere angivne myndigheder.

Stk. 4. Alle, der efter regler fastsat i medfør af stk. 3 modtager fortrolige oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, er med hensyn til disse oplysninger undergivet tavshedspligten som nævnt i stk. 1.

Kapitel 13 *Domstolsprøvelse*

§ 40. Erhvervsministeriets og Erhvervsstyrelsens afgørelser efter denne lov kan alene indbringes for domstolene.

§ 41. Søgsmål til prøvelse af påbud, forbud eller vilkår efter §§ 17-20, kan indbringes for domstolene ved at anlægge sag mod erhvervsministeren, eller for afgørelser truffet efter § 19, stk. 2, Erhvervsstyrelsen, ved Københavns Byret. I afgørelsen af sagen ved byretten deltager 3 dommere.

Stk. 2. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan i særlige tilfælde lade personer, der er ansat i Politiets Efterretningstjeneste møde for Erhvervsministeriet eller Erhvervsstyrelsen i retten som rettergangsfuldmægtig.

§ 42. Som parter i sagen anses dem, som har en retlig interesse i en afgørelse omfattet §§ 17-20. Som part i sagen for det offentlige anses erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, dog for afgørelser truffet efter § 19, stk. 2, Erhvervsstyrelsen.

Stk. 2. Retten beskikker en særlig advokat til at varetage partens interesser og på vegne af denne udøve partsbeføjelser med hensyn til oplysninger omfattet af § 38, stk. 2. Om salær og godtgørelse for udlæg til den særlige advokat gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

Stk. 3. Den særlige advokat efter stk. 1 skal underrettes om alle retsmøder i sagen og er berettiget til at deltage i disse. Den særlige advokat skal gøres bekendt med og have udleveret kopi af det materiale, som indgår i sagen for retten.

Stk. 4. Erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan dog bestemme, at der af sikkerhedsmæssige grunde ikke udleveres kopi til den særlige advokat. Det samme gælder for Erhvervsstyrelsen i forhold til afgørelser truffet efter § 19, stk. 2. Spørgsmålet kan af den særlige advokat indbringes for retten.

§ 43. Oplysninger omfattet af § 38, stk. 2, videregives til den særlige advokat beskikket efter § 42, stk. 2. Når sådanne oplysninger er videregivet til den særlige advokat, må vedkommende ikke drøfte sagen med parten eller dennes advokat og må ikke udtale sig i retsmøder, hvor parten eller dennes advokat er til stede. Parten og dennes advokat kan til enhver tid give skriftlige meddelelser til den særlige advokat om sagen.

Stk. 2. Retten kan af egen drift eller efter begæring fra den særlige advokat beskikket efter § 42, stk. 2, beslutte, at oplysninger, der er indgået i erhvervsministerens afgørelse efter § 1, stk. 1, eller Erhvervsstyrelsens afgørelse efter § 19, stk. 2, videregives til parten og dennes advokat, hvis sikkerhedsmæssige forhold ikke kan begrunde erhvervsministerens eller Erhvervsstyrelsens bestemmelse efter § 38, stk. 2. Afgørelsen træffes ved kendelse, og efter at den særlige advokat og erhvervsministeren eller dennes bemyndigede, for afgørelser truffet efter § 19, stk. 2, Erhvervsstyrelsen, har haft lejlighed til at udtale sig. Kendelsen kan kæres af de i 2. pkt. nævnte personer. Kære af en afgørelse om, at oplysninger videregives, har opsættende virkning.

Stk. 3. Har retten truffet afgørelse efter stk. 2, 1. pkt., kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, bestemme, at de pågældende oplysninger ikke indgår i sagen for retten.

Stk. 4. Ingen må deltage som dommer i sagen, hvis den pågældende har truffet afgørelse efter stk. 2, 1. pkt., eller i øvrigt har haft adgang til oplysninger omfattet af en sådan afgørelse og justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, har truffet beslutning efter stk. 3 om, at de pågældende oplysninger ikke indgår i sagen for retten.

§ 44. Den del af et retsmøde, der angår, eller hvor der fremlægges eller behandles oplysninger omfattet af § 38, stk. 2, og som ikke er omfattet af en afgørelse efter § 43, stk. 2, holdes for lukkede døre. I denne del af et retsmøde deltager den særlige advokat beskikket efter § 42, stk. 2, men ikke parten og dennes advokat.

Stk. 2. Retten bestemmer, hvordan retsmøder, der efter stk. 1 helt eller delvis holdes for lukkede døre, gennemføres.

§ 45. Retten træffer afgørelse, efter at parterne og den særlige advokat beskikket efter § 42, stk. 2, har haft lejlighed til at udtale sig.

§ 46. Justitsministeren antager et antal advokater, der kan beskikkes efter § 42, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de pågældende advokater, herunder om vagtordninger, om vederlag for at stå til rådighed og om sikkerhedsmæssige spørgsmål.

§ 47. Reglerne i dette kapitel om sagens behandling i byretten gælder tilsvarende for sagens behandling i landsretten og Højesteret.

UDKAST

§ 48. Søgsmål til prøvelse af påbud, forbud eller vilkår efter §§ 17-20 skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende part. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra datoen for offentliggørelsen.

Kapitel 14 *Straffebestemmelser*

§ 49. Overtrædelse af pligten til at ansøge om tilladelse efter §§ 5 eller 7, overtrædelse af et påbud, forbud eller vilkår efter §§ 17-20 samt overtrædelse af § 22, stk. 6, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 15 *Ikrafttræden*

§ 50. Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på udenlandske investeringer m.v., der er gennemført inden lovens ikrafttrædelse.

Kapitel 16 *Territorialbestemmelser*

§ 51. [Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland].

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
 - 2.1. Den tværministerielle arbejdsgruppe vedrørende nationale sikkerhedsinteresser ved visse investeringer m.v.
3. Gældende ret
 - 3.1. Gældende sektorspecifikke screeningsordninger m.v.
 - 3.1.1. Krigsmaterieloven
 - 3.1.2. Kontinentalsokkeloven
 - 3.2. FDI-forordningen
4. Fremmed ret
 - 4.1. Screeningsordninger i udvalgte lande
 - 4.1.1. Omfattede sektorer
 - 4.1.2. De omfattede aktiviteter i andre landes screeningsordning
 - 4.1.3. Screening af andre økonomiske aktiviteter i udvalgte lande
 - 4.1.4. Notifikation af investeringer i udvalgte lande
 - 4.1.5. Hjemmel til indgreb
 - 4.1.6. Domstolsprøvelse og fortrolighed
 - 4.1.6.1. Fortrolighed i forbindelse med en afgørelse om indgreb
 - 4.1.6.2. Fortrolighed i forbindelse med en eventuel domstolsprøvelse
5. Lovforslagets hovedpunkter
 - 5.1. Formål, anvendelsesområde og definitioner
 - 5.1.1. Gældende ret
 - 5.1.2. Den tværministerielle arbejdsgruppes anbefalinger
 - 5.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 5.1.4. Den foreslåede ordning
 - 5.2. Sektoriel og tværsektoriel screeningsordning
 - 5.2.1. Gældende ret
 - 5.2.2. Den tværministerielle arbejdsgruppes anbefalinger
 - 5.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 5.2.4. Den foreslåede ordning
 - 5.3. Afgørelseskriterier
 - 5.3.1. Gældende ret
 - 5.3.2. Den tværministerielle arbejdsgruppes anbefalinger
 - 5.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 5.3.4. Den foreslåede ordning
 - 5.4. Administration og kompetent myndighed

- 5.4.1. Gældende ret
- 5.4.2. Den tværministerielle arbejdsgruppes anbefalinger
- 5.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser
- 5.4.4. Den foreslåede ordning
- 5.5. Kontrol og sanktioner
- 5.5.1. Gældende ret
- 5.5.2. Den tværministerielle arbejdsgruppes anbefalinger
- 5.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser
- 5.5.4. Den foreslåede ordning
- 5.6. Offentlighed og domstolsprøvelse
- 5.6.1. Gældende ret
- 5.6.2. Den tværministerielle arbejdsgruppes anbefalinger
- 5.6.3. Erhvervsministeriets overvejelser
- 5.6.4. Den foreslåede ordning
- 5.7. Straffebestemmelser
- 6. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen
- 7. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 9. Administrative konsekvenser for borgerne
- 10. Klima- og miljømæssige konsekvenser
- 11. Forholdet til EU-retten
- 12. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
- 12.1. Handels- og investeringsaftaler
- 12.2. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder
- 13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 14. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at sikre, at udenlandske direkte investeringer og visse andre økonomiske aktiviteter ikke udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Med lovforslaget foreslås, at der indføres en screeningsordning i form af en sektorbaseret tilladelsesordning for investeringer m.v. i sektorer, der vurderes som mest følsomme i forhold til national sikkerhed eller offentlig orden kombineret med en tværsektoriel frivillig anmeldelsesordning. Screeningsordningen vil muliggøre, at der kan gøres indgreb overfor udenlandske direkte investeringer m.v., der vurderes at være uforenelige med hensynet til den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark.

Som en lille, åben økonomi er Danmark afhængig af global samhandel og investeringer. Udenlandske investeringer bidrager til at øge Danmarks vækst, produktivitet, konkurrenceevne, eksport og innovation. I perioden 2013-2018 var der i Danmark indadgående udenlandske direkte investeringer for ca. 3850 mia. kr. svarende til 30,9 pct. af Danmarks samlede BNP i perioden. Størstedelen af investeringerne kom fra andre EU-medlemsstater – 2912 mia. kr., hvilket svarer til 23,3 pct. af det samlede danske BNP i perioden. Fremmede staters investeringer i danske virksomheder eller i f.eks. kritisk infrastruktur kan imidlertid have bagvedliggende ikke-kommercielle, strategiske eller udenrigspolitiske hensigter og dermed have betydning for vores nationale sikkerhed og offentlige orden. Det samme kan gælde andre udenlandske økonomiske aktiviteter.

Det er i en dansk og europæisk sammenhæng blevet stadig mere tydeligt, hvordan den teknologiske udvikling og digitaliseringen kan gøre Danmark og andre lande sårbare over for aktører, der f.eks. er under indflydelse af fremmede magter. En dansk screeningsordning og indgrebshjemmel vil sigte mod at imødegå de risici, der kan være forbundet med fremmede investeringer og andre økonomiske aktiviteter. Der er tale om et bredt spektrum af risici, herunder risici som følge af manglende kontrol over forsyningskæder, andre landes monopol på samfundsvigtige funktioner og ydelser samt risici forbundet med teknologi- og videnoverførsel mere bredt. Dertil kommer trusler fra spionage, sabotage, nedbrud af kritisk infrastruktur m.v.

En række sammenlignelige lande har bl.a. på den baggrund i de senere år indført screeningsordninger for at adressere de sikkerhedsmæssige aspekter ved visse investeringer, og der er stigende opmærksomhed omkring spørgsmålet i både EU og NATO. Således blev der i 2019 vedtaget en EU-forordning (FDI-forordningen) om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (Forordning (EU) 2019/452 af 2019). FDI-forordningen sætter rammerne for medlemsstaternes arbejde med deres respektive nationale screeningsordninger, men pålægger ikke medlemsstaterne at etablere en generel screeningsordning. Forordningen finder anvendelse fra den 11. oktober 2020.

De sikkerhedsmæssige udfordringer understreges også tydeligt af Kommissionens meddelelse af 26. marts 2020 (Vejledning til medlemsstaterne vedrørende udenlandske direkte investeringer og fri bevægelighed for kapital fra tredjelande og beskyttelse af Europas strategiske aktiver, inden forordning (EU) 2019/452 (forordning om FDI-screening) finder anvendelse

(2020/C 99 I/01)). Af meddelelsen fremgår det bl.a., at EU skal være åben for udenlandske investeringer, hvilket er af afgørende betydning for EU's økonomiske vækst, konkurrenceevne, beskæftigelse og innovation, ligesom mange europæiske virksomheder er fuldt integreret i globale forsyningskæder. Samtidig peges dog i meddelelsen på behovet for at balancere EU's åbenhed i forhold til udenlandske investeringer med tilstedeværelsen af "passende" screeningsredskaber. Kommissionen vurderer i meddelelsen bl.a., at COVID-19-pandemien og de afledte økonomiske konsekvenser har medført en øget risiko for forsøg på at erhverve kapacitet inden for sundhedspleje (f.eks. til at producere medicinsk udstyr eller beskyttelsesudstyr) eller relaterede industrier såsom forskningsinstitutter (som f.eks. udvikler vacciner) gennem udenlandske direkte investeringer. Kommissionen anbefaler i lyset heraf, at de EU-medlemsstater, der på nuværende tidspunkt ikke har en screeningsmekanisme, eller hvor eksisterende screeningsmekanismer, ikke vurderes at omfatte samtlige relevante transaktioner, indfører en (bredere) screeningsmekanisme.

En tværministeriel arbejdsgruppe (herefter arbejdsgruppen) har haft til opgave at komme med anbefalinger til mulige modeller for en kommende generel screeningsordning. Arbejdsgruppen afsluttede i oktober 2020 sit arbejde med en rapport, jf. nærmere herom under pkt. 2 nedenfor.

Regeringen har på den baggrund vurderet, at der er behov for at sikre en øget beskyttelse af nationale sikkerhedsinteresser i forbindelse med udenlandske direkte investeringer m.v.

2. Lovforslagets baggrund

Den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) nedsatte i april 2018 en tværministeriel arbejdsgruppe vedrørende nationale sikkerhedsinteresser ved visse investeringer m.v.

Arbejdsgruppen fik bl.a. til opgave at komme med forslag til et selvstændigt lovgrundlag, der giver myndighederne hjemmel til at gribe ind i situationer, hvor udenlandske investeringer og andre økonomiske aktiviteter er uforenelige med hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed i Danmark samt udkast til et lovgrundlag for en eventuel mekanisme til screening af investeringer m.v.

I april 2019 blev det under den daværende regering besluttet, at arbejdsgruppen i første omgang skulle udarbejde en rapport med henblik på en grundig

afdækning af de relevante temaer og mulige modeller for en kommende generel screeningsordning – inkl. en indgrebshjemmel – i erkendelsen af, der knytter sig nogle væsentlige og komplekse spørgsmål til udviklingen af en kommende screeningsordning. Det blev i samme forbindelse besluttet, at der skulle udarbejdes et samlet lovgrundlag for screeningsmekanismen og indgrebshjemlen.

Regeringen (Socialdemokratiet) besluttede i november 2019 at videreføre det igangsatte arbejde i arbejdsgruppen, da der efter regeringens opfattelse er behov for øget fokus på beskyttelse af nationale sikkerhedsinteresser i forbindelse med visse udenlandske investeringer og andre økonomiske aktiviteter. Arbejdsgruppen afsluttede i oktober 2020 sit arbejde med ”Rapport om en kommende ordning for screening af udenlandske investeringer m.v. – anbefalinger fra den tværministerielle arbejdsgruppe vedrørende nationale sikkerhedsinteresser ved visse investeringer m.v.”. Arbejdsgruppen præsenterer i sin rapport tre overordnede modeller (optioner) for en kommende generel screeningsordning, inkl. en indgrebshjemmel, i Danmark.

Arbejdsgruppen peger på tre optioner for, hvordan en kommende generel screeningsordning overordnet kan indrettes:

- En sektorspecifik tilladelsesordning for udenlandsk erhvervelse af kontrol eller indflydelse over en dansk enhed inden for udvalgte særligt følsomme og følsomme sektorer og aktiviteter (option 1).
- En sektorspecifik tilladelsesordning inden for særligt følsomme sektor og aktiviteter og en tværsektoriel frivillig notifikationsordning for udenlandsk erhvervelse af kontrol eller indflydelse over en dansk enhed og ”tilsvarende foranstaltninger” (option 2).
- En sektorspecifik tilladelsesordning inden for særligt følsomme sektorer og aktiviteter og en gradueret tværsektoriel notifikationsordning for udenlandsk erhvervelse af kontrol eller indflydelse over en dansk enhed og ”tilsvarende foranstaltninger”. Den graduerede notifikationsordning indebærer en pligt til at notificere inden for følsomme sektorer og aktiviteter. For andre omfattede erhvervelser og tilsvarende foranstaltninger er notifikationen frivillig (option 3).

Regeringen har ud fra en samlet vurdering af de foreslåede optioner vurderet, at arbejdsgruppens option 2 vil være mest hensigtsmæssig. Option 2 vil placere Danmark blandt de lande med mere robuste eller restriktive ordninger blandt de undersøgte, sammenlignelige lande. Med option 2 vil man få

UDKAST

en ordning, som har lighedspunkter med både den finske og den tyske generelle screeningsordning. Ordningen vurderes at være et effektivt værktøj i forhold til det dynamiske trusselsbillede, som ordningen skal bidrage til håndteringen af, men vurderes samtidig at give en tilstrækkelig klarhed og forudsigelighed, så påvirkningen af investeringsklimaet minimeres. Til sammenligning vurderes option 1, som er en smal sektorspecifik tilladelsesordning, ikke at være tilstrækkeligt sikkerhedsmæssigt robust eller at kunne tage højde for udvikling i trusselsbilledet. Option 3 vurderes at blive meget kompleks at administrere for erhvervslivet.

Det foreliggende lovforslag tager dermed udgangspunkt i arbejdsgruppens foreslåede option 2, der som nævnt vedrører en sektorspecifik tilladelsesordning omfattende udenlandske investeringer m.v. kombineret med en frivillig tværsektoriel anmeldelsesordning.

Der er i forbindelse med udmøntningen af arbejdsgruppens anbefalinger i lovforslaget foretaget nødvendige lovtekniske og redaktionelle præciseringer. Desuden foreslås det at medtage stiftelse af nye virksomheder, såkaldte Greenfield-investeringer, i anvendelsesområdet for screening af udenlandske investeringer i særligt følsomme sektorer, som arbejdsgruppen alene peger på som en mulighed, da udenlandske investeringer ved stiftelse af nye virksomheder i særligt følsomme sektorer efter omstændighederne vurderes også at kunne indebære trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden.

Lovforslagets screeningsordning og indgrebshjemmel vil være centrale elementer i forhold til at sikre et bedre værn af Danmark, men skal ses i sammenhæng med en række øvrige tiltag til at reducere danske sårbarheder. Det gælder især den kommende lovgivning om leverandørsikkerhed i den kritiske teleinfrastruktur, hvor regeringen i foråret 2020 igangsatte et lovgivningsarbejde med henblik på at sikre, at nationale sikkerhedsinteresser i tilstrækkelig grad beskyttes, når teleudbydere indgår aftaler om leverancer eller drift af kritiske dele af Danmarks teleinfrastruktur.

Herudover kan nævnes bl.a. arbejdet med sikkerhed på forsknings- og uddannelsesområdet. Internationalt forsknings- og innovationssamarbejde indebærer samarbejde med forskere i lande med forskellige kulturer, værdier, samfunds- og styreformere. Det er der en stor styrke i, men samarbejdet rummer også udfordringer, som kan være vanskelige at navigere i for forskningsinstitutioner og ikke mindst den enkelte forsker. Derfor har uddannelses- og forskningsministeren besluttet at nedsætte et udvalg, som skal gennemgå eksisterende rammer med relevans for internationalt forsknings- og innovationssamarbejde og se på behovet for eventuelle supplerende tiltag.

3. Gældende ret

3.1. Gældende sektorspecifikke screeningsordninger m.v.

Der findes i Danmark ikke på nuværende tidspunkt et generelt lovgrundlag, der gør det muligt at screene udenlandske investeringer og andre økonomiske aktiviteter på tværs af sektorer ud fra et hensyn til national sikkerhed og offentlig orden og om nødvendigt foretage indgreb. Imidlertid findes der en række sektorspecifikke screeningsordninger i Danmark, der har til formål at varetage samme eller lignende hensyn.

Efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/452/EU af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (herefter FDI-forordningen) defineres en "screeningsmekanisme" som et almengyldigt instrument – f.eks. en lov eller forskrift – der fastsætter vilkårene, betingelserne og procedurerne for at vurdere, undersøge, tillade, betinge, forbyde eller afvikle udenlandske direkte investeringer af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden. I dansk ret findes der sådanne sektorspecifikke screeningsmekanismer i FDI-forordningens forstand i krigsmaterielloven (lovbekendtgørelse nr. 1004 af 22. oktober 2012 om krigsmateriel m.v.) og kontinentalsokkeloven (lovbekendtgørelse nr. 1189 af 21. september 2018 om kontinentalsoklen og visse rørledningsanlæg på søterritoriet.). Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.2. og 3.1.3.

Herudover findes der en række sektorspecifikke screeningsordninger, der ikke er omfattet af definitionen i FDI-forordningen, f.eks. fordi ordningerne ikke finder anvendelse for udenlandske direkte investeringer, eller fordi ordningerne varetager andre hensyn end hensynet til national sikkerhed og offentlig orden.

I den forbindelse er lov om net- og informationssikkerhed (NIS-loven) (lov nr. 1567 af 15. december 2015 om net- og informationssikkerhed) særligt relevant, da der i medfør heraf er indført en screeningsordning, der omfatter aftaler om kritiske dele af teleinfrastrukturen samt driften heraf. Derudover kan der i medfør af NIS-lovgivningen udstedes påbud til teleudbydere om at foretage konkrete foranstaltninger, såfremt det er af væsentlig samfundsmæssig betydning. Screeningsordningen og påbudsmulighederne blev bl.a. indført for at tage højde for de særlige problemstillinger, som var knyttet til teleudbydernes stigende anvendelse af bl.a. driftsleverandører, der kunne udgøre en trussel mod informationssikkerheden.

Herudover er der en række andre love, der på forskellig vis bl.a. varetager hensynet til den nationale eller offentlige sikkerhed. Det drejer sig om frekvensloven (lovbekendtgørelse nr. 1100 af 10. august 2016 om radiofre-

kvenser), graveloven (lovbekendtgørelse nr. 845 af 21. august 2019 om graveadgang, etablering og udnyttelse af infrastruktur til telekommunikationsformål samt udnyttelse af infrastruktur på tværs af forsyningssektorer m.v.) og rumloven (lov nr. 409 af 11. maj 2016 om aktiviteter i det ydre rum).

Endvidere er der i den finansielle lovgivning (bl.a. lov om finansiel virksomhed (lovbekendtgørelse nr. 1447 af 11. september 2020) ordninger, der har til formål at varetage hensynet til den finansielle stabilitet og sikre en forsvarlig drift af finansielle virksomheder m.v. F.eks. skal enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed m.v., ansøge Finanstilsynet om godkendelse af den påtænkte erhvervelse. Det samme krav om godkendelse gælder ved en påtænkt forøgelse af en kvalificeret andel i en finansiel virksomhed m.v.

3.1.2. Krigsmaterielloven

Det fremgår af § 1 i krigsmaterielloven, at loven bl.a. finder anvendelse på materiel, som er konstrueret til militær anvendelse, og som ikke finder civil anvendelse, samt ammunition, som kan anvendes til militære formål. Virksomheder, som staten ejer, er ikke omfattet af loven.

Efter krigsmateriellovens § 2 må krigsmateriel kun fremstilles, herunder samles, hvis justitsministeren giver tilladelse dertil.

Foruden tilladelse til fremstilling af krigsmateriel kræves efter krigsmateriellovens § 3 særskilt tilladelse fra justitsministeren, hvis ejer- eller ledelsesforholdene m.v. i en virksomhed, der fremstiller krigsmateriel i Danmark, indebærer, at udlændinge gennem besiddelse af kapital eller på anden vis har eller får bestemmende indflydelse på virksomheden. Det gælder bl.a., hvis indehavere, direktører eller tegningsberettigede medarbejdere ikke er danske statsborgere, hvis virksomheden har eller får hjemsted uden for Danmark, eller hvis andelen af bestyrelsesmedlemmer, der er danske statsborgere, eller andelen af selskabskapital, der ikke er dansk ejet, er eller bliver mindre end henholdsvis 80 pct. og 60 pct.

Kravet om særskilt tilladelse gælder både overskridelser af de nævnte tærskler, som eksisterer på tidspunktet for ansøgning om fremstillingstilladelse, og overskridelser, som er et resultat af efterfølgende ændringer i virksomhedens ejer- og ledelsesforhold m.v.

Kravet om særskilt tilladelse gælder også i tilfælde, hvor virksomheder, som allerede har f.eks. udenlandsk ejet kapital i et omfang, der overskrider de nævnte tærskler og er meddelt tilladelse dertil efter § 3, ønsker enten at ud-

vide andelen af udenlandsk ejet kapital eller at lade ejerskabet til en kapitalandel overgå fra en udlænding til en anden. På samme måde skal en virksomhed, der allerede har over 20 pct. udenlandske bestyrelsesmedlemmer og er meddelt tilladelse dertil efter § 3, søge om særskilt tilladelse, hvis andelen af udenlandske bestyrelsesmedlemmer ønskes udvidet, eller et udenlandsk bestyrelsesmedlem ønskes udskiftet med et andet udenlandsk bestyrelsesmedlem.

Det fremgår desuden af lovens § 7, at virksomheder, som fremstiller krigsmateriel, kun må optage udenlandske lån eller lån med udenlandsk garanti med tilladelse fra justitsministeren.

En tilladelse efter lovens § 3 meddeles, medmindre udenrigspolitiske eller sikkerhedspolitiske forhold taler herimod, jf. lovens § 4.

Der fastsættes for tilladelsen efter § 3 typisk vilkår om, at enhver ændring i ejer- eller ledelsesforholdene m.v. i virksomheden, som kan have betydning for vurderingen af de sikkerhedsmæssige og udenrigspolitiske forhold, skal oplyses til Justitsministeriet.

Tilladelser efter § 3 kan tilbagekaldes, når særlige forhold taler herfor, jf. lovens § 5, stk. 2. En tilladelse kan f.eks. tilbagekaldes, hvis virksomheden tilsidesætter vilkår fastsat i tilladelsen, eller hvis virksomheden kommer i væsentlige økonomiske vanskeligheder. Endvidere kan udenrigspolitiske hensyn begrunde, at en tilladelse tilbagekaldes.

3.1.3. Kontinentalsokkeloven

Kontinentalsokkeloven finder anvendelse på danske eller udenlandske virksomheder, som ønsker at nedlægge elkabler eller rørledninger til transport af udenlandsk produceret kulbrinter på dansk søterritorium, jf. kontinentalsokkelovens § 3 a.

Det fremgår af § 3 a, at nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium kræver tilladelse meddelt af klima-, energi- og forsyningsministeren, inden nedlæggelse påbegyndes.

Med en ændring af kontinentalsokkeloven i 2018, jf. lov nr. 1401 af 5. december 2017 om ændring af lov om kontinentalsoklen (Tilladelse til visse rørledningsanlæg på søterritoriet) blev der indført en række bestemmelser, som bl.a. giver hjemmel til at inddrage udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske hensyn i afgørelsen af, hvorvidt klima-, energi-, forsyningsministeren kan give tilladelse til at nedlægge elkabler og rørledninger til transport af udenlandsk producerede kulbrinter på dansk søterritorium.

Nærmere regler om den administrative behandling af ansøgninger om tilladelser til at nedlægge elkabler eller rørledninger til transport af kulbrinter er fastsat i bekendtgørelse om visse rørledningsanlæg på søterritoriet og kontinentalsoklen, jf. bekendtgørelse nr. 1520 af 15. december 2017 om visse rørledningsanlæg på søterritoriet og kontinentalsoklen.

Ifølge bekendtgørelsens § 2 skal klima-, energi- og forsyningsministeren efter modtagelse af en ansøgning om tilladelse til at nedlægge transitelkabler eller rørledninger på dansk søterritorium indhente en indstilling fra udenrigsministeren om, hvorvidt det vil være foreneligt med rigets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser at imødekomme ansøgningen, jf. kontinentalsokkelovens § 3 a, stk. 2, 2. pkt.

Der kan kun gives tilladelse efter lovens § 3 a, stk. 1, hvis udenrigsministeren vurderer, at tilladelse hertil er foreneligt med rigets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser, jf. kontinentalsokkelovens § 3 a, stk. 2. Indstillingen fra udenrigsministeren beror på et frit politisk skøn og har ikke karakter af en afgørelse. Indstillingen skal derfor ikke indeholde en begrundelse, ligesom udenrigsministeren ikke skal iagttage forvaltningslovens regler om bl.a. partshøring og partsaktindsigt. Ifølge lovbemærkningerne til kontinentalsokkeloven (Folketingstidende 2017-18, A, L 43 som fremsat, Almindelige bemærkninger, s. 1, 5 og 6, og specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 2) kan der i skønnet eksempelvis indgå hensyn til statens sikkerhed og rigets forsvar, politiske, økonomiske og militære kapaciteter og udenrigspolitiske, herunder europæiske og alliancemæssige hensyn.

3.2. FDI-forordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/452/EU af 19. marts 2019 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen (herefter FDI-forordningen) fastsætter regler for screening af udenlandske direkte investeringer i EU af hensyn til ”sikkerheden eller den offentlige orden”, jf. forordningens artikel 1, stk. 1. Forordningen trådte i kraft den 10. april 2019 og finder anvendelse fra den 11. oktober 2020.

Det fremgår af forordningens artikel 1, stk. 3, at intet i forordningen begrænser den enkelte medlemsstats ret til at beslutte, om den vil screene en bestemt udenlandsk direkte investering inden for rammerne af forordningen.

Forordningen opstiller dog visse minimumsforpligtelser for eksisterende og kommende screeningsmekanismer i medlemsstaterne, jf. artikel 3. Af forordningens artikel 3, stk. 2, fremgår, at regler og procedurer vedrørende screeningsmekanismer, herunder relevante tidsfrister, skal være ”gennemsigtige” og ikke må indebære forskelsbehandling mellem tredjelande.

UDKAST

Endvidere er medlemsstaterne i medfør af artikel 3, stk. 3, forpligtet til at anvende tidsfrister under deres screeningsmekanismer.

Fortrolige oplysninger, herunder forretningsfølsomme oplysninger, der stilles til rådighed for den medlemsstat, der foretager screeningen, skal beskyttes, jf. forordningens artikel 3, stk. 4. Herudover skal udenlandske investorer have klageadgang i forhold til de nationale myndigheders screeningsafgørelser. Screeningsafgørelser, som defineret i forordningens artikel 2, nr. 6, vedrører ”foranstaltninger, der vedtages i medfør af en screeningsmekanisme” og omfatter dermed selve afgørelsen i form af en tilladelse eller afslag, men kan også omfatte afbødende foranstaltninger, f.eks. fastsættelse af vilkår. Dog er det op til den enkelte medlemsstat at fastsætte, hvordan prøvelsesadgangen indrettes og omfanget af prøvelsen, f.eks. om prøvelsen omfatter den bagvedliggende politiske vurdering, sagsbehandlingen m.v.

Endelig skal screeningsordninger også indeholde foranstaltninger, der gør det muligt at identificere og forhindre omgåelse af screeningsordningen og afgørelser om screening, jf. forordningens artikel 3, stk. 6. Som nævnt indebærer det, at investeringer foretaget internt i EU også kan omfattes, hvis disse foretages gennem kunstige strukturer, hvor investoren i sidste ende reelt er ejet eller kontrolleret af en fysisk person eller en virksomhed i et tredjeland. Forordningen præciserer ikke nærmere, hvordan omgåelse kan identificeres og dermed forhindres i praksis.

Herudover indeholder forordningen fælles regler for en samarbejds mekanisme, der betyder, at medlemsstaterne skal informere hinanden og Kommissionen om udenlandske direkte investeringer, der er underlagt forordningen, jf. artikel 6 og 7.

Hvis en medlemsstat finder, at en udenlandsk direkte investering, der undergår screening i en anden medlemsstat, vil kunne påvirke ”dens nationale sikkerhed eller offentlige orden”, eller hvis den har oplysninger, der er relevante for en sådan screening, kan den fremsætte bemærkninger til den medlemsstat, der foretager screeningen, jf. forordningens artikel 6, stk. 2.

Tilsvarende kan Kommissionen afgive en udtalelse rettet til den medlemsstat, der foretager screeningen, hvis Kommissionen finder, at en sådan investering vil kunne påvirke ”sikkerheden eller den offentlige orden i mere end én medlemsstat”, eller hvis Kommissionen har relevante oplysninger vedrørende den pågældende investering.

Samarbejdsmekanismen faciliteres gennem nationale kontaktpunkter, som medlemsstaterne er pålagt at etablere, uanset om der eksisterer en national

UDKAST

screeningsordning eller ej. Det nationale kontaktpunkt er bl.a. ansvarlig for modtagelse og distribution af andre medlemslandes notifikationer om påbegyndte screeninger af udenlandske direkte investeringer samt eventuel afgivelse af bemærkninger herom. Erhvervsstyrelsen er udpeget som det danske nationale kontaktpunkt for forordningen.

Danmark har aktuelt to sektorspecifikke screeningsordninger, der falder inden for forordningens område: krigsmaterielloven og kontinentalsokkeloven. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.1. og 3.1.2.

FDI-forordningen omfatter alene ”udenlandske direkte investeringer” i EU, hvorved forstås investeringer foretaget af en udenlandsk investor, jf. artikel 1, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, nr. 1. En ”udenlandsk investor defineres i forordningens artikel 2, nr. 2, som ”en fysisk person fra et tredjeland, eller en virksomhed i et tredjeland, som har til hensigt at foretage eller har foretaget en udenlandsk direkte investering”. EØS-stater betragtes i den forbindelse som tredjelande. En ”virksomhed i et tredjeland” forstås som en virksomhed, der er oprettet eller på anden måde organiseret i henhold til lovgivningen i et tredjeland, jf. forordningens artikel 2, nr. 7.

Forordningens regler finder dermed ikke anvendelse for investeringer foretaget medlemsstaterne imellem. Dog kan disse investeringer alligevel være underlagt forordningen, hvis der er tale om kunstige strukturer, der er iværksat med henblik på at omgå reglerne i forordningen, jf. præambelbetragtning nr. 10.

Investeringer i form af porteføljeinvesteringer er eksplicit undtaget fra forordningen, jf. forordningens præambelbetragtning nr. 9. I Domstolens retspraksis (Domstolens udtalelse vedrørende frihandelsaftalen mellem den Europæiske Union og Singapore af 16. maj 2017 (C-2/15), er det blevet fastlagt, at porteføljeinvesteringer er en type af ikke-direkte investeringer, der foretages, uden at der opnås indflydelse på en virksomheds drift og kontrollen med den.

Derimod er såkaldte ”Greenfield-investeringer” ikke undtaget fra forordningens anvendelsesområde.

Forordningens anvendelsesområde er afgrænset til alene at vedrøre udenlandske direkte investeringer, der vil kunne påvirke ”sikkerheden eller den offentlige orden”, jf. forordningens artikel 1, stk. 1, sammenholdt med artikel 4.

FDI-forordningen definerer ikke begreberne ”sikkerhed” eller ”offentlig orden” nærmere, men anfører, at forordningen ikke berører medlemsstaternes eneansvar for national sikkerhed samt medlemsstaternes mulighed for at

træffe foranstaltninger, som anses for nødvendige til beskyttelse af væsentlige sikkerhedsinteresser i overensstemmelse med TEUF artikel 346, og som vedrører våben, ammunition og krigsmateriel, jf. forordningens artikel 1, stk. 2. Herudover berører forordningen ikke medlemsstaternes ret til at indføre foranstaltninger, der kan begrænse de frie kapitalbevægelser af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed som fastlagt i TEUF, jf. forordningens præambelbetragtning nr. 4.

Forordningen indeholder i artikel 4, stk. 1, en indikativ liste over områder som medlemsstaterne potentielt kan tage højde for i forbindelse med vurderingen af, om en udenlandsk direkte investering kan påvirke ”sikkerheden eller den offentlige orden”. Der henvises til pkt. 5.3.1 i de almindelige bemærkninger. Følgende områder er omtalt i denne liste:

- Kritisk infrastruktur, uanset om den er fysisk eller virtuel, herunder energi, transport, vand, sundhed, kommunikation, medier, databehandling eller -lagring, luft- og rumfart, forsvar, valgrelateret eller finansiel infrastruktur, og følsomme faciliteter samt jord og fast ejendom, der er afgørende for anvendelsen af sådan infrastruktur.
- Kritiske teknologier og dual-use produkter, herunder kunstig intelligens, robotteknologi, halvledere, cybersikkerhed, luft- og rumfart, forsvar, energilagring, kvante- og nuklearteknologi samt nanoteknologi og bioteknologi.
- Forsyning af kritiske råvarer, herunder energi eller råvarer, samt fødevarer sikkerhed
- Adgang til følsomme oplysninger, herunder personoplysninger, eller muligheden for at kontrollere sådanne oplysninger.
- Mediefrihed og mediernes pluralisme.

Endvidere kan medlemsstaterne, når de skal vurdere, om en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden tage hensyn til, om den udenlandske investor direkte eller indirekte kontrolleres af en regering i et tredjeland; om den udenlandske investor allerede har været involveret i aktiviteter, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden i en medlemsstat; eller om der er en risiko for, at den udenlandske investor er involveret i ulovlige aktiviteter, jf. forordningens artikel 4, stk. 2.

4. Fremmed ret

4.1. Screeningsordninger i udvalgte lande

Den tværministerielle arbejdsgruppe har i forbindelse med sit arbejde indhentet oplysninger om lovgivning og erfaringer vedrørende generelle screeningsordninger i seks udvalgte lande (Finland, Frankrig, Norge, Tyskland, UK og USA).

De pågældende lande er udvalgt, da det er lande, som Danmark normalt vil sammenligne sig med. Samtidig er der tale om en kreds af lande bestående af både EU-medlemsstater og tredjelande, mindre og større lande samt lande med nyere eller længere erfaringer med generelle investeringscreeningsordninger. Landene repræsenterer dermed et godt udgangspunkt for en komparativ undersøgelse af fremmed ret.

De generelle screeningsordninger i de udvalgte lande har forskellige anvendelsesområder. Bl.a. i forhold til, om landene alene screener inden for udvalgte sektorer, på tværs af sektorer eller en kombination heraf. Landenes generelle screeningsordninger varierer også i forhold til, hvilke aktiviteter der omfattes af screening. Alle ordningerne tager sigte på udenlandske investeringer i indenlandske virksomheder, mens der er forskel på, i hvilket omfang landenes ordninger omfatter andre former for erhvervelser og økonomiske aktiviteter. Der ses dog et stigende fokus på at omfatte andre former for økonomiske aktiviteter.

Screeningsordningerne i de udvalgte lande tillader typisk indgreb i en udenlandsk erhvervelse m.v. ud fra et hensyn til national sikkerhed og eventuelt offentlig orden. Fælles for ordningerne er, at der er mulighed for at forbyde erhvervelsen m.v., ligesom der normalt kan aftales eller fastsættes vilkår for erhvervelsen m.v.

I de fleste af landene screenes erhvervelsen m.v. af et ministerium el.lign., men det er forskelligt, hvilket organ, der har kompetence til at træffe afgørelse om indgreb.

Beskrivelserne i pkt. 4.4.1-4.1.6 nedenfor er navnlig udarbejdet på grundlag af oplysninger indhentet som led i diverse studiebesøg, møder m.v. med relevante myndigheder i de udvalgte lande. For en mere detaljeret gennemgang af de enkelte landes generelle screeningsordninger henvises til kapitel 6 i arbejdsgruppens rapport.

4.1.1. Omfattede sektorer

De undersøgte landes screeningsmekanismer har forskellige anvendelsesområder. Det gælder bl.a. i forhold til, om landene alene screener inden for udvalgte sektorer, på tværs af sektorer eller en kombination heraf.

Tysklands og Finlands ordninger har flere lighedstræk. Begge lande har *både* en sektorspecifik screeningsmekanisme, der navnlig omfatter erhvervelser i virksomheder inden for forsvarssektoren, *og* en tværsektoriel scree-

UDKAST

ningsmekanisme. Fælles for landenes sektorspecifikke screeningsmekanisme er, at de *også* omfatter erhvervelser foretaget af personer og virksomheder fra andre EU- eller EFTA-stater. Landenes tværsektorielle screeningsmekanismer omfatter derimod *alene* erhvervelser foretaget af personer og virksomheder, der ikke er fra EU- eller EFTA-stater. Begge landes ordninger indeholder såkaldte omgåelsesklausuler, der bl.a. tager højde for den udenlandske indflydelse over en virksomhed, der er etableret inden for EU eller EFTA eller i henholdsvis Finland eller Tyskland.

USA's screeningsmekanisme er ikke som sådan todelt, men har også karakter af at være både sektorspecifik og tværsektoriel. Hvis en transaktion medfører, at en udenlandsk person opnår kontrol med hele eller udvalgte dele af en amerikansk virksomhed, bliver transaktionen omfattet af screeningsmekanismen – uanset hvilken type amerikansk virksomhed, der er tale om. Mekanismen omfatter herudover bl.a. *også* såkaldte ”non-controlling investments”, der er erhvervelser i virksomheder, der beskæftiger sig med kritisk infrastruktur, kritisk teknologi eller personfølsomme oplysninger fra amerikanske borgere, *hvor* erhververen ikke opnår egentlig kontrol med virksomheden, men opnår privilegeret adgang. Screeningsmekanismens anvendelsesområde er således bredere, hvis der er tale om erhvervelser i disse typer af virksomheder.

Norges screeningsmekanisme er den mest omfattende og indgribende af de undersøgte modeller og gælder potentielt *alle* sektorer og alle tænkelige aktiviteter. Mekanismen adskiller sig fra de øvrige udvalgte landes mekanismer ved, at den beror på en forhåndsdesignering af omfattede virksomheder, hvilket udgør en væsentlig indsnævring af genstandsfeltet for ordningen. De enkelte departementer skal inden for deres ansvarsområde beslutte, om sikkerhedsloven helt eller delvis skal gælde for konkrete virksomheder på baggrund af en række kriterier. Anvendelsesområdet er i øvrigt uafhængigt af erhververens nationalitet.

Frankrigs screeningsmekanisme er *udelukkende* sektorspecifik, idet mekanismen omfatter udenlandske investeringer i aktiviteter inden for udvalgte sektorer. De omfattede aktiviteter vedrører bl.a. forsvarsrelaterede aktiviteter og aktiviteter inden for kritisk infrastruktur som energi, vand, kommunikation, fødevarer og medier. Screeningen omfatter som udgangspunkt også investeringer foretaget af personer og virksomheder fra EU- eller EØS-stater, men har dog et bredere anvendelsesområde i forhold til investeringer, der foretages af personer og virksomheder, der ikke er fra en EU- eller EØS-stat.

UK har på nuværende tidspunkt *både* en sektorspecifik og en tværsektoriel screeningsmekanisme. Begge mekanismer adskiller sig fra de øvrige landes ordninger ved *alene* at omfatte fusioner og dermed have et meget specifikt

anvendelsesområde. Den sektorspecifikke screeningsmekanisme omfatter offentlige leverandører, der besidder eller modtager klassificeret information og visse avis- og transmissionsvirksomheder. Efter den tværsektorielle screeningsmekanisme er anvendelsesområdet bredere, hvis en virksomhed, der beskæftiger sig med militær- eller dual-use produkter, computer hardware eller kvanteteknologi, bliver opkøbt eller fusionerer (ved et såkaldt ”merger of equals”) med en anden virksomhed. I den varslede reform af den britiske screeningmekanisme lægges der op til at udvide anvendelsesområdet. De nuværende oplysninger tyder på, at screeningsmekanismen vil blive tværsektoriel.

Herudover har både USA og Finland særlige mekanismer for udlændinges erhvervelse af fast ejendom.

4.1.2. De omfattede aktiviteter i andre landes screeningsordning

De undersøgte landes generelle screeningsmekanismer varierer også i forhold til, hvilke aktiviteter der omfattes af screeningen. Alle ordningerne tager sigte på udenlandske investeringer i indenlandske virksomheder, men der er til gengæld forskel på, i hvilket omfang landenes respektive ordninger omfatter andre former for erhvervelser og økonomiske aktiviteter, hvorved der opnås kontrol eller indflydelse over en enhed eller et aktiv. Det er imidlertid *kun* den norske ordning, hvorefter den generelle screeningsmekanisme indeholder en specifik mekanisme til screening af visse virksomheders indkøb og leverandøraftaler.

Fælles for ordningerne er, at der lægges vægt på graden af udenlandsk indflydelse eller kontrol – med undtagelse af den norske ordning, der gælder uafhængigt af erhververens nationalitet. I nogle af landenes ordninger er indflydelse eller kontrol defineret som en fast procentdel af stemmerettighederne eller kapitalen i den relevante virksomhed (dvs. faste tærskelværdier), mens det i andre lande beror på en konkret vurdering – eventuelt suppleret af faste tærskelværdier.

Efter Tysklands sektorspecifikke screeningsmekanisme omfattes tilfælde, hvor en udlænding direkte eller indirekte erhverver indflydelse over en tysk virksomhed. Dette vil være tilfældet, hvis erhververen kontrollerer mindst 10 pct. af stemmerettighederne i virksomheden. Efter landets tværsektorielle screeningsmekanisme omfattes *alle* erhvervelser, hvor erhververen kommer til at besidde mindst 25 pct. af stemmerettighederne i en tysk virksomhed. Herudover omfattes erhvervelser, *hvor* erhververen kommer til at besidde mindst 10 pct. af stemmerettighederne, hvis der er tale om en erhvervelse i en bestemt type af virksomheder, navnlig virksomheder, der beskæftiger sig med kritisk infrastruktur. Den særlige grænse er efterfølgende blevet udvidet til også at omfatte virksomheder, der beskæftiger sig med kritiske teknologier. ”Erhvervelse” fortolkes bredt og dækker både over aktiekøb og

UDKAST

dispositioner, der gør det ud for eller foregriber et aktiekøb. "Asset deals" og joint ventures vil efter omstændighederne kunne omfattes af screeningsmekanismen, mens Greenfield-investeringer og venture kapital ikke er omfattet.

Efter begge Finlands screeningsmekanismer lægges der også vægt på erhvervelsen af stemmeandele. Her er grænserne fastsat til 1/10, 1/3 og 1/2 af det samlede antal stemmeandele eller en tilsvarende faktisk indflydelse. Der kan også opnås indflydelse over andre enheder end aktieselskaber. Særlige grunde kan også føre til, at en handling, der ikke indebærer en overskridelse af tærskelværdierne, omfattes af screeningen. Lovgivningen opererer med begrebet "erhvervelse eller tilsvarende foranstaltninger" i forhold til overordnet at definere, hvilke typer af transaktioner, der er omfattet af screeningsmekanismerne. Dette fortolkes relativt bredt, således at andre aktiviteter end direkte erhvervelser – eksempelvis fusioner og samarbejdsaftaler om drift – efter omstændighederne også kan omfattes af mekanismerne.

USA's mekanisme omfatter transaktioner, der kan resultere i udenlandsk kontrol med en amerikansk virksomhed. Kontrol defineres som direkte eller indirekte beføjelser til at fastslå, styre eller beslutte vigtige forhold, herunder også gennem erhvervelse af en dominerende minoritet eller kontraktlige forhold. I forhold til de omfattede "non-controlling investments" lægges der bl.a. vægt på adgangen til ikke-offentlige tekniske informationer, opnåelse af et sæde eller observatørstatus i virksomhedens ledende organ og involveringen i substantielle beslutninger vedrørende følsomme personoplysninger, kritisk infrastruktur eller kritisk teknologi.

Frankrigs mekanisme omfatter tre former for aktiviteter. For det første omfattes tilfælde, hvor en udenlandsk investor opnår direkte eller indirekte kontrol med en fransk enhed. I definitionen af "kontrol" lægges der også vægt på, hvor stor en andel af stemmerettighederne den udenlandske investor besidder, men andre forhold kan også tillægges betydning. For det andet omfattes tilfælde, hvor en udenlandsk investor helt eller delvist erhverver et forretningsområde i en fransk enhed. For det tredje omfattes tilfælde, hvor en udenlandsk investor – der ikke er fra en EU- eller EØS-stat – erhverver mere end 25 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen i en fransk enhed.

Den norske sikkerhetslov kan som nævnt potentielt omfatte alle former for aktiviteter. Loven indeholder særlige regler for ejerskabskontrol og anskaffelser til visse kritiske nationale funktioner samt en særlig indgrebshjemmel – en såkaldt sikkerhedsventil – der kan omfatte andre økonomiske og ikke-økonomiske aktiviteter end erhvervelser og anskaffelser.

I forhold til ejerskabskontrol omfatter den norske mekanisme erhvervelse af en ”kvalificeret ejerandel” i en virksomhed omfattet af den norske sikkerhedslov. En kvalificeret ejerandel indebærer, at erhververen – direkte eller indirekte – samlet set vil føre til, at erhververen opnår 1) mindst 1/3 af aktiekapitalen, andele eller stemmerne i virksomheden, 2) ret til at blive ejer af mindst 1/3 af aktiekapitalen eller andelene, eller 3) betydelig indflydelse over forvaltningen af selskabet på anden måde.

De norske myndigheder har oplyst, at en aktør (investor) potentielt også vil kunne opnå betydelig indflydelse over forvaltningen af et selskab gennem andre aktiviteter end direkte erhvervelser, som eksempelvis leasing, joint ventures eller lignende.

Norge har som nævnt også en særlig mekanisme for screening af visse anskaffelser. Herefter har virksomheder, der er omfattet af sikkerhedsloven, pligt til at varsle om anskaffelser til beskyttelsesværdige informationssystemer, objekter eller infrastruktur, *hvis* anskaffelsen indebærer en ikke ubetydelig risiko for, at informationssystemet, objektet eller infrastrukturen kan blive påvirket af eller anvendes til sikkerhedstruende virksomhed.

UK's screeningsmekanisme omfatter *alene* fusioner. Herudover er der grænser for, hvilke fusioner, der omfattes. Efter den tværsektorielle screeningsmekanisme stilles der bl.a. krav til virksomhedens omsætning og salgsandel af varer og tjenesteydelser i UK. Kravene til virksomhedens omsætning og salgsandel er mindre, hvis der er tale om en særlig type af virksomheder, f.eks. virksomheder, der producerer militærudstyr. Efter den sektorspecifikke screeningsmekanisme stilles der ikke krav til omsætning og salgsandel. Den kommende reform forventes at indebære en hjemmel til at screene andre former for erhvervelser, hvor der erhverves betydelig indflydelse og kontrol over en juridisk person eller et aktiv. Samtidig foreslås det, at ordningen altid skal omfatte tilfælde, hvor der erhverves 25 pct. af stemmerettighederne eller aktierne i en juridisk person eller 50 pct. af et aktiv. Når ordningen omfatter erhvervelse af indflydelse over et aktiv, må det antages, at ordningen potentielt også vil kunne omfatte asset deals, erhvervelse af fast ejendom og visse former for joint ventures.

Fælles for ordningerne er, at der lægges vægt på graden af udenlandsk kontrol, indflydelse og/eller privilegeret adgang. Der foretages således en vurdering af, om de omfattede aktiviteter har potentiale til at udstyre den udenlandske aktør med en kontrollerende eller indflydelsesrig position i virksomheden, eller om aktøren opnår privilegeret adgang.

4.1.3. Screening af andre økonomiske aktiviteter i udvalgte lande

Selvom landenes generelle screeningsordninger hovedsageligt tager sigte på udenlandske erhvervelser i form af direkte investeringer – oftest i form af

egenkapitalinvestering og koncernlån – har arbejdsgruppens undersøgelse vist, at de udvalgte lande i stigende grad har fokus på at omfatte andre former for økonomiske aktiviteter. Som det fremgår ovenfor i afsnit 4.1.2, sker dette eksempelvis gennem en bred fortolkning af begrebet ”erhvervelse” eller ved også at omfatte foranstaltninger, der svarer til erhvervelse af indflydelse over en virksomhed m.v. Nogle lande omfatter eksplicit andre aktiviteter som eksempelvis erhvervelse af indflydelse over et aktiv, visse udviklings- og forskningsarbejder eller erhvervelse af visse former for fast ejendom.

De former for andre økonomiske aktiviteter, der i stigende grad er i fokus i de udvalgte lande, er navnlig:

- Joint ventures
- Salg af aktiver (asset deals)
- Overdragelse eller sammenlægning af forretningsområder
- Fusioner
- Erhvervelse af fast ejendom
- Leje og leasing (af infrastruktur)
- Samarbejdsaftaler om drift eller vedligeholdelse
- Greenfield-investeringer
- Forsknings- og udviklingssamarbejde
- Leverancer og valg af underleverandører

De aktiviteter, der allerede er omfattet af de undersøgte landes screeningsordninger, er navnlig fusioner, joint ventures, samarbejdsaftaler om drift, erhvervelse af fast ejendom og asset deals. Dette har sammenhæng med, at disse aktiviteter – ud fra en risikovurdering – traditionelt anses for at være sammenlignelige med direkte investeringer i forhold til opnåelse af indflydelse, kontrol og/eller privilegeret adgang.

Det er derimod relativt nyt, at de undersøgte lande har fokus på aktiviteter som eksempelvis Greenfield-investeringer, leje, leasing samt forsknings- og udviklingssamarbejder. Dette har bl.a. sammenhæng med, at beskyttelsen af følsomme oplysninger, avancerede teknologier eller nye forskningstunge domæner ligeledes er kommet i fokus i flere af de undersøgte lande, og at der er opmærksomhed på, at udenlandske aktører potentielt kan opnå adgang til f.eks. sensitiv information eller adgang til dele af en virksomhed gennem f.eks. driftsaftaler eller andet forretningsmæssigt samarbejde, der ikke kan betegnes som egentlig erhvervelse.

I de fleste af de udvalgte lande håndteres de forskellige typer af andre økonomiske aktiviteter ikke gennem landenes generelle mekanismer for screening af erhvervelser, men adresseres i anden lovgivning. Der er imidlertid flere eksempler på, at bud på fremtidige kontrakter, indgåelse af driftsafta-

ler, udlændinges datahåndtering eller lignende omfattes af landenes generelle screeningsordninger. At omfatte andre økonomiske aktiviteter falder dermed ikke uden for normalbilledet af de undersøgte screeningsordninger. Når landene har vurderet det hensigtsmæssigt at omfatte andre økonomiske aktiviteter, skyldes det ofte, at lovgivningens anvendelsesområde i forvejen vil være begrænset til at omfatte udvalgte sektorer og/eller begrænset af tærskelværdier for, hvornår udenlandsk kontrol eller indflydelse anses for at være kritisk.

4.1.4. Notifikation af investeringer i udvalgte lande

I alle landene er der mulighed for at indgive en notifikation om en omfattet erhvervelse eller investering til screeningsmyndigheden. En frivillig notifikation kan betrygge transaktionens parter i, at der ikke senere vil blive iværksat en undersøgelse, der kan resultere i et indgreb. I nogle af landene er der et krav om forhåndsgodkendelse og/eller et krav om notifikation vedrørende erhvervelser i særligt følsomme virksomheder.

Efter Tysklands sektorspecifikke screeningsmekanisme er forhåndsgodkendelse et krav. Efter den tværsektorielle mekanisme er notifikation som udgangspunkt frivilligt, men der skal ske underretning vedrørende alle indgåede kontrakter, hvor erhververen – med erhvervelsen – kontrollerer 25 pct. af stemmerettighederne og alle kontrakter, der vedrører erhvervelser i virksomheder, der beskæftiger sig med kritisk infrastruktur.

Efter Finlands sektorspecifikke screeningsordning er det et krav, at der på forhånd anmodes om en bekræftelse af erhvervelsen. Efter den tværsektorielle screeningsmekanisme er notifikation derimod frivilligt.

Efter USA's mekanisme er notifikation som udgangspunkt frivilligt. For visse transaktioner er det imidlertid et krav, at der sendes en kortere erklæring om transaktionen. Det gælder navnlig udenlandske investeringer i virksomheder, der beskæftiger sig med kritisk teknologi, kritisk infrastruktur og følsomme personoplysninger, og hvor der er tilknytning til en fremmed stat.

I Frankrig skal *samtlig*e erhvervelser, der er omfattet af screeningsmekanismen, anmeldes med henblik på at opnå forhåndsgodkendelse. Forud for anmodningen kan der anmodes om en forudgående udtalelse om, hvorvidt en konkret investering eller en enheds aktiviteter generelt er omfattet af mekanismen.

Efter Norges mekanisme skal *alle* erhvervelser omfattet af screeningsmekanismen meldes til det relevante ministeriums departement eller – i tilfælde af, at virksomheden ikke er omfattet af et departements ansvarsområde – sikkerhedsmyndigheden. I forhold til de omfattede anskaffelser skal disse varsles til departementet eller sikkerhedsmyndigheden, *hvis* anskaffelsen

udgør en ikke ubetydelig risiko. Virksomheden vil således selv skulle foretage en risikovurdering og kan i den forbindelse også selv iværksætte tiltag, der fjerner risikoen eller gør den ubetydelig. I så fald vil virksomheden ikke længere være forpligtet til at indgive varsel om anskaffelsen.

Efter UK's nuværende screeningsmekanisme er der ikke et krav om notifikation, og med den kommende reform lægges der op til, at en fremtidig mekanisme ligeledes vil skulle bygge på frivillige underretninger.

4.1.5. Hjemmel til indgreb

De udvalgte landes screeningsmekanismer giver mulighed for at gøre indgreb i en udenlandsk erhvervelse eller investering – typisk ud fra et hensyn til national sikkerhed og eventuelt også offentlig orden. Fælles for ordningerne er, at der er mulighed for at forbyde erhvervelsen eller investeringen, ligesom der efter ordningerne kan aftales eller fastsættes vilkår for erhvervelsen eller investeringen. Senest har Finland i efteråret 2020 vedtaget en lovændring, der giver hjemmel til at aftale eller fastsætte vilkår for erhvervelsen for at afbøde en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden.

Efter Tysklands sektorspecifikke screeningsmekanisme kan der ske indgreb, hvis en omfattende erhvervelse bringer ”en væsentlig sikkerhedsinteresse” i fare. Begrebet skal forstås i overensstemmelse med TEUF artikel 346 om medlemsstaternes ret til at beskytte sine væsentlige sikkerhedsinteresser vedrørende produktion af våben m.v. Efter den tværsektorielle screeningsmekanisme kan der foretages et indgreb, hvis en omfattende erhvervelse udgør en trussel mod ”den offentlige orden eller sikkerhed”, hvilket skal forstås i overensstemmelse med TEUF's regler om lovlige restriktioner i den fri bevægelighed.

I Finland kan der foretages et indgreb, hvis en erhvervelse kan være til fare for ”en yderst vigtig national interesse”, hvilket også skal forstås i overensstemmelse med definitionerne af den offentlige orden og sikkerhed i TEUF.

I Norge kan en erhvervelse af en kvalificeret ejerandel i en virksomhed omfattende af sikkerhetsloven ikke gennemføres, eller der kan fastsættes vilkår for gennemførelsen, hvis erhvervelsen kan medføre en ”ikke ubetydelig risiko” for, at ”nationale sikkerhedsinteresser” trues. Med ”nationale sikkerhedsinteresser” sigtes til landets suverænitæt, territoriale integritet og demokratiske styreform samt en række overordnede sikkerhedspolitiske interesser. Kriteriet ”ikke ubetydelig risiko” indebærer, at hjemlen ikke kan anvendes, hvis noget fremstår som usandsynligt eller blot som en teoretisk mulighed. Tærsklen for den påkrævede grad af sandsynlighed må ses i sammenhæng med de mulige konsekvenser ved den pågældende aktivitet. I forhold til omfattede anskaffelser til beskyttelsesværdige informationssystemer, objekter eller infrastruktur, kan anskaffelsen ikke gennemføres, eller der kan

UDKAST

fastsætte vilkår for anskaffelsen, hvis denne indebærer en ikke ubetydelig risiko for at informationssystemet, objektet eller infrastrukturen kan blive påvirket af eller anvendes til sikkerhedstruende virksomhed. ”Sikkerhedstruende virksomhed” defineres som tilsigtede handlinger, der direkte eller indirekte kan skade nationale sikkerhedsinteresser.

Efter USA’s screeningsmekanisme kan der foretages indgreb ud fra et hensyn til ”den nationale sikkerhed”. Begrebet er ikke defineret i screeningslovgivningen, men i bedømmelsen lægges der bl.a. vægt på beskyttelse af forsvaret, kritisk infrastruktur og graden af udenlandsk kontrol.

I Frankrig kan der foretages indgreb for at beskytte de omfattede ”nationale interesser”. Herved henvises til offentlig myndighedsudøvelse, nationale forsvarsinteresser, den offentlige orden og sikkerhed. Begreberne er ikke defineret i lovgivningen, men i bedømmelsen kan der bl.a. lægges vægt på at sikre bæredygtighed og sikkerhed. Det kan f.eks. ske ved at sikre, at de omfattede aktiviteter ikke underlægges udenlandsk lovgivning, og den udenlandske investors eventuelle forbindelser til en udenlandsk regering og myndighed tillægges vægt ved vurderingen. Indgreb kan samtidig også rette sig mod at bevare den franske enheds viden og kompetencer. Indgrebshjemlen fremstår derfor bredere end de øvrige landes, hvor fokus mere snævert er på offentlig orden og sikkerhed.

UK’s nuværende ordning har primært til formål af varetage konkurrencemæssige hensyn. Herudover kan der ske indgreb ud fra et hensyn til national sikkerhed, herunder offentlig sikkerhed, finansiel stabilitet og mediepluralisme. ”Offentlig sikkerhed” skal forstås i overensstemmelse med EF-fusionsforordningen. De øvrige omfattede interesser er ikke nærmere defineret i lovgivningen. Under den kommende reform forventes det, at indgreb vil kunne ske ud fra et hensyn til ”nationale sikkerhedsinteresser”. Den britiske regering har oplyst, at der vil blive udgivet et ”statement of policy”, hvoraf det vil fremgå, hvilke områder der er særligt følsomme i relation til nationale sikkerhedsinteresser.

De udvalgte lande har forskellige procedurer for at screene en omfattet erhvervelse eller investering, herunder forskellige sagsbehandlingstider og oplysningskrav. I de fleste af landene screenes erhvervelsen eller investeringen af et ministerium eller en myndighed, men det er forskelligt, hvilket organ, der har kompetence til at træffe en afgørelse om indgreb.

I Tyskland skal Økonomi- og Energiministeriets afgørelse om indgreb tiltrædes af den tyske regering. I Norge har kongen (statsrådet) kompetencen til at træffe afgørelse om, at der skal fastsættes vilkår for en omfattet erhver-

velse eller anskaffelse, eller at erhvervelsen eller anskaffelsen ikke kan gennemføres. I Finland er det ligeledes statsrådet, der har kompetence til at træffe en afgørelse om at nægte en erhvervelse.

I Frankrig træffes en afgørelse om indgreb af økonomiministeren, og i UK træffes afgørelsen af den relevante fagminister. Efter reformen af den britiske mekanisme forventes det, at en afgørelse om indgreb ligeledes vil kunne træffes af en minister, hvilket formentlig vil være ministeren for erhverv, energi og industristrategi.

I USA varetages screeningen af en komité (CFIUS), der bl.a. består af medlemmer fra Kabinettet. CFIUS kan aftale og pålægge vilkår for en transaktion, men et forbud mod en transaktion kræver præsidentiel beslutning.

Selvom screeningen forestås i et ministerium, en styrelse eller af en komité, forudsættes det i alle ordningerne, at der sker en høring af f.eks. relevante ministerier, styrelser samt sikkerheds- og efterretningstjenester. I USA udpeges et såkaldt "lead agency", og lederen af de amerikanske efterretnings-tjenester foretager en analyse af mulige trusler mod den nationale sikkerhed, som transaktionen giver anledning til. I den forbindelse foretages en høring af bl.a. relevante efterretningstjenester.

Generelt i de undersøgte lande ses risikovurderinger at have en central placering i vurderingen af, om en direkte investering eller anden økonomisk aktivitet kan udgøre en trussel mod national sikkerhed, herunder give utilsigtet privilegeret adgang eller kontrol. Udarbejdelsen af risikovurderingen sker som oftest på baggrund af input fra mange forskellige myndigheder, herunder efterretnings- og sikkerhedstjenester og ministerier. Det bemærkes dog, at landene sjældent har været villige til at dele indgående erfaringer om de processer, der er forbundet med risikovurderingen, herunder konkrete eksempler, da de i sigens natur er fortrolige.

4.1.6. Domstolsprøvelse og fortrolighed

Der er mulighed for domstolsprøvelse af et indgreb efter alle de udvalgte landes screeningsmekanismer. I USA kan præsidentielle beslutninger – dvs. en afgørelse om forbud – dog ikke prøves ved domstolene. I de fleste af landene vil en afgørelse skulle indbringes for en forvaltningsdomstol.

4.1.6.1 Fortrolighed i forbindelse med en afgørelse om indgreb

I de udvalgte lande vil afgørelser om indgreb skulle ske ud fra et hensyn til nationale interesser, herunder national sikkerhed og offentlig orden. Derfor forekommer det sandsynligt, at følsomme og eventuelt klassificerede oplysninger kan ligge til grund for en afgørelse om indgreb. Måderne, hvorpå sådanne oplysninger beskyttes, varierer i de udvalgte lande. Nogle af landenes ordninger indeholder særlige regler om beskyttelse af oplysninger, mens

der i andre lande henvises til de almindelige regler på området. Dette kan eventuelt skyldes forskelle i landenes almindelige regler om f.eks. aktindsigt, partshøring og begrundelse i forbindelse med en forvaltningsafgørelse.

Efter den tyske screeningslovgivning er der f.eks. ikke fastsat regler med henblik på at beskytte klassificerede oplysninger. De tyske myndigheder har oplyst, at sådanne oplysninger, der måtte ligge til grund for afgørelsen, ikke kan fremgå af begrundelsen.

Efter den franske lovgivning er der ligeledes ikke fastsat særlige regler, men de franske myndigheder har oplyst, at en begrundelse for en afgørelse ikke kan indeholde klassificerede oplysninger.

Heller ikke den finske screeningslovgivning indeholder særlige regler om fortrolighed, men de finske myndigheder har oplyst, at oplysningerne i forbindelse med screeningsproces anses for at være klassificerede.

Efter den norske lovgivning er screeningsprocessen i statsråd fortrolig. Der gælder ikke noget krav om, at dokumentation (herunder klassificeret materiale) skal fremlægges over for den part, som beslutningen (indgrebet) retter sig imod.

Efter den britiske screeningsordning skal der ske offentliggørelse af en rapport, der indeholder en vurdering af den pågældende fusions indvirkning på de omfattede nationale interesser. Rapporten skal offentliggøres i ikke-fortrolig form. Herudover har de britiske myndigheder oplyst, at aktindsigt eventuelt vil kunne afvises ud fra et hensyn til beskyttelse af national sikkerhed.

De amerikanske myndigheder har oplyst, at alle informationer, der er sendt eller noteret ved CFIUS, er undtaget aktindsigt, ligesom informationerne som udgangspunkt ikke må offentliggøres. En præsidentiel beslutning skal offentliggøres, men det er ikke et krav, at begrundelsen for beslutningen offentliggøres.

4.1.6.2. Fortrolighed i forbindelse med en eventuel domstolsprøvelse

I forhold til fortrolighed i forbindelse med en eventuel domstolsprøvelse er det kun USA, der har fastsat særlige regler i selve screeningslovgivningen.

Af den amerikanske screeningslovgivning fremgår det, at beskyttede informationer, som f.eks. klassificerede informationer, *alene* kan fremlægges i en lukket procedure, hvor den part, som en afgørelse retter sig i mod, ikke er til stede.

For så vidt angår Norge kan der i forbindelse med domstolsprøvelsen ikke føres bevis for drøftelser fra regeringsmøder eller noget, som hemmeligholdes af hensyn til rigets sikkerhed eller forholdet til en fremmed stat, medmindre kongen (statsrådet) samtykker hertil. De norske myndigheder har oplyst, at hvis der gives samtykke til brug af fortroligt materiale, anvendes en speciel procedure, hvor kun sikkerhedsgodkendte dommere og en særligt beskikket (sikkerhedsgodkendt) advokat bliver gjort bekendt med materialet. Det må ikke drøftes med sagsøger eller dennes advokat. I tilfælde af, at afgørelsen refererer til fortroligt materiale, ses disse dele af afgørelsen også for fortrolige og er ikke omfattet af krav om offentliggørelse eller aktindsigt.

I UK kan der i civile sager anvendes en særlig form for lukket procedure, hvor materiale, hvis offentliggørelse kan være til skade for den nationale sikkerhed, ikke fremlægges for den part, som afgørelsen er rettet imod, men alene fremlægges for retten. En særlig sikkerhedsgodkendt advokat vil være til stede under den lukkede procedure med henblik på at varetage partens interesser. I den kommende reform lægges der op til, at adgangen til at anvende en særlig lukket procedure skal fremgå direkte af screeningslovgivningen.

Tysklands forfatning tillader derimod ikke, at en domstol baserer sin afgørelse på hemmelige oplysninger, hvorfor eventuelt klassificeret materiale ikke kan fremlægges i en lukket procedure. Den tyske forfatningsdomstol har accepteret en form for indirekte bevisførelse, hvor klassificeret materiale ikke direkte fremlægges for retten, men i stedet fremlægges indirekte ved, at en ansat i sikkerhedstjenesterne afgiver forklaring og i den forbindelse gengiver klassificerede oplysninger. Domstolen skal tage hensyn til den lavere bevisværdi ved en sådan bevisførelse.

De franske myndigheder har oplyst, at klassificeret materiale ikke kan indgå i rettens afgørelse, idet materialet ikke kan fremlægges for parten.

De finske myndigheder har oplyst, at i forbindelse med en domstolsprøvelse skal klassificeret materiale beskyttes på en måde, der ikke bringer forretningshemmeligheder eller den nationale sikkerhed i fare.

5. Lovforslagets hovedpunkter

5.1. Formål, anvendelsesområde og definitioner

5.1.1. Gældende ret

Der findes ikke i dag et generelt lovgrundlag, der gør det muligt at screene udenlandske investeringer og andre økonomiske aktiviteter på tværs af sek-

torer ud fra et hensyn til national sikkerhed og offentlig orden og om nødvendigt foretage indgreb. I FDI-forordningens artikel 2, nr. 4, defineres en ”screeningsmekanisme” som et almengyldigt instrument, såsom en lov eller forskrift, og tilhørende administrative krav, gennemførelsesbestemmelser eller retningslinjer, der fastsætter vilkårene, betingelserne og procedurerne for at vurdere, undersøge, tillade, betinge, forbyde eller afvikle udenlandske direkte investeringer af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden. I dansk ret findes der aktuelt to sektorspecifikke screeningsordninger, der falder inden for FDI-forordningens anvendelsesområde: krigsmaterielloven og kontinentalsokkeloven, se pkt. 3.1.2. og 3.1.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger. De to love er notificeret til Kommissionen i overensstemmelse med FDI-forordningens artikel 3, stk. 7, hvorefter medlemsstaterne senest den 10. maj 2019 skal meddele Kommissionen deres eksisterende screeningsmekanismer.

5.1.2. Den tværministerielle arbejdsgruppes anbefalinger

Arbejdsgruppen anbefaler, at en generel screeningsordning skal muliggøre, at der kan gøres indgreb, hvis en udenlandsk aktør forsøger at opnå kontrol eller betydelig indflydelse over en dansk virksomhed, og dette vurderes af betydning for national sikkerhed eller offentlig orden.

Arbejdsgruppen anbefaler, at den generelle screeningsordning ikke går videre, end hvad de sikkerhedsmæssige forhold tilsiger, herunder at screeningsordningen og adgangen til indgreb skal være forenelig med Danmarks EU-retlige forpligtelser samt de rammer, der fastsættes af FDI-forordningen samt Danmarks øvrige internationale forpligtelser. Om forholdet til EU-retten og FDI-forordningen henvises til pkt. 11 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Om Danmarks internationale forpligtelser henvises til afsnit 12.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Anvendelsesområdet for en kommende investeringsscreeningsordning har en særlig betydning i forhold til, i hvilken grad en kommende ordning beskytter den nationale sikkerhed eller offentlige orden mod udefrakommende trusler, og i hvilken grad en kommende ordning vil påvirke investeringslysten i Danmark. Arbejdsgruppens anbefalinger vedrørende afgrænsning af lovens anvendelsesområde fremgår af pkt. 5.1.2.1 til 5.1.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

5.1.2.1. Forholdet til andre sektorspecifikke ordninger.

Arbejdsgruppen har overvejet forholdet mellem en kommende generel screeningsordning og de eksisterende sektorspecifikke screeningsordninger i henholdsvis krigsmaterielloven og kontinentalsokkeloven. Spørgsmålet er

særligt relevant i forhold til undgå dobbeltregulering af et område eller modsatrettet regulering.

Arbejdsgruppen vurderer, at de eksisterende sektorspecifikke screeningsordninger i henholdsvis krigsmaterielloven og kontinentalsokkeloven overordnet set er velfungerende og derfor bør opretholdes. Hertil kommer, at sektorspecifik regulering generelt vil være mindre byrdefuldt for erhvervslivet, idet man herved i højere grad vil kunne tilpasse til særlige forhold og risici inden for de enkelte sektorer. Eksempelvis indeholder krigsmaterielloven regler, der gør det muligt at imødegå en potentiel trussel fra f.eks. Greenfield-investeringer, idet fremstilling af krigsmateriel kræver tilladelse fra justitsministeren. Samtidig indeholder ordningerne i krigsmaterielloven og kontinentalsokkeloven hjemmel til at gøre indgreb i en omfattet disposition ud fra hensyn til henholdsvis udenrigspolitiske eller sikkerhedspolitiske forhold og rigets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser.

Af disse grunde vil det ligeledes ikke være nødvendigt, at dispositioner, der er omfattet af henholdsvis krigsmaterielloven eller kontinentalsokkeloven også omfattes af en generel screeningsordning og dennes eventuelle krav om forhåndstilladelse eller notifikation. Dette vil være unødvendigt byrdefuldt for erhvervslivet.

Arbejdsgruppen anbefaler på den baggrund, at en kommende generel screeningsordning bør finde anvendelse på alle dispositioner, der er omfattet af ordningens anvendelsesområde, medmindre den pågældende disposition er omfattet af en anden sektorspecifik screeningsordning, der giver hjemmel til at gøre indgreb i den pågældende disposition ud fra et hensyn til national sikkerhed, offentlig orden eller beslægtede nationale interesser. Dette medfører, at dispositioner, der er omfattet af de eksisterende sektorspecifikke screeningsordninger i henholdsvis krigsmaterielloven og kontinentalsokkeloven, ikke vil være omfattet af en kommende generel screeningsordning. Det samme vil være tilfældet for dispositioner, der omfattes af nye sektorspecifikke screeningsordninger, der måtte blive indført, såfremt ordningerne indeholder en hjemmel til at gøre indgreb ud fra hensyn til national sikkerhed, offentlig orden eller beslægtede nationale interesser.

5.1.2.2. De omfattede dispositioner

Arbejdsgruppen anbefaler, at en kommende generel screeningsordning og mulighed for indgreb omfatter visse udenlandske ”erhvervelser”, hvor der opnås kontrol eller indflydelse over en dansk enhed. Arbejdsgruppen anbefaler, at erhvervelse forstås bredt til f.eks. at kunne omfatte erhvervelse af stemmerettigheder, kapital, særlige beføjelser, fusion, spaltning, opkøb, her-

UDKAST

under take-overs, hel eller delvis overtagelse af et forretningsområde og såkaldte ”asset deals”, der omfatter alle virksomhedens væsentlige aktiver eller en sammenhængende drift, samt øvrige dispositioner, der gør det ud for eller foregriber erhvervelse af stemmerettigheder eller kapital.

Herudover anbefaler arbejdsgruppen, at andre økonomiske dispositioner og aktiviteter, hvor en udenlandsk aktør på anden vis opnår kontrol eller indflydelse over en dansk enhed, omfattes af screeningsordningen. Sådanne dispositioner benævnes af arbejdsgruppen som ”tilsvarende foranstaltninger”. Tilsvarende foranstaltninger vil bl.a. kunne omfatte joint ventures, visse drifts-, leverandør- og serviceaftaler samt visse forsknings- og innovations-samarbejder, hvormed der opnås kontrol eller indflydelse over en dansk enhed. Der vil f.eks. være tale om, at den udenlandske aktør vil kunne opnå en fysisk eller elektronisk adgang til den danske virksomhed, der kan anvendes til at forstyrre driften, hvorved den udenlandske aktør de facto opnår kontrol over den danske virksomhed. Der kan også være tale om tilfælde, hvor der opnås kontrol som følge af, at den danske enhed bliver afhængig af den udenlandske aktør f.eks. ved en leverance, som er vanskelig at substituere.

Kravene til graden af kontrol eller indflydelse skal svare til den kontrol, der opnås ved erhvervelse af ejerandele i en virksomhed eller tilsvarende kontrol ved andre midler. Det vil f.eks. kunne omfatte asset deals, der ikke omfatter alle væsentlige aktiver i en dansk enhed, men hvor den udenlandske aktør alligevel opnår den påkrævede kontrol eller indflydelse over den pågældende enhed. Det vil ligeledes kunne omfatte joint ventures, hvor den udenlandske erhverver opnår kontrol eller indflydelse over den danske samarbejdspartner. Drifts-, leverandør- og serviceaftaler vil også kunne omfattes, hvis aftalen fører til, at den udenlandske aktør opnår den påkrævede kontrol eller indflydelse over enheden. Et eksempel herpå vil kunne være en længerevarende uopsigelig driftsaftale.

Tilsvarende foranstaltninger vil derimod f.eks. ikke omfatte drifts-, leverandør- og serviceaftaler og erhvervelse af aktiver, hvor den udenlandske aktør opnår kontrol eller indflydelse over en enheds aktiv, men ikke samtidig opnår den påkrævede kontrol eller indflydelse over den danske enhed.

”Tilsvarende foranstaltninger” omfatter heller ikke tilfælde, hvor den udenlandske aktør ved samarbejdet eller aftalen opnår en sikkerhedstruende indsigt i den danske enhed, men ikke samtidig opnår den påkrævede kontrol eller indflydelse over den danske enhed. Tilsvarende vil ”Greenfield-investeringer” ikke som udgangspunkt være omfattet af de tilsvarende foranstaltninger, idet der ikke opnås kontrol eller tilsvarende indflydelse over en dansk enhed.

Hvorvidt den udenlandske aktør opnår den påkrævede kontrol eller indflydelse vil bero på en konkret vurdering. I den forbindelse vil bl.a. muligheden for at foretage en konkret vurdering af den opnåede kontrol eller indflydelse og størrelsen af tærskelværdien have betydning. Hvis kravene til kontrol eller indflydelse f.eks. er 10 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen i en dansk enhed eller en tilsvarende faktisk indflydelse, vil flere tilsvarende foranstaltninger blive omfattet af screeningsordningen. Dette skyldes, at 10 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen alene medfører ret til indflydelse i enkelte særlige tilfælde. Kravene til, hvornår en foranstaltning fører til, at en udenlandsk aktør opnår en tilsvarende faktisk indflydelse, vil dermed være lave.

Arbejdsgruppen fremhæver, at ulempen ved at medtage ”tilsvarende foranstaltninger” er, at det kan skabe en vis usikkerhed om, hvilke dispositioner, der vil være omfattet af screening. Det vil være op til den udenlandske aktør og den danske enhed at vurdere, om en given disposition giver en udenlandsk aktør en sådan kontrol eller indflydelse, at dispositionen kræver forhåndsgodkendelse eller notifikation. Dette vil efter omstændighederne kunne være en ganske vanskelig vurdering, der både kan føre til, at virksomheder m.v. underretter om for mange eller for få dispositioner. Hertil kommer, at tærskelværdierne kun vil give en mindre vejledning i forhold til f.eks. driftsaftaler, ligesom det kan være vanskeligt at vurdere, hvornår der opnås en sådan yderligere indflydelse eller kontrol, at dispositionen på et senere tidspunkt omfattes af screeningsordningen.

Herudover vil mekanismen ifølge arbejdsgruppen potentielt omfatte mange dispositioner, der ikke udgør en risiko, hvilket kan medføre unødige administrative byrder for erhvervslivet og screeningsmyndigheden. Samtidig vil mekanismen ikke kunne omfatte alle dispositioner, der potentielt udgør en risiko. Eksempelvis vil mekanismen ikke omfatte Greenfield-investeringer eller dispositioner, hvorved en udenlandsk aktør opnår indsigt og ikke kontrol eller indflydelse over en enhed. Indsigt i sig selv kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, da en udenlandsk aktør herved får adgang til viden eller information om eller fra den danske enhed. Indsigten kan bruges i spionage øjemed.

5.1.2.3. De omfattede sektorer og aktiviteter

Arbejdsgruppen peger på, at en kommende dansk screeningsordning kan være todelt, så ordningen både indeholder en sektorspecifik screeningsmekanisme og en tværsektoriel screeningsmekanisme. Arbejdsgruppen beskriver, hvordan en sådan model konkret kan udformes.

Den *sektorspecifikke screeningsmekanisme* omfatter udenlandsk erhvervelse af kontrol eller indflydelse i en dansk enhed, der opererer inden for

UDKAST

særligt følsomme sektorer eller beskæftiger med særligt følsomme aktiviteter”. De særligt følsomme sektorer og aktiviteter vil navnlig kunne omfatte forsvarssektoren og behandling af klassificerede oplysninger samt eventuelt udvikling og produktion af dual-use produkter, der er underlagt eksportkontrol, kritisk teknologi og eventuelt kritisk infrastruktur.

Erhvervelser i danske enheder inden for de omfattede sektorer og aktiviteter bør kræve forhåndsgodkendelse, hvis erhvervelsen medfører, at en udenlandsk aktør opnår mindst 10 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen i den danske enhed eller en tilsvarende faktisk indflydelse. Den udenlandske aktør vil f.eks. kunne opnå en ”tilsvarende faktisk indflydelse”, hvis den pågældende aktør gives beføjelser til at udpege eller afskedige bestyrelsesmedlemmer, eller hvis fordelingen af stemmerettigheder i enheden medfører, at aktøren reelt opnår en faktisk indflydelse i den danske enhed.

Hvis den udenlandske aktør allerede besidder en mindre andel stemmerettigheder, kapital eller indflydelse i en omfattet dansk enhed, bør en efterfølgende erhvervelse, der medfører, at aktøren samlet set besidder mindst 10 pct. af stemmerettighederne, kapitalen eller en tilsvarende faktisk indflydelse, kræve forhåndsgodkendelse.

Hvis en efterfølgende erhvervelse medfører, at den udenlandske aktør opnår yderligere 10 pct. af stemmerettighederne, kapitalen eller en tilsvarende faktisk indflydelse, bør denne erhvervelse ligeledes kræve forhåndsgodkendelse, selvom der tidligere er opnået tilladelse til erhvervelse af de første 10 pct. eller en tilsvarende faktisk indflydelse.

Et eksempel herpå kan være, at investor A ønsker at erhverve 37 pct. af kapitalen og stemmerettighederne i dansk enhed B (anpartsselskab). Enhed B beskæftiger sig inden for en særligt følsom sektor/aktivitet. Investor A er fra en EU- eller EFTA-stat. Investor A vil skulle have forhåndstilladelse til erhvervelsen, da tærskelværdien på mindst 10 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen i enhed B overskrides. Senere ønsker investor A at erhverve yderligere 9 pct. af kapitalen og stemmerettighederne i enhed B. Denne efterfølgende erhvervelse vil investor A som udgangspunkt ikke skulle have forhåndstilladelse til, medmindre de 9 pct. vurderes at modsvare en faktisk indflydelse svarende til mindst 10 pct.

Havde investor A i første omgang kun ønsket at erhverve 9 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne i enhed B ville erhvervelsen ikke have krævet forhåndstilladelse. Hvis investor A herefter efterfølgende havde erhvervet yderligere 9 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne i enhed B ville tærskelværdien på de 10 pct. samlet set blive overskredet, hvilket havde medført krav om forhåndstilladelse for den efterfølgende erhvervelse.

UDKAST

Havde investor A ikke været fra en EU- eller EFTA-stat ville situationen have været den samme som i eksemplet.

Der henvises til den tværministerielle arbejdsgruppes rapport s. 118.

Herudover bør den sektorspecifikke screeningsmekanisme også omfatte de tilfælde, hvor aktøren er hjemmehørende i Danmark, og hvor en udenlandsk fysisk eller juridisk person har en ”relevant” indflydelse på aktøren. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis en udenlandsk fysisk eller juridisk person kan påvirke aktørens beslutninger. Der vil være en formodning for, at en udenlandsk fysisk eller juridisk person har en relevant indflydelse, hvis denne er i besiddelse af mindst 25 pct. af stemmerettighederne i den pågældende aktør.

Den *tværsektorielle screeningsmekanisme* omfatter alle erhvervelser, hvor en udenlandsk fysisk eller juridisk person, der ikke er bosat eller hjemmehørende i en EU- eller EFTA-stat, erhverver mindst 1/4, 1/2, 2/3 og alle stemmerettighederne eller kapitalen i en dansk enhed eller en tilsvarende faktisk indflydelse. Tærskelværdierne vil også kunne være lavere og fastsættes til f.eks. mindst 1/10, 1/3, 1/2, 2/3 og alle stemmerettighederne eller kapitalen. Notifikation om erhvervelsen til screeningsmyndigheden vil være frivillig.

Det forhold, at en fysisk eller juridisk person har etableret et datterselskab, en filial eller et fast driftssted i en EU- eller EFTA-medlemsstat eller i Rigsfællesskabet medfører ikke, at aktøren anses for at være bosat eller hjemmehørende i en EU- eller EFTA-medlemsstat eller i Rigsfællesskabet og derved ikke omfattes af screening.

Herudover omfatter den tværsektorielle mekanisme også de tilfælde, hvor aktøren er hjemmehørende i en EU- eller EFTA-medlemsstat eller i Rigsfællesskabet, og hvor en udenlandsk fysisk eller juridisk person, der ikke er fra en EU- eller EFTA-medlemsstat eller Rigsfællesskabet har en ”relevant” indflydelse på aktøren.

Som eksempel kan nævnes, at investor A ønsker at erhverve 50 pct. af kapitalen og stemmerettighederne i dansk enhed B (anpartsselskab). Enhed B beskæftiger sig ikke inden for en særligt følsom sektor/aktivitet. Investor A er fra en EU- eller EFTA-stat. Investor A's erhvervelse vil ikke være omfattet af screening efter den tværsektorielle mekanisme og dermed heller ikke frivillig notifikation.

Havde investor A ikke været fra en EU- eller EFTA-stat ville erhvervelsen have været omfattet af den tværsektorielle screeningsmekanisme, da tærskelværdien på mindst 1/4 af stemmerettighederne eller kapitalen i enhed B

overskrides. Investor A vil derfor være underlagt ordning om frivillig notifikation.

Der henvises til den tværministerielle arbejdsgruppes rapport s. 119.

Ved at opdele screeningsordningen i en sektorspecifik og tværsektoriel screeningsmekanisme har modellen efter arbejdsgruppens opfattelse den fordel, at de erhvervelser, der vurderes at kunne udgøre den største risiko mod den offentlige orden og nationale sikkerhed, underlægges den mest dybdegående kontrol.

Den sektorspecifikke *screeningsmekanisme* omfatter alle udenlandske aktører, der ikke er fra Rigsfællesskabet, der er fastsat en lav tærskelværdi med mulighed for at foretage en konkret vurdering, og der stilles krav om forhåndstilladelse, inden erhvervelsen kan realiseres. Den sektorspecifikke mekanisme vil være byrdefuld, men vil kun tage sigte på de udenlandske aktører og danske enheder, der opererer inden for særligt følsomme sektorer eller beskæftiger sig med særligt følsomme aktiviteter. Lignende krav inden for sådanne sektorer kendes fra sammenlignelige lande.

Herudover bevirker modellens *tværsektorielle screeningsmekanisme*, at der screenes på tværs af samtlige sektorer. Af samme grund fremtræder mekanismen robust og således ikke følsom over for ændringer i trusselbilledet m.v., der kan påvirke, hvilke sektorer, der er følsomme i forhold til beskyttelse af den nationale sikkerhed og offentlige orden. Samtidig er anvendelsesområdet begrænset derved, at den tværsektorielle mekanisme alene omfatter udenlandske aktører, der ikke er fra en EU- eller EFTA-stat, ligesom der bør fastsættes tærskelværdier, der skal sikre, at alene relevante nye erhvervelser underlægges screening. Hvis tærskelværdien fastsættes til mindst 10 pct., må det antages, at den tværsektorielle mekanisme vil omfatte de udenlandske erhvervelser, der forventes at kunne udgøre en trussel. Hvis tærskelværdien omvendt fastsættes til 25 pct., må det på baggrund af de udenlandske erfaringer antages, at problematiske erhvervelser potentielt vil kunne falde uden for mekanismens anvendelsesområde, men mekanismen vil stadig omfatte de erhvervelser, hvor en udenlandsk aktør som udgangspunkt anses for at eje eller kontrollere enheden efter selskabslovens regler om reelle ejere. Ved en lav tærskelværdi vil det ligeledes i højere grad være muligt for screeningsmyndigheden at blive opmærksom på erhvervelser m.v., der kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden alene i det forhold, at erhververen får adgang til viden eller information om virksomheden, som denne kan anvende i modstrid med danske interesser. Herudover begrænses risikoen af, at mekanismen også omfatter erhvervelse af en ”tilsvarende indflydelse”.

Ulempen ved modellen er efter arbejdsgruppens opfattelse, at *den tværsektorielle screeningsmekanisme* vil omfatte mange erhvervelser, der ikke i praksis må antages at udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed og offentlige orden, hvilket vil være byrdefuldt for både udenlandske erhververe og danske enheder. Samtidig vil modellen indebære et forholdsvis stort resourcetræk på de relevante myndigheder. Begge forhold er dog søgt håndteret ved, at notifikation er frivilligt (i stedet for pligtmæssig). Frivillig notifikation vil dog medføre en usikkerhed for danske enheder og udenlandske aktører i forhold til erhvervelser, der ikke notificeres. Det bemærkes, at hvis tærskelværdien fastsættes til mindst 10 pct., vil byrderne samt usikkerheden for erhvervslivet være markant højere, end hvis tærskelværdien fastsættes til mindst 25 pct., hvilket efter arbejdsgruppens vurdering vil være tilstrækkeligt i langt de fleste tilfælde.

Arbejdsgruppen bemærker, at det i relation til modellen særligt bør overvejes, om enheder, der beskæftiger sig inden for kritisk infrastruktur og enheder, der udvikler, producerer eller vedligeholder software, der anvendes til kritisk infrastruktur bør kvalificeres som særligt følsomme. Dette vil indebære, at erhvervelse af kontrol eller indflydelse over sådanne danske enheder ligeledes vil være omfattet af modellens sektorspecifikke screeningsmekanisme og dermed kravet om forhåndsgodkendelse og tærskelværdien på 10 pct., ligesom alle udenlandske aktører vil blive omfattet af screeningen. Dette kan være særligt hensigtsmæssigt i forhold til modellen, idet erhvervelse af kontrol eller indflydelse i de nævnte danske enheder i modsatte fald vil være omfattet af den tværsektorielle screeningsmekanisme, der bygger på frivillige notifikationer. Samtidig vil det efter arbejdsgruppens opfattelse mindske risikoen ved at fastsætte tærskelværdien til 25 pct. i den tværsektorielle screeningsmekanisme. Den endelige vurdering af, hvorvidt sådanne enheder bør kvalificeres som særligt følsomme vil imidlertid afhænge af definitionen af kritisk infrastruktur.

5.1.2.4. De omfattede aktører

Arbejdsgruppen anbefaler, at screeningsmekanismen i udgangspunktet omfatter erhvervelser m.v., der foretages af alle udenlandske aktører, dvs. alle fysiske eller juridiske personer, der er bosat eller hjemmehørende uden for Rigsfællesskabet.

Det er samtidig afgørende, at en kommende screeningsordning bliver i stand til at tage højde for, hvem der reelt har indflydelse over aktøren, og i den forbindelse også fremstår robust mod forsøg på omgåelse. Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at screeningsordningen også omfatter indirekte investeringer, dvs. at man i sagsbehandlingen ikke alene ser på den første udenlandske modpart bag investeringen, men også forholder sig til, hvem der reelt står bag en investering. Det bør ikke således ikke være muligt at maskere det reelle ejerforhold gennem brug af ejerkæder. Det bør eksempelvis ikke være

muligt at opkøbe en dansk virksomhed eller oprette en filial i Danmark med det formål at undgå, at en given erhvervelse m.v. bliver genstand for screening.

Arbejdsgruppen anbefaler på denne baggrund, at loven finder anvendelse på investeringer m.v. i Danmark, der foretages af virksomheder hjemmehørende i Danmark, hvis virksomheden er et datterselskab eller en filial af en virksomhed, der er hjemmehørende udenfor rigsfællesskabet, eller hvis den udenlandske investor har etableret et fast driftssted i Danmark,

Arbejdsgruppen anbefaler ligeledes, at screeningsmekanismen bør omfatte de tilfælde, hvor aktøren er hjemmehørende i Danmark men hvor en udenlandsk fysisk eller juridisk person uden for Rigsfællesskabet, har en relevant indflydelse på aktøren. Der bør efter arbejdsgruppens opfattelse være en formodning herfor, hvis denne aktør besidder mindst 25 pct. af stemmerettighederne i den danske virksomhed.

5.1.2.5. Det danske tilsynsobjekt

I forhold til den danske enhed, som den udenlandske investering m.v. retter sig imod, overvejer arbejdsgruppen, om screeningsordningen skal omfatte alle organisationsformer, f.eks. aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, kommanditselskaber, fonde og filialer, og om ordningen skal omfatte offentlige enheder som f.eks. kommunalt og statsligt ejede selskaber.

Arbejdsgruppen anbefaler, at en screeningsordning ikke afgrænses til at omfatte specifikke organisations- eller virksomhedsformer eller isoleres til f.eks. alene at omfatte virksomheder med en vis omsætning, grundet de sikkerhedsmæssige risici og mulighederne for omgåelse. Arbejdsgruppen rejser dog spørgsmål ved, om det er hensigtsmæssigt, at en kommende screeningsordning omfatter erhvervelser m.v. i ideelle foreninger, idet arbejdsgruppen vurderer, at sådanne foreninger sjældent vil operere inden for følsomme sektorer eller aktiviteter af betydning for national sikkerhed eller offentlig orden.

5.1.2.6. Definitioner

Arbejdsgruppen anbefaler, at loven indeholder definitioner af ”national sikkerhed eller offentlig orden”. Definitionerne er af betydning for lovens anvendelsesområde, samt i hvilke tilfælde, der kan gøres indgreb mod en investering eller anden økonomisk aktivitet.

Arbejdsgruppen anfører, at i en generel screeningsordning skal ”national sikkerhed og offentlig orden” forstås i overensstemmelse med EU-retten. Der findes dog ikke inden for EU-retten, herunder praksis fra EU-Domstolen, en entydig beskrivelse af begreberne ”offentlig sikkerhed” og ”offentlig

orden”. Domstolen har imidlertid udtalt sig om begreberne i flere sammenhænge, og det ligger klart, at begreberne skal fortolkes strengt, ikke må tjene rent økonomiske interesser og alene kan påberåbes, når der foreligger en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod et grundlæggende samfundshensyn. Herudover følger det af EU-domstolens praksis, at der vil skulle opstilles præcise og klare kriterier for, hvornår et indgreb kan foretages.

Arbejdsgruppen anbefaler på den baggrund, at ”National sikkerhed” antages at kunne vedrøre Danmarks territoriale integritet og befolkningens overlevelse, risikoen for forstyrrelse af internationale relationer eller nationernes fredelige sameksistens samt trusler mod militære interesser. Desuden betragtes handlinger, der har til hensigt at forvolde Danmark skade, som i strid med hensynet til national sikkerhed. Det kan være forbrydelser mod statens selvstændighed eller forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, jf. straffelovens kapitel 12 og 13.

Med ”den offentlige orden” sigtes til andre alvorlige forbrydelser end dem, der er omfattet af straffelovens kapitel 12 og 13, som vil kunne true den offentlige orden væsentligt, uden at der herved er fare for den nationale sikkerhed. Hensynet til den offentlige orden kan bl.a. vedrøre handlinger, der udgør eller vil kunne udgøre en risiko for Danmark som et selvstændigt, demokratisk og sikkert samfund. Herudover kan det vedrøre evnen til at forebygge, afdække og modvirke sikkerhedstruende virksomhed og evnen til at bidrage til, at sikkerhedstiltag gennemføres i overensstemmelse med grundlæggende retsprincipper og værdier i et demokratisk samfund. Det vil ligeledes kunne vedrøre beskyttelse af den offentlige sundhed.

Arbejdsgruppen anfører, at den ovenstående beskrivelse af ”national sikkerhed” og ”offentlig orden” er ikke udtømmende. Inden for den EU-retlige ramme vil andre interesser af stor samfundsmæssig betydning således også kunne tages i betragtning.

5.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i arbejdsgruppens anbefalinger af, at lovens formål bør være at give myndighederne mulighed for at gribe ind overfor udenlandske investeringer og visse andre økonomiske aktiviteter, der er uforenelige med hensynet til den offentlige orden og sikkerhed i Danmark, jf. ovenfor pkt. 5.1.2. Det fremgår desuden af FDI-forordningens bestemmelser, at medlemslandene skal tage behørigt hensyn til andre landes bemærkninger og bemærkninger fra Kommissionen, hvis en udenlandsk investering i Danmark vurderes at have betydning for den nationale sikkerhed eller offentlige orden i det pågældende medlemsland eller EU som helhed. På denne baggrund finder Erhvervsministeriet, at det ved vurderingen af, om en investering i Danmark udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden

i Danmark, ligeledes bør indgå, om investeringen kan udgøre en sikkerhedsmæssig risiko for andre EU-lande eller for venligtsindede eller allierede lande generelt, og at dette hensyn bør afspejles i de vejledende kriterier, der kan lægges til grund for en afgørelse.

Erhvervsministeriet er enig i arbejdsgruppens anbefalinger af afgrænsning af anvendelsesområdet for en kommende screeningsordning, jf. ovenfor pkt. 5.1.2. Erhvervsministeriet finder således, at de beskyttelseshensyn i forhold til national sikkerhed eller offentlig orden, som screeningsordningen skal sikre, fordrer et bredt anvendelsesområde, der samtidig i videst muligt omfang skal forhindre omgåelse af regelsættet. Erhvervsministeriet er ligeledes enig i anbefalingen af, at loven ikke skal finde anvendelse, hvis der i medfør af anden lovgivning er indført eller senere indføres sektorspecifikke ordninger, som i krigsmaterieloven og kontinentalsokkeloven, hvor der foretages screening, og hvor der er mulighed for at gøre indgreb af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden.

I forhold til vægtningen af de forskellige elementer, der afgrænser anvendelsesområdet, er Erhvervsministeriet overordnet enig i, at ordningen bør omfatte en bred vifte af erhvervelser, hvormed en udenlandsk aktør opnår kontrol eller indflydelse på en dansk enhed, jf. ovenfor pkt. 5.1.2.2.

Erhvervsministeriet er enig i arbejdsgruppens vurdering af, at ikke alle typer af erhvervelser er kritiske i forhold til den nationale sikkerhed eller offentlige orden, hvorfor det alene er relevant at indføre screening i forhold til erhvervelser, der indebærer en vis grad af kontrol eller indflydelse, jf. ovenfor pkt. 5.1.2.3. Erhvervsministeriet er enig i de nedre grænseværdier for, hvornår der er tale om kontrol eller indflydelse, der er anbefalet af arbejdsgruppen, og at disse grænseværdier bør være forskellige for investeringer i særligt følsomme sektorer, og for andre investeringer. Ministeriet finder det passende, som anbefalet af arbejdsgruppen, at fastsætte grænseværdierne til henholdsvis 10 pct. af ejerandele eller stemmerettigheder for investeringer i særligt følsomme sektorer, og til 25 pct. af ejerandele eller stemmerettigheder for andre investeringer. Ministeriet finder også, at porteføljeinvesteringer, dvs. investeringer, hvor en investor besidder mindre end 10 pct. af stemmerettighederne eller kapitalen, ikke bør omfattes af screeningsordningen. Sådanne investeringer findes af mindre betydning i forhold til at kunne udgøre eventuelle sikkerhedsrisici og udløser ikke efter selskabsretten nogen indflydelse af betydning i selskabet. Det bemærkes i den forbindelse af FDI-forordningen ikke omfatter porteføljeinvesteringer.

UDKAST

Erhvervsministeriet finder det imidlertid hensigtsmæssigt at også investeringer i forbindelse med stiftelse af nye virksomheder, de såkaldte Greenfield-investeringer, omfattes af loven. Ved Greenfield-investeringer etablerer den udenlandske investor en tilstedeværelse i Danmark ved at stifte en ny virksomhed. Det vurderes, at også sådanne virksomheder vil kunne udgøre en trussel mod national sikkerhed, hvis der er tale om virksomheder i særligt følsomme sektorer, og den udenlandske investor har kontrol eller betydelig indflydelse i den virksomhed, som stiftes. Desuden vil regulering af Greenfield investeringer i særligt følsomme sektorer under anvendelsesområdet medvirke til at reducere risikoen for omgåelse.

Erhvervsministeriet er som udgangspunkt enig i arbejdsgruppens anbefalinger af, hvilke udenlandske aktører og hvilke danske enheder, der bør omfattes af loven, jf. ovenfor pkt. 5.1.2.2. Dog bør der være mulighed for at fastsætte nærmere regler om, hvilke juridiske personer, der ikke er erhvervsdrivende virksomheder, der omfattes af loven som udenlandske investorer, ligesom der bør være mulighed for at fastsætte nærmere regler om, hvilke andre enheder end erhvervsdrivende virksomheder, der omfattes af loven som investeringsobjekt. Det vurderes at være for vidtgående at medtage alle juridiske enheder som udenlandske investorer og tilsvarende for vidtgående at medtage alle enheder som investeringsobjekter. Fastsættelse af nærmere regler herom vil give mulighed for at foretage en afgrænsning, der ikke er mere vidtgående end hensynet til national sikkerhed og offentlig orden tilsiger.

Erhvervsministeriet er ligeledes enig i, at investeringsscreeningsloven bør omfatte visse tilsvarende foranstaltninger, jf. ovenfor pkt. 5.1.2.2. Erhvervsministeriet finder det dog ikke hensigtsmæssigt at anvende udtrykket "tilsvarende foranstaltninger", da det vil være vanskeligt i praksis at sammenligne ledelsesmæssig kontrol eller indflydelse med økonomisk kontrol eller indflydelse. Det foreslås derfor i stedet at tale om "særlige økonomiske aftaler", også henset til, at det er karakteristisk, at der er tale om aftalebaserede ordninger.

Som følge af arbejdsgruppens forslag om, at screeningsloven også bør omfatte tilsvarende foranstaltninger der bl.a. medfører, at visse joint ventures, visse aftaler om køb af aktiver og visse service-, drifts- og leverandøraftaler omfattes, bør det danske investeringsobjekt også kunne omfatte visse offentlige myndigheder, hvis en sådan særlig serviceaftale m.v. under nærmere angivne betingelser indgås med offentlige myndigheder. Dette kan også være relevant f.eks. i forhold til køb af aktiver som kritisk teknologi af

et konkursbo, hvis en dansk virksomhed i en særligt følsom sektor er gået konkurs. Det kan også være relevant i forhold til joint ventures mellem en udenlandsk virksomhed og en dansk forsknings- eller uddannelsesinstitution om samarbejde om udviklingsprojekter f.eks. om udvikling af ny medicin, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 7. Erhvervsministeriet finder, at der bør fastsættes nærmere regler om, hvilke offentlige myndigheder, der omfattes af de foreslåede regler om særlige økonomiske aftaler.

Erhvervsministeriet finder det desuden mere hensigtsmæssigt at afgrænse udenlandske fysiske personer i forhold til statsborgerskab frem for et bopælskriterium, så investeringer foretaget af personer med udenlandsk statsborgerskab, som er bosat her i landet, også omfattes. Dog bør udenlandske statsborgere fra EU- eller EFTA-lande med bopæl i Danmark ikke være omfattet af loven.

Danske statsborgere med bopæl i Grønland eller på Færøerne og virksomheder hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne bør ikke omfattes af loven, da regulering af investeringer i Grønland og Færøerne er særanliggende. Dog bør udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark foretaget af udenlandske statsborgere med bopæl i Grønland eller på Færøerne omfattes af loven. Det samme gælder sådanne investeringer foretaget af en virksomhed, som er hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, hvis udenlandske statsborgere eller virksomheder hjemmehørende udenfor Kongeriget har kontrol med eller betydelig indflydelse i denne. Sådanne investeringer i Danmark vil kunne angå national sikkerhed, som er et Rigsanliggende.

Ministeriet finder herudover, at der af lovtekniske grunde bør indføres definitioner, der mere præcist afgrænser anvendelsesområdet i forhold til centrale begreber som f.eks. ”erhvervelse”, ”udenlandsk investor” og ”virksomhed”. Ministeriet finder det i den forbindelse hensigtsmæssigt, at loven så vidt muligt anvender de samme juridiske begreber og definitioner, der anvendes inden for selskabsretten, herunder særligt reglerne om registrering af reelle ejere i virksomheder.

5.1.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås i § 1, stk. 1, at loven vil have til formål at sikre, at udenlandske investeringer m.v. ikke udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Dette sikres ved indførelse af en screeningsordning, der foreslås udmøntet gennem henholdsvis en sektorspecifik tilladel-

UDKAST

sesordning for særligt følsomme områder jf. lovforslagets §§ 5-9, og en frivillig anmeldelsesordning for andre områder, jf. lovforslagets §§ 10-14. Ved screeningen foretager myndighederne en nærmere undersøgelse af den udenlandske investering for at afdække eventuelle trusler mod den nationale sikkerhed eller offentlig orden. Myndighederne foreslås at få forskellige muligheder for at kunne gøre indgreb i de investeringer m.v., der udgør en sikkerhedsmæssig trussel, jf. lovforslagets kapitel 6.

Det foreslås i lovforslagets § 1, stk. 2, at loven ikke finder anvendelse, hvis der i sektorlovgivningen er fastsat eller senere fastsættes regler om screening af udenlandske direkte investeringer m.v., og screening og mulighed for indgreb sker under hensyntagen til national sikkerhed eller offentlig orden. Denne undtagelse finder også anvendelse, hvis reglerne i sektorlovgivningen omfatter særlige økonomiske aftaler, jf. lovforslagets § 7.

Lovens anvendelsesområde følger af den foreslåede § 2, stk. 1, hvor det foreslås, at loven finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v., der foretages af udenlandske statsborgere. Dog foreslås det, at loven omfatter udenlandske statsborgere fra EU- eller EFTA-lande med bopæl i Danmark.

Efter den foreslåede § 2, stk. 2, omfatter loven desuden udenlandske direkte investeringer m.v., der foretages af virksomheder, der ikke er hjemmehørende i Kongeriget Danmark, også hvis disse virksomheder har fast driftssted i Danmark. Endvidere omfattes også virksomheder, som er hjemmehørende i Danmark, hvis disse enten er dattervirksomhed eller filial af en virksomhed, der er hjemmehørende udenfor Kongeriget Danmark, eller hvis en udenlandsk statsborger, som defineret i den foreslåede stk. 1, eller en virksomhed, der er hjemmehørende udenfor Kongeriget Danmark, har kontrol med eller betydelig indflydelse i denne.

Efter den foreslåede § 2, stk. 3, omfattes udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark foretaget af en virksomhed hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, hvis udenlandske statsborgere eller virksomheder hjemmehørende udenfor Kongeriget Danmark har kontrol med eller betydelig indflydelse i denne.

Efter den foreslåede § 2, stk. 4, kan erhvervsministeren efter forhandling med andre berørte ministre fastsætte regler om, at loven også finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v. der foretages af andre udenlandske juridiske personer end erhvervsdrivende virksomheder, og som kan

UDKAST

udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden. Der kan være tale om investeringer foretaget af visse udenlandske offentlige institutioner m.v. eller visse udenlandske ikke-erhvervsdrivende enheder, som f.eks. visse foreninger.

Det følger af den foreslåede § 4, nr. 4, at investeringer skal forstås bredt til at kunne omfatte udenlandske direkte investeringer, investeringer ved stiftelse af nye virksomheder i særligt følsomme sektorer, såkaldte Greenfield-investeringer, og såkaldt ”særlige økonomiske aftaler”, der omfatter visse joint ventures, visse køb af aktiver samt visse drifts-, leverandør- og serviceaftaler. Loven omfatter derimod ikke almindelig samhandel med udlandet eller udlændinges erhvervelse af fast ejendom i Danmark.

Efter den foreslåede § 4, nr. 6, foreslås i overensstemmelse med de almindelige selskabsretlige definitioner på kontrol og betydelig indflydelse, at besiddelse af ejerandele eller stemmerettigheder eller tilsvarende kontrol ved andre midler, herunder langfristede lån, som giver betydelig indflydelse på ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold, anses for at udgøre kontrol eller betydelig indflydelse. Det foreslås at fastsætte en tærskelværdi på 10 pct. af ejerandele eller stemmerettigheder i forhold til den sektorspecifikke screening, jf. den foreslåede § 5, og en tærskelværdi på 25 pct. i forhold til den tværsektorielle screening, jf. den foreslåede § 10.

Den foreslåede § 3 afgrænser lovens anvendelsesområde i forhold til hvilke enheder, der foretages investeringer i. Det foreslås i § 3, stk. 1, at loven omfatter udenlandske direkte investeringer m.v. i alle erhvervsdrivende virksomheder, uanset hvordan de er organiserede, jf. også den foreslåede definition i § 4, nr. 7. Dette omfatter også statslige og kommunale virksomheder. Efter det foreslåede § 3, stk. 2 omfatter loven også investeringer ved stiftelse af nye virksomheder i særligt følsomme sektorer, såkaldte Greenfield-investeringer, jf. også den foreslåede definition i § 4, nr. 8. Det foreslås i § 3, stk. 3, at Erhvervsministeren efter forhandling med andre berørte ministre kan fastsætte regler om, at også udenlandske direkte investeringer m.v. i andre enheder end erhvervsdrivende virksomheder er omfattet af loven, hvis investeringer i sådanne enheder kan medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, f.eks. enheder indenfor kritisk infrastruktur.

Det foreslås, at loven også omfatter særlige økonomiske aftaler, jf. den foreslåede definition heraf i den foreslåede § 4, nr. 8. Den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 3, gør det muligt også at inddrage særlige økonomiske afta-

ler med offentligretlige enheder i f.eks. særligt følsomme sektorer, hvis sådanne aftaler vil kunne medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden.

Den foreslåede § 4 indeholder de nødvendige definitioner for forståelsen af loven, idet definitionerne samtidig er med til at afgrænse lovens anvendelsesområde, jf. de foreslåede §§ 2-3. Den foreslåede § 4, nr. 1 og 2, indeholder definitioner af begreberne ”national sikkerhed” og ”offentlig orden”, der med mindre justeringer svarer til arbejdsgruppens anbefaling til definition. Der henvises til pkt. 5.1.2.6. i lovforslaget almindelige bemærkninger.

5.2. Sektoriel og tværsektoriel screeningsordning

5.2.1 Gældende ret

I forhold til gældende regler om sektoriel og tværsektoriel screening henvises til afsnit 3.1. og afsnit 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger. I forhold til gældende regler om kontrol og indflydelse findes der i selskabslovgivningen regler herom bl.a. i forhold til afgrænsning af, hvornår der foreligger en koncern. Efter selskabslovens § 7 kan såvel besiddelse af ejerandele eller stemmerettigheder som faktisk kontrol f.eks. ved aftale om indflydelse på virksomhedens ledelse medføre, at der anses at foreligge en koncern. Der findes også bestemmelser om kontrol og indflydelse i de selskabsretlige regler om registrering af den reelle ejer af virksomheder. Efter disse regler anses den for reel ejer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, jf. f.eks. selskabslovens § 5, nr. 25.

5.2.2. Den tværministerielle arbejdsgruppens anbefalinger

Arbejdsgruppen anbefaler, at en kommende dansk screeningsordning kan være todelt således, at ordningen indeholder en kombination af en sektorspecifik tilladelsesordning, der gælder for særligt følsomme områder, og en tværsektoriel notifikationsordning for andre områder, og som er baseret på en frivillig anmeldelse af investeringen m.v. Der henvises til pkt. 5.1.2.2. og 5.1.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Om det nærmere indhold i modellen anbefaler arbejdsgruppen, at der etableres en sektorspecifik screeningsmekanisme, hvorefter en udenlandsk erhvervelse eller en ”tilsvarende foranstaltning” kræver tilladelse, hvis en udenlandsk aktør, der ikke er bosat eller hjemmehørende i Danmark, herved opnår mindst 10 pct. af stemmerettighederne, kapitalen eller en tilsvarende faktisk indflydelse i en dansk enhed, og enheden opererer inden for særligt følsomme sektorer eller beskæftiger sig med særligt følsomme aktiviteter.

UDKAST

Arbejdsgruppen anbefaler, at de særligt følsomme sektorer og aktiviteter konkret omfatter følgende:

- Enheder inden for forsvarssektoren, herunder enheder, der udvikler eller producerer våben og krigsmateriel, teknologier til militær anvendelse eller leverer tjenester, som er vigtige for det danske forsvar.
- Enheder, der udvikler eller producerer varer med dual-use funktion, der er underlagt eksportkontrol.
- Enheder, der udvikler, producerer eller vedligeholder produkter med it-sikkerhedsfunktioner, der anvendes til at behandle klassificerede oplysninger.
- Enheder, der udvikler eller producerer kritisk teknologi og dual-use produkter, der ikke er underlagt eksportkontrol, f.eks. kunstig intelligens, robotteknologi, halvledere, cybersikkerhed, luft- og rumfart, energilagring, kvante- og nukleartechnologi samt nanoteknologi og bioteknologi, samt
- Enheder, der beskæftiger sig inden for kritisk infrastruktur.

Arbejdsgruppen anbefaler, at den nærmere afgrænsning af de særligt følsomme sektorer vil blive fastsat i en bekendtgørelse.

Arbejdsgruppen anbefaler herudover en tværsektoriel notifikationsordning, der omfatter erhvervser og tilsvarende foranstaltninger, hvorved en udenlandsk aktør, der ikke er bosat eller hjemmehørende i et EU- eller EFTA-land, opnår mindst 1/4, 1/2, 2/3 og alle stemmerettighederne eller kapitalandelen i en dansk enhed eller en tilsvarende faktisk indflydelse.

Anmeldelse vil være frivillig under den tværsektorielle notifikationsordning. Der bør dog i følge arbejdsgruppen være mulighed for, at Erhvervsstyrelsen kan iværksætte en undersøgelse af en investering, i en periode på op til 5 år fra investeringen er gennemført. Hvis styrelsen efter en sådan undersøgelse vurderer, at der er tale om en investering, der strider mod den foreslåede § 1, stk. 1, bør der ifølge arbejdsgruppen være mulighed for at nedlægge påbud om, at investeringen skal afvikles.

Arbejdsgruppen anfører, at der også er andre dispositioner end erhvervelse af kontrol eller indflydelse over en indenlandsk enhed, der i særlige situati-

oner vil kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Eksempelvis vil erhvervelse af kontrol eller indflydelse over visse aktiver i særlige tilfælde kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Det kan f.eks. tænkes at være tilfældet, hvis en fjendtlig udenlandsk aktør erhverver immaterielrettigheder såsom rettigheder til teknologi, der anvendes i driften af kritisk infrastruktur. Der henvises til afsnit 5.1.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

5.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i arbejdsgruppens anbefaling af, at en national generel screeningsmekanisme bedst udformes som en kombination af en sektorspecifik tilladelsesordning målrettet særligt følsomme sektorer og aktiviteter, der især vurderes at have betydning for national sikkerhed eller offentlig orden, og en frivillig anmeldelsesordning, der gælder for alle øvrige sektorer og aktiviteter, der falder inden for anvendelsesområdet.

Ministeriet finder, at modellen vil placere Danmark blandt de lande med mere robuste ordninger, blandt de undersøgte sammenlignelige lande, idet modellen minder om de screeningsordninger, der findes i Finland og Tyskland. En kombineret sektorspecifik og tværsektoriel screeningsordning vurderes at kunne udgøre et effektivt værktøj i forhold til at håndtere et foranderligt trusselsbillede, samtidig med at screeningsmodellen skaber rimelig klarhed og forudsigelighed for investorer m.v.

Erhvervsministeriet er enig i arbejdsgruppens anbefalinger af, hvilke sektorer/aktiviteter, der overordnet set vurderes som særligt følsomme sektorer i forhold til national sikkerhed eller offentlig orden. Ministeriet er ligeledes enig i, at den nærmere afgrænsning mest hensigtsmæssigt vil skulle ske i en bekendtgørelse. Dette vil give den fornødne fleksibilitet, således at de særligt følsomme sektorer løbende kan fastsættes og tilpasses i forhold til udviklingen og det aktuelle trusselsbillede. Erhvervsministeriet finder, at den nærmere afgrænsning af sektorer bør ske i samarbejde med de relevante ministerier med ekspertise på området. Ministeriet finder derfor, at erhvervsministeren bør gives mulighed for efter forhandling med relevante ministerier at kunne fastsætte regler om afgrænsning af de særligt følsomme sektorer og områder, der vurderes at have særlig betydning for national sikkerhed eller offentlig orden, og som derfor bør underlægges krav om tilladelse efter den sektorspecifikke screeningsmekanisme.

Erhvervsministeriet er i udgangspunktet enig med arbejdsgruppens anbefaling af, at den tværsektorielle screeningsordning gælder for alle øvrige sek-

torer og aktiviteter inden for anvendelsesområdet. Erhvervsministeriet finder imidlertid, at det vil være hensigtsmæssigt at tydeliggøre i lovforslaget, at det alene er investeringer m.v., der vurderes at kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark, der bør anmeldes. Ministeriet finder i den forbindelse, at der er behov for at udarbejde en vejledning på området, der kan hjælpe udenlandske investorer m.v. med at afgøre, hvornår en investering især vurderes at kunne udgøre en sikkerhedsmæssig trussel, og hvor der derfor bør indgives en anmeldelse til Erhvervsstyrelsen om den påtænkte investering. Ministeriet finder, at en relativ høj tærskelværdi for anmeldelser efter den tværsektorielle screeningsmekanisme kombineret med en detaljeret vejledning vil kunne mindske de administrative byrder, og antallet af anmeldelser af helt ukritiske investeringer uden betydning for national sikkerhed eller offentlig orden.

Erhvervsministeriet er enig i arbejdsgruppens anbefaling af, at der for de særligt følsomme sektorer og aktiviteter bør udvises en skærpet opmærksomhed i form af lave tærskelværdier for, hvornår der skal ansøges om tilladelse. Erhvervsministeriet finder det imidlertid hensigtsmæssigt at foretage forskellige ændringer og præciseringer i forhold til arbejdsgruppens anbefalinger til tærskelværdier.

Erhvervsministeriet finder det således ikke hensigtsmæssigt alene at operere med begrebet ”tilsvarende faktisk indflydelse” ved en undergrænse på investeringer, der svarer til mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne ved den sektorspecifikke screeningsordning, idet de selskabsretlige regler alene definerer begrebet ”faktisk indflydelse” i forhold til kontrol eller betydelig indflydelse svarende til mindst 25 pct. Det findes derfor mere dækkende i sådanne tilfælde at tale om situationer, hvor der opnås en tilsvarende faktisk kontrol ved andre midler på virksomhedens ledelsesmæssige, finansielle, udviklingsmæssige eller driftsmæssige forhold. Herved angives hvilke ledelsesmæssige forhold som især vil blive tillagt betydning ved vurderingen af, om der foreligger tilsvarende faktisk kontrol ved andre midler. Det skal dog understreges, at det, ligesom det kendes fra de selskabsretlige regler, vil være en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder, som bestemmer, hvorvidt der er tale om tilsvarende kontrol ved andre midler.

Erhvervsministeriet finder det heller ikke hensigtsmæssigt, at grænseværdien ved efterfølgende erhvervelser fastsættes til 10 pct., hvilket kan føre til hyppige nye ansøgninger om tilladelse i situationer, hvor der ikke er sket væsentlige ændringer i den udenlandske investors indflydelse i den danske virksomhed. I stedet foreslås, at der ved efterfølgende erhvervelser alene

UDKAST

skal ansøges om tilladelse, når erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 1/3, 50 pct., 2/3 eller 100 pct. af stemmerettighederne eller selskabskapitalen. I disse situationer vil der selskabsretligt være tale om betydelige ændringer i indflydelse. Ved fordobling af andelen fra 10 til 20 pct. øges mulighederne for reel kontrol af virksomheden væsentligt, jf. at man ved vurderingen af reel ejer anvender en vejledende grænse på 25 pct. Ved en andel på 1/3 får den udenlandske investor selskabsretligt mulighed for at blokere for vedtægtsændringer, hvilket også væsentligt styrker indflydelsen, ved 50 pct. får den udenlandske investor mulighed for at bestemme udfaldet af alle beslutninger, der kan vedtages med simpelt flertal, ved 2/3 får den udenlandske investor mulighed for at gennemføre vedtægtsændringer og lignende beslutninger, der kræver kvalificeret flertal, og ved 100 pct. opnår den udenlandske investor fuld kontrol over den danske virksomhed.

Erhvervsministeriet er enig i arbejdsgruppens anbefalinger af, at den sektor-specifikke tilladelsesordning finder anvendelse på alle udenlandske investorer uden for Rigsfællesskabet, og at den tværsektorielle anmeldelsesordning i forhold hertil begrænses til ikke at finde anvendelse på udenlandske investorer fra EU-medlemsstater eller EFTA-lande. Erhvervsministeriet finder det dog mere hensigtsmæssigt at afgrænse udenlandske fysiske personer i forhold til statsborgerskab frem for et bopælskriterium, Der henvises herom til afsnit 5.1.3-4 i de almindelige bemærkninger.

Hvis en dansk screeningsordning begrænses til erhvervelse af kontrol eller betydelig indflydelse ved besiddelse af ejerandele eller stemmerettigheder eller tilsvarende kontrol ved andre midler, vil en række andre former for kontrol eller betydelig indflydelse af mere økonomisk karakter og opnået ved aftale med den danske virksomhed ikke være omfattet af ordningen, selvom sådanne aftaler, som påpeget af arbejdsgruppen, kan medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden. Imidlertid vil der også være en lang række aftaler om en række økonomiske dispositioner, som har væsentlig betydning for driften af danske virksomheder, men hvor hovedparten formentlig ikke vil være relevante i forhold til beskyttelse af national sikkerhed og offentlig orden. Der er derfor behov for en afgrænsning, som i videst muligt omfang målretter screeningen til kun at vedrøre aftaler, som reelt kan udgøre en trussel mod national sikkerhed og offentlig orden.

Erhvervsministeriet er enig i, at det er nødvendigt, at en dansk screeningsordning også omfatter visse former for aftaler, der giver økonomisk kontrol eller betydelig indflydelse i en dansk virksomhed på en sådan måde, at disse kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden. Samtidig

lægger ministeriet dog vægt på, at der sker en målrettet afgrænsning af sådanne aftaler, så konsekvenserne for erhvervslivet begrænses mest muligt. Udfordringen er således at finde en balance mellem hensynet til national sikkerhed og hensynet til gode rammer for erhvervslivet. Derfor finder Erhvervsministeriet, at der bør fastsættes nærmere regler om afgrænsning og kriterier ved bekendtgørelse med henblik på, at kun aftaler, der reelt kan udgøre en trussel mod national sikkerhed og offentlig orden, bliver omfattet.

Arbejdsgruppen foreslår, at der skal være tale om tilsvarende foranstaltninger, hvorved forstås aftaler som giver den udenlandske investor en kontrol eller betydelig indflydelse i den danske virksomhed, der kan sammenlignes med den kontrol eller indflydelse, som kan opnås ved erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder i en virksomhed. Erhvervsministeriet er enig i, at de omfattede aftaler bør afgrænses i forhold til, om de giver en økonomisk kontrol eller betydelig indflydelse over den danske virksomhed som helhed og ikke blot over enkelte aktiver eller forretningsområder i virksomheden. Dog bør kontrol eller betydelig indflydelse på forretningskritiske områder i virksomheden også omfattes.

5.2.4. Den foreslåede ordning

De foreslåede bestemmelser om en kombineret sektorspecifik og tværsektoriel screeningsmekanisme fremgår af lovforslagets kapitel 2 og 3.

I kapitel 2, der indeholder bestemmelser vedrørende den sektorspecifikke screeningsordning, fremgår det af den foreslåede § 5, stk. 1, at en udenlandsk investor vil skulle ansøge om forudgående tilladelse hos Erhvervsstyrelsen, hvis investeringen sker i en virksomhed hjemmehørende i Danmark inden for særligt følsomme sektorer eller aktivitet.

Den foreslåede § 5, stk. 2, indeholder forslag om, at tilladelseskravet gælder ved investeringer m.v., hvor den udenlandske investor opnår mindst 10 pct. af stemmerettighederne eller kapitalandelene i den danske virksomhed eller opnår mulighed for at udøve en tilsvarende kontrol over den danske virksomhed ved andre midler over ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold. Ved efterfølgende investeringer i den danske enhed, skal der ansøges om fornyet tilladelse, når erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 1/3, 50 pct., 2/3 eller 100 pct. af stemmerettighederne eller selskabskapitalen, jf. den foreslåede § 5, stk. 3.

De særligt følsomme sektorer og aktiviteter, fremgår af den foreslåede § 6, stk. 1. Det foreslås, at de særligt følsomme sektorer og aktiviteter vil skulle

UDKAST

omfatte virksomheder inden for forsvarssektoren og virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse (dual-use), virksomheder, der producerer produkter med it-sikkerhedsfunktioner, der anvendes til klassificerede oplysninger, virksomheder, der producerer andre kritiske teknologier, samt virksomheder inden for kritisk infrastruktur.

Den foreslåede § 6, stk. 2, indeholder en bemyndigelse til, at erhvervsministeren efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren vil få adgang til at kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke særligt følsomme sektorer og aktiviteter, der vil kunne omfattes af loven.

Bemyndigelsesbestemmelsen foreslås at blive anvendt til at fastsætte nærmere bestemmelser om afgrænsningen af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter, idet der især vurderes at være behov for at fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af kritisk teknologi og kritisk infrastruktur.

Efter den foreslåede § 7, stk. 1, vil kravet om forudgående tilladelse til udenlandske investeringer i en virksomhed hjemmehørende i Danmark, jf. den foreslåede § 3, ikke alene vedrøre erhvervelse af kontrol i selskabsretlig forstand, dvs. erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder, eller tilsvarende kontrol ved andre midler, som giver betydelig indflydelse på ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold. Kravet om tilladelse foreslås også at omfatte visse særlige økonomiske aftaler, jf. den foreslåede definition i § 4, nr. 8. Aftaler om joint ventures, herunder om forsknings- og udviklingsaktiviteter, køb af aktiver samt visse drifts-, service- og leverandøraftaler vil således være omfattet af krav om tilladelse, hvis sådanne aftaler indgås mellem en udenlandsk investor, jf. den foreslåede § 2, og en dansk virksomhed, jf. den foreslåede § 3, med aktiviteter indenfor særligt følsomme sektorer, jf. den foreslåede § 6, og hvis aftalen giver den udenlandske investor kontrol eller betydelig indflydelse over den danske virksomhed. Alle betingelser skal være opfyldt for, at sådanne særlige økonomiske aftaler omfattes af tilladelseskravet. Såfremt forsknings- eller uddannelsesinstitutioner inddrages under lovens anvendelsesområde, jf. den foreslåede § 3, stk. 3, vil også joint ventures mellem en sådan institution og en udenlandsk virksomhed om udviklingssamarbejder, f.eks. om udvikling af ny medicin, være omfattet af krav om tilladelse, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 7. Derimod vil gaver eller lignende økonomiske tilskud fra en udenlandsk virksomhed til forskning på danske forsknings- eller uddannelsesinstitutioner ikke være omfattet.

UDKAST

For at være omfattet af krav om tilladelse vil det være en betingelse, at aftalen vil skulle give den udenlandske investor kontrol eller betydelig indflydelse over den danske virksomhed. Det vil ikke være tilstrækkeligt, at aftalen giver kontrol eller betydelig indflydelse på afgrænsede aktiviteter eller aktiver i virksomheden, men der skal være tale om kontrol eller betydelig indflydelse på ledelsesmæssige, finansielle- udviklings- eller driftsmæssige forhold i virksomheden som helhed eller forretningskritiske områder af virksomheden. Det følger heraf, at kontrol eller betydelig indflydelse ikke kun vedrører ledelsesmæssige forhold og beslutninger, men også vedrører økonomisk indflydelse i virksomheden. Tilfælde, hvor den udenlandske aktør ved samarbejdet eller aftalen opnår en sikkerhedstruende indsigt i den danske virksomhed, men ikke i øvrigt opnår kontrol eller betydelig indflydelse i den danske virksomhed, omfattes ikke af krav om tilladelse.

Der kan være tale om kontrol eller betydelig indflydelse som følge af særlige økonomiske aftaler, hvis den udenlandske investor, herunder danske virksomheder, som er kontrolleret af udenlandske statsborgere eller virksomheder, kun vanskeligt kan substitueres med en anden leverandør, eller aftalen har en flerårig uopsigelig karakter og dermed indebærer en længerevarende binding. Der kan ligeledes være tale om kontrol eller betydelig indflydelse, hvis den udenlandske investor, som følge af den særlige økonomiske aftale får adgang til at kunne forstyrre driften eller forretningskritiske dele af driften hos den danske virksomhed, og som har betydning for national sikkerhed eller offentlig orden.

Ligesom for ansøgninger om tilladelse til udenlandske direkte investeringer efter den foreslåede § 5 påhviler kravet om at søge om tilladelse, inden der indgås en særlig økonomisk aftale, som er omfattet af lovforslaget, den udenlandske investor og ikke den danske virksomhed. Den danske virksomhed har derfor ikke nogen pligt til at gennemføre en due diligence undersøgelse, inden den indgår en særlig økonomisk aftale. Dog vil danske virksomheder, som er omfattet af de foreslåede § 2, stk. 2-4, fordi udenlandske statsborgere eller virksomheder har kontrol eller betydelig indflydelse i den danske virksomhed, være omfattet af det foreslåede lovkrav om at søge tilladelse. Sådanne virksomheder skal derfor undersøge, om aftalen er omfattet af tilladelseskrav, inden den indgås.

Erhvervsministeren bemyndiges i den foreslåede § 7, stk. 2, til efter forhandling med øvrige berørte ministerier at fastsætte nærmere regler om hvilke aftaler, der omfattes af tilladelseskravet efter den foreslåede stk. 1. Sådanne regler vil kunne indeholde nærmere kriterier for, hvornår aftaler

UDKAST

omfattes af tilladelseskrav, så det bliver så let og enkelt som muligt for udenlandske investorer og danske virksomheder at vurdere, om en påtænkt aftale af de omfattede typer kræver tilladelse. Ved udformningen af sådanne kriterier vil de relevante erhvervsorganisationer blive inddraget, så kriterierne i videst muligt omfang svarer til gældende praksis i erhvervslivet og imødekommer erhvervslivets behov for tydelige kriterier.

I lovforslagets kapitel 3 om den tværsektorielle screeningsmekanisme fremgår det af den foreslåede § 10, stk. 1, at en udenlandsk investor vil kunne foretage anmeldelse til Erhvervsstyrelsen af en investering, hvis der med investeringen opnås mindst 25 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne eller tilsvarende kontrol med andre midler, og investeringen kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden i Danmark. Det vil således være frivilligt at foretage anmeldelse, men en ikke-anmeldt investering, der vurderes at kunne udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, vil kunne tages op til undersøgelse af Erhvervsstyrelsen i op til 5 år fra investeringens gennemførelse i overensstemmelse med lovforslagets § 14. Hvis styrelsen vurderer, at den undersøgte investering strider mod den foreslåede § 1, stk. 1, vil Erhvervsministeriet efter den foreslåede § 19, stk. 1, kunne nedlægge påbud om afvikling af investeringen.

Ved efterfølgende erhvervelser af yderligere andele kan der ikke ske fornyet anmeldelse, hvis en investering på 25 pct. allerede er anmeldt. Er dette ikke tilfældet, kan den udenlandske investor foretage en samlet anmeldelse af den oprindelige samt den efterfølgende investering. Hvis den udenlandske investor har anmeldt en investering på 25 pct., kan der i forbindelse med en godkendelse stilles vilkår om, at efterfølgende erhvervelser skal godkendes, f.eks. ved ændringer i ejerforholdene i den udenlandske virksomhed, som har foretaget investeringen. Endelig følger det af den foreslåede § 14, at Erhvervsstyrelsen kan indlede en undersøgelse af en investering, der ikke er anmeldt efter den foreslåede § 10. Dette gælder også i tilfælde af efterfølgende erhvervelser, der heller ikke er blevet anmeldt.

Det forudsættes, at de investeringer, der bør anmeldes efter den tværsektorielle ordning, er investeringer, der kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden i Danmark eller EU. I praksis vil det imidlertid kunne være vanskeligt for en udenlandsk investor at afgøre, om der i det konkrete tilfælde bør foretages anmeldelse. Som led i Erhvervsstyrelsens almindelige vejledningsforpligtelser vil der altid være mulighed for at rette henvendelse til Erhvervsstyrelsen om, hvorvidt en investering vurderes at kunne falde indenfor anvendelsesområdet, og Erhvervsstyrelsen vil

kunne vejlede om tilfælde, hvor investeringen klart falder udenfor anvendelsesområdet. Herudover vil Erhvervsministeriet i samarbejde med relevante ministerier udarbejde en vejledning på området med angivelse af hvilke områder, ud over de særligt følsomme områder under den sektorspecifikke screeningsordning, der især vurderes som følsomme, og hvor det derfor vil være relevant at overveje at foretage en anmeldelse.

Den foreslåede § 10, stk. 1 og 2, svarer herudover til arbejdsgruppens anbefalinger til tærskelværdier, samt til hvilke udenlandske investorer, der foreslås omfattet af den tværsektorielle screening.

Efter den foreslåede § 11 kan også særlige økonomiske aftaler, som en udenlandsk investor udenfor EU/EFTA påtænker at indgå eller har indgået med en virksomhed m.v. hjemmehørende i Danmark, anmeldes efter reglerne i § 10. Bestemmelsen i den foreslåede § 7 om ansøgning om tilladelse til sådanne aftaler finder tilsvarende anvendelse. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

5.3. Afgørelseskriterier

5.3.1. Gældende ret

FDI-forordningens artikel 4, stk. 1, angiver, at når det vurderes, om en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden, kan medlemsstaterne og Kommissionen tage dens potentielle indvirkning på bl.a. følgende i betragtning:

- Kritisk infrastruktur, uanset om den er fysisk eller virtuel, herunder energi, transport, vand, sundhed, kommunikation, medier, databehandling eller -lagring, luft- og rumfart, forsvar, valgrelateret eller finansiell infrastruktur, og følsomme faciliteter samt jord og fast ejendom, der er afgørende for anvendelsen af sådan infrastruktur.
- Kritiske teknologier og dual-use produkter, herunder kunstig intelligens, robotteknologi, halvledere, cybersikkerhed, luft- og rumfart, forsvar, energilagring, kvante- og nuklearteknologi samt nanoteknologi og bioteknologi.
- Forsyning af kritiske råvarer, herunder energi eller råvarer, samt fødevarer og sikkerhed
- Adgang til følsomme oplysninger, herunder personoplysninger, eller muligheden for at kontrollere sådanne oplysninger.
- Mediefrihed og mediernes pluralisme.

FDI- forordningens artikel 4, stk. 2, angiver endvidere, at når det vurderes, om en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden, kan medlemsstaterne og Kommissionen også tage hensyn til navnlig, om den udenlandske investor direkte eller indirekte kontrolleres af en regering i et tredjeland; om den udenlandske investor allerede har været involveret i aktiviteter, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden i en medlemsstat; eller om der er en risiko for, at den udenlandske investor er involveret i ulovlige aktiviteter, jf. forordningens artikel 4, stk. 2.

FDI-forordningens artikel 6, stk. 9, og artikel 8, stk. 2, litra c, indeholder herudover bestemmelser om, at den medlemsstat, der foretager en screening, skal tage behørigt hensyn til bemærkninger fra andre EU-medlemsstater eller en udtalelse fra Kommissionen om, at den udenlandske investering berører national sikkerhed eller offentlig orden i den pågældende medlemsstat eller i EU.

5.3.2. Den tværministerielle arbejdsgruppes anbefalinger

En kommende generel screeningsordning skal give den kompetente myndighed hjemmel til at gøre indgreb i en omfattende erhvervelse eller disposition, hvis denne udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Arbejdsgruppen anbefaler, at ”national sikkerhed og offentlig orden” skal forstås i overensstemmelse med EU-retten. Begreberne skal fortolkes snævert og kan alene påberåbes, når der foreligger en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod et grundlæggende samfundshensyn

Arbejdsgruppen anbefaler, at følgende tre overordnede risikofaktorer må anses for relevante i forhold til en vurdering af, hvorvidt en erhvervelse m.v. udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden:

- 1) den danske enhed, som erhvervelsen m.v. er rettet imod,
- 2) den pågældende disposition, dvs. erhvervelsen m.v., og
- 3) den udenlandske aktør.

I forhold til den danske enhed (nr. 1), bør det vurderes, om den pågældende enhed direkte eller indirekte kan have betydning for den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark.

I forhold til den pågældende disposition (nr. 2) skal denne overskride de fastsatte grænser for kontrol eller indflydelse i en kommende generel screeningsordning, men det bør også vurderes, om der er en risiko for, at den opnåede kontrol eller indflydelse konkret kan anvendes til at underminere den nationale sikkerhed eller offentlige orden i landet.

I forhold til den udenlandske aktør (nr. 3) bør det vurderes, om der er en risiko for, at den udenlandske aktør vil søge at udnytte den erhvervede kontrol eller indflydelse til at underminere den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark.

Der vil i alle tilfælde være tale om en konkret og samlet vurdering af alle tre risikofaktorer.

Arbejdsgruppen anbefaler, at der fastsættes vejledende underkriterier for vurderingen af, hvorvidt en erhvervelse eller tilsvarende foranstaltning udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Det er arbejdsgruppens vurdering, at fastsættelse af vejledende underkriterier er særligt hensigtsmæssigt i forhold til en screeningsordning, hvor der screenes på tværs af sektorer og aktiviteter. Tværsektoriel screening skaber således et øget behov for mere gennemsigtighed og forudsigelighed i forhold til, hvad den kompetente myndighed lægger vægt på i sin afgørelse, da dette bl.a. vil have betydning for vurderingen af, om og hvornår der bør indgives notifikation. Arbejdsgruppen finder det samtidig vigtigt, at det i en kommende ordning gøres klart, at underkriterierne alene er vejledende, og at Erhvervsministeriet kan lægge vægt på andre forhold i sin afgørelse.

Arbejdsgruppen foreslår, at de vejledende underkriterier – afhængigt af anvendelsesområdet for en kommende screeningsordning – f.eks. vil kunne omfatte kriterier, der relaterer sig til den danske enhed, den pågældende disposition og den udenlandske aktør, idet arbejdsgruppen har taget udgangspunkt i de opstillede vejledende kriterier i FDI-forordningen over faktorer, som medlemsstaterne kan tage i betragtning, når det vurderes, om en udenlandsk investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden. Der henvises til pkt. 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

5.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i anbefalingen fra arbejdsgruppen om, at der bør fastsættes vejledende underkriterier for, hvornår en investering m.v. vurderes at kunne udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden. Dette vil give større forudsigelighed for udenlandske investorer m.v. i forhold til, hvilke afgørelseskriterier, myndighederne lægger vægt på i sagsbehandlingen og udfaldet på en sag, der er under afgørelse. Erhvervsministeriet er ligeledes enig i med arbejdsgruppen i, at angivelse af vejledende underkriterier især vil være hensigtsmæssigt i forbindelse med en frivillig anmeldelsesordning, jf. de foreslåede §§ 10-11, idet underkriterierne vil kunne være vejledende i forhold til, om en investering m.v. bør anmeldes til Erhvervsstyrelsen, herunder om investeringen m.v. vurderes at kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed i Danmark

For at opfylde forpligtelserne i FDI-forordningen, hvoraf det fremgår, at der på behørig vis skal tages hensyn til bemærkninger fra andre medlemsstater eller Kommissionen til en investering, der undergår screening, foreslås, at det i de vejledende afgørelseskriterier også kan indgå, om investeringen udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden i EU. Erhvervsministeriet finder det endvidere rimeligt, at hensynet udbredes til også at omfatte hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden i andrevenligtsindede lande og allierede lande udenfor EU.

Erhvervsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at de vejledende underkriterier ikke kun fremgår af en bekendtgørelse, men også fremgår af selve loven, da de som nævnt vurderes at være centrale i forhold til sikre at lovgivningen er gennemsigtig og forudsigelig. Desuden kan kriterierne være vejledende i forhold til, om en investering m.v. bør anmeldes til Erhvervsstyrelsen efter den frivillige anmeldelsesordning. Erhvervsministeriet finder dog i forhold til arbejdsgruppens forslag til konkrete kriterier, at kriterierne, som fremgår af lovteksten, bør udformes mere overordne og f.eks. ikke specificere, hvilke teknologier, der anses for kritiske teknologier m.v., da dette vil kunne ændre sig over tid i takt med at nye teknologier udvikles, eksisterende teknologier modnes og skillelinjerne mellem forskellige teknologier ændrer sig. Dette bør i stedet ske i en bekendtgørelse. Herved opnås den fornødne fleksibilitet, idet der kan tages hensyn til ændringer i trusselsbilledet eller andre parametre, som bør indgå i forbindelse med en vurdering af risici af betydning for national sikkerhed eller offentlig orden.

5.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås i lovforslagets § 15, stk. 1, at der ved vurderingen af, om en investering m.v., udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden i Danmark, skal tages hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder en række underkriterier. Vurderingskriterierne vil således, i det omfang de er relevante at inddrage i den konkrete sag, skulle lægges til grund når der skal træffes afgørelse om, hvorvidt en investering m.v. udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden i Danmark.

Der vil alene være tale om vejledende kriterier, idet andre kriterier efter omstændighederne også vil kunne lægges til grund.

De vejledende afgørelseskriterier fremgår af den foreslåede § 15, stk. 1, nr. 1, litra a) - e) og, nr. 2, litra a) - d), og svarer i udgangspunktet til arbejdsgruppens anbefalinger til vejledende underkriterier med visse præciseringer, ligesom visse kriterier, der vedrører kritisk teknologi m.v., foreslås udformet uden nærmere angivelse af den konkrete teknologi.

Den foreslåede § 15, stk. 2, giver erhvervsministeren bemyndigelse til efter forhandling med andre ministerier at af fastsætte nærmere regler om afgørelseskriterier i en bekendtgørelse. De anførte ministerier vurderes at være relevante i forhold til at belyse, hvilke sikkerhedsrisici, der er forbundet med de angivne investeringer m.v., den danske enhed eller den udenlandske investør.

5.4. Administration og kompetent myndighed

5.4.1. Gældende ret

FDI-forordningens artikel 3 indeholder visse minimumsforpligtelser vedrørende administration og procedurer, som medlemsstaternes nationale screeningsmekanismer skal indeholde. For nærmere gennemgang af bestemmelserne henvises til pkt. 2 i de almindelige bemærkninger.

Efter krigsmateriellovens § 2 må krigsmateriel kun fremstilles, herunder samles, hvis justitsministeren giver tilladelse dertil. Foruden tilladelse til fremstilling af krigsmateriel kræves efter krigsmateriellovens § 3 særskilt tilladelse fra justitsministeren, hvis ejer- eller ledelsesforholdene m.v. i en virksomhed, der fremstiller krigsmateriel i Danmark, indebærer, at udlændinge gennem besiddelse af kapital eller på anden vis har eller får bestemmende indflydelse på virksomheden. I forbindelse med vurderingen af, om udenrigspolitiske eller sikkerhedspolitiske forhold taler imod, at der meddeles tilladelse efter lovens § 3, foretager Justitsministeriet en høring af Udenrigsministeriet, Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) og Politiets Efterretningstjeneste (PET). Justitsministeriet meddeler som altovervejende hovedregel tilladelse, hvis de hørte myndigheder ikke har indvendinger herimod.

Efter kontinentalsokkelovens § 3 a. kræves der tilladelse af klima-, energi- og forsyningsministeren til nedlæggelse af elkabler og rørledninger til transport af kulbrinter på dansk søterritorium. Efter § 2 i bekendtgørelse nr. 1520 af 15. december 2017 om visse rørledningsanlæg på søterritoriet og kontinentalsoklen skal klima- energi- og forsyningsministeren efter modtagelse af en ansøgning om tilladelse indhente en indstilling fra udenrigsministeren om, hvorvidt det vil være foreneligt med rigets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser at imødekomme ansøgningen, jf. kontinentalsokkelovens § 3a, stk. 2, 2. pkt. Der kan kun gives tilladelse efter lovens § 3 a, stk. 1, hvis udenrigsministeren vurderer, at tilladelse hertil er foreneligt med rigets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser, jf. kontinentalsokkelovens § 3 a, stk. 2.

Indstillingen fra udenrigsministeren beror på et frit politisk skøn og har ikke karakter af en afgørelse. Indstillingen skal derfor ikke indeholde en begrundelse, ligesom udenrigsministeren ikke skal iagttage forvaltningslovens regler om bl.a. partshøring og partsaktindsigt.

5.4.2. Den tværministerielle arbejdsgruppens anbefalinger

Arbejdsgruppen anbefaler, at Erhvervsministeriet får tillagt kompetence til at udstede tilladelser til investeringer m.v., der er omfattet af en generel screeningsordning og om nødvendigt aftale vilkår med sagens parter. Erhvervsministeriet er allerede ressortansvarlig for FDI-forordningen, hvor Erhvervsstyrelsen varetager funktionen som Danmarks kontaktpunkt under forordningen. Hertil kommer, at Erhvervsministeriet vil kunne trække på de eksisterende erfaringer på eksportkontrolområdet i forhold til administrationen af en generel screeningsordning, hvor Erhvervsstyrelsen er kompetent myndighed.

Arbejdsgruppen finder desuden, at denne beslutningskompetence hensigtsmæssigt kan delegeres til Erhvervsstyrelsen i sager, hvor der ikke vurderes at foreligge betænkeligheder ud fra hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden, eller sådanne eventuelle betænkeligheder vil kunne mitigeres gennem aftalte vilkår.

Arbejdsgruppen anbefaler, at ansøgninger om tilladelse efter den sektorspecifikke screeningsmekanisme og anmeldelser efter den tværsektorielle screeningsmekanisme skal indgives til Erhvervsstyrelsen af den udenlandske investor. Ansøgninger og notifikationer sendes via elektroniske blanketter.

Ansøgninger og notifikationer skal indeholde en række nærmere specificerede oplysninger, der fastsættes i en bekendtgørelse. Det må dog efter arbejdsgruppens overvejelser forventes at være vanskeligt på forhånd at konkretisere samtlige de oplysninger, der vil være nødvendige til brug for en vurdering af, om en konkret erhvervelse m.v. udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at en kommende generel screeningsordning indeholder en hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen kan pålægge sagens parter at tilvejebringe alle oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om den konkrete erhvervelse m.v. påvirker den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Uanset at forpligtelsen til at ansøge om tilladelse eller indgive anmeldelse påhviler den udenlandske investor, vil der kunne opstå behov for at indhente oplysninger fra alle sagens parter, hvorfor det efter arbejdsgruppens opfattelse er nødvendigt, at et oplysningspålæg kan rettes mod sagens parter og ikke kun den udenlandske aktør.

UDKAST

Herudover bør Erhvervsstyrelsen kunne pålægge den udenlandske investor at tilvejebringe alle øvrige oplysninger, der er nødvendige for, at Erhvervsstyrelsen (eller i visse sager Erhvervsministeriet) kan træffe afgørelse i sagen.

Arbejdsgruppen anbefaler bl.a. med henvisning til krav herom efter FDI-forordningen, at der fastsættes tidsfrister for behandlingen af en ansøgning om tilladelse og af en anmeldelse.

På baggrund af en ansøgning eller en anmeldelse iværksætter Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af den pågældende investering eller tilsvarende foranstaltning.

Arbejdsgruppen anbefaler, at Erhvervsstyrelsen ligeledes efter den tværsektorielle screeningsmekanisme skal kunne iværksætte en undersøgelse af en omfattet investering m.v. af egen drift, hvis denne ikke er blevet anmeldt til styrelsen. Undersøgelsen bør imidlertid ikke kunne iværksættes, hvis det er mere end 5 år siden, at investeringen m.v. blev gennemført. Herudover anfører arbejdsgruppen, at der eventuelt vil kunne fastsættes en relativ frist, så Erhvervsstyrelsen ikke vil kunne iværksætte en undersøgelse af en omfattet erhvervelse m.v. et givent antal måneder efter, at erhvervelsen m.v. er kommet til Erhvervsstyrelsens kendskab.

I forhold til anmeldelser anbefaler arbejdsgruppen, at Erhvervsstyrelsen bør kunne nedlægge midlertidigt forbud mod den pågældende investering m.v. ud fra et uopsætteligt hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Til brug for undersøgelsen af en investering m.v. anbefaler arbejdsgruppen, at Erhvervsstyrelsen bør høre andre myndigheder i relevant omfang, herunder efterretningstjenesterne. Hvis investeringen m.v. er omfattet af FDI-forordningen, f.eks. hvor der er tale om en udenlandsk direkte investering fra en virksomhed uden for EU, skal Erhvervsstyrelsen ifølge arbejdsgruppen også underrette de andre EU-medlemsstater og Kommissionen om, at investeringen undergår screening i Danmark. Erhvervsstyrelsen skal efter FDI-forordningen tage behørigt hensyn til eventuelle bemærkninger fra andre medlemsstater og eventuelle udtalelser fra Kommissionen.

Hvis Erhvervsstyrelsens undersøgelse ikke indikerer, at investeringen m.v. kan medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, kan styrelsen give tilladelse til eller godkende investeringen.

Hvis det på baggrund af Erhvervsstyrelsens undersøgelse vurderes, at en investering m.v. giver anledning til betænkeligheder ud fra et hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden, anbefaler arbejdsgruppen, at styrelsen

bør kunne indlede forhandlinger med sagens parter med henblik på at aftale vilkår, der mitigerer (afbøder) betænkelighederne.

Hvis betænkelighederne ikke kan håndteres gennem aftalte vilkår, anbefaler arbejdsgruppen, at Erhvervsstyrelsen overdrager sagen til Erhvervsministeriet, som indleder forhandlinger med Finansministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Forsvarsministeriet og vedkommende ressortministerium.

På baggrund af forhandlingerne træffer Erhvervsministeriet afgørelse i sagen.

Ministeriets afgørelse efter den sektorspecifikke screeningsmekanisme vil kunne bestå i en tilladelse, et afslag eller fastsættelse af vilkår for tilladelsen.

Ministeriets afgørelse efter den tværsektorielle screeningsmekanisme vil kunne bestå i godkendelse, forbud, påbud om afvikling, eller fastsættelse af vilkår. Hvis Erhvervsministeriet godkender en erhvervelse eller en tilsvarende foranstaltning, vil ministeriet ikke på et senere tidspunkt kunne gøre indgreb i den pågældende erhvervelse eller foranstaltning. Godkendelsen er derimod ikke en forudsætning for, at en erhvervelse m.v. må gennemføres.

Et afslag, et forbud, et påbud om afvikling eller en afgørelse om fastsættelse af vilkår vil være et indgreb, der forudsætter, at den pågældende erhvervelse eller tilsvarende foranstaltning udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Til brug for vurderingen heraf, anbefaler arbejdsgruppen, at Erhvervsministeriet tager hensyn til en række fastsatte, vejledende underkriterier. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 5.3.2.

5.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er som udgangspunkt enig i anbefalingerne fra den tværministerielle arbejdsgruppe om, hvordan bestemmelser om administration af en screeningsordning bør udformes, herunder den anbefalede kompetencedeling mellem Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen. Det følger heraf, at Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om tilladelse til eller godkendelse af investeringer, ligesom styrelsen kan forhandle nærmere vilkår for en investering, med inddragelse af de relevante sektormyndigheder, med henblik på at afbøde eventuelle negative konsekvenser.

Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at en investering kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, og der ikke kan indgås aftale om vilkår, der kan afbøde denne trussel, eller hvis styrelsen vurderer at det ikke vil være muligt at fjerne truslen gennem vilkår, indbringer styrelsen sagen for Erhvervsministeriet.

Uanset at Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen som udgangspunkt er de kompetente myndigheder til at administrere, træffe afgørelse og føre kontrol efter lovforslaget, vil der være behov for et tæt samarbejde med en række andre myndigheder, herunder navnlig Finansministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Forsvarsministeriet, det relevante sektorministerium samt Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste. Dette skyldes, at disse myndigheder sidder inde med vigtige oplysninger i forhold til en vurdering af national sikkerhed og offentlig orden. Dertil kommer, at nogle af ministerierne er ansvarlige for administration af sektorregulering om udenlandske investeringer, hvorfor det er vigtigt at koordinere på tværs af myndighedernes administration af de forskellige reguleringsområder.

Det bør derfor være således, at Erhvervsministeriet forhandler med disse ministerier, inden det træffer afgørelse i sager, hvor der efter Erhvervsstyrelsens vurdering kan være tale om trusler mod national sikkerhed og offentlig orden, som ikke kan afbødes gennem aftalte vilkår. Erhvervsministeren bør også forhandle med disse ministerier, inden der fastsættes nærmere regler om forhold, som er særligt væsentlige for afgrænsning af lovens anvendelsesområde, herunder nærmere regler om afgrænsning af særligt følsomme sektorer, og nærmere regler om hvilke særlige økonomiske aftaler der omfattes af lovforslaget.

Erhvervsstyrelsen vil også have behov for at høre disse ministerier, og herunder navnlig de to efterretningstjenester, i forbindelse med styrelsens undersøgelse og kontrol af ansøgninger om tilladelser og anmeldelser af direkte udenlandske investeringer m.v.

Erhvervsministeriet er enig i de foreslåede principper for regulering af de nærmere processer for behandling af ansøgninger om tilladelse til investeringer og anmeldelse af investeringer, herunder de anbefalede afgørelsesformer. Det forekommer således mest hensigtsmæssigt, at pligten til at give nærmere oplysninger om en investering m.v. som udgangspunkt bør pålægges den udenlandske investor, som er nærmest til at have kendskab til de nærmere forhold omkring investeringen m.v. I nogle tilfælde vil det ikke være den danske virksomhed bekendt, at den udenlandske investor påtænker at gennemføre en investering i den danske virksomhed. I forhold til nogle oplysninger vil det dog kunne være relevant at anmode den danske virksomhed om oplysningerne, med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed m.v., herunder om ledelsesstruktur, forretningsområder m.v.

Ministeriet er ikke enig i arbejdsgruppens anbefaling om at fastsætte en relativ frist indenfor hvilken, Erhvervsstyrelsen skal have truffet afgørelse,

hvis styrelsen efterfølgende beslutter at gennemføre en undersøgelse af en investering, der ikke har været anmeldt til styrelsen. Muligheden for efterfølgende at gennemføre en undersøgelse af lovligheden af ikke-anmeldte investeringer bygger på en tilsvarende bestemmelse i selskabsloven om efterfølgende undersøgelse af registreringers lovlighed, som alene har den tidsfrist, at undersøgelsen skal være indledt inden 5 år fra registreringens gennemførelse. Tilsvarende bør gælde for efterfølgende undersøgelse af ikke-anmeldte investeringer.

5.4.4. Den foreslåede ordning

De foreslåede bestemmelser om afgørelseskompetence fremgår af det foreslåede kapitel 9. Det følger af den foreslåede § 32, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen er den kompetente myndighed i forhold til administration af investeringsscreeningsloven. Det er således til Erhvervsstyrelsen at udenlandske investorer skal indsende ansøgning om tilladelse til en udenlandsk investering m.v. jf. de foreslåede §§ 5 og 7, eller anmeldelse af en sådan investering, jf. de foreslåede §§ 10-11. Det er styrelsen, som undersøger de indsendte ansøgninger eller anmeldelser, og hvis styrelsen vurderer at den pågældende investering m.v. ikke vil medføre trusler for national sikkerhed eller offentlig orden, jf. den foreslåede § 1, stk. 1, kan styrelsen tillade eller godkende investeringen, jf. de foreslåede § 9, stk. 1 og § 13, stk. 1. I forbindelse med undersøgelsen af investeringen m.v. kan styrelsen indhente oplysninger fra andre relevante myndigheder om forhold, der er væsentlige for vurderingen af, om der foreligger en mulig trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden. Det kan være såvel forhold vedrørende den udenlandske investor, forhold vedrørende den påtænkte investering eller forhold vedrørende den virksomhed, som investeringen vedrører.

Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at den pågældende investering m.v. kan medføre trusler for den nationale sikkerhed eller offentlig orden, men at disse trusler kan afbødes ved aftalte vilkår, jf. den foreslåede § 16, kan styrelsen drøfte sådanne vilkår med den pågældende investor. Hvis den udenlandske investor giver tilsagn om at overholde nærmere angivne vilkår, som efter styrelsens opfattelse kan afbøde mulige trusler mod national sikkerhed og offentlig orden, kan styrelsen træffe afgørelse om at tillade investeringen på de nævnte vilkår, jf. de foreslåede §§ 9, stk. 1, og 13, stk. 2.

Det er efter den foreslåede § 22 også Erhvervsstyrelsen som fører kontrol med overholdelse af loven, og som i den forbindelse kan træffe nærmere hjemlede afgørelser, jf. nedenfor afsnit 5.5. om kontrol.

Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at den pågældende investering m.v. kan medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, og disse trusler ikke kan afbødes gennem vilkår, eller den udenlandske investor ikke vil ac-

UDKAST

ceptere vilkår, som efter styrelsens vurdering er nødvendige, indbringer styrelsen efter den foreslåede § 32, stk. 1, sagen for Erhvervsministeriet. Ministeriet indleder efter den foreslåede § 32, stk. 2, forhandling med Finansministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Forsvarsministeriet og vedkommende ressortministerium om sagens afgørelse.

De nævnte ministerier foreslås også inddraget ved fastsættelse af nærmere regler om afgrænsning af, hvilke andre juridiske personer eller enheder end erhvervsdrivende virksomheder, som omfattes af lovforslaget, jf. de foreslåede § 2, stk. 4, og § 3, stk. 3, om den nærmere afgrænsning af særligt følsomme sektorer, jf. den foreslåede § 6, stk. 2, og om den nærmere afgrænsning af særlige økonomiske aftaler, jf. den foreslåede § 7, stk. 2.

Erhvervsstyrelsen vil ligeledes i relevant omfang høre de nævnte myndigheder, herunder Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretnings-tjeneste, i forbindelse med styrelsens undersøgelse af ansøgninger om tilladelse efter de foreslåede §§ 5 og 7 og undersøgelse af anmeldelser efter de foreslåede §§ 10-11 med henblik på at indhente oplysninger og vurderinger fra disse myndigheder om mulige trusler mod national sikkerhed og offentlig orden. Styrelsen vil ligeledes inddrage disse myndigheder med henblik på at koordinere kontrol med overholdelse af lovforslaget, herunder i forbindelse med fastsættelse af nærmere regler herom efter den foreslåede § 22, stk. 4.

På baggrund af de gennemførte forhandlinger kan Erhvervsministeriet herefter, jf. den foreslåede § 32, stk. 3, træffe afgørelse om:

- afslag på tilladelse til en ansøgt investering efter de foreslåede §§ 5 eller 7 eller forbud mod en investering, der er anmeldt efter de foreslåede §§ 10-11,
- tilladelse til en ansøgt investering efter den foreslåede §§ 5 eller 7 eller godkendelse af en investering anmeldt efter de foreslåede §§ 10-11 på nærmere fastsatte vilkår
- påbud om afvikling af en investering, der er gennemført i strid med den foreslåede § 1, stk. 1, uanset om investeringen er anmeldt eller ikke er anmeldt
- tilladelse til en ansøgt investering efter den foreslåede §§ 5 eller 7 eller godkendelse af en investering anmeldt efter de foreslåede §§ 10-11.

Det bemærkes, at de foreslåede udfaldsmuligheder for Erhvervsministeriets afgørelse har baggrund i, at der både kan være tale om ansøgninger om tilladelse til en investering m.v., en anmeldt investering m.v., som ikke er gennemført, en anmeldt investering m.v., som er gennemført, og en investering m.v., som er gennemført uden at være anmeldt.

Det følger af de foreslåede bestemmelser om afgørelseskompetence, at der kan træffes afgørelse om bl.a. påbud om afvikling af en investering. Det vil afhænge af en samlet vurdering, om en afgørelse om indgreb i konkrete tilfælde vil være udtryk for et ekspropriativt indgreb. Det foreslås på den baggrund at indsætte hjemmel til at iværksætte ekspropriation af både juridiske og fysiske personers ejendom, hvis ekspropriation er nødvendigt for at gennemføre påbud efter den foreslåede § 19. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 21.

5.5. Kontrol og sanktioner

5.5.1 Gældende ret

Ved lov nr. 642 af 19. maj 2020 om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, revisorloven og forskellige andre love (kontrolpakken) blev bestemmelserne om erhvervsrettet kontrol i de grundlæggende erhvervslove styrket og ensrettet, bl.a. for at understøtte samarbejde om kontrolindsatsen på tværs af lovområder.

Med lovændringerne fik Erhvervsstyrelsen et moderniseret og sammenhængende grundlag for en effektiv kontrolindsats på erhvervsområdet. Ved lovændringen blev der indsat kapitler om erhvervsrettet kontrol i årsregnskabs- og selskabsloven (henholdsvis kapitel 21 og kapitel 2), som svarer til bestemmelserne om kontrol i revisorloven, med de tilpasninger som følger af særlige forhold på de enkelte lovområder. Der blev indsat bestemmelser om de grundlæggende kontrolformer, som bygger på en systematisk modtagekontrol og en risikobaseret efterfølgende kontrol, jf. årsregnskabslovens §§ 159-159e og selskabslovens 23a-23i. Som noget nyt fik Erhvervsstyrelsen hjemmel til at udføre kontrol på tværs af styrelsens lovområder og i samarbejde med andre relevante kontrolmyndigheder, så kontrol kan gennemføres koordineret og med udveksling af oplysninger mellem relevante myndigheder. En væsentlig ændring var ligeledes, at Erhvervsstyrelsen fik mulighed for at anvende trussel om tvangsopløsning af virksomheden i stedet for tvangsbøder, som havde vist sig ikke at være effektive i forhold til at sikre overholdelse af væsentlige lovkrav.

For at sikre retvisende oplysninger fik Erhvervsstyrelsen med kontrolloven hjemmel til at stille krav om, at rigtigheden af oplysninger skal bekræftes af en uafhængig tredjepart som en revisor, advokat eller anden fagkyndig, jf. årsregnskabslovens § 159d og selskabslovens § 23b, stk.2. Samtidig fik styrelsen mulighed for at anvende ekstern bistand til kontrollen af særligt komplicerede eller omfattende regnskabssager, jf. årsregnskabslovens § 159c.

Endelig indførte kontrolloven mulighed for, at Erhvervsstyrelsen under nærmere betingelser kan offentliggøre iværksættelse af erhvervsrettet kontrol

og resultatet af kontrollen, herunder eventuel politianmeldelse, jf. årsregnskabslovens § 159e og selskabslovens § 23i.

5.5.2. Den tværministerielle arbejdsgruppes anbefalinger

Arbejdsgruppen anbefaler, at der udføres forskellige kontroller i forbindelse med screening af udenlandske direkte investeringer afhængig af, om der er tale om forudgående kontrol af ansøgninger om tilladelser efter de foreslåede § 5, stk. 1, og § 7, stk. 1, eller efterfølgende kontrol af anmeldelser efter de foreslåede §§ 10-11 og kontrol af overholdelse af vilkår efter de foreslåede §§ 16-17.

Arbejdsgruppen anbefaler således, at der allerede ved ansøgning om tilladelse til investeringer eller anmeldelser af investeringer gennemføres en kontrol af oplysningernes rigtighed. Kontrollen skal gennemføres både ved søgning i relevante internationale databaser og gennem mulighed for at stille krav om erklæring fra en godkendt revisor om oplysningernes rigtighed. Samtidig skal Erhvervsstyrelsen have mulighed for at kræve yderligere oplysninger. Arbejdsgruppen fremhæver, at hvis sagens parter har afgivet urigtige oplysninger eller bevidst fortiet oplysninger i forbindelse med en ansøgning eller en anmeldelse med henblik på at bringe myndighederne i en vildfarelse, vil en tilladelse eller en godkendelse være ugyldig.

Arbejdsgruppen anfører, at aftalte og fastsatte vilkår for tilladelse til eller godkendelse af investeringen kan være en forudsætning for, at en erhvervelse m.v. ikke udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Det er derfor efter arbejdsgruppens opfattelse væsentligt at sikre, at både aftalte og fastsatte vilkår overholdes i praksis. Arbejdsgruppen foreslår, at Erhvervsstyrelsen udpeges som screeningsmyndighed, og i den forbindelse er ansvarlig for eventuelle forhandlinger om aftalte vilkår. I betragtning heraf bør Erhvervsstyrelsen efter arbejdsgruppens opfattelse være den relevante myndighed til at udføre kontrol med overholdelse af vilkår. Afhængig af den konkrete sag vil Erhvervsstyrelsen imidlertid efter arbejdsgruppens opfattelse ikke nødvendigvis besidde de nødvendige kompetencer til at kunne varetage et effektivt tilsyn, hvorfor tilsyn og kontrol må ske via et samarbejde med den relevante ressortmyndighed og eventuelt andre relevante myndigheder.

Arbejdsgruppen fremhæver, at kontrol og tilsyn i overensstemmelse med det almindelige proportionalitetsprincippet så vidt muligt skal ske med de mindst indgribende midler. Derfor er det arbejdsgruppens opfattelse, at tilsyn og kontrol i udgangspunktet bør basere sig på afrapportering fra den udenlandske aktør og den danske enhed om overholdelse af vilkårene, f.eks. ved at stille krav om, at parterne skal indsende en revisorpåtegning om overholdelsen. Det bør dog også overvejes, om en kommende generel screeningsordning skal indeholde en hjemmel til, at myndighederne kan foretage

fysisk inspektion for at påse overholdelsen af vilkårene, når dette er nødvendigt.

Det fremgår indirekte af arbejdsgruppens rapport, at der også skal udføres kontrol med, at investeringer, som efter lovforslaget kræver tilladelse, ikke gennemføres uden at der forinden er opnået tilladelse. Arbejdsgruppen anfører således, hvis en omfattende erhvervelse m.v. gennemføres uden tilladelse, vil erhvervelsen m.v. være ugyldig. Konsekvensen af, at erhvervelsen m.v. er ugyldig, vil som udgangspunkt være, at erhvervelsen m.v. skal afvikles for den udenlandske aktørs regning. Efter omstændighederne bør ugyldigheden imidlertid kunne afhjælpes, hvis den udenlandske aktør hurtigst muligt efter erhvervelsens gennemførelse opnår en tilladelse. Herudover bør det overvejes, om en manglende ansøgning om tilladelse bør kunne straffes med bøde, og om den udenlandske aktør og eventuelt den danske enhed bør kunne pålægges daglige tvangsbøder ved manglende afvikling af en ugyldig erhvervelse.

I modsætning til ansøgning om tilladelse til investeringer er anmeldelse af en investering frivillig, og der kan derfor forekomme udenlandske direkte investeringer, som er omfattet af lovforslaget, og som ikke er anmeldt til Erhvervsstyrelsen inden gennemførelsen. Arbejdsgruppen finder i den forbindelse, at der bør være adgang til at iværksætte en undersøgelse af en gennemført investering med henblik på at tage stilling til, om investeringen udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Det rejser spørgsmålet om, i hvor lang en periode efter en ikke-anmeldt investering er gennemført. Erhvervsstyrelsen bør kunne indlede en undersøgelse med eventuelt efterfølgende indgreb over for investeringen. Arbejdsgruppen bemærker, at det efter selskabsloven er muligt at gå 5 år tilbage efter, at en registrering af en erhvervelse er foretaget med henblik på at undersøge, om denne er lovligt foretaget efter de selskabsretlige regler. På baggrund af fristen i selskabsloven, vurderer arbejdsgruppen, at der kan fastsættes en absolut frist på 5 år fra det tidspunkt, hvor erhvervelsen m.v. blev endelig.

5.5.3 Erhvervsministeriets overvejelser

Hvis screening af udenlandske investeringer skal få den tilsigtede effekt i forhold til at modvirke trusler mod den nationale sikkerhed og offentlige orden er det afgørende, at screeningen følges op af en effektiv kontrol med, at de investeringer m.v., der er omfattet af lovforslaget gennemføres i overensstemmelse med de fastsatte krav. Erhvervsministeriet er på denne baggrund enig i arbejdsgruppens anbefalinger om, at tilladelseskrav og anmeldelsesordninger skal følges op af kontrolforanstaltninger. Rammen herfor bør efter Erhvervsministeriets opfattelse være de bestemmelser om styrket selskabs- og regnskabskontrol, som blev gennemført ved lov nr. 642 af 19. maj 2020 om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, revisorloven og forskellige andre love

(kontrolpakken), så Erhvervsstyrelsens erhvervsrettede kontrol i videst muligt omfang udføres efter ensartede principper på tværs af lovområder.

Der er således behov for bestemmelser om kontrol i lovforslaget, som understøtter Erhvervsstyrelsens rolle som kontrolmyndighed i forhold til udenlandske direkte investeringer og som nærmere afgrænser rammerne for denne kontrol, samt giver styrelsen de nødvendige konkrete kontrolhjemler til, at styrelsen hurtigt og effektivt kan gribe ind over for investeringer som gennemføres i strid med kravene i lovforslaget. Erhvervsministeriet finder, at der i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger er behov for, at Erhvervsstyrelsen både kan udføre en systematisk kontrol ved modtagelsen af ansøgninger om tilladelse og anmeldelser af investeringer og en efterfølgende risikobaseret kontrol af overholdelse af aftalte eller fastsatte vilkår, og kontrol af investeringer som ikke er blevet anmeldt. Den efterfølgende kontrol bør være risikobaseret, så en overflødig kontrol i videst muligt omfang undgås. Risikobaseret kontrol indebærer, at kontrollen målrettes virksomheder og personer, hvor risikoen for væsentlige trusler mod national sikkerhed og offentlig orden er størst.

Erhvervsstyrelsens kontrol med direkte udenlandske investeringer kræver adgang til data eller oplysninger om de berørte virksomheder og personer. Der bør derfor være hjemmel i lovforslaget til at Erhvervsstyrelsen kan kræve de nødvendige oplysninger, og herunder kræve at en revisor, godkendt efter lov om revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), bekræfter rigtigheden af de afgivne oplysninger.

En effektiv kontrol med at direkte udenlandske investeringer ikke gennemføres i strid med lovforslagets krav, og dermed fører til trusler mod national sikkerhed og offentlig orden, kræver, at der gennemføres en koordineret kontrol, der omfatter forskellige lovområder internt i styrelsen, f.eks. en samtidig og koordineret kontrol med inddragelse af styrelsens regnskabs- og selskabskontrol, og som koordineres med andre berørte myndigheder som anbefalet af arbejdsgruppen. Der er behov for at sikre, at Erhvervsstyrelsen ikke blot kan udveksle oplysninger med andre myndigheder, men også kan samarbejde på tværs af lovområder og med andre myndigheder om en koordineret kontrolindsats.

For at fjerne mulige hindringer for fri udveksling af fortrolige oplysninger mellem myndighederne bør der som anbefalet af arbejdsgruppen fastsættes særlige bestemmelser om myndighedernes tavshedspligt i forbindelse med udveksling af oplysninger. Desuden bør sager efter lovforslaget, herunder kontrolsager, undtages fra aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen. Der henvises herom til pkt. 5.6.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I forbindelse med Erhvervsstyrelsens kontrol kan der være behov for analyser eller undersøgelser, der kræver særlig specialiseret viden. Erhvervsstyrelsen bør derfor have mulighed for at anvende ekstern bistand i særlige tilfælde. Erhvervsministeriet finder endvidere, at der i visse tilfælde kan være behov for, at Erhvervsstyrelsen som led i kontrollen får adgang til erhvervs-mæssige lokaler og transportmidler i den danske virksomhed, som den udenlandske investering retter sig i mod. Der kan f.eks. være behov for ved fysisk inspektion at påse, om fastsatte vilkår for en tilladelse overholdes. Da det vil være den danske hjemmehørende virksomhed, som kontrolbesøget vil finde sted hos, finder Erhvervsministeriet, at det vil være tilstrækkeligt, at kontrollen gennemføres som på forhånd varslede besøg.

I en række tilfælde knytter der sig en betydelig offentlig interesse til kontrol af direkte udenlandske investeringer, ikke mindst hvor der er tale om påstande eller mistanke om alvorlige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden. Der bør derfor i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger indføres mulighed for, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre iværksættelse af kontrol og resultatet af kontrollen, herunder en eventuel politianmeldelse, på samme måde, som det allerede er tilfældet efter kontrolloven.

En afgørende forudsætning for en effektiv kontrol er at kontrolmyndigheden råder over effektive sanktionsbeføjelser. I første række skal Erhvervsstyrelsen kunne give påbud om, at overtrædelser af lovkrav skal bringes til ophør indenfor en angiven frist, herunder f.eks. overtrædelse af aftalte eller fastsatte vilkår for en investering, jf. de foreslåede §§ 16-17. Såfremt påbud om lovliggørelse ikke efterleves indenfor den fastsatte frist bør Erhvervsstyrelsen kunne give påbud om afvikling af den pågældende investering. Mulighed for tvangsbøde vurderes ikke at kunne anvendes effektivt i forhold til udenlandske investorer, og med kontrolloven blev tvangsopløsning af virksomheder indført som alternativ til tvangsbøder, da erfaringen var at tvangsbøder ikke i tilstrækkelig grad sikrede overholdelse af lovkrav af væsentlig samfundsmæssig betydning, jf. pkt. 5.5.1. i de almindelige bemærkninger. Påbud om afvikling af en investering kan sammenlignes med påbud om tvangsopløsning af en virksomhed, og også ved afvikling af investeringer er der tale om væsentlige samfundsmæssige hensyn til national sikkerhed og offentlig orden. Det må forventes, at en trussel om afvikling af investeringen i de fleste tilfælde vil medføre, at påbud om lovliggørelse bliver efterlevet.

5.5.4 Den foreslåede ordning

De foreslåede bestemmelser i kapitel 8 om kontrol af udenlandske investeringer svarer til de bestemmelser om erhvervsrettet kontrol, som blev indført i årsregnskabsloven og selskabsloven ved lov nr. 642 af 19. maj 2020 om

UDKAST

ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, revisorloven og forskellige andre love (kontrolpakken), med de tilpasninger som følger af at der her er tale om kontrol af udenlandske investeringer.

I den foreslåede § 22, stk. 1, afgrænses det hvilke områder, som Erhvervsstyrelsen skal føre kontrol med efter investeringsscreeningsloven. Det drejer sig om:

- rigtigheden af oplysninger ved ansøgning om tilladelse
- overholdelse af vilkår aftalt eller fastsat i tilladelser eller godkendelser efter loven
- investeringer der er anmeldte efter loven
- investeringer omfattet af loven der ikke er anmeldte.
- investeringer hvor der i strid med loven ikke er ansøgt om tilladelse.

Som anbefalet af arbejdsgruppen foreslås det, at Erhvervsstyrelsen skal foretage en kontrol af de oplysninger, som styrelsen modtager i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til investeringer efter de foreslåede §§ 5 eller 7, jf. også den foreslåede bestemmelse herom i § 24. Dette gælder uanset, at den som for eller til en offentlig myndighed afgiver en falsk erklæring på tro og love eller på lignende højtidelig måde, hvor sådan form er påbudt eller tilstedt, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, jf. straffelovens § 162. Det vil imidlertid i praksis være forbundet med store vanskeligheder at gøre et sådant strafferetligt ansvar gældende over for en udenlandsk investor.

Undersøgelsen af oplysningerne i ansøgningen om tilladelse skal bl.a. ske ved opslag i internationale virksomhedsdatabaser, ligesom Erhvervsstyrelsen skal indhente informationer fra andre berørte myndigheder inden der gives tilladelse. Erhvervsstyrelsen kan efter den foreslåede § 29, stk. 1, forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven eller regler fastsat i medfør af loven er overholdt. For yderligere at sikre rigtigheden af de oplysninger, som lægges til grund for vurderingen af om en investering kan udgøre en trussel mod national sikkerhed og offentlig orden, jf. den foreslåede § 1, stk. 1, foreslås det i § 29, stk. 2-3, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at en revisor, der er godkendt efter lov om revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), bekræfter rigtigheden af de anførte oplysninger.

Erhvervsstyrelsen skal efter den foreslåede § 26 ligeledes kontrollere investeringer, der er anmeldt efter de foreslåede §§ 10-11. På dette område forventes der dog i højere grad at måtte anlægges en konkret vurdering af, hvor omfattende kontrollen behøver at være. Det skyldes, at der er tale om en tværsektoriel screening, hvor en række anmeldelser må forventes at vedrøre investeringer, hvor det er muligt umiddelbart at bedømme, at investeringen ikke kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden.

UDKAST

Et meget væsentligt område for Erhvervsstyrelsens kontrol er overholdelse af de vilkår, som er aftalt eller fastsat i forbindelse med en tilladelse eller godkendelse, jf. den foreslåede § 25. Vilkårene skal efter den foreslåede § 16, stk. 2, og § 17, stk. 2, overholdes, så længe investeringen opretholdes, og investor skal årligt indsende en redegørelse for, hvordan vilkårene er blevet overholdt. Redegørelsen skal være bekræftet af en revisor, der er godkendt efter revisorloven, jf. ovenfor.

Endelig omfatter Erhvervsstyrelsen kontrol også, jf. den foreslåede § 22, stk. 1, nr. 4-5, om der i strid med kravene i investeringscreeningsloven er gennemført en investering uden tilladelse, jf. de foreslåede §§ 5 eller 7, eller om der er gennemført investeringer, som ikke er anmeldt efter de foreslåede §§ 10-11, og som kan medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden. Erhvervsstyrelsen modtager dog ikke underretning om alle udenlandske investeringer, og er derfor også afhængig af, at ressortansvarlige ministerområder og efterretningstjenesterne gør styrelsen bekendt med forholdene.

Det følger af FDI-forordningen, at Erhvervsstyrelsen i forbindelse med forvaltningen af en national screening af udenlandske investeringer i Danmark skal tage hensyn til mulige trusler mod national sikkerhed og offentlig orden i andre EU-lande, jf. den foreslåede § 1, stk. 1, hvorefter lovforslaget ikke alene omfatter sådanne trusler i Danmark, men også i andre EU-lande. Dette indebærer i praksis, at styrelsen skal høre de andre EU-lande, inden styrelsen træffer afgørelse i sager om udenlandske direkte investeringer i Danmark med henblik på at indhente bemærkninger om mulige trusler mod national sikkerhed og offentlig orden i andre EU-lande. Hvis der fremkommer sådanne bemærkninger, skal Erhvervsstyrelsen efter FDI-forordningen tage 'behørigt' hensyn hertil ved behandlingen af sagen.

Det følger af den foreslåede § 22, stk. 2, og §§ 24-25, at Erhvervsstyrelsens kontrol ved modtagelsen af ansøgninger og anmeldelser som udgangspunkt vil have en systematisk karakter, mens den efterfølgende kontrol vil være risikobaseret. Dette svarer til kontrolformerne på regnskabs- og selskabsområdet.

Det foreslås, at styrelsen får mulighed for mod behørig legitimation og uden retskendelse at få adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler i den danske virksomhed, som den udenlandske investering m.v. retter sig mod til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver, jf. den foreslåede § 22, stk. 5. Det samme gælder andre myndigheder, som deltager i kontrollen sammen med Erhvervsstyrelsen, jf. den foreslåede § 22, stk. 4. Beføjelsen tænkes alene anvendt i særlige tilfælde, hvor et kontrolbesøg i den danske

virksomhed vurderes at være afgørende for at kunne vurdere alvorlige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, f.eks. for at påse, om fastsatte vilkår for en tilladelse overholdes. Kontrolbesøgene vil ske som på forhånd varslede besøg.

Efter den foreslåede § 28 kan styrelsen i særlige tilfælde benytte ekstern bistand ved kontrol af udenlandske investeringer. Det kan f.eks. være bistand fra en revisionsvirksomhed, som via sit internationale netværk vil have mulighed for at indhente oplysninger fra en række forskellige lande, som kan være mellemed i en udenlandsk investering. Erhvervsstyrelsen afholder selv udgifterne ved en sådan ekstern bistand. Tilsvarende mulighed er indført i regnskabskontrollen med kontrolpakken, jf. ovenfor.

Erhvervsstyrelsen kan efter den foreslåede § 30 beslutte at offentliggøre iværksættelse af en kontrol og resultatet af kontrollen, når det findes hensigtsmæssigt. Det samme gælder offentliggørelse af, at en sag er overgivet af styrelsen til politimæssig efterforskning. Bestemmelsen svarer til tilsvarende bestemmelser om offentliggørelse af erhvervsrettet kontrol i revisorloven og i årsregnskabs- og selskabsloven, jf. kontrolpakken omtalt ovenfor. Bestemmelsen skal derfor fortolkes efter tilsvarende retningslinjer, herunder at der forudsættes en væsentlig samfundsmæssig interesse i en sådan offentliggørelse.

Efter den foreslåede § 31, stk. 1, nr. 1 og 2, kan Erhvervsstyrelsen i forbindelse med kontrol give påtale eller påbud om lovliggørelse indenfor en fastsat frist. Påtale anvendes ved mindre og typisk mere formelle overtrædelser, der ikke kan berigtiges. I andre tilfælde vil Erhvervsstyrelsen kunne give påbud om lovliggørelse indenfor en nærmere fastsat frist, jf. den foreslåede stk. 2. Hvis påbud om lovliggørelse ikke efterleves indenfor den fastsatte frist, kan Erhvervsstyrelsen efter den foreslåede stk. 1, nr. 3, give påbud om afvikling af investeringen. Såfremt der er tale om overtrædelse af pligten til at ansøge om en tilladelse efter §§ 5 eller 7 eller overtrædelse af påbud, forbud eller vilkår efter §§ 17-20 kan Erhvervsstyrelsen indgive politianmeldelse, jf. den foreslåede § 49. Efter de foreslåede §§ 9, stk. 5, og 13, stk. 5, har Erhvervsstyrelsen også mulighed for at ændre eller tilbagekalde en afgørelse om tilladelse til eller godkendelse af en investering, hvis parterne i afgørelsen ikke overholder stillede vilkår eller ikke indsender en årlig redegørelse om overholdelse af vilkårene.

5.6. Offentlighed og domstolsprøvelse

5.6.1. Gældende ret

Det fremgår af FDI-forordningen, at medlemsstaterne og Kommissionen skal sikre beskyttelsen af fortrolige oplysninger, der er indhentet i medfør

UDKAST

af forordningen, i overensstemmelse med EU-retten og den respektive nationale ret. Herudover følger det af FDI-forordningen, at de berørte udenlandske investorer og de berørte virksomheder skal have mulighed for at klage over de nationale myndigheders screeningsafgørelser. Det følger af grundloven og af Danmarks EU-retlige og internationale forpligtelser, at en afgørelse efter en kommende generel screeningsordning skal kunne indbringes for domstolene.

Sagsbehandlingen under en kommende generel screeningsordning vil være omfattet af offentlighedslovens regler om aktindsigt, jf. lovbekendtgørelse nr. 145 af 24. februar 2020. Herefter kan enhver forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en myndighed m.v. som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed, jf. lovens § 7.

Der gælder flere undtagelser til retten til aktindsigt i offentlighedslovens kapitel 4. Retten kan f.eks. begrænses i det omfang, det er af væsentlig betydning for statens sikkerhed eller rigets forsvar eller i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer, jf. offentlighedslovens §§ 31-31. Herudover kan retten bl.a. begrænses i det omfang, det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet, jf. lovens § 33, nr. 5.

Herudover følger det af offentlighedslovens § 8, at den, hvis personlige forhold er omtalt i et dokument, kan forlange at blive gjort bekendt med oplysningerne herom (egenaces). Retten til egenaces kan også begrænses, hvis bl.a. et af ovenstående hensyn eller hensynet til personen selv eller andre med afgørende vægt taler herimod.

Både retten til aktindsigt og retten til egenaces er begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

Offentlighedsloven omfatter også regler om notatpligt, jf. lovens § 13, og om journalisering, jf. lovens kapitel 3.

En afgørelse om tilladelse til en erhvervelse m.v. efter en kommende generel screeningsordning vil være en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014. Det samme gælder en afgørelse om indgreb, f.eks. et afslag på tilladelse.

UDKAST

Sagens parter skal derfor som udgangspunkt parthøres over sagens oplysninger, have en begrundelse, hvis afgørelsen ikke giver parten fuldt ud medhold, og har ret til partsaktindsigt efter forvaltningslovens regler herom. Myndigheden kan dog undlade at foretage partshøring, hvis parten ikke har ret til aktindsigt efter forvaltningsloven med hensyn til de pågældende oplysninger, ligesom en begrundelses indhold kan begrænses i det omfang, oplysninger kan undtages fra aktindsigt.

Efter forvaltningsloven kan retten til partsaktindsigt begrænses ud fra en række forskellige hensyn, jf. §§ 11-15b.

Retten til aktindsigt kan bl.a. begrænses på grund af afgørende hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar, medmindre partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv taler imod eller private og offentlige interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet.

Herudover kan retten til partsaktindsigt bl.a. begrænses i det omfang partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder forholdet til andre lande eller internationale organisationer.

Forvaltningsloven indeholder også bestemmelser om en række forhold vedrørende sagsbehandling, som inhabilitet, vejledning og repræsentation, partshøring og begrundelse, jf. forvaltningsloven kapitel 2-3 og 5-6.

Efter § 58, stk. 1, lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 380 af 2. april 2020, er Finanstilsynets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Det samme gælder personer, der udfører serviceopgaver som led i tilsynets drift, og eksperter, der handler på Finanstilsynets vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Efter bestemmelsens stk. 3 forhindrer tavshedspligten dog ikke Finanstilsynet i at videregive oplysninger til en række nærmere angivne myndigheder. Alle, der modtager fortrolige oplysninger, er med hensyn til disse undergivet tavshedspligt efter lovens § 58, stk. 1.

Der er i udlændingelovens kapitel 7 b fastsat særlige regler for domstolsbehandling af visse beslutninger om administrativ udvisning, idet der i de sager indgår oplysninger, der ud fra sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den pågældende udlænding.

Efter reglerne i udlændingelovens kapitel 7 b er der mulighed for at fremlægge det fortrolige materiale, der har dannet grundlag for vurderingen af, at den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed, for retten som led i domstolsprøvelsen. Der beskikkes i forbindelse med sagens behandling både en advokat for udlændingen og derudover en særlig advokat, der på vegne af udlændingen får kendskab til og kan udtale sig om det fortrolige materiale, der fremlægges for retten. Udlændingens interesser kan således varetages i relation til dette fortrolige materiale, uden at de sikkerhedsmæssige grunde, som gør, at oplysningerne ikke kan videregives til udlændingen, tilsidesættes.

En lignende ordning er indført i indfødsretsloven § 8 F vedrørende domstolsprøvelse af en afgørelse om administrativ fratagelse af statsborgerskab.

5.6.2. Den tværministerielle arbejdsgruppes anbefalinger

Arbejdsgruppen anfører, at en afgørelse om tilladelse til eller indgreb i en erhvervelse eller en anden økonomisk disposition efter en kommende generel screeningsordning indebærer en vurdering af, om erhvervelsen m.v. udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. I vurderingen kan der indgå oplysninger, som pga. deres fortrolige og sikkerhedsmæssige karakter ikke kan offentliggøres eller videregives. Dette har både betydning i forhold til sagsbehandlingen og i forhold til en eventuel efterfølgende domstolsprøvelse. Arbejdsgruppen konkluderer, at det således er af afgørende betydning, at en kommende generel screeningsordning både sikrer en effektiv domstolsprøvelse, og at oplysninger af fortrolig og sikkerhedsmæssig karakter ikke offentliggøres i forbindelse med sagsbehandlingen og en eventuel domstolsbehandling.

Arbejdsgruppen henviser til, at nogle landes screeningsordninger indeholder særlige regler om beskyttelse af oplysninger i sagsbehandlingen. Dette gælder f.eks. Norges, UK's og USA's generelle screeningsordninger. Efter den norske lovgivning er screeningsprocessen i statsråd således fortrolig, og der gælder ikke noget krav om, at dokumentation skal fremlægges over for den part, som et indgreb retter sig imod. Den britiske screeningsordning indeholder regler om, at en rapport om en fusions indvirkning på omfattede nationale interesser skal offentliggøres i ikke-fortrolig form. De amerikanske myndigheder har oplyst, at alle informationer, der er sendt eller noteret ved screeningsmyndigheden (CFIUS) er undtaget aktindsigt, ligesom informationerne som udgangspunkt ikke må offentliggøres.

Finlands, Frankrigs og Tysklands generelle screeningsordninger indeholder derimod ikke særlige regler om fortrolighed. De finske myndigheder har dog oplyst, at oplysninger i forbindelse med en screeningsproces anses for

UDKAST

at være klassificerede, mens både de tyske og franske myndigheder har oplyst, at en begrundelse af en afgørelse efter screeningsordningen ikke kan indeholde klassificerede oplysninger.

Arbejdsgruppen anbefaler, at myndighederne under sagsbehandlingen er underlagt en særlig tavshedsforskrift i forhold til oplysninger, der modtages fra andre myndigheder som led i sagsbehandlingen. Tavshedsforskriften bør alene kunne fraviges, hvis den myndighed, der har afgivet oplysningerne, konkret samtykker hertil.

Henset til karakteren af de oplysninger, der må forventes at indgå i en vurdering af, om en erhvervelse m.v. udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, er det arbejdsgruppens opfattelse, at det som hovedregel vil være nødvendigt at begrænse retten til aktindsigt og egenaces efter reglerne i offentlighedsloven, retten til partsaktindsigt, retten til partshøring, retten til begrundelse efter reglerne i forvaltningsloven, samt at gøre undtagelse til de databeskyttelsesretlige regler om oplysningspligt og den registreredes indsigtsret m.v. Arbejdsgruppen anfører således, at der i tillæg til en særlig tavshedsforskrift – med inspiration fra konkurrencelovens regler herom – vil kunne indføres en mere generel undtagelse til offentlighedslovens regler med henblik på at beskytte oplysninger, som sagens parter ønsker hemmeligholdt, f.eks. oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder. Der vil efter arbejdsgruppens opfattelse også kunne indføres undtagelser fra den ret en part i sagen efter forvaltningsloven har til at få adgang til oplysninger i sagen (egenaces).

Endelig anbefaler arbejdsgruppen, at der fastsættes særlige regler for domstolsprøvelsen, så oplysninger af fortrolig og sikkerhedsmæssig karakter kan forelægges for retten i en lukket procedure. Sagsøger vil i den forbindelse få beskikket en særlig advokat til at varetage sine interesser i forhold til materiale, der fremlægges i domstolsprøvelsens lukkede del.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at fastsættelse af særlige regler for domstolsbehandlingen svarende til de regler der er indført for domstolsprøvelse i udlændingeloven og indfødsretsloven kan være hensigtsmæssigt i forhold til afgørelser om indgreb efter en kommende generel screeningsordning.

I de undtagelsesvise tilfælde, hvor den kompetente myndighed har vurderet, at en erhvervelse mv. udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, og afgørelsen således i væsentligt omfang hviler på oplysninger, der er sikkerhedsmæssige årsager ikke kan videregives til den fysiske eller juridiske person, vurderingen angår, vil det fortrolige materiale kunne fremlægges på lukkede retsmøder, således at retten får det bedst mu-

lige bedømmelsesgrundlag af sagen. Hvis der beskikkes en særlig sikkerhedsgodkendt advokat for den pågældende, der ligeledes har adgang til det samme fortrolige materiale som retten, vil denne kunne varetage den pågældendes interesser i relation til det fortrolige materiale.

Der vil skulle tages stilling til, hvordan det besluttes, hvilke oplysninger, der ikke kan videregives til den pågældende fysiske eller juridiske person i forbindelse med en eventuel domstolsbehandling.

I lighed med de særlige regler i udlændingelovens kapitel 7 b og indfødsretslovens § 8 F er det arbejdsgruppens opfattelse at retten – af egen drift eller efter begæring fra den særlige advokat – skal kunne beslutte, at oplysninger, der indgår i den lukkede del kan videregives til den pågældende aktør, hvis sikkerhedsmæssige forhold ikke kan begrunde en beslutning om, at oplysningerne ikke kan videregives.

I så fald bør den sagsøgte myndighed – efter forhandling med den myndighed, der har afgivet de pågældende oplysninger – kunne beslutte, at oplysningerne ikke indgår i sagen for retten.

5.6.3 Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsministeriet er enig i, at der bør fastsættes nærmere regler om at undtage sager efter lovforslaget fra offentlighed, herunder parter adgang til aktindsigt (egenaces), og bestemmelser om tavshedspligt for de myndigheder som deltager i screeningsprocessen samt særlige regler om fortrolighed i forbindelse med domstolsprøvelse. Formålet med loven er at beskytte national sikkerhed og offentlig orden mod mulige trusler fra udenlandske interesser. Det er derfor afgørende at sikre en effektiv beskyttelse mod, at fortrolige og følsomme oplysninger i de konkrete sager om udenlandske investeringer kommer til offentlighedens kundskab. Da det vurderes, at undtagelse fra aktindsigt i de fleste tilfælde vil være lovhjemlet i de generelle regler i offentlighedsloven og forvaltningsloven, vurderes det mest hensigtsmæssigt at fastsætte klare regler herom.

Samtidig er det også væsentligt i videst muligt omfang at beskytte rettighe-derne for parterne i sagen, og ikke fravige mere fra reglerne i offentlighedsloven og forvaltningsloven end nødvendigt. Parterne i sager efter loven bør derfor som udgangspunkt have mulighed for at blive gjort bekendt med oplysninger i sagen, herunder navnlig oplysninger om deres personlige forhold. Der bør derfor kun være mulighed for at afskære fra partsaktindsigt i det omfang hensyn til national sikkerhed og offentlig orden efter en konkret vurdering gør det nødvendigt. Endvidere bør øvrige regler om sagsbehandling i offentlighedsloven og forvaltningsloven, der ikke vedrører aktindsigt, gælde også for sager efter denne lov.

5.6.4. Den foreslåede ordning

De foreslåede bestemmelser om tavshedspligt og offentlighed fremgår af det foreslåede kapitel 12 og de foreslåede bestemmelser om domstolsprøvelse fremgår af det foreslåede kapitel 13.

Det følger af den foreslåede § 38, at sager efter investeringscreeningsloven er undtaget fra reglerne om aktindsigt og egenaces efter lov om offentlighed i forvaltningen, samt at Erhvervsstyrelsen og Erhvervsministeriet efter høring af myndigheder, der har afgivet høringssvar, kan træffe beslutning om, at oplysninger i en sag ikke kan videregives til sagens parter uanset forvaltningslovens regler om parters adgang til oplysninger i sagen, når dette er nødvendigt for at beskytte national sikkerhed og offentlig orden. Den foreslåede bestemmelse er begrundet i, at oplysninger i sager efter loven vil vedrøre national sikkerhed og offentlig orden, og derfor i almindelighed vil kunne undtages fra reglerne om aktindsigt og egenaces efter offentlighedsloven. Oplysningerne vil også kunne undtages fra reglerne i forvaltningsloven om parters ret til at blive gjort bekendt med sagens dokumenter, jf. § 31 i offentlighedsloven og § 15 i forvaltningsloven, hvorefter retten til aktindsigt kan begrænses på grund af afgørende hensyn til statens sikkerhed eller rigets forsvar. Det bemærkes dog, at retten til partsaktindsigt i oplysninger i sagen efter den foreslåede § 38 kun kan afskæres, hvis Erhvervsstyrelsen og Erhvervsministeriet efter en konkret vurdering finder, at dette er nødvendigt for at beskytte national sikkerhed og offentlig orden.

Ansatte i Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen er efter den foreslåede § 39, stk. 1, forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem varetagelse af myndighedsopgaver efter denne lov. Dog kan oplysninger om iværksættelse af kontrol og resultatet af en sådan kontrol med overholdelse af denne lov offentliggøres efter den foreslåede § 30, stk. 1. Endvidere kan erhvervsministeren efter det foreslåede stk. 3 fastsætte regler om, at fortrolige oplysninger uanset tavshedspligten efter stk. 1 kan videregives til nærmere angivne myndigheder. Alle, der modtager fortrolige oplysninger i medfør af sådanne regler, er underlagt samme tavshedspligt som ansatte i Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen. Det er ikke fundet muligt på forhånd at fastsætte en udtømmende liste over myndigheder, som fortrolige oplysninger kan videre gives til, da der som følge af lovens anvendelsesområde og den dynamiske udvikling i, hvilke områder der kan anses for kritiske i forhold til national sikkerhed eller offentlig orden kan blive behov for at udveksle fortrolige oplysninger med en række forskellige myndigheder.

Det fremgår af grundlovens § 63, stk. 1, 1. pkt., at domstolene er berettigede til at påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser.

Erhvervsministeriets og Erhvervsstyrelsens afgørelser efter loven kan alene indbringes for domstolene. De foreslåede bestemmelser i §§ 40-48 fastsætter i overensstemmelse med anbefalingerne fra den tværministerielle arbejdsgruppe særlige regler for domstolsprøvelsen, så oplysninger af fortrolig og sikkerhedsmæssig karakter kan forelægges for retten i en lukket procedure. Sagsøger vil i den forbindelse få beskikket en særlig advokat til at varetage sine interesser i forhold til materiale, der fremlægges i domstolsprøvelsens lukkede del. Den foreslåede ordning bygger på en tilsvarende ordning i udlændingelovens kapitel 7 b om domstolsbehandling af visse beslutninger om administrativ udvisning. En lignende ordning er indført i indfødsretsloven § 8 F vedrørende domstolsprøvelse af en afgørelse om administrativ fratagelse af statsborgerskab. Om forholdet til Danmarks internationale forpligtelser i forhold til at sikre adgang til domstolsprøvelse henvises til pkt. 12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

I det omfang en afgørelse om indgreb måtte blive gennemført ved ekspropriation, vil der være adgang til domstolsprøvelse efter de særlige regler herom i grundlovens § 73, stk. 3. Det fremgår heraf bl.a., at ethvert spørgsmål om ekspropriationsaktens lovlighed og erstatningens størrelse kan indbringes for domstolene. Det antages, at bestemmelsen indebærer, at domstolene skal foretage en mere intensiv prøvelse af administrative ekspropriationsafgørelser end efter grundlovens § 63.

5.7. Straffebestemmelser

Det foreslås, at overtrædelse af pligten til at ansøge om tilladelse til en udenlandsk direkte investering, herunder indgåelse af en særlig økonomisk aftale, efter de foreslåede §§ 5 eller 7, samt overtrædelse af et påbud, forbud eller vilkår efter §§ 17-20 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det forventes, at truslen om påbud om afvikling af en investering ofte vil være mere effektiv end straf i forhold til at sikre efterlevelse af lovens krav.

6. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

De oplysninger, som Erhvervsstyrelsen vil behandle, herunder indsamle og videregive, i forbindelse med sagsbehandlingen under en kommende generel screeningsordning, er bl.a. personoplysninger. Behandlingen af disse personoplysninger er for styrelsens vedkommende reguleret af databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne op-

lysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) og lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven).

Erhvervsstyrelsen er selvstændig dataansvarlig for personoplysningerne, når disse overføres til styrelsens sagsbehandlingssystem. Som følge heraf er det for så vidt angår de behandlede personoplysninger styrelsens ansvar at sikre overensstemmelse med de ovenfor nævnte regler. Styrelsen er derimod fælles dataansvarlig med EU-Kommissionen for personoplysninger, der udveksles som led i FDI-forordningens samarbejdsmechanisme, og hvor Kommissionen stiller et særligt sikret IT-system til rådighed, jf. forordningens artikel 11, stk. 2. Der er udarbejdet en aftale herom med Kommissionen, der fastlægger styrelsens henholdsvis Kommissionens forpligtelser vedrørende dette i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen.

De oplysninger, som Erhvervsstyrelsen vil behandle som led i den foreslåede ordning som selvstændig dataansvarlig, er almindelige personoplysninger som navne, adresser m.v. og dermed omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6. Det vurderes, at styrelsen efter vedtagelsen af den foreslåede lov vil kunne basere sin behandling på databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c. I det omfang styrelsen behandler oplysninger om strafbare forhold, vil dette skulle ske i overensstemmelse med databeskyttelseslovens § 8.

Databeskyttelsesforordningen indeholder i artikel 5, stk. 1, en række grundlæggende principper, som bl.a. dataminimeringsprincippet, formålsbegrænsningsprincippet og opbevaringsbegrænsningsprincippet m.v., der gælder for alle behandlinger af personoplysninger, som omfattes af forordningen. Erhvervsstyrelsen vil overholde de almindelige principper i forbindelse med behandlingen.

Derudover følger en række rettigheder for den registrerede i forordningens kapitel III. Således fremgår der i artikel 14 en oplysningsforpligtelse over for den registrerede, der medfører at den dataansvarlige i medfør heraf skal give den registrerede en række kontekstuelle oplysninger om persondatabehandlingen, herunder efter omstændighederne oplyse om vedkommendes rettigheder efter forordningen m.v., når oplysningerne er indsamlet hos andre end den registrerede selv – hvilket styrelsen vil gøre i medfør af dette lovforslag.

Derudover følger der en indsigtsret af forordningens artikel 15, hvorefter den registrerede bl.a. har ret til en kopi af de oplysninger, den dataansvarlige har registreret om vedkommende.

Det foreslås i lovforslagets § 39 at indføre en særlig tavshedsforskrift, hvorefter myndighederne er forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, der modtages fra andre myndigheder som led i sagsbehandlingen. Fravigelse af tavshedsforskriften vil være betinget af samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne.

I forbindelse med sagsbehandlingen af screeningsagerne vil Erhvervsstyrelsen således i forhold til oplysninger omfattet af den særlige tavshedsforskrift kunne gøre undtagelse til oplysningspligten i databeskyttelsesforordningen artikel 14, jf. bestemmelsens stk. 5, litra d. Ligeledes vil styrelsen i forhold til disse oplysninger kunne gøre undtagelse til den registreredes indsigtsret i databeskyttelsesforordningens artikel 15 i samme omfang som efter bl.a. offentlighedslovens § 35, jf. databeskyttelseslovens § 22, stk. 3.

Det bemærkes, at oplysningerne om Erhvervsstyrelsens behandling af data til brug for screeningsordningen vil fremgå af styrelsens oplysningsskema på Erhvervsstyrelsens hjemmeside (www.erst.dk).

7. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Erhvervsministeriet vurderer, at lovforslaget i videst muligt omfang efterlever principperne om digitaliseringsklar lovgivning. Lovforslaget tilsigter at beskytte national sikkerhed og offentlig orden i forhold til udenlandske direkte investeringer. Der er derfor tale om regulering af et kompliceret område med væsentlige sikkerhedshensyn, og herunder behov for at omfatte meget forskelligartede erhvervsmæssige og finansielle forhold. Det har derfor ikke været muligt fuldt ud at opfylde princip 1 om enkle og klare regler, men i det omfang det har været nødvendigt at fastsætte mere komplicerede eller skønmæssige regler, vil disse blive fulgt op af præciserende regler i bekendtgørelser og vejledning til de omfattede borgere og virksomheder.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med princip 2, og understøtter at der kan kommunikeret digitalt med borgere og virksomheder, jf. de foreslåede §§ 33-35, bl.a. ved anvendelse af digitale ansøgnings- og anmeldelsesløsninger. Sagsbehandling efter lovforslaget vil i høj grad forudsætte til-

pasning til individuelle forhold i den enkelte sag, og er derfor i udgangspunktet ikke automatisk, jf. princip 3. I takt med at der indvindes erfaringer med administration af loven, vil det dog blive overvejet, om der senere kan indføres automatiske sagsbehandlingsrutiner for visse typer af enklere sagskategorier.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse med princip 4 om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data. Lovforslagets bestemmelser om kontrol bygger således på den regulering af erhvervsrettet kontrol, som blev indført med lov nr. 642 af 19. maj 2020 om ændring af årsregnskabsloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, revisorloven og forskellige andre love (kontrolpakken). Lovforslaget vil derfor bidrage til mere ensartede kontrolljemler i Erhvervsstyrelsen for at skabe et bedre grundlag for samarbejde med styrelsens andre kontrolområder, herunder navnlig selskabs- og regnskabskontrollen, ved anvendelse af fælles datagrundlag, herunder samarbejde om brug af virksomhedsoplysninger i internationale databaser, og mulighed for at samarbejde med andre myndigheder om en koordineret kontrolindsats i forhold til udenlandske direkte investeringer, herunder i forhold til identifikation af kritiske sektorer og kritisk teknologi.

Der er ved lovforslagets udarbejdelse lagt vægt på princip 5 om sikker og tryk datahåndtering, da dette er afgørende for at kunne varetage lovforslagets formål om at beskytte national sikkerhed og offentlig orden. Lovforslaget lægger op til, at de myndigheder der skal samarbejde i forbindelse med administrationen af loven, samt de omfattede borgere og virksomheder, i det omfang det er muligt og hensigtsmæssigt, anvender eksisterende offentlig infrastruktur, så der sikres størst muligt genbrug og sammenhæng på tværs, jf. princip 6. Det vurderes, at Erhvervsstyrelsens platform for digitale indberetninger på virk.dk vil kunne anvendes til ansøgninger og anmeldelser, der foretages af danske virksomheder, f.eks. advokatfirmaer eller revisionsfirmaer, der agerer på vegne af en udenlandske investors vegne. I tilfælde, hvor der er tale om en udenlandsk investor uden digital signatur forventes, at det vil være muligt at indsende en ansøgning eller anmeldelse digitalt til Erhvervsstyrelsen via en særlig postkasse. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets §§ 33-35.

I forhold til princip 5 om sikker og tryk datahåndtering, er der desuden taget hensyn til karakteren af persondata, herunder de gældende regler om databeskyttelse. Der henvises til lovforslagets punkt 6.

Endeligt er der ved udarbejdelsen af lovforslaget – i overensstemmelse med princip 7 om at forebygge fejl og snyd – forsøgt taget højde for mulighed for såvel forhåndskontrol ved modtagelse af ansøgninger om tilladelser og efterfølgende kontrol af anmeldte udenlandske investeringer og fastsatte eller aftalte vilkår for investeringer. Lovforslaget giver mulighed for at kontrollere, om sagsoplysninger er korrekte ved hjælp af relevante registre i styrelsen, eller internationale databaser. Med lovforslaget får Erhvervsstyrelsen mulighed for at gennemføre kontrol i samarbejde med andre relevante myndigheder, og herunder at fastsætte nærmere regler herfor, samt for at samarbejde med revisorer, der er godkendte efter lov om revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven).

Det forventes ikke at lovforslaget generelt vil påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller. I forhold til kritiske teknologier, hvor udenlandske investeringer kan indebære en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, kan lovforslaget dog have begrænsende virkninger i forhold til at tiltrække små udenlandske investeringer, som har til formål at udvikle sådanne teknologier. Lovforslaget forventes endvidere ikke udmøntet i en egentlig erhvervsrettet digital løsning, men alene i digitale ansøgnings- og anmeldelsesformularer med tilhørende mulighed for automatisk at hente så mange oplysninger som muligt ud af formularen og ind et sagsbehandlingssystem. Principperne for agil erhvervsregulering vurderes derfor ikke at være relevante.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering, som vurderer, at forslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Det foreslås, at det vil være den udenlandske investor, der vil skulle ansøge om tilladelse til eller indgive anmeldelse af investeringer m.v., hvorfor lovforslaget ikke vurderes at få direkte økonomiske konsekvenser for danske virksomheder. Det vurderes dog, at forslaget kan få negativ påvirkning på investeringsklimaet i Danmark. Lignende ordninger kendes dog fra andre lande og udbredes i stigende grad, hvilket forventes at mindske påvirkningen.

Med ordningen indføres desuden en risikobaseret kontrol af blandt andet overholdelsen af vilkår for tilladelser. Kontrollen forventes at kunne få mindre og ikke væsentlige administrative konsekvenser for danske virksomheder, der i lighed med udenlandske virksomheder vil kunne blive bedt om at aflevere revisorpåtegnede redegørelser for overholdelsen af vilkår indeholdt i tilladelser m.v.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

10. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klima- eller miljømæssige konsekvenser.

11. Forholdet til EU-retten

De EU-retlige rammer for en national screenings- og indgrebsordning for udenlandske investeringer sættes først og fremmest af FDI-forordningen og reglerne i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om kapitalens frie bevægelighed (TEUF artikel 63) og den frie etableringsret (TEUF artikel 49). Kapitalens frie bevægelighed adskiller sig fra bl.a. den frie etableringsret ved, at TEUF artikel 63 også finder anvendelse i forhold til tredjelande.

Artikel 3, stk. 5, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) fastsætter, at EU i forbindelserne med den øvrige verden forsvare og fremmer sine værdier og interesser og bidrager til beskyttelsen af sine borgere. Det bemærkes, at beføjelser, der ikke helt eller delvist er tildelt EU i medfør af traktaterne, forbliver hos medlemsstaterne, jf. TEU artikel 5, stk. 2. Området for national sikkerhed er ikke tildelt EU, og medlemsstaterne har derfor eneansvar for at beskytte deres nationale sikkerhed i følge TEU artikel 4, stk. 2. Ved udøvelsen af dette eneansvar skal medlemsstaterne dog overholde TEUF's bestemmelser om den fri bevægelighed.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked udmønter traktatens nærmere bestemmelser om etableringsfriheden for tjenesteydere samt den fri udveksling af tjenester internt i EU, jf. TEUF artikel 56 om retten til den frie bevægelighed for tjenesteydelser. I forhold til etablering af virksomhed følger det af servicedirektivets artikel 9-13, at en medlemsstat kan gøre adgangen til at optage og udøve servicevirksomhed afhængig af en tilladelsesordning, såfremt tilladelsesordningen er ikke-diskriminerende, begrundet i et tvingende alment hensyn samt proportional med formålet. For tjenesteydere, der ønsker at levere tjenester midlertidigt i en anden medlemsstat end den, de er etableret i, skal ethvert krav være proportionalt og ikke-diskriminerende. Desuden skal

UDKAST

krav være begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed eller beskyttelsen af miljøet, jf. artikel 16, stk. 1. Det følger af servicedirektivets artikel 16, stk. 2, litra b, at en medlemsstat ikke må stille krav om, at en midlertidig tjenesteyder skal indhente en tilladelse fra en kompetent myndighed eller optages i et register.

EU-medlemsstaterne kan imidlertid begrænse de nævnte friheder af hensyn til bl.a. den nationale sikkerhed, den offentlige sikkerhed og den offentlige orden samt under iagttagelse af proportionalitetsprincippet. Proportionalitetsprincippet indebærer, at nationale foranstaltninger, der begrænser den fri bevægelighed, skal være egnede til at opfylde formålet med begrænsningen og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opfylde formålet. I lighed hermed kan der efter samme hensyn også foretages begrænsning i etablering af servicevirksomhed og den midlertidige levering af tjenesteydelser.

Domstolen har fastslået, at nationale foranstaltninger, som ikke er underlagt nærmere kriterier, ud over en generel henvisning til beskyttelsen af nationale interesser, der er formuleret uden præcisering af de særlige og konkrete omstændigheder, hvorunder disse nationale foranstaltninger kan udøves, er i strid med TEUF artikel 49 og 63, jf. bl.a. sag C-326/07, Kommissionen mod Italien. Endvidere fastslog Domstolen, at en national bestemmelse om, at foranstaltninger kun må udøves under overholdelse af EU-retten, ikke bevirker, at kriterierne for udøvelse af foranstaltninger er i overensstemmelse med EU-retten. Kriteriernes generelle og abstrakte karakter kan ikke sikre, at udøvelse af de nationale foranstaltninger altid sker i overensstemmelse med EU-retten.

Det er vurderingen, at TEUF artikel 49 og 63 ikke er til hinder for at indføre en national screeningsordning begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed og under iagttagelse af proportionalitetsprincippet. En sådan ordning skal dog indrettes således, at ordningen er underlagt klare og præcise kriterier, der præciserer de særlige og konkrete omstændigheder, hvorunder screening og indgreb kan udøves. På samme måde og under samme hensyn vurderes det, at servicedirektivets bestemmelser heller ikke vil være til hinder for etablering af en dansk screeningsordning.

Det er i den forbindelse vurderingen, at den foreslåede ordning indeholder tilstrækkeligt klare og præcise kriterier, der angiver de særlige og konkrete omstændigheder, hvorunder screening og indgreb kan udøves, jf. EU-Domstolens dom i sag C-326/07, Kommissionen mod Italien. Lovforslaget giver alene mulighed for at gribe ind overfor udenlandske direkte investeringer, hvis de indebærer trusler for national sikkerhed og offentlig orden i Danmark, jf. lovforslagets § 1, stk. 1. Lovforslaget indeholder ikke kun en generel henvisning til national sikkerhed og offentlig orden, men fastsætter en

nærmere, konkret definition heraf, jf. lovforslagets § 4, nr. 1 og 2. Lovforslaget indeholder en detaljeret beskrivelse af de vurderingskriterier, som kan danne grundlag for indgreb overfor udenlandske direkte investeringer, som kan konkretiseres yderligere ved regler fastsat ved bekendtgørelse, jf. lovforslagets § 15. De nævnte bestemmelser vil være gældende såvel for investeringer i form af erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder i en virksomhed, som for de omfattede særlige økonomiske aftaler.

Det er ligeledes vurderingen, at den foreslåede model for screening og indgreb i forhold til udenlandske direkte investeringer ikke vil blive begrænset af FDI-forordningen, idet forordningens minimumsforpligtelser til de nationale screeningsmekanismer primært centrerer sig om sunde forvaltningsprincipper, der vil medvirke til at sikre, at medlemsstaterne holder sig inden for EU's og medlemsstaternes internationale forpligtelser. Forordningen pålægger således ikke medlemsstaterne at indføre screeningsmekanismer, ligesom den ikke indeholder bestemmelser om, hvordan medlemsstaternes eventuelle nationale screeningsmekanismer skal udformes.

Lovforslaget sikrer herudover, at FDI-forordningens minimumsforpligtelser til nationale screeningsmekanismer kan overholdes. De foreslåede § 8, stk. 1, og § 12, stk. 5 om tidsfrister for Erhvervsstyrelsens sagsbehandling supplerer således forordningens artikel 3, stk. 3, hvoraf det fremgår, at medlemslandene anvender tidsfrister under deres screeningsmekanismer, der giver mulighed for at tage hensyn til bemærkninger fra andre medlemsstater og Kommissionen. Der henvises til pkt. 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger og de specielle bemærkninger til § 8 og § 12.

12. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

12.1. Handels- og investeringsaftaler

EU har en række handels- og investeringsaftaler med tredjelande, der har til formål at øge samhandel og investeringer til gensidig fordel.

Herudover har Danmark på nuværende tidspunkt 48 bilaterale investeringsbeskyttelsesaftaler bl.a. med betydende økonomier som Rusland og Kina.

Der findes ingen specifikke aftaler om investeringer i Verdenshandelsorganisationen (WTO). Andre dele af WTO-aftalesættet behandler dog handelsrelaterede aspekter af investeringer. I den forbindelse kan nævnes den såkaldte GATS-aftale (General Agreement on Trade in Services) og TRIMS-aftalen (Agreement on Trade Related Investment Measures).

I GATS-aftalen fra 1995 har WTO's medlemmer, herunder Danmark og EU, påtaget sig en forpligtelse til, at udenlandske investorer kan etablere en

kommerciel tilstedeværelse, når etableringen af virksomhed retter sig mod at levere tjenesteydelser, jf. artikel I.2.c. (såkaldt ”mode 3 supply”). Det afholder dog ikke visse EU-medlemsstater, herunder Tyskland, fra at foretage screening af udenlandske investeringer. Det fremgår også direkte af GATS-aftalen, at forpligtelserne i GATS kan fraviges under hensyn til bl.a. offentlig orden og nationale sikkerhedsinteresser.

TRIMS-aftalen læner sig tæt op ad WTO-aftalen om varer, GATT (General Agreement on Trade and Tariffs), og vedrører kun investeringstiltag i relation til varehandel. TRIMS-aftalen er underlagt de generelle og sikkerhedsmæssige undtagelser efter GATT, som svarer til (men ikke enslydende med) undtagelserne i GATS-aftalen.

Danmark har i medfør af sit OECD-medlemskab tilsluttet sig ”OECD Code of Liberalisation of Capital Movements”, som er juridisk bindende og har været gældende siden 1961. Kodekset – som har til formål at fremme fri etablering og frie kapitalbevægelser (inklusive direkte investeringer) – indeholder bl.a. bestemmelser om ikke-diskrimination, og krav om ikke-tilbagerulning af allerede foretagne liberaliseringer, men levner også et rum til at opretholde offentlig orden og sikkerhed. Det fremgår af kodekset, at det ikke er til hinder for, at medlemmer indfører foranstaltninger, der er nødvendige for at opretholde offentlig orden, offentlig sundhed, essentielle sikkerhedsinteresser og for at kunne efterleve sine forpligtelser i relation til international fred og sikkerhed, jf. artikel 3.

Samlet vurderes, at EU's eksterne handels- og investeringsaftaler eller EU-medlemslandenes bilaterale investeringsbeskyttelsesaftaler ikke vil udgøre en begrænsning for indførelse af lovforslaget, da hensynet til offentlig orden og sikkerhed er et lovligt hensyn at varetage. Danmarks forpligtelser i henhold til WTO og OECD vurderes heller ikke at ville udgøre en begrænsning i forhold til indførelse af en screenings- og indgrebsordning, som foreslået i lovforslaget.

12.2. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder

Det følger af artikel 47, stk. 1, i EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder, at enhver, hvis rettigheder og friheder som sikret af EU-retten er blevet krænket, skal have adgang til effektive retsmidler for en domstol under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i denne artikel. Det følger endvidere af artikel 47, stk. 2, i Chartret, at enhver har ret til en retfærdig og offentlig rettergang inden en rimelig frist for en uafhængig og upartisk domstol, der forudgående er oprettet ved lov. Enhver skal have mulighed for at blive rådgivet, forsvaret og repræsenteret.

Om Chartrets anvendelsesområde hedder det i Chartrets artikel 51, stk. 1, at det foruden Unionens institutioner m.v. er rettet til medlemsstaterne, dog kun når de gennemfører EU-retten. EU-Domstolen har fastslået, at dette led i bestemmelsen skal forstås i overensstemmelse med EU-Domstolens faste praksis, hvorefter de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved Unionens retsorden, kan anvendes i alle situationer, der reguleres af EU-retten, men ikke uden for sådanne situationer, jf. herved f.eks. sag C-617/10, Anklageren mod Hans Åkerberg Fransson, pr. 19.

En investeringsscreeningsordning vil være omfattet af TEUF artikel 63 og FDI-forordningen og dermed af EU-rettens anvendelsesområde. Chartrets artikel 47 vil derfor finde anvendelse. Chartrets artikel 47, stk. 1 og 2, er baseret på henholdsvis EMRK artikel 13 og 6.

Det fremgår af Chartrets artikel 52, stk. 3, at i det omfang Chartret indeholder rettigheder svarende til dem, der er sikret ved EMRK, har de samme betydning og omfang som i konventionen. I medfør af Chartrets artikel 52, stk. 3, skal Chartrets artikel 47 dermed fortolkes i overensstemmelse med EMRK artikel 13 og 6. Det fremgår dog vedrørende Chartrets artikel 47, stk. 2, der svarer til EMRK artikel 6, at begrænsningen til tvister om borgerlige rettigheder og forpligtelser eller anklager for en forbrydelse ikke gælder i forbindelse med EU-retten og gennemførelsen heraf. Chartrets artikel 47, stk. 2, omfatter således alle sager inden for EU-rettens anvendelsesområde og har dermed et bredere anvendelsesområde end EMRK artikel 6.

Som det fremgår, gælder der ikke for Chartrets artikel 47 den samme begrænsning i anvendelsesområdet som for EMRK artikel 6. Chartrets artikel 47 vil derfor finde anvendelse uanset, at der foreligger en situation, hvor EMRK artikel 6 ikke finder anvendelse. De krav, der stilles efter EMRK artikel 6, skal således under alle omstændigheder iagttages.

EMRK artikel 6 stiller krav til indholdet og omfanget af domstolsprøvelsen. Det er som udgangspunkt et krav, at den nationale domstol har ”fuld jurisdiktion” med hensyn til tvistens faktiske og retlige omstændigheder.

Det betyder, at den nationale domstol skal have kompetencen til at undersøge hvert af partens anbringender i substansen uden at nægte at undersøge visse af dem, og give en klar begrundelse for, hvorfor de ikke tages til følge. I forhold til sagens faktum skal domstolen være i stand til at undersøge det, som er centralt for partens sag.

En prøvelse af administrative myndigheders afgørelser vil være utilstrækkelig, hvis den ikke omfatter sagens faktiske omstændigheder, eller hvis retten ikke har kompetence til at annullere eller tilsidesætte en myndigheds afgørelser, men må nøjes med at konstatere, at afgørelsen er ugyldig.

EMRK artikel 6 sikrer enhver ret til at indbringe enhver tvist vedrørende en borgerlig rettighed eller forpligtelse for en domstol i konventionens forstand. Retten til domstolsprøvelse er imidlertid ikke absolut, idet retten forudsættes reguleret nærmere af konventionsstaterne. I den forbindelse er staterne overladt en vis skønsmargin. Retten kan derfor underkastes begrænsninger, forudsat at disse ikke begrænser eller udhuler retten på en sådan måde eller i et sådant omfang, at kernen i retten forringes ("the very essence of the right is impaired"). En begrænsning er endvidere kun forenelig med artikel 6, hvis den varetager et anerkendelsesværdigt formål, og der er proportionalitet mellem det forfulgte formål og det valgte middel.

Hvis der efter national ret ikke er adgang til domstolsprøvelse af administrative myndigheders afgørelse, når der er tale om en civil sag i konventionens forstand, vil der allerede af den grund forelægge en krænkelse af artikel 6.

Hvis den nationale domstol er afskåret fra at vurdere en sags faktiske omstændigheder som følge af, at den ikke har adgang til relevante dokumenter, der af administrative myndigheder betegnes som fortrolige, kan dette udgøre en krænkelse. Det kan således f.eks. udgøre en krænkelse, hvis en privat tilbudsgiver er afskåret fra en reel domstolsprøvelse af en myndigheds afgørelse om ikke at tildele en offentlig kontrakt, fordi myndigheden angiver at handle til beskyttelse af nationens sikkerhed eller den offentlige sikkerhed eller orden, og denne vurdering er baseret på fortrolige oplysninger, når domstolen ikke har adgang til samtlige relevante dokumenter og derfor ikke kan foretage en reel prøvelse.

Retten til kontradiktion og princippet om parternes ligestilling, som er nært beslægtede, er fundamentale bestanddele af retten til en retfærdig rettergang i EMRK artikel 6, stk. 1. Disse rettigheder er imidlertid ikke absolutte, hvilket også gør sig gældende for adgangen til sagens materiale. Konventionsstaterne har således en skønsmargin ved begrænsningen af disse rettigheder, og modstridende interesser, såsom statens sikkerhed m.v., skal vejes op imod partens rettigheder. Der er i den forbindelse tale om en helhedsvurde-

UDKAST

ring af sagens samlede omstændigheder. Der vil dog alene kunne ske begrænsninger i rettigheder, som ikke berører kernen ("the very essence") af rettighederne i EMRK artikel 6, stk. 1.

Med den foreslåede bestemmelse i investerings screeningslovens § 40, 1. pkt., kan Erhvervsministeriets og Erhvervsstyrelsens afgørelser efter denne lov indbringes for domstolene.

De særlige regler for domstolsbehandlingen som foreslås i investerings screeningslovens §§ 41-48 svarer med de nødvendige tilpasninger til reglerne om domstolsbehandling i udlændingelovens kapitel 7 b (og indfødsretslovens § 8 F). De foreslåede bestemmelser i §§ 41-48 varetager hensynet til, at fortrolige og sikkerhedsmæssige oplysninger ikke prigsives i forbindelse med en eventuel domstolsbehandling af en afgørelse om indgreb. Samtidig sikres det, alle sagens oplysninger som udgangspunkt fremlægges for retten, ligesom den pågældende aktør beskikkes en særlig advokat til at varetage sine interesser i forhold til det materiale, der af sikkerhedsmæssige grunde vurderes ikke kunne videregives til den pågældende.

Erhvervsministeriet finder på den baggrund, at lovforslaget ikke rejser spørgsmål i forhold til EMRK artikel 6 eller Chartrets artikel 47, stk. 1 og 2.

13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[Et udkast til lovforslag har i perioden fra den ... til den ... været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:]

14. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	[uafklaret]	[uafklaret]

UDKAST

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	[uafklaret]	[uafklaret]
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget supplerer de minimumsforpligtelser til nationale screeningsmekanismer, der fremgår af FDI-forordningens artikel 3, herunder artikel 3, stk. 2 om anvendelse af gennemsigtige tidsfrister i sagsbehandlingen.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Ifølge FDI-forordningens (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen) artikel 2, nr. 4, defineres en ”screeningsmekanisme” som et almengyldigt instrument, såsom en lov eller forskrift, og tilhørende admini-

strative krav, gennemførelsesbestemmelser eller retningslinjer, der fastsætter vilkårene, betingelserne og procedurene for at vurdere, undersøge, tillade, betinge, forbyde eller afvikle udenlandske direkte investeringer af hensyn til sikkerheden eller den offentlige orden. I dansk ret findes der aktuelt to sektorspecifikke screeningsordninger, der falder inden for FDI-forordningens anvendelsesområde: Krigsmaterielloven og kontinentalsokkeloven. De to love er notificeret til Kommissionen i overensstemmelse med FDI-forordningens artikel 3, stk. 7, hvorefter medlemsstaterne senest den 10. maj 2019 skal meddele Kommissionen deres eksisterende screeningsmekanismer.

Det foreslås i § 1, *stk. 1*, at formålet med loven er at sikre, at udenlandske direkte investeringer m.v. ikke udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark gennem screening og eventuelt indgreb overfor sådanne investeringer m.v.

Med lovforslaget foreslås, at der vil blive etableret hjemmel til, at myndighederne kan gøre indgreb i udenlandske investeringer m.v., der vurderes at udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. Den sikkerhedsmæssige trussel foreslås at blive afdækket ved hjælp af henholdsvis en sektorspecifik screeningsordning, der omfatter investeringer m.v., der vurderes som særligt følsomme, jf. det foreslåede kapitel 2 og en tværsektoriel screeningsordning, der vedrører andre investeringer m.v., jf. det foreslåede kapitel 3.

Med screening, jf. det foreslåede stk. 1, forstås en procedure, der gør det muligt at vurdere, undersøge, tillade, betinge, forbyde eller afvikle udenlandske direkte investeringer m.v. Dette svarer til FDI-forordningens definition af ”screening”, jf. forordningens artikel 2, nr. 3.

Der vil alene kunne gøres indgreb i investeringer m.v. af hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. For så vidt angår forståelsen af national sikkerhed eller offentlig orden henvises til de specielle bemærkninger til § 4.

Det foreslås, at udenlandske investeringer m.v., vil skulle dække over en bred kategori af investeringer samt visse særlige økonomiske aftaler, hvor der opnås en tilsvarende kontrol eller indflydelse som ved en investering. Der henvises til pkt. 5.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

UDKAST

Det foreslås i *stk. 2*, at loven ikke finder anvendelse, hvis der i medfør af anden lovgivning er fastsat regler om screening af udenlandske direkte investeringer af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden. I dansk lovgivning findes på nuværende tidspunkt to sådanne sektorspecifikke screeningsordninger, der er reguleret i henholdsvis krigsmaterieloven, og kontinentalsokkeloven. Loven vil således ikke finde anvendelse på investeringer m.v., der screenes i medfør af disse lovgivninger.

Herudover vil loven ikke finde anvendelse for fremtidig sektorlovgivning, hvor der sker screening af udenlandske direkte investeringer m.v. af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden. Sådanne ordninger vil desuden – i det omfang, der er tale om udenlandske direkte investeringer, der falder ind under FDI-forordningens anvendelsesområde - skulle notificeres til Kommissionen, jf. forordningens artikel 3, stk. 7, senest 30 dage efter ikrafttræden af den vedtagne screeningsmekanisme.

Undtagelsen i forhold til nuværende eller kommende sektorlovgivning omfatter også screening af særlige økonomiske aftaler, hvis reglerne i sektorlovgivningen også omfatter screening af sådanne aftaler af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden.

Det bemærkes, at den screening som foretages af Finanstilsynet af investeringer i finansielle virksomheder efter lov om finansiel virksomhed ikke er omfattet af undtagelsen i *stk. 2*, da den vedrører andre hensyn end national sikkerhed og offentlig orden som f.eks. hensynet til finansiel stabilitet.

Der henvises til pkt. 5.1.2.-5.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Der findes ikke på nuværende tidspunkt en generel national ordning for screening af udenlandske investeringer m.v.

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at loven finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v., der foretages af udenlandske statsborgere. Loven finder dog ikke anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v., der foretages af udenlandske statsborgere fra EU-medlemsstater eller EFTA-lande med bopæl i Danmark.

UDKAST

Loven finder således ikke anvendelse på udenlandske statsborgere fra et EU- eller EFTA-land, hvis disse har bopæl i Danmark. Udenlandske statsborgere fra tredjelande med bopæl i Danmark vil derimod være omfattet af loven.

Det foreslås i *stk. 2*, at loven finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v., der foretages af virksomheder, der ikke er hjemmehørende i Danmark, herunder som har et fast driftssted i Danmark, jf. den foreslåede *nr. 1*. Desuden foreslås, at loven finder anvendelse på virksomheder, der er hjemmehørende i Danmark, hvis virksomheden er en dattervirksomhed eller en filial af en virksomhed, der er hjemmehørende uden for Kongeriget Danmark, jf. den foreslåede *nr. 2*, eller hvis en udenlandsk statsborger, jf. *stk. 1*, eller en virksomhed, der ikke er hjemmehørende i Kongeriget Danmark, har kontrol med eller betydelig indflydelse i denne, jf. den foreslåede *nr. 3*.

Loven vil således også gælde i de tilfælde, hvor en virksomhed er hjemmehørende i Danmark, men hvor virksomheden er en dattervirksomhed eller filial af en udenlandsk virksomhed, eller når en udenlandsk virksomhed eller udenlandsk statsborger på anden måde har kontrol over eller betydelig indflydelse på den danske virksomhed. Ved anvendelse af formuleringen ”udenfor Kongeriget Danmark” tilkendegives, at virksomheder hjemmehørende i Danmark, som er datterselskab af eller kontrolleret af virksomheder, der er hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, ikke omfattes af bestemmelsen, jf. dog den foreslåede *stk. 3*. Der vil være tale om kontrol eller betydelig indflydelse, hvis en udenlandsk virksomhed eller udenlandsk statsborger direkte eller indirekte erhverver mindst 25 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne i virksomheden eller tilsvarende kontrol ved andre midler, jf. den foreslåede § 4, nr. 6.

Ved hjemmehørende forstås det forhold, at virksomheden er registreret eller har vedtægtsmæssigt hjemsted i det pågældende land.

Virksomhedsbegrebet omfatter alle erhvervsdrivende enheder, uanset organisationsform, jf. den foreslåede § 4, nr. 7. Hermed vil både privat og offentlig erhvervsvirksomhed være omfattet, herunder statslige og kommunale selskaber. Det bemærkes, at en tilsvarende afgrænsning af erhvervsvirksomhed anvendes i konkurrencelovgivningen, jf. konkurrenceloven (LBK nr. 155 af 1. marts 2018). Ordningen vil hermed være dækkende i forhold til at etablere en robust ordning, hvor det ikke vil være muligt at spekulere i andre virksomhedsformer og dermed forsøge at omgå reglerne. En bred ordning vil ligeledes være fleksibel i forhold til indførelse af nye virksomhedstyper.

Efter den foreslåede § 2, *stk. 3*, finder loven uanset *stk. 2* anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v. i Danmark foretaget af en virksomhed hjemmehørende i Grønland eller på Færøerne, hvis udenlandske statsborgere eller virksomheder hjemmehørende udenfor Kongeriget Danmark har kontrol med eller betydelig indflydelse i denne. Dette er en undtagelse til den foreslåede *stk. 2, nr. 2-3*.

Bestemmelserne har til formål at sikre, at screeningsordningen vil omfatte alle investeringer, hvor udenlandske investorer har mulighed for at udøve såvel direkte som indirekte kontrol eller betydelig indflydelse på en dansk virksomhed, således at ordningen fremstår robust mod forsøg på omgåelse. Det vurderes, at det med de foreslåede bestemmelser vil være vanskeligere at maskere det reelle ejerforhold gennem brug af ejerkæder. F.eks. vil det ikke være muligt at opkøbe en dansk virksomhed eller oprette en filial i Danmark med det formål at undgå, at en given investering m.v. bliver genstand for screening.

Efter den foreslåede *stk. 4*, kan erhvervsministeren efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren fastsætte regler om, at også andre juridiske personer end virksomheder medtages under lovens anvendelsesområde. Der kan f.eks. være tale om ideelle udenlandske foreninger, offentligtretlige institutioner m.v., hvis det vurderes, at investeringer m.v. fra sådanne juridiske personer kan indebære trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden.

Der henvises til pkt. 5.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Der findes ikke på nuværende tidspunkt en generel national ordning for screening af udenlandske investeringer m.v.

Lovforslagets § 3 afgrænser sammen med § 2 lovens anvendelsesområde. Det foreslås i § 3, *stk. 1*, at loven finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v. i alle erhvervsdrivende virksomheder hjemmehørende i Danmark, uanset hvordan de er organiserede. Ved hjemmehørende forstås det sted, hvor virksomheden er registreret eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Det er således uden betydning, om der er tale om såkaldte kapital-selskaber med begrænset hæftelse som aktie- og anpartsselskaber, virksomhedsformer med personlig hæftelse som interessentskaber og kommanditselskaber eller erhvervsdrivende fonde og foreninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslaget herudover finder anvendelse på stiftelse af nye virksomheder indenfor særligt følsomme sektorer eller aktiviteter. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 5.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren kan fastsætte regler om, at loven finder anvendelse på udenlandske direkte investeringer m.v. i andre danske enheder end nævnt i *stk. 1*, som kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. lovforslagets § 1, *stk. 1*.

Det er ikke hensigten hermed generelt at inddrage offentlige myndigheder eller offentligretlige organisationer eller enheder der ikke er erhvervsdrivende under lovens anvendelsesområde, men alene enheder, hvor en investering vil kunne udgøre en særlig risiko i forhold til national sikkerhed eller offentlig orden. Det kan f.eks. være tilfældet med offentlig ejede enheder indenfor kritisk infrastruktur.

Der henvises til pkt. 5.1.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Lovforslagets § 4 indeholder forslag til definitioner, som vil være centrale for forståelsen af loven, men som også er med til at afgrænse lovens anvendelsesområde i forhold til, hvornår screeningsordningen finder anvendelse samt, hvornår der kan gøres indgreb med henvisning til national sikkerhed eller offentlig orden.

Det foreslås at medtage definitioner af national sikkerhed, jf. den foreslåede § 4, *nr. 1*, og offentlig orden, jf. den foreslåede *nr. 2*. De foreslåede definitioner svarer med mindre justeringer til arbejdsgruppens forslag til definitioner af national sikkerhed og offentlig orden.

Ved ”national sikkerhed” forstås, at der vil være tale om forhold, der er af alvorlig betydning for Danmarks territoriale integritet og befolkningens overlevelse, risikoen for forstyrrelse af internationale relationer eller nationernes fredelige sameksistens samt trusler mod militære interesser, samt handlinger, der har til hensigt at forvolde Danmark skade, og som strafbe-

UDKAST

lægges efter kapitel 12 i straffeloven om landsförræderi og andre forbrydelse mod statens selvselvstændig og kapitel 13 i straffeloven om forbrydelser mod statsforvaltningen og de øverste myndigheder, terrorisme m.v.

Ved ”offentlig orden” forstås andre alvorlige forbrydelser end dem, der er omfattet af straffelovens kapitel 12 og 13, som vil kunne true den offentlige orden væsentligt, uden at der herved er fare for den nationale sikkerhed. Hensynet til den offentlige orden kan bl.a. vedrøre handlinger, der udgør eller vil kunne udgøre en risiko for Danmark som et selvstændigt, demokratisk og sikkert samfund. Herudover kan det vedrøre evnen til at forebygge, afdække og modvirke sikkerhedstruende virksomhed og evnen til at bidrage til, at sikkerhedstiltag gennemføres i overensstemmelse med grundlæggende retsprincipper og værdier i et demokratisk samfund. Det vil ligeledes kunne vedrøre beskyttelse af den offentlige sundhed m.v.

Definitionerne af ”national sikkerhed” og ”offentlig orden” er af central betydning for anvendelsen af en række bestemmelser i loven, bl.a. kan en udenlandsk investor ifølge de foreslåede §§ 10-11 indgive anmeldelse til Erhvervsstyrelsen af en påtænkt eller gennemført investering eller særlig økonomisk aftale, hvis investeringen kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Myndighederne vil alene kunne gøre indgreb mod investeringer m.v. omfattet af loven, hvis investeringen m.v. udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden. En ansøgning om tilladelse efter den foreslåede § 5, stk. 1, vil således alene kunne afslås, ligesom en investering anmeldt efter § 10, stk. 1, alene vil kunne nægtes godkendelse, hvis den pågældende udenlandske direkte investering m.v. vurderes at medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, der ikke kan afbødes ved aftalte eller fastsatte vilkår, jf. de foreslåede §§ 16-17. Den bemærkes i den forbindelse, at der efter EU-retten alene kan foretages begrænsninger i varenes frie bevægelighed, tjenesteydelseernes fri bevægelighed, kapitalens fri bevægelighed og etableringsretten, såfremt begrænsningerne kan begrundes ud fra et hensyn til den offentlige sikkerhed og den offentlige orden, og proportionalitetsprincippet er opfyldt, eller hvis der er tale om beskyttelse af væsentlige sikkerhedsinteresser m.v. Der henvises til pkt. 11 i lovforslagets almindelige bemærkninger om forholdet til EU-retten.

Det vurderes, at de foreslåede definitioner afspejler den EU-retlige praksis om, at begreberne ”national sikkerhed” og ”offentlig orden” skal fortolkes strengt, ikke må tjene rent økonomiske interesser og alene kan påberåbes,

når der foreligger en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod et grundlæggende samfundshensyn. Det bemærkes, at de foreslåede definitioner ikke er udtømmende. Andre områder af stor samfundsmæssig og sikkerhedsmæssig betydning vil således også efter de konkrete omstændigheder kunne tages i betragtning under forudsætning af, at de ligger inden for den EU-retlige ramme.

Det foreslås i *nr. 3* at definere en udenlandsk investor som fysiske personer og virksomheder omfattet af lovens § 2, stk. 1-3, samt enheder omfattet af § 2, stk. 4, som har til hensigt at foretage eller har foretaget en udenlandsk direkte investering m.v. Den foreslåede bestemmelse har til hensigt at skulle lette forståelsen af loven.

Det foreslås i *nr. 4-8*, at medtage definitioner, der er centrale i forhold til afgrænsningen af, hvilke investeringer og andre økonomiske aktiviteter, der foreslås omfattet af loven. Ligeledes foreslås at medtage definitioner af begreberne ”erhvervelse” og ”kontrol eller betydelig indflydelse”, der er af betydning for anvendelse af loven.

I *nr. 4* foreslås det at definere en udenlandsk direkte investering m.v., som erhvervelse af kontrol eller betydelig indflydelse i virksomheder hjemmehørende i Danmark, stiftelse af nye virksomheder i Danmark med kontrol eller betydelig indflydelse samt erhvervelse af kontrol eller betydelig indflydelse ved særlige økonomiske aftaler med virksomheder hjemmehørende i Danmark samt danske enheder omfattet af § 3, stk. 3.

Bestemmelserne i lovforslaget omfatter således ikke alene erhvervelse af kontrol eller indflydelse i en eksisterende virksomhed, men også stiftelse af nye virksomheder i særligt følsomme sektorer og særlige økonomiske aftaler, som giver økonomisk kontrol eller betydelig indflydelse i en virksomhed eller en enhed efter den foreslåede § 3, stk. 3.

I *nr. 5* foreslås det at definere erhvervelse som direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over ejerandele eller stemmerettigheder i en virksomhed eller tilsvarende kontrol ved andre midler, som giver betydelig indflydelse på ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold. Kontrol og indflydelse defineres således ikke alene i forhold til generelle ledelsesmæssige dispositioner, men også som kontrol over eller betydelig indflydelse på finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold i virksomheden, hvilket er særligt relevant i forhold til særlige økonomiske aftaler, jf. den foreslåede *nr. 8*.

Definitionen bygger på sædvanlig selskabsretlig forståelse af begrebet erhvervelse, dog tilpasset anvendelsen også i forhold til særlige økonomiske aftaler.

Det er uden betydning, hvordan erhvervelsen sker. Loven omfatter således erhvervelse af stemmerettigheder, kapital, særlige beføjelser, fusion, spaltning, opkøb, herunder take-overs, hel eller delvis overtagelse af et forretningsområde og såkaldte ”asset deals”, der omfatter alle virksomhedens væsentlige aktiver eller en sammenhængende drift, samt øvrige dispositioner, der gør det ud for eller foregriber erhvervelse af stemmerettigheder eller kapital, jf. også den foreslåede § 5, stk. 2.

I nr. 6 foreslås en definition af kontrol eller betydelig indflydelse i en virksomhed, der med enkelte præciseringer svarer til de selskabsretlige definitioner af reel ejer af en virksomhed samt selskabslovens koncerndefinition. Efter definitionen foreligger der kontrol eller betydelig indflydelse ved direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over ejerandele eller stemmerettigheder i en virksomhed eller tilsvarende kontrol ved andre midler, herunder langfristede lån, som giver betydelig indflydelse på ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold.

Kontrollen kan være direkte eller indirekte, dvs. gennem andre virksomheder, eventuelt i flere forskellige lande, såkaldte ejerkæder. Kontrol ved andre midler omfatter kontrol med eller betydelig indflydelse på virksomhedens ledelse, finansielle forhold samt udviklings- og driftsmæssige forhold, der ikke er baseret på besiddelse af ejerandele eller stemmerettigheder. Ofte vil der være tale om en aftalebaseret kontrol eller indflydelse, f.eks. en aftale om, at den udenlandske investor har ret til at udpege bestyrelsesmedlemmer i en virksomhed eller at visse beslutninger skal godkendes af den udenlandske investor. Lån til en virksomhed er som udgangspunkt ikke omfattet af lovforslaget, men hvis der er tale om langfristede uopsigelige lån, som er ledsaget af vilkår om indflydelse på virksomhedens ledelse, vil det være omfattet af kontrol eller betydelig indflydelse ved andre midler.

I forhold til kontrol opnået ved særlige økonomiske aftaler, jf. nr. 8 nedenfor adskiller kontrol efter nr. 6 sig ved, at kontrollen omfatter virksomheden som helhed. I modsætning hertil vil kontrol, som opnås ved en særlig økonomisk aftale, typisk være mere begrænset og omfatte forretningskritiske områder i virksomheden. Således vil den kontrol, der opnås ved erhvervelse af alle aktiver i virksomheden være omfattet af nr. 6, mens erhvervelse af

enkelte aktiver i virksomheden på forretningskritiske områder vil være omfattet af nr. 8.

I *nr. 7* foreslås en meget bred definition af begrebet virksomhed, til at omfatte alle erhvervsdrivende enheder uanset, hvordan de er organiserede. Definitionen omfatter således både kapitalselskaber med begrænset ansvar, virksomheder med personligt ansvar, fonde og foreninger, enkeltmandsvirksomheder m.v. Det gør ingen forskel, om der er tale om virksomheder under offentligt tilsyn som f.eks. erhvervsdrivende fonde og revisionsvirksomheder. Definitionen omfatter også virksomheder under Finanstilsynets tilsyn, herunder virksomheder omfattet af lov om finansielle virksomheder.

I *nr. 8* foreslås en definition af særlige økonomiske aftaler, der vedrører joint ventures, køb af aktiver samt drifts-, leverandør- og serviceaftaler med en virksomhed hjemmehørende i Danmark, jf. § 3, stk. 1, eller en anden enhed, jf. § 3, stk. 3, hvis en udenlandsk investor dermed opnår kontrol eller betydelig indflydelse.

De særlige økonomiske aftaler giver ikke kontrol eller betydelig indflydelse i selskabsretlig forstand, men kan efter omstændighederne give økonomisk kontrol eller betydelig økonomisk indflydelse i en virksomhed, herunder navnlig på forretningskritiske områder i virksomheden som f.eks. virksomhedens udviklings- eller driftsaktiviteter. Lovforslaget indeholder i den foreslåede § 7 nærmere regler om, under hvilke omstændigheder sådanne særlige økonomiske aftaler er omfattet af lovforslaget.

Til § 5

I forhold til gældende regler om kontrol og indflydelse findes der i selskabslovgivningen regler herom bl.a. i forhold til afgrænsning af, hvornår der foreligger en koncern. Det følger af selskabslovens § 7, at såvel besiddelse af ejerandele eller stemmerettigheder som tilsvarende kontrol ved andre midler (faktisk kontrol) f.eks. ved aftale om indflydelse på virksomhedens ledelse kan medføre, at der anses at foreligge en koncern. Der findes også bestemmelser om kontrol og indflydelse i de selskabsretlige regler om registrering af den reelle ejer af virksomheder. Efter disse regler anses den for reel ejer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, jf. f.eks. selskabslovens § 5, nr. 25.

UDKAST

De foreslåede bestemmelser i kapitel 2 fastlægger rammerne for den sektor-specifikke screeningsordning, hvorefter der kræves tilladelse til investeringer m.v. inden for særligt følsomme sektorer og aktiviteter.

Det foreslås i § 5, *stk. 1*, at en udenlandsk investor, der påtænker at erhverve en kvalificeret andel i en virksomhed hjemmehørende i Danmark inden for særligt følsomme sektorer og aktiviteter, jf. § 6, på forhånd skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til investeringen. Det er uden betydning, hvordan erhvervelsen sker, jf. definitionen af erhvervelse i den foreslåede § 4, nr. 5.

Det foreslås i § 5, *stk. 2*, at der ved en kvalificeret andel betragtes en direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over mindst 10 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne eller tilsvarende kontrol ved andre midler. Bestemmelsen finder anvendelse både ved en samlet investering på mindst 10 pct. og hvis en eksisterende mindre ejerandel eller andel af stemmerettigheder forøges ved erhvervelse af yderligere andele til mindst 10 pct.

Ved andre midler forstås, at der på anden måde opnås kontrol eller indflydelse over ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold. Som eksempler kan nævnes aftaler om, at væsentlige ledelsesmæssige beslutninger om finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold skal godkendes af den udenlandske investor, eller aftaler om at den udenlandske investor skal deltage direkte i ledelsen af visse aktiviteter.

For at forhindre omgåelse af reglerne foreslås i § 5, *stk. 3*, at der ved beregning af ejerandele eller stemmerettigheder indgår andele fra koncernforbundne virksomheder eller nærtbeslægtede personer, samt tegningsretter og købsoptioner af kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres.

Det foreslås i § 5, *stk. 4*, at stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse ved forøgelse af andelen, der medfører, at denne efter erhvervelsen vil udgøre eller overstige en grænse på henholdsvis 20 pct., 1/3, 50 pct., 2/3 eller 100 pct. af ejerandelen eller stemmerettighederne i den danske virksomhed.

Det foreslås således, at en udenlandsk investor, der allerede besidder en kvalificeret andel i en virksomhed, skal søge om fornyet tilladelse, når den samlede erhvervelse overstiger de ovennævnte grænseværdier. De foreslåede grænseværdier er fastsat ud fra de selskabsretlige regler, herunder de selskabsretlige regler om reelle ejere, og afspejler, at der ved disse grænseværdier opnås forskellige grader af øget kontrol eller betydelig indflydelse. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.3.

Det foreslås i § 5, *stk. 5*, at stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse ved stiftelse af nye virksomheder, jf. § 4, nr. 4.

Ved Greenfield-investeringer sker der stiftelse af en ny virksomhed hjemmehørende i Danmark, jf. den foreslåede definition af ”udenlandsk direkte investering m.v.” i lovforslagets § 4, nr. 4 og ”virksomhed” i § 4, nr. 7. Der er således ikke tale om, at en udenlandsk investor erhverver en kvalificeret andel i en eksisterende dansk virksomhed. Det vurderes imidlertid også relevant at medtage stiftelse af nye virksomheder i Danmark i særligt følsomme sektorer som investeringer under den sektorspecifikke tilladelsesordning. Udenlandske investorer vil med sådanne investeringer også kunne opnå kontrol eller betydelig indflydelse i virksomheder, der vil kunne medføre trusler mod den nationale sikkerhed eller den offentlige orden. Endvidere vil bestemmelsen kunne medvirke til at forhindre omgåelse af loven. Det foreslås derfor i den foreslåede § 5, stk. 5, at tilladelseskravet og beregningen af kvalificerede andele i de foreslåede stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse for investeringer i form af stiftelse af nye virksomheder.

Det foreslås endelig i § 5, *stk. 6*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af stk. 1-3 ved stiftelse af nye virksomheder, jf. stk. 4, og om beregning af ejerandele eller stemmerettigheder, jf. stk. 3.

I forhold til stiftelse af nye virksomheder tænkes bemyndigelsen bl.a. at ville blive anvendt til at afgrænse visse typer af stiftelse af nye virksomheder, som ikke forventes at give anledning til trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, og som derfor bør undtages for krav om tilladelse efter § 5, så udenlandske investeringer ikke pålægges unødvendige begrænsninger. Dette kan eventuelt ske ved at fastsætte en bagatelgrænse, så f.eks. investeringer ved stiftelse af nye virksomheder på under 50 mio.kr. ikke omfattes.

I forhold til beregning af ejerandele eller stemmerettigheder tænkes bemyndigelsen bl.a. at ville blive anvendt til at fastsætte regler om, hvem, der anses for nærtbeslægtede personer med investoren, og hvad der menes med koncernforbundne virksomheder m.v.

Til § 6

Det følger af de foreslåede § 5, stk. 1 og § 7, stk. 1, at der skal ansøges om tilladelse til udenlandske investeringer og særlige økonomiske aftaler, hvis investeringen eller den særlige økonomiske aktivitet finder sted inden for særligt følsomme sektorer eller aktiviteter.

Det foreslås i § 6, *stk. 1*, at særligt følsomme sektorer i forhold til national sikkerhed eller offentlig orden som nævnt i § 5, stk. 1, og § 7, stk. 1, bl.a.

UDKAST

omfatter: Virksomheder inden for forsvarssektoren, jf. det foreslåede *stk. 1, litra a*, virksomheder inden for it-sikkerhedsfunktioner eller behandling af klassificerede oplysninger, jf. det foreslåede *stk. 1, litra b*, virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse, som defineret i § 2, nr. 1, i Rådets forordning nr. 428/2009/(EF) med senere ændringer, jf. det foreslåede *stk. 1, litra c*), virksomheder, inden for anden kritisk teknologi end litra a) - c), jf. det foreslåede *stk. 1 litra d*, og virksomheder inden for kritisk infrastruktur, jf. det foreslåede *stk. 1, litra e*.

Det foreslås i § 6, *stk. 2*, at erhvervsministeren bemyndiges til efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og finansministeren at fastsætte nærmere regler om, hvilke særligt følsomme sektorer og aktiviteter, der omfattes af loven.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte nærmere bestemmelser om afgrænsningen af de særligt følsomme sektorer og aktiviteter. Der vil i den forbindelse blive lagt vægt på følgende:

For så vidt angår virksomheder inden for forsvarssektoren foreslås, at disse virksomheder afgrænses til enheder, der udvikler eller producerer våben, krigsmateriel eller anden teknologi til militær anvendelse, eller som leverer tjenester, som er vigtige for det danske forsvar.

For så vidt angår virksomheder, der producerer produkter med dobbelt anvendelse (dual-use produkter) foreslås, at disse afgrænses til virksomheder, der producerer dual-use produkter, som defineret i artikel 2, nr. 1 i Rådets forordning nr. 428/2009(EF) med senere ændringer, og hvor dual-use produkterne er opført i forordningens bilag I, den såkaldte kontrolliste.

For så vidt angår virksomheder, der producerer produkter med it-sikkerhedsfunktioner, der anvendes til klassificerede oplysninger, foreslås, at der vil være tale om virksomheder, der udvikler, producerer eller vedligeholder produkter med it-sikkerhedsfunktioner eller leverer tjenester, der anvendes til at behandle klassificerede oplysninger.

For så vidt angår virksomheder, der producerer anden kritisk teknologi, vil der være tale om kritisk teknologi, som ikke er omfattet af våbeneksportreglerne eller opført i dual-use forordningens kontrolliste, men som har et lignende kritisk potentiale. Der kan f.eks. være tale om nyudviklet teknologi,

UDKAST

som på nuværende tidspunkt ikke er, men påtænkes omfattet af eksportkontrolreglerne f.eks. inden for områderne for kunstig intelligens, robotteknologi, 3D-print, luft- og rumfart og energilagring og kvante- og nuklearteknologi.

Kritisk infrastruktur defineres som: ”Infrastruktur – herunder faciliteter, systemer, processer, netværk, teknologier aktiver samt serviceydelser - som er nødvendige for at opretholde eller genoprette samfundsvigtige funktioner”. Definitionen indgår i en ’tragtbaseret model’, som regeringen har fastlagt på baggrund af anbefaling fra en tværministeriel arbejdsgruppe om kritisk infrastruktur. Modellen består af tre dele:

- En inddeling af samfundet i *samfundsvigtige områder/sektorer*
- En definition af *samfundsvigtige funktioner*, der er under de samfundsvigtige områder/sektorer
- En definition af *kritisk infrastruktur*, der understøtter de samfundsvigtige funktioner (jf. ovenfor)

Den tværministerielle arbejdsgruppe har fået i opdrag af regeringen at foretage en kortlægning af kritisk infrastruktur i Danmark, som er nødvendig for at opretholde eller genoprette samfundsvigtige funktioner.

Baseret på nationale og internationale erfaringer, herunder særligt tidligere arbejde fra Beredskabsstyrelsen, defineres følgende 15 sektorer/områder som samfundsvigtige: Energi (gas, el, olie, vand), Informations- og Kommunikationsteknologi (IKT), transport, beredskab og civilbeskyttelse, sundhed, sociale forhold, drikkevand og fødevarer, spildevand og renovation, finans og økonomi, uddannelse og forskning, meteorologi, forsvar samt efterretnings- og sikkerhedstjeneste, udenrigstjeneste, myndighedsudøvelse generelt samt tværgående krisestyring.

Erfaringerne fra kortlægningen vil danne grundlag for den nærmere fastsættelse af hvad, der kan henregnes som samfundsvigtige funktioner og underliggende kritisk infrastruktur i Danmark, idet det vurderes, at der blandt de ovennævnte samfundsvigtige områder kan være infrastruktur, der vil udgøre kritisk infrastruktur.

Til § 7

Det foreslås i § 7, *stk. 1*, at en udenlandsk investor, der påtænker at indgå en særlig økonomisk aftale indenfor en særligt følsom sektor eller aktivitet,

UDKAST

jf. § 6, med en virksomhed hjemmehørende i Danmark, eller en enhed omfattet af § 3, stk. 3, på forhånd skal ansøge Erhvervsstyrelsen om tilladelse til aftalen, hvis den vil medføre, at den udenlandske investor opnår kontrol eller betydelig indflydelse på forhold i virksomheden, der kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1. § 8 finder tilsvarende anvendelse.

Efter den foreslåede § 7, stk. 1, omfatter kravet om forudgående tilladelse til udenlandske investeringer i en virksomhed hjemmehørende i Danmark, jf. den foreslåede § 3, ikke alene erhvervelse af kontrol i selskabsretlig forstand, dvs. erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder, eller tilsvarende kontrol ved andre midler. Kravet om tilladelse omfatter også indgåelse af visse særlige økonomiske aftaler, jf. den foreslåede definition i § 4, nr. 8. Aftaler om joint ventures, køb af aktiver samt visse drifts-, service- og leverandøraftaler er således omfattet af kravet om tilladelse til udenlandske investeringer, hvis sådanne aftaler indgås mellem en udenlandsk investor, jf. den foreslåede § 2, og en dansk virksomhed, jf. den foreslåede § 3, hvis aftalen vedrører særligt følsomme sektorer eller aktiviteter, jf. den foreslåede § 6, og hvis aftalen giver den udenlandske investor kontrol eller betydelig indflydelse over den danske virksomhed. Alle tre betingelser skal være opfyldt for at sådanne særlige økonomiske aftaler omfattes af tilladelseskravet.

Der skal således for det første være tale om, at den danske virksomhed indgår aftalen med en person eller virksomhed omfattet af den foreslåede § 2, herunder en virksomhed hjemmehørende i Danmark, hvis den f.eks. er en dattervirksomhed af en virksomhed, der er hjemmehørende uden for Kongeriget Danmark, jf. den foreslåede § 2, stk. 2, nr. 2, eller en virksomhed, som personer eller en virksomhed, der ikke er hjemmehørende i Kongeriget Danmark, har kontrol med eller betydelig indflydelse på, jf. den foreslåede § 2, stk. 2, nr. 3.

Der skal for det andet være tale om, at aftalen vedrører virksomheder, jf. definitionen i den foreslåede § 4, nr. 7, eller enheder omfattet efter den foreslåede § 3, stk. 3, i særligt følsomme sektorer eller aktiviteter, jf. definitionen heraf efter den foreslåede § 6. Det er således alene aftaler som vedrører virksomheder m.v. inden for forsvarssektoren, virksomheder inden for it-sikkerhedsfunktioner, virksomheder der producerer produkter med dobbelt anvendelse, virksomheder inden for anden kritisk teknologi eller virksomheder inden for kritisk infrastruktur, som er omfattet af tilladelseskravet.

Udenfor disse særligt følsomme sektorer finder den foreslåede § 11 om anmeldelse af særlige økonomiske aftaler anvendelse.

For det tredje skal aftalen give den udenlandske investor kontrol eller betydelig indflydelse over den danske virksomhed for at være omfattet af tilladelseskrav. Det vil ikke være tilstrækkeligt, at aftalen giver kontrol eller betydelig indflydelse på afgrænsede aktiviteter eller aktiver i virksomheden, men der skal være tale om kontrol eller betydelig indflydelse på ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold på forretningskritiske områder af virksomheden. Det følger heraf, at kontrol eller betydelig indflydelse ikke er begrænset til ledelsesmæssige forhold og beslutninger for virksomheden som helhed, men også vedrører økonomisk indflydelse i virksomheden på forretningskritiske områder, herunder f.eks. virksomhedens udviklingsaktiviteter. Tilfælde, hvor den udenlandske aktør ved samarbejdet eller aftalen opnår en sikkerhedstruende indsigt i den danske virksomhed, men ikke i øvrigt opnår kontrol eller betydelig indflydelse i den danske virksomhed, omfattes ikke af krav om tilladelse. Sådanne tilfælde vil i stedet være omfattet af lov nr. 309 af 25. april 2018 om forretningshemmeligheder, som indeholder regler om beskyttelse mod ulovlig erhvervelse, brug og videregivelse af forretningshemmeligheder.

Der kan være tale om kontrol eller betydelig indflydelse som følge af særlige økonomiske aftaler, hvis den udenlandske investor, herunder danske virksomheder, som er kontrolleret af udenlandske statsborgere eller virksomheder, kun vanskeligt kan substitueres med en anden leverandør, eller aftalen har en flerårig uopsigelig karakter og dermed indebærer en længerevarende binding. Der kan også være tale om kontrol eller betydelig indflydelse, hvis den udenlandske investor som følge af aftalen opnår mulighed for, f.eks. ved fysisk eller elektronisk adgang at kunne forstyrre driften eller forretningskritiske dele af driften af den danske virksomhed, og dette er af betydning for national sikkerhed eller offentlig orden.

Ligesom for andre aftaler efter den foreslåede § 5 påhviler kravet om at søge om tilladelse, inden der indgås en særlig økonomisk aftale, som er omfattet af lovforslaget, den udenlandske investor og ikke den danske virksomhed. Den danske virksomhed har derfor ikke nogen pligt til at gennemføre en *due diligence*-undersøgelse, inden den indgår en særlig økonomisk aftale. Dog vil danske virksomheder, som er omfattet af de foreslåede § 2, stk. 2, nr. 2-3, fordi udenlandske statsborgere eller virksomheder har kontrol eller betydelig indflydelse i den danske virksomhed, være omfattet af det foreslåede

lovkrav om at søge tilladelse. Sådanne virksomheder skal derfor undersøge, om aftalen er omfattet af tilladelseskrav, inden den indgås.

De særlige økonomiske aftaler, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvis de opfylder de generelle betingelser, som er beskrevet ovenfor, er:

Joint ventures: Er en betegnelse for et erhvervmæssigt samvirke, f.eks. hvor to eller flere virksomheder går sammen om en bestemt aktivitet. Samvirket kan være formaliseret i en særlig juridisk enhed, en fælles erhvervsdrivende virksomhed, som f.eks. ejes af to deltagende virksomheder med 50 pct. af ejerandele og stemmerettigheder hver. I så fald er der tale om en erhvervsdrivende virksomhed, som vil være omfattet af den foreslåede § 4, nr. 7. Et joint venture kan imidlertid også være et aftalebaseret samvirke om at gennemføre fælles nærmere afgrænsede aktiviteter. Der kan f.eks. være tale om en aftale mellem en udenlandsk virksomhed omfattet af den foreslåede § 2 og en dansk virksomhed omfattet af den foreslåede § 3 om at samarbejde om udvikling af ny teknologi, som er kritisk efter den foreslåede § 6. Et sådant joint venture vil typisk fastlægge aftalens genstand (udvikling af den pågældende teknologi), tidsplan (hvornår udviklingen skal være afsluttet), beslutningskompetence (hvem træffer beslutning i det pågældende joint venture og eventuel stemmefordeling), økonomi (hvordan bidrager de deltagende virksomheder til finansieringen) samt rettigheder (hvem har retten til at producere og markedsføre den pågældende teknologi). Som nævnt ovenfor vil et sådant joint venture ikke være omfattet af tilladelseskrav, alene fordi det vedrører kritisk teknologi, men det kræves tillige, at den udenlandske virksomhed opnår kontrol eller betydelig indflydelse i den danske virksomhed som helhed eller på forretningskritiske processer i denne. I det beskrevne eksempel kan det være tilfældet, hvis den pågældende teknologi er afgørende for den danske virksomheds fremtidige drift, eller hvis aftalen om joint venture vedrører samtlige eller hovedparten af udviklingsaktiviteterne eller forretningskritiske udviklingsaktiviteter i den danske virksomhed.

Også offentlige forskningsinstitutioner indgår aftaler om salg eller licens på udnyttelse af egne immaterielle rettigheder i forbindelse med samarbejdsaftaler. Samarbejdsaftaler om forskning og udvikling mellem udenlandske virksomheder og danske forsknings- og uddannelsesinstitutioner vil være omfattet af bestemmelsen, hvis der bliver indgået en aftale mellem den udenlandske virksomhed og den danske forsknings- eller uddannelsesinstitution om udvikling af nye teknologier f.eks. på sundhedsområdet, som har

karakter af et joint venture, jf. de ovenfor beskrevne kendetegn for en joint venture-aftale. Det følger heraf, at aftalen bl.a. skal fastlægge bestemmelser om ledelsen af udviklingsprojektet, parternes indbyrdes rettigheder samt finansiering. Det forudsætter dog, at forsknings- og uddannelsesinstitutioner medtages under lovforslagets anvendelsesområde i forbindelse med at der fastsættes nærmere regler om andre danske enheder, jf. den foreslåede § 3, stk. 3. Derimod vil eventuelle tilskud eller gaver fra udenlandske virksomheder til forsknings- og udviklingsprojekter med en dansk forsknings- eller uddannelsesinstitution ikke være omfattet af bestemmelsen.

Ved offentlige forskningsinstitutioners indgåelse af aftaler med private om forsknings samarbejde eller salg af forskningsbaserede ydelser vil det ofte fremgå af den indgåede samarbejdsaftale, hvorledes der skal forholdes med eventuelle immaterielle rettigheder, som måtte udspringe af aktiviteten undervejs. En udbredt aftalekonstruktion er her, at den private part får option på senere at kunne forhandle en købs- eller licensaftale på plads, når og hvis der opstår opfindelser, som er egnede til kommerciel udnyttelse. De nærmere vilkår for overdragelsen af immaterielle rettigheder er således ikke fastlagt på aftaletidspunktet – f.eks. om den private partner får mulighed for et erhverve rettighederne, får eksklusiv eller ikke-eksklusiv licens på at udnytte rettighederne inden for særlige markeder og f.eks. også får mulighed for at udstede sublicens til andre.

Muligheden for at kunne indgå samarbejdsaftaler med indbygget option på senere forhandling af immaterielle rettigheder vurderes som et vigtigt redskab til at kunne tiltrække private udenlandske samarbejdspartnere og international medfinansiering til danske forskningsinstitutioner. Tidsforbruget og fleksibiliteten i forbindelse med sådan aftaleindgåelse opfattes af private virksomheder som en væsentlig parameter. Hvor Erhvervsstyrelsen på forhånd har godkendt optionsbestemmelsen i en samarbejdsaftale, kan det lægges til grund, at en efterfølgende licens- eller salgsaftale, som udmønter optionen, ikke vil kræve særskilt godkendelse på ny, medmindre der er aftalt eller fastsat særskilt vilkår herom, jf. de foreslåede §§ 16-17.

Køb af aktiver: Ved aftaler om køb af aktiver i den danske virksomhed erhverver den udenlandske investor ikke ejerandele eller stemmerettigheder eller tilsvarende kontrol ved andre midler, men erhverver en ejendomsret til materielle eller immaterielle aktiver i den danske virksomhed. I yderste konsekvens kan en udenlandsk investor opnå samme kontrol over en dansk virksomhed ved at erhverve alle aktiver i virksomheden som ved at erhverve alle

ejerandele i denne. Et sådant såkaldt asset buy-out vil være omfattet af erhvervelse efter den foreslåede § 4, nr. 5, jf. bemærkningerne hertil. Også i tilfælde hvor den udenlandske investor ikke overtager alle aktiver i den danske virksomhed, kan den udenlandske investor imidlertid opnå betydelig indflydelse ved at erhverve forretningskritiske aktiver i den danske virksomhed, på samme måde som den udenlandske investor kan opnå betydelig indflydelse blot ved at erhverve en mindre ejerandel. Den foreslåede bestemmelse omfatter derfor aftaler om køb af aktiver i en dansk virksomhed, som er så omfattende, eller som vedrører forretningskritiske aktiver, at den udenlandske investor opnår økonomisk kontrol eller betydelig økonomisk indflydelse i den danske virksomhed. Såkaldte Sale and Lease back-aftaler omfattes ikke, da den danske virksomhed efter indgåelse af en sådan aftale reelt bevarer fuld rådighed over det pågældende aktiv. Omvendt omfatter køb af aktiver også aftaler om leje, hvis disse er langvarige og uopsigelige, og derved reelt giver samme rådighed over det pågældende aktiv som en egentlig købsaftale.

Drifts-, service- og leverandøraftaler: Mange virksomheder indgår aftaler om drift, services eller leverancer, som har væsentlig betydning for at holde virksomheden kørende. En driftsaftale kan f.eks. vedrøre driften af virksomhedens logistikfunktioner, en serviceaftale kan vedrøre rengøring af virksomheden og en leverandøraftale kan vedrøre leverancer af råvarer eller komponenter, som indgår i virksomhedens produktion. Sådanne aftaler vil typisk ikke være forbundet med indflydelse på virksomhedens forhold, og der skal derfor foreligge særlige forhold for, at sådanne aftaler er omfattet af den foreslåede bestemmelse. Der kan f.eks. være tale om aftaler om levering af komponenter, der indgår i kritisk teknologi, som virksomheden udvikler og fremstiller, og hvor leverandøren kun vanskeligt kan udskiftes med en anden (substituering). Hvis en sådan aftale indgås med en udenlandsk leverandør, som er omfattet af den foreslåede § 2, i en virksomhed i en særligt følsom sektor, kan den medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden i Danmark. Derimod er driftsaftaler som almindelige rengøringsaftaler og cloud-aftaler, dvs. aftaler om elektronisk dokumentarkivering, og serviceaftaler om f.eks. vedligeholdelse af virksomhedens vognpark eller om bogførings- og regnskabsfunktioner ikke omfattet af bestemmelsen, medmindre de er indgået på usædvanlige vilkår, som f.eks. uopsigelige mangeårige aftaler, og den pågældende leverandør kun vanskeligt kan udskiftes med en anden (substituering).

Det vil således kræve en samlet vurdering af en række forskellige konkrete forhold at afgøre, om en udenlandsk investor ved den særlige økonomiske

aftale opnår kontrol eller betydelig indflydelse på forhold i virksomheden, der kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, og dermed kræver tilladelse, inden den kan indgås. Dette er baggrunden for, at erhvervsministeren i den foreslåede § 7, *stk. 2*, bemyndiges til efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren at kunne fastsætte nærmere regler om hvilke aftaler, der omfattes af tilladelseskravet efter § 7, *stk. 1*. Sådanne regler vil kunne indeholde nærmere kriterier for, hvornår aftaler omfattes af tilladelseskrav, så det bliver så let og enkelt som muligt for udenlandske investorer og danske virksomheder at vurdere, om en påtænkt aftale af de omfattede typer kræver tilladelse. Ved udformningen af sådanne kriterier vil de relevante erhvervsorganisationer blive inddraget, så kriterierne i videst muligt omfang svarer til gældende praksis i erhvervslivet og imødekommer erhvervslivets behov for tydelige kriterier.

Til § 8

Det foreslås i § 8, *stk. 1, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen senest 90 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse efter lovforslagets §§ 5 og 7, meddeler, om investeringen m.v. kan tillades eller kræver nærmere undersøgelse.

Den foreslåede tidsfrist på 90 hverdage vil sikre, at den udenlandske investor og den danske virksomhed, som er målet for investeringen, vil opnå den fornødne sikkerhed for inden for en rimelig tidshorisont at få oplyst, om investeringen m.v. vil kunne tillades, eller om der kræves yderligere undersøgelser for at afgøre, om investeringen vil kunne påvirke national eller offentlig orden, og der derfor vil kunne gøres indgreb.

En betydelig del af undersøgelserne ved behandlingen af en screeningsansøgning vil bestå i at verificere oplysninger fra ansøger om ejerskabsforholdene i sagen, herunder hvem der reelt står bag en investering/anden økonomisk aktivitet (den reelle ejer), og om enten investoren selv eller parter i ejerskabskæden er eller har forbindelse til aktører, der kan påvirke national sikkerhed eller offentlig orden. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis investor har forbindelse til regeringer eller fremmede magters militær, sikkerhedsstyrker eller efterretningstjenester. Erhvervsstyrelsen vil selv kunne foretage undersøgelser i sagen, f.eks. ved at undersøge, om der tidligere er givet afslag på dual-use eksport til investoren eller andre ejere bag investeringen/aktiviteten, eller om disse er omfattet af indefrysning eller andre restriktioner, jf. EU's sanktioner over for tredjelande, der er vedtaget med hjemmel i ar-

UDKAST

tikel 215 i TEUF. Endvidere foreslås, at Erhvervsstyrelsen vil foretage undersøgelser i eksisterende registre over ejerskabsforhold, bl.a. i Erhvervsstyrelsens register over reelle ejere og i private registre med oplysninger om globale selskaber og deres ejerforhold.

Herudover vil der være behov for at foretage høring af andre myndigheder i forbindelse med Erhvervsstyrelsens indledende undersøgelse. Relevante myndigheder vil navnlig kunne være Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) og Politiets Efterretningstjeneste (PET) og vedkommende ressortministerium, men vil i øvrigt afhænge af en samlet vurdering på baggrund af sagens karakter og de konkrete omstændigheder.

Såfremt Erhvervsstyrelsens egne undersøgelser eller ét eller flere af høringsvarene vedrørende en given investering m.v. giver anledning til betænkeligheder i forhold til mulige trusler for den nationale sikkerhed eller offentlige orden, vil dette som udgangspunkt nødvendiggøre, at der er behov for at foretage nærmere undersøgelser i sagen.

Endvidere følger det af FDI-forordningen, at Erhvervsstyrelsen som kontaktpunkt for FDI-forordningen, jf. den foreslåede § 23, vil skulle notificere en ansøgning, der vedrører en udenlandsk direkte investering, til EU, hvilket giver de andre medlemsstater og Kommissionen mulighed for at fremsætte bemærkninger eller afgive en udtalelse til investeringen, som Erhvervsstyrelsen vil skulle tage ”behørigt hensyn” til. Bemærkninger fra andre medlemsstater eller Kommissionen vil således også kunne give anledning til, at Erhvervsstyrelsen iværksætter en undersøgelse af investeringen.

De 90 hverdage foreslås fastsat som mandage til fredage, og fristen beregnes fra det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen har modtaget en fuldstændig oplyst og korrekt udfyldt ansøgning.

Der foreslås i § 8, *stk. 1, 2. pkt.*, at fristen på 90 hverdage vil kunne forlænges, hvis investoren giver tilsagn om afbødende foranstaltninger, herunder reviderede tilsagn, jf. lovforslagets § 16.

Reviderede tilsagn omfatter tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen ikke finder, at de oprindeligt afgivne tilsagn er fuldt tilstrækkelige, og investor herefter fremsætter reviderede tilsagn. Tidsfristen vil således kunne forlænges i tilfælde, hvor investoren indleder forhandlinger med Erhvervsstyrelsen om, at en eventuel trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden vil kunne afbødes ved nærmere aftalte vilkår. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 16.

UDKAST

Det foreslås i § 8, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen kan kræve alle oplysninger af den udenlandske investor, som er nødvendige for at vurdere, om den påtænkte investering udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden jf. § 1, *stk. 1*. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger fra den danske virksomhed m.v. med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed m.v., herunder om ledelsesstruktur, forretningsområder m.v.

Oplysningskravene til, om en investering m.v. påvirker den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark, kan være mangeartede, og det vil derfor ikke være muligt på forhånd at konkretisere samtlige de oplysninger, der vil være nødvendige for at vurdere, om en konkret investering m.v. udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller den offentlige orden.

Hvis ansøgningen vedrører en udenlandsk direkte investering, der er omfattet af FDI-forordningens anvendelsesområde, vil Erhvervsstyrelsen som nationalt kontaktpunkt dog skulle stille en række oplysninger til rådighed for de andre medlemsstater og Kommissionen, jf. forordningens artikel 9, *stk. 2-3*, om oplysningskrav. Udover disse oplysninger vil Erhvervsstyrelsen efter forordningens artikel 9, *stk. 3*, i øvrigt skulle bestræbe sig på at afgive alle supplerende oplysninger efter anmodning fra andre EU-medlemsstater og Kommissionen.

Ved ansøgninger om tilladelser til særlige økonomiske aftaler vil der ligeledes være behov for at indhente oplysninger, som ikke på forhånd vil kunne specificeres, da de vil afhænge af de konkrete omstændigheder. Det foreslås derfor, at Erhvervsstyrelsen vil få adgang til at indhente oplysninger fra den danske virksomhed, f.eks. om virksomhedens ledelsesstruktur, forretningsområder, som er kritiske for virksomheden m.v. Der vurderes endvidere at være behov for at kunne indhente oplysninger fra den danske virksomhed til verifikation af oplysninger i ansøgningen og øvrige oplysninger fra den udenlandske investor.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at hvis de krævede oplysninger ikke tilstilles Erhvervsstyrelsen, eller ikke er bekræftet af en godkendt revisor efter *stk. 3*, kan styrelsen meddele den udenlandske investor, at ansøgningen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag. Dette betyder, der ikke er givet tilladelse til investeringen, og at den derfor ikke lovligt kan gennemføres.

UDKAST

Det foreslås i § 8, *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at de afgivne oplysninger efter den foreslåede § 8, *stk. 2*, kan ledsages af en erklæring fra en godkendt revisor om rigtigheden af disse oplysninger. Der henvises herom til de specielle bemærkninger til den tilsvarende bestemmelse i den foreslåede § 29, *stk. 2*.

Det foreslås i § 8, *stk. 4*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om ansøgningsprocedurer, herunder brug af særlige ansøgningskemaer, krav om elektronisk kommunikation, sprogkrav, fortrolighed og om indsendelse af en ikke-fortrolig ansøgning om tilladelse.

Bemyndigelsen foreslås anvendt til at fastsætte regler om standardoplysninger, der som udgangspunkt altid vil skulle fremgå af en ansøgning: Der er tale om følgende oplysninger, der vedrører:

- a) ejerforholdet hos den udenlandske investor, og den virksomhed, hvor den udenlandske investering planlægges eller er gennemført, herunder oplysninger om den endelige investor og deltagelse i kapitalen,
- b) den omtrentlige værdi af den udenlandske direkte investering,
- c) varerne, tjenesteydelserne og erhvervstransaktionerne hos den udenlandske investor og den virksomhed, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført,
- d) de medlemsstater, hvor den udenlandske investor og den virksomhed, hvor den udenlandske direkte investering planlægges eller er gennemført, foretager relevante erhvervstransaktioner,
- e) finansieringen af investeringen og kilden til den, på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed for medlemsstaten og
- f) den dato, hvor den udenlandske direkte investering planlægges gennemført eller er gennemført.

Det foreslås videre, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Erhvervsstyrelsen skal foregå digitalt, jf. også det foreslåede kapitel 10 om kommunikation m.v., herunder krav om særlige digitale ansøgningskemaer, der fastsættes efter Erhvervsstyrelsens anvisning. Bemyndigelsen tænkes endelig anvendt til at fastsætte nærmere regler om sprogkrav, jf. det foreslåede kapitel 11, og om indsendelse af oplysninger til brug for en ikke-fortrolig ansøgning om tilladelse.

Den foreslåede § 8, *stk. 5* giver Erhvervsstyrelsen den fornødne hjemmel til at fastsætte regler om gebyrbetaling for styrelsens udgifter til administration i forbindelse med behandling af de lovpligtige ansøgninger om tilladelse til investeringer i særligt følsomme sektorer og aktiviteter efter de foreslåede §§ 5 og 7. Der er tale om lovpligtige tilladelser på områder, hvor Erhvervsstyrelsens sagsbehandling vil kunne være ganske omfattende, særligt i sager som kræver omfattende undersøgelser for at afdække mulige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden. Lignende gebyrbetaling blev indført

i konkurrenceloven i 2013 for anmeldelse af fusioner. Gebyret skal fastsættes således, at det over en 4-årig periode vil dække de gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved behandlingen af investeringsansøgninger i de to kategorier. Prisfastsættelsen for dækning af omkostninger til behandling af investeringsansøgninger skal beregnes i overensstemmelse med Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse.

Til § 9

Det foreslås i § 9, *stk. 1, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen udsteder en tilladelse til en ansøgning om at erhverve en kvalificeret andel efter § 5 eller en særlig økonomisk aftale efter § 7, hvis den ansøgte investering eller den særlige økonomiske aftale ikke strider mod lovforslagets § 1, stk. 1.

Der vil dermed alene være adgang til at kunne gøre indgreb mod udenlandske investeringer m.v., hvis disse udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden. Hvis dette ikke er tilfældet, vil Erhvervsstyrelsen skulle udstede en tilladelse til erhvervelse af en kvalificeret andel efter lovforslagets § 5 eller en særlig økonomisk aftale efter lovforslagets § 7.

Det foreslås endvidere i § 9, *stk. 1, 2. pkt.*, at tilladelsen kan gives på nærmere vilkår, hvis investoren har givet tilsagn om afbødende foranstaltninger, jf. § 16.

Om muligheden for at afbøde en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden ved aftalte vilkår henvises til de specielle bemærkninger til § 16.

Det foreslås i § 9, *stk. 2*, at hvis en virksomhed omfattet af § 2, stk. 2-4, har fået tilladelse til en investering efter stk. 1, og der efterfølgende sker ændringer i forhold til hvem, der har kontrol med eller betydelig indflydelse i virksomheden, skal der ansøges om ny tilladelse efter §§ 5 eller 7.

Hvis der efterfølgende sker en ændring i virksomhedens ejerforhold i forhold til, hvem der har kontrol med eller betydelig indflydelse i virksomheden, vil der således på ny skulle ansøges om tilladelse, hvis betingelserne for ansøgning efter § 5, stk. 1-2, eller § 7, stk. 1, er opfyldte.

Det foreslås i § 9, *stk. 3*, at hvis en investering kræver nærmere undersøgelse efter lovforslagets § 8, stk. 1, og betingelserne for at udstede en tilladelse efter den foreslåede § 9, stk. 1, ikke umiddelbart er opfyldte, finder reglerne i lovforslagets kapitel 9 anvendelse. Hvis en investering således vurderes at kunne udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, og denne risiko ikke vil kunne afbødes gennem aftalte vilkår, vil Erhvervsstyrelsen forelægge sagen for Erhvervsministeriet, der træffer afgørelse i sagen

efter forhandling med andre myndigheder. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 32.

I overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik foreslås i § 9, *stk. 4*, at Erhvervsstyrelsen uden ugrundet ophold underretter den udenlandske investor inden for fristerne i § 8, *stk. 1*, om, hvad sagen beror på, og hvornår en beslutning efter *stk. 1* eller *3* forventes at foreligge. Erhvervsstyrelsen vil således være pligtig til at underrette en investor om, hvad sagen beror på, hvis fristen på 90 hverdage for afgørelse efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning ikke overholdes.

Det foreslås i § 9, *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en afgørelse efter den foreslåede § 9, *stk. 1* i særlige tilfælde, jf. de foreslåede *nr. 1-3*. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en tilladelse er givet på baggrund af urigtige oplysninger, eller ansøgeren bevidst har fortiet oplysninger med henblik på at bringe myndighederne i en vildfarelse. En afgørelse vil ligeledes kunne ændres eller tilbagekaldes, hvis parterne i sagen ikke overholder stillede vilkår, eller indsender den pligtmæssige årlige redegørelse om, hvordan de aftalte vilkår er overholdt, jf. lovforslagets § 16, *stk. 2*. Stillede vilkår kan i den forbindelse være aftalte vilkår, jf. lovforslagets § 16, eller fastsatte vilkår, jf. lovforslagets § 17, der har til formål at afbøde en sikkerhedsmæssig trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden. Endelig vil afgørelsen kunne ændres eller tilbagekaldes, hvis en investor ikke ansøger om tilladelse ved efterfølgende erhvervelser af kvalificerede andele, der medfører at investeringen vil udgøre eller overstige grænserne som foreslået i lovforslagets § 5, *stk. 4*, på henholdsvis 20 pct., 1/3, 50 pct., 2/3 eller 100 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne i den danske virksomhed.

Efter § 9, *stk. 6*, finder *stk. 5* tilsvarende anvendelse, hvis Erhvervsministeriet har truffet afgørelse om tilladelse efter *stk. 1*, jf. den foreslåede § 32, *stk. 3*, *nr. 2* og *4*.

Det foreslås i § 9, *stk. 7*, at Erhvervsministeriet i tilfælde af ændrede forhold, der medfører alvorlige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden vil kunne tilbagekalde en tilladelse efter § 9, *stk. 1*. Der skal således være tale om meget væsentlige tilbagekaldelsesgrunde, som kun kan forventes at foreligge i ganske særlige tilfælde, f.eks. hvis der indføres bindende EU-sanktioner om indefrysning, eller hvis Erhvervsstyrelsen får oplysninger fra PET eller FE om, at en tidligere ukritisk investor nu vurderes som værende kritisk. Der vil formentlig være tale om omstændigheder, som kan indebære, at der vil være tale om ekspropriation, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 21.

Der findes ikke på nuværende tidspunkt en generel national ordning for screening af udenlandske investeringer m.v.

De foreslåede bestemmelser i *kapitel 3* fastlægger rammerne for den tværsektorielle screeningsordning, der indeholder forslag om, at en udenlandsk investor frivilligt vil kunne anmelde investeringer over en vis grænseværdi, hvis investeringen vurderes at kunne udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden i Danmark.

Det foreslås i § 10, *stk. 1*, at en udenlandsk investor kan indgive en anmeldelse til Erhvervsstyrelsen af en påtænkt eller gennemført udenlandsk direkte investering, hvis investeringen kan udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, jf. § 1, *stk. 1*, og den udenlandske investor direkte eller indirekte opnår besiddelse af eller kontrol over mindst 25 pct. af ejerandelene eller stemmerettighederne eller tilsvarende kontrol ved andre midler over ledelsesmæssige, finansielle, udviklings- eller driftsmæssige forhold.

Det foreslås i § 10, *stk. 2*, at ved beregning af ejerandele eller stemmerettigheder indgår andele fra koncernforbundne virksomheder eller nærtbeslægtede personer samt tegningsretter og købsoptioner af kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres.

Det foreslås i § 10, *stk. 3*, at uanset § 2, *stk. 1*, finder *stk. 1* ikke anvendelse på udenlandske statsborgere fra et EU-medlemsland eller et land, der er medlem af EFTA.

Det foreslås i § 10, *stk. 4*, at uanset § 2, *stk. 2*, finder *stk. 1* ikke anvendelse på virksomheder, der er hjemmehørende i EU eller et land, der er medlem af EFTA, forudsat at virksomheden ikke er under kontrol eller betydelig indflydelse fra statsborgere fra et land udenfor EU eller EFTA, eller af virksomheder, der er hjemmehørende udenfor EU eller EFTA, forudsat at virksomheden ikke er under kontrol eller betydelig indflydelse fra statsborgere fra et land udenfor EU eller EFTA, eller af virksomheder fra et land udenfor EU eller EFTA.

Den tværsektorielle screeningsordning indebærer, at alle investeringer, der opfylder betingelserne i de foreslåede *stk. 1-3*, i lovforslaget, vil kunne anmeldes, hvis de vurderes at kunne udgøre en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i Danmark. I praksis vil det dog kunne være vanskeligt for en udenlandsk investor at kunne afgøre, om en investering påvirker national sikkerhed eller offentlig orden, og der derfor bør foretages

anmeldelse. Som led i Erhvervsstyrelsens almindelige vejledningsforpligtelser vil der altid være mulighed for at kunne rette henvendelse til Erhvervsstyrelsen om, hvorvidt en investering vurderes at kunne falde indenfor anvendelsesområdet, og Erhvervsstyrelsen vil kunne vejlede om tilfælde, hvor investeringen klart falder uden for anvendelsesområdet. Herudover vil Erhvervsministeriet i samarbejde med relevante ministerier udarbejde en vejledning på området med angivelse af hvilke områder, udover de særligt følsomme områder under den sektorspecifikke screeningsordning, der især vurderes som følsomme, og hvor det derfor vil være relevant at overveje at foretage en anmeldelse.

Angivelsen af sådanne følsomme områder vil bl.a. kunne tage udgangspunkt i de områder, der fremgår af FDI-forordningens artikel 4.1, og som er nævnt under faktorer, som medlemslandene kan tage i betragtning i overvejelserne om, hvorvidt en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden. Der henvises til pkt. 3.2. og pkt. 5.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Vejledningen vil også kunne give konkrete eksempler på kritiske investeringer, der ville kunne give anledning til bekymring i forhold til påvirkningen af national sikkerhed eller offentlig orden. Endelig kan også peges på vejledning i forhold til de afgørelseskriterier for myndighedernes vurdering af sikkerhedsrisici, der fremgår af den foreslåede § 15, stk. 1, og som også vil kunne være danne vejledning i forhold til, om der eventuelt skal foretages anmeldelse.

Det foreslås, at det vil være frivilligt at foretage en anmeldelse, og at anmeldelsen både kan vedrøre påtænkte investeringer og allerede gennemførte investeringer. Ved anmeldelse vil en investor kunne opnå den fornødne sikkerhed for – også ved allerede gennemførte investeringer – at myndighederne kan godkende investeringen og dermed ikke efterfølgende vil kunne gøre indgreb mod investeringen ud fra hensynet til den nationale sikkerhed eller offentlige orden. Forslaget skal således ses i sammenhæng med den foreslåede § 14, hvor Erhvervsstyrelsen foreslås at få mulighed for at undersøge investeringer, der er omfattet af den foreslåede § 10, men som ikke er anmeldt i op til 5 år efter, at investeringen er gennemført.

Det foreslås endelig i *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om beregning af ejerandele eller stemmerettigheder, jf. den foreslåede *stk. 1*. Bemyndigelsen tænkes bl.a. at ville blive anvendt til at fastsætte regler om, hvem, der anses for nærtbeslægtede personer med investoren, og hvad der menes med koncernforbundne virksomheder m.v.

Til § 11

Der findes ikke på nuværende tidspunkt en generel national ordning for screening af udenlandske investeringer m.v.

Efter bestemmelsen i den foreslåede § 11 kan særlige økonomiske aftaler som en udenlandsk investor påtænker at indgå eller har indgået med en dansk virksomhed m.v. anmeldes efter reglerne i den foreslåede § 10. Reglerne i den foreslåede § 7 om tilladelse til sådanne aftaler finder tilsvarende anvendelse, hvorfor der henvises til bemærkningerne hertil. Anmeldelse af sådanne aftaler er frivillig, ligesom det er tilfældet for erhvervelser efter den foreslåede § 10, men ligeledes tilsvarende kan Erhvervsstyrelsen, i op til 5 år efter at aftalen er indgået, beslutte at indlede en undersøgelse af en sådan aftale, hvis den ikke anmeldt, jf. den foreslåede § 14, hvilket kan føre til påbud om afvikling af aftalen, hvis den vurderes at være i strid med hensynet til national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1.

Til § 12

Det foreslås i § 12, *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen undersøger om en investering m.v. anmeldt efter de foreslåede §§ 10-11 udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1. Anmeldelser kan principielt omfatte alle områder, og dermed også helt ukritiske områder, der ikke påvirker national sikkerhed eller offentlig orden. Der forventes derfor ikke at være behov for en nærmere undersøgelse af alle anmeldelser, men at der vil være tale om en risikobaseret kontrol, jf. den foreslåede § 26.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen af egen drift kan indlede en nærmere undersøgelse både før og efter, at den anmeldte investering m.v. er gennemført, hvis Erhvervsstyrelsen ikke har godkendt investeringen. Hvis Erhvervsstyrelsen beslutter at indlede en sådan undersøgelse, underretter styrelsen den udenlandske investor om dette. Bestemmelserne skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 10, stk. 1, og § 11, hvoraf det fremgår, at det ikke vil være en betingelse for en anmeldelse, at investeringen m.v. ikke må være gennemført.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan afkræve den udenlandske investor alle oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om den påtænkte investering m.v. påvirker den nationale sikkerhed eller offentlig orden i Danmark. Erhvervsstyrelsen kan endvidere indhente oplysninger hos den

danske virksomhed med henblik på at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed m.v., herunder om ledelsesstruktur, forretningsområder m.v.

I *stk. 4* foreslås, at oplysninger modtaget i forbindelse med koordinering af udenlandske investeringer i EU, jf. § 23, *stk. 4*, kan indgå i undersøgelser efter *stk. 1-2*.

Det foreslåede *stk. 5* indeholder bestemmelse om, at senest 60 hverdage efter at Erhvervsstyrelsen har underrettet den udenlandske investor om, at styrelsen har indledt en undersøgelse, meddeler Erhvervsstyrelsen, om investeringen m.v. kan godkendes. Det foreslåede *stk. 6* indeholder bestemmelser om, at fristen i *stk. 5* beregnes fra det tidspunkt, hvor der foreligger en fuldt oplyst anmeldelse, samt at fristen under visse betingelser kan forlænges.

Det foreslås i *stk. 7*, at Erhvervsstyrelsen kan stille krav om, at afgivne oplysninger efter *stk. 2*, eller regler udstedt i medfør af denne lov, ledsages af en erklæring fra en revisor godkendt efter lov om revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven), om rigtigheden af disse oplysninger. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden. Der henvises herom til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 29, *stk. 2*.

De foreslåede *stykker 3-7* vedrører administrative bestemmelser vedrørende Erhvervsstyrelsens undersøgelser og sagsbehandling, oplysningspligter sagsbehandlingsfrister og reaktionsmuligheder. Overordnet foreslås at der gælder de samme bestemmelser, som for administrationen af den sektorspecifikke screeningsordning.

Det vurderes således, at investeringer, der anmeldes ud fra en sikkerhedsmæssig betragtning, vil skulle behandles på samme måde som investeringer, der underlægges krav om tilladelse efter den sektorspecifikke screeningsordning i det foreslåede kapitel 2. Der vil derfor også gælde de samme oplysningspligter som i tilladelsessager, ligesom anmeldte investeringer vil skulle notificeres i EU, i overensstemmelse med FDI-forordningens krav. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 8.

Det foreslås dog i *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen senest 60 hverdage efter underretningen om, at man har indledt en undersøgelse, underretter den udenlandske investor om, hvorvidt investeringen kan godkendes. Fristen på 60 dage vurderes tilstrækkelig til, at Erhvervsstyrelsen på grundlag af egne undersøgelser og høring af andre myndigheder, vil kunne afklare, om investeringen påvirker national sikkerhed eller offentlig orden. Der lægges i den

forbindelse til grund, at muligheden for at anmelde en investering principielt kan omfatte alle områder, og dermed også helt ukritiske områder, der ikke påvirker national sikkerhed eller offentlig orden, og at en række investeringer, der anmeldes må formodes at være foranlediget af, at investor ønsker sikkerhed for investeringens gennemførelse.

De foreslåede *stk. 8-9* indeholder bemyndigelsesbestemmelser til, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler.

Det foreslås i *stk. 8*. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om procedurer for anmeldelser, herunder brug af særlige skemaer, krav om elektronisk kommunikation, sprogkrav, fortrolighed og om indsendelse af en ikke-fortrolig udgave af anmeldelsen.

Den foreslåede *stk. 9* giver Erhvervsstyrelsen den fornødne hjemmel til at fastsætte regler om gebyrbetaling for styrelsens udgifter til administration i forbindelse med behandling af anmeldelser efter de foreslåede §§ 10-11. Der er tale om anmeldelser, hvor Erhvervsstyrelsens sagsbehandling vil kunne være ganske omfattende, særligt i sager som kræver omfattende undersøgelser for at afdække mulige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden. Lignende gebyrbetaling blev indført i konkurrenceloven i 2013 for anmeldelse af fusioner. Gebyret skal fastsættes således, at det over en 4-årig periode vil dække de gennemsnitlige langsigtede omkostninger ved behandlingen af investeringsansøgninger i de to kategorier. Prisfastsættelsen for dækning af omkostninger til behandling af investeringsansøgninger skal regnes i overensstemmelse med Økonomistyrelsens vejledning om prisfastsættelse.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at hvis en investering m.v., der er anmeldt efter §§ 10-11 ikke strider mod § 1, stk. 1, godkender Erhvervsstyrelsen investeringen.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen kan godkende investeringen m.v. på nærmere vilkår, hvis investoren har afgivet tilsagn om vilkår, jf. § 16. Der vil f.eks. være tale om vilkår, som er af økonomisk karakter, f.eks. begrænsning af investors ejerandel, af ledelsesmæssig karakter, f.eks. begrænsning af investors deltagelse i ledelsen af virksomheden, eller vilkår som retter sig mod at begrænse investors mulighed for at få indsigt i virksomheden på visse områder som f.eks. udvikling af kritisk teknologi. Der henvises herom til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 16.

Det foreslås i *stk. 3*, at hvis en investering kræver yderligere undersøgelse, jf. § 12, stk. 1, og betingelserne for at godkende investeringen efter stk. 1, ikke umiddelbart er opfyldte, finder reglerne i kapitel 9 anvendelse. Det følger heraf, at Erhvervsstyrelsen i sådanne tilfælde forelægger anmeldelsen for Erhvervsministeriet, jf. den foreslåede § 32, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 4*, at hvis Erhvervsstyrelsen ikke inden for 60 hverdage efter tidspunktet for anmeldelsen, jf. § 12, stk. 5, givet investoren underretning om, at styrelsen har besluttet at iværksætte en undersøgelse, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af investeringen. Fristen gælder dog ikke, hvis Erhvervsstyrelsen har afgivet meddelelse om, at anmeldelsen ikke kan behandles på det foreliggende grundlag efter § 12, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 5*, at Erhvervsstyrelsen kan ændre eller tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1 hvis afgørelsen er truffet på grundlag af urigtige eller vildledende oplysninger fra parterne i sagen, parterne i afgørelsen ikke overholder stillede vilkår, eller parterne i afgørelsen ikke overholder pligten til at indsende en årlig redegørelse, jf. § 16, stk. 2, eller § 17, stk. 2. Efter stk. 6 finder stk. 5 tilsvarende anvendelse, hvis Erhvervsministeriet har truffet afgørelse om godkendelse efter stk. 1-2. jf. § 32, stk. 3, nr. 2 og 4.

Det foreslås i *stk. 7*, at Erhvervsministeriet, i tilfælde af at ændrede forhold medfører alvorlige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, kan tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1.

Til § 14

Det foreslås i § 14, at Erhvervsstyrelsen kan beslutte at indlede en undersøgelse af en udenlandsk direkte investering m.v., der er omfattet af §§ 10-11, men som ikke er anmeldt til Erhvervsstyrelsen, i op til 5 år fra investeringens gennemførelse. Bestemmelsen finder således anvendelse såvel på erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder i en virksomhed, jf. § 10, som på indgåelse af særlige økonomiske aftaler, jf. § 11.

Det fremgår af de foreslåede §§ 10-11, at det vil være frivilligt for den udenlandske investor at anmelde en investering til Erhvervsstyrelsen. Manglende anmeldelse betyder således ikke, at investeringen ikke kan gennemføres.

Hvis en investering ikke er anmeldt og godkendt af Erhvervsstyrelsen efter den foreslåede § 13, stk. 1-2 og 4, vil Erhvervsstyrelsen imidlertid af egen drift kunne indlede en undersøgelse af investeringen, der både kan omfatte gennemførte som endnu ikke gennemførte investeringer.

UDKAST

Det fremgår af den foreslåede § 27, at Erhvervsstyrelsen vil kunne iværksætte en undersøgelse, hvis Erhvervsstyrelsen bliver bekendt med, at en ikke-anmeldt investering vil kunne udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden. Undersøgelsen vil kunne blive foranlediget af efterretningsmæssige oplysninger, medieomtale eller andre henvendelser, der giver en formodning om, at investeringen kan udgøre en sikkerhedsmæssig trussel. Der henvises til de specielle bemærkninger til § 27.

Det foreslås, at §§ 12-13 finder tilsvarende anvendelse. Erhvervsstyrelsen foreslås således at få beføjelse til at foretage de samme undersøgelser, som ved anmeldte investeringer. Erhvervsstyrelsen vil således kunne forlange alle oplysninger om investeringen og stille krav om, at oplysningerne ledsages af en erklæring fra en godkendt revisor. Hvis Erhvervsstyrelsen finder, at investeringen kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden, og dette ikke kan afbødes ved aftalte vilkår, forelægges sagen til afgørelse hos Erhvervsministeriet efter proceduren i den foreslåede § 32.

Det foreslås, at Erhvervsstyrelsen kun vil kunne iværksætte en undersøgelse af en ikke-anmeldt investering i op til 5 år efter, at investeringen er gennemført. Dette svarer til, at det efter selskabslovens § 23 h, er muligt at gå 5 år tilbage efter, at en registrering af en erhvervelse er foretaget med henblik på at undersøge, om denne er lovligt foretaget efter de selskabsretlige regler.

Det vil alene være muligt for Erhvervsstyrelsen at foretage undersøgelse af ikke-anmeldte investeringer fra tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. også den foreslåede § 50, stk. 2.

Til § 15

FDI-forordningen indeholder i artikel 4, stk. 1 og 2, en række faktorer, som medlemsstaterne eller Kommissionen kan tage i betragtning, når det vurderes, om en udenlandsk direkte investering vil kunne påvirke sikkerheden eller den offentlige orden. Kriterierne vedrører henholdsvis det pågældende område, som investeringen rettes mod, jf. artikel 4, stk. 1, og den udenlandske investor, jf. artikel 4, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1*, at der ved vurderingen af, om en investering m.v. efter loven og regler udstedt i medfør af loven, udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden, jf. lovforslagets § 1, stk. 1, skal tages hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder hvor det findes relevant en række kriterier, der fremgår af de foreslåede *nr. 1, litra a - e* og *nr. 2, litra a - d*).

kritisk infrastruktur, men som indgår i en leverandørkæde og leverer kritiske komponenter til virksomheder inden for kritisk infrastruktur.

Det foreslås i *nr. 2, litra a) - d)*, at myndighederne endvidere vil kunne tage hensyn til vejledende kriterier, der retter sig mod den udenlandske investor m.v.

Det foreslås således, at der for så vidt angår den udenlandske investor kan tages hensyn til, om den udenlandske investor direkte eller indirekte kontrolleres af regeringen, herunder et tredjeland statslige organer eller væbnede styrker, herunder gennem ejerforhold eller betydelig finansiering, jf. den foreslåede *nr. 2, litra a*, om den udenlandske investor er eller har været involveret i aktiviteter, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden i en EU-medlemsstat eller i venligtsindede og allierede lande, jf. den foreslåede *nr. 2, litra b*, om der er en alvorlig risiko for, at den udenlandske investor deltager i eller har relationer til ulovlige eller kriminelle aktiviteter af betydning for national sikkerhed eller offentlig orden, jf. den foreslåede *nr. 2, litra c*, eller om der er indikationer på, at den udenlandske investor bevidst forsøger at omgå screeningsreglerne, f.eks. gennem anvendelse af stråmandslignende selskabskonstruktioner, jf. den foreslåede *nr. 2, litra d*.

De vejledende kriterier svarer med visse præciseringer til de faktorer, som fremgår af FDI-forordningens artikel 4, stk. 2. Det foreslås dog i *nr. 2, litra b*, at det tydeliggøres, at der kan tages hensyn til, om den udenlandske investor m.v. har været involveret i aktiviteter, der påvirker sikkerheden eller den offentlige orden i andre EU-medlemsstater eller venligtsindede og allierede lande. Det vurderes samtidig, at det dermed vil være muligt at opfylde kravet i FDI-forordningens artikel 6, stk. 9, og artikel 8, stk. 2, *litra c*, om, at den medlemsstat, der foretager en screening, skal tage behørigt hensyn til bemærkninger fra de andre EU-medlemsstater eller en udtalelse fra Kommissionen om, at den udenlandske investering berører national sikkerhed eller offentlig orden i den pågældende medlemsstat eller i EU.

Det bemærkes, at de foreslåede kriterier er vejledende og ikke udtømmende, hvilket skyldes, at vurderingen af en eventuel trussel mod den nationale sikkerhed eller offentlige orden i sagens natur vil være forbundet med stor kompleksitet, og altid forudsættes at indebære en konkret vurdering af de samlede risikofaktorer, hvor der også lægges vægt på de potentielle konsekvenser af, at en given trussel eventuelt realiseres.

Det foreslås i § 15, *stk. 2*, at erhvervsministeren bemyndiges til efter forhandling med finansministeren, udenrigsministeren, justitsministeren, klima-, energi- og forsyningsministeren og forsvarsministeren at kunne fast-

sætte nærmere regler om kriterier til bedømmelse af, om udenlandske direkte investeringer m.v. udgør en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden.

Bemyndigelsen foreslås bl.a. at ville blive anvendt til at præcisere de sektorer eller aktiviteter, som investeringen m.v. er rettet imod, herunder hvad der menes med kritisk infrastruktur, eller kritiske produkter og teknologi, der vurderes at have betydning for national sikkerhed eller offentlig orden. Bemyndigelsen vil også kunne anvendes, hvis der som følge af ændringer i trusselsbilledet eller andre parametre, opstår behov for at ændre eller indføre nye kriterier, der ligeledes vurderes at være relevante at inddrage ved vurderingen af, om en investering m.v. vil udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden.

Til § 16

Efter den foreslåede § 16, *stk. 1*, kan en udenlandsk investor efter forhandling med Erhvervsstyrelsen afgive tilsagn om at overholde nærmere angivne vilkår med henblik på at sikre, at investeringen ikke vil medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. den foreslåede § 1, *stk. 1*. Sådanne tilsagn kan vedrøre såvel ansøgninger om tilladelse efter de foreslåede §§ 5 eller 7, som anmeldelser efter de foreslåede §§ 10-11. Tilsagn kan således vedrøre såvel investeringer i form af erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder som investeringer i form af særlige økonomiske aftaler.

Bestemmelsen finder anvendelse, hvis Erhvervsstyrelsen efter en undersøgelse af en ansøgning om tilladelse til en udenlandsk direkte investering m.v. eller en anmeldelse af en investering m.v. har fundet mulige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, men vurderer at disse vil kunne afbødes ved nærmere vilkår for gennemførelse af investeringen. I så fald kan styrelsen forhandle med den udenlandske investor om det nærmere indhold af sådanne vilkår. Der vil ofte kunne være tale om vilkår, som er af økonomisk karakter, f.eks. begrænsning af investors ejerandel, af ledelsesmæssig karakter, f.eks. begrænsning af investors deltagelse i ledelsen af virksomheden, eller vilkår som retter sig mod at begrænse investors mulighed for at få indsigt i virksomheden på visse områder som f.eks. udvikling af kritisk teknologi.

Hvis den udenlandske investor accepterer at gennemføre sin påtænkte investering under overholdelse af sådanne vilkår, og afgiver forpligtende tilsagn herom over for Erhvervsstyrelsen, kan styrelsen tillade eller godkende investeringen efter lovforslagets § 9, *stk. 1*, eller § 13, *stk. 2*.

UDKAST

Efter det foreslåede *stk. 2*, gælder de aftalte vilkår så længe den pågældende udenlandske direkte investering m.v. opretholdes. Den udenlandske investor skal årligt indsende en redegørelse for, hvorledes det er sikret, at de aftalte vilkår er overholdt i årets løb. Redegørelsen skal være ledsaget af en påtegning om rigtigheden af oplysningerne fra en revisor, der er godkendt efter lov om godkendte revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven).

Hvis den årlige redegørelse ikke indsendes af den udenlandske investor, kan Erhvervsstyrelsen efter de foreslåede §§ 9, stk. 5, nr. 3, og 13, stk. 5, nr. 3, ændre eller tilbagekalde tilladelsen til eller godkendelsen af den pågældende investering. Hvis den årlige redegørelse indikerer, at de aftalte vilkår ikke fuldt ud overholdes, og Erhvervsstyrelsen efter en nærmere undersøgelse konstaterer, at de aftalte vilkår overtrædes, jf. lovforslagets § 25, kan styrelsen give påbud om, at investeringen skal afvikles, jf. lovforslagets § 19, stk. 2.

Til § 17

Efter den foreslåede § 17, *stk. 1*, kan Erhvervsministeriet give påbud om overholdelse af nærmere fastsatte vilkår som betingelse for tilladelse til eller godkendelse af en investering omfattet af §§ 5 eller 7 samt §§ 10-11. Bestemmelsen svarer til lovforslagets § 16 om aftalte vilkår for en investering alene med den forskel, at der efter § 17, *stk. 1*, er tale om ensidigt fastsatte (påbudte) vilkår. Den udenlandske investor må derfor vælge mellem at gennemføre investeringen på de fastsatte vilkår eller opgive denne.

Efter det foreslåede *stk. 2* skal vilkår fastsat efter *stk. 1* på samme måde som aftalte vilkår efter lovforslagets § 16, *stk. 2*, overholdes så længe den pågældende udenlandske investering opretholdes. Den udenlandske investor skal, som det er tilfældet med aftalte vilkår, indsende en årlig redegørelse for overholdelse af de fastsatte vilkår, som skal være ledsaget af en påtegning om rigtigheden af oplysningerne fra en godkendt revisor. Ved overtrædelse af vilkårene gælder samme reaktionsmuligheder som beskrevet under lovforslagets § 16.

Til § 18

Efter den foreslåede § 18 kan Erhvervsministeriet give afslag på tilladelse til en udenlandsk direkte investering omfattet af §§ 5 eller 7 eller nedlægge

UDKAST

forbud mod gennemførelse af en anmeldt udenlandsk direkte investering m.v. omfattet af §§ 10-11. Der kan træffes afgørelse om afslag eller forbud, hvis investeringen vil være i strid med hensynet til national sikkerhed eller offentlig orden efter lovforslagets § 1, stk. 1, og det ikke har været muligt at afbøde dette ved aftalte eller fastsatte vilkår for investeringens gennemførelse efter § 16 eller § 17. Sådant en afgørelse kan alene træffes for påtænkte investeringer, der endnu ikke er gennemført. Investeringer, der er omfattet af de foreslåede §§ 10-11, kan lovligt gennemføres uden at foretage anmeldelse, eller uden at afvente godkendelse af en anmeldt investering.

Til § 19

Efter den foreslåede § 19, stk. 1, kan Erhvervsministeriet give påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investering omfattet af lovforslagets §§ 10-11, hvis ministeriet træffer afgørelse om, at investeringen er gennemført i strid med lovens § 1, stk. 1. En udenlandsk direkte investering, der er omfattet af lovforslaget, kan i visse tilfælde lovligt gennemføres uden at have fået godkendelse. Det er tilfældet for investeringer, der frivilligt kan anmeldes efter lovforslagets §§ 10-11. For sådanne investeringer kan der enten være tale om, at investeringen er anmeldt efter §§ 10-11, men er blevet gennemført, inden den har fået godkendelse, eller der kan være tale om, at investeringen er gennemført uden at være blevet anmeldt. Begge tilfælde er i overensstemmelse med lovforslaget.

Erhvervsstyrelsen kan imidlertid foretage en undersøgelse af, om sådanne gennemførte investeringer er i overensstemmelse med lovforslagets § 1, stk. 1, jf. de foreslåede §§ 26-27. Hvis Erhvervsstyrelsen efter en sådan undersøgelse vurderer, at der er tale om en investering, som kan medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, kan styrelsen forelægge sagen for Erhvervsministeriet, der efter forhandling med øvrige berørte ministerier, jf. den foreslåede § 32, stk. 2, kan give påbud om afvikling af investeringen, hvis ministeriet træffer afgørelse om, at investeringen er gennemført i strid med lovens § 1, stk. 1.

Efter den foreslåede stk. 2 kan Erhvervsstyrelsen give påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investering omfattet af §§ 5 eller 7 samt §§ 10-11, hvis styrelsen konstaterer at tilsagn om vilkår efter § 16 eller påbud om vilkår efter § 17 ikke overholdes, mens den pågældende investering opretholdes. Det samme er tilfældet, hvis Erhvervsstyrelsen bliver bekendt med, at der ikke er ansøgt om tilladelse til en investering i strid med §§ 5 eller 7.

UDKAST

Efter §§ 16-17 skal aftalte og fastsatte vilkår overholdes så længe den pågældende udenlandske direkte investering m.v. opretholdes, og Erhvervsstyrelsen fører efter den foreslåede § 25 kontrol med overholdelse af aftalte eller fastsatte vilkår. Efter den foreslåede § 27 kan Erhvervsstyrelsen iværksætte en undersøgelse, hvis den bliver bekendt med, at der i strid med § 5 eller § 7 er gennemført en investering uden tilladelse.

Til § 20

Efter den foreslåede § 20, *stk. 1*, kan Erhvervsstyrelsen nedlægge et midlertidigt forbud mod gennemførelsen af en påtænkt udenlandske direkte investering, der er anmeldt efter §§ 10-11 men ikke endeligt gennemført, indtil Erhvervsstyrelsen har truffet en afgørelse om godkendelse af investeringen eller har aftalt vilkår for gennemførelse af investeringen efter lovforslagets § 13, *stk. 1-2*, eller Erhvervsministeriet efter forelæggelse af sagen fra styrelsen har truffet afgørelse om påbud om overholdelse af nærmere vilkår, jf. den foreslåede § 17, eller har nedlagt forbud mod gennemførelse af investeringen, jf. den foreslåede § 18. Bestemmelsen om midlertidigt forbud kan dog ikke anvendes, hvis investeringen er godkendt efter den foreslåede § 13, *stk. 4*, som følge af overskridelse af den fastsatte tidsfrist på 60 hverdage for behandling af anmeldelsen.

Den foreslåede § 20 tilsigtes anvendt i tilfælde, hvor styrelsen efter en umiddelbar undersøgelse af en anmeldt udenlandsk direkte investering konstaterer indikationer på, at investeringen kan være forbundet med trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden. I sådanne tilfælde bør gennemførelse af investeringen kunne forhindres, indtil det har været muligt at gennemføre en nærmere undersøgelse af investeringen og træffe endelig afgørelse herom.

I sager der forelægges for Erhvervsministeriet efter § 32, *stk. 1*, gælder efter det foreslåede *stk. 2* et midlertidigt forbud nedlagt af Erhvervsstyrelsen, indtil Erhvervsministeriet har truffet afgørelse efter § 32, *stk. 3*.

Til § 21

Lovforslagets § 21, *stk. 1*, giver hjemmel til at ekspropriere ejendom, hvis det er nødvendigt for at gennemføre et påbud om afvikling af en investering efter lovforslagets § 19. Erhvervsministeriet kan efter den foreslåede § 19, *stk. 1*, give påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investering omfattet af lovens §§ 10-11, hvis ministeriet træffer afgørelse om, at investeringen

er gennemført i strid med lovens § 1, stk. 1. Efter den foreslåede § 19, stk. 2, kan Erhvervsstyrelsen give påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investering omfattet af §§ 5 eller 7 samt §§ 10-11, hvis styrelsen konstaterer, at tilsagn om vilkår efter § 16 eller påbud om vilkår efter § 17 ikke overholdes, mens den pågældende investering opretholdes, eller der ikke er ansøgt om tilladelse til en investering i strid med §§ 5 eller 7.

Bestemmelsen sikrer, at et påbud om afvikling af en udenlandsk direkte investering kan gennemføres, selvom det vil medføre ekspropriation efter grundlovens § 73.

Det følger af grundlovens § 73, stk. 1, at to overordnede betingelser skal være opfyldt, for at der er tale om ekspropriation i grundlovens forstand. For det første skal indgrebet være rettet mod "ejendom", som er beskyttet efter grundlovens § 73. For det andet skal indgrebet være ekspropriativt (der skal være tale om afståelse).

Hvis der er tale om et indgreb, der har karakter af ekspropriation i grundlovens forstand, skal tre betingelser være opfyldt, for at indgrebet er i overensstemmelse med grundloven. Indgrebet skal være krævet af almenvellet, det skal ske ifølge lov, og der skal ydes fuldstændig erstatning til den berørte ejer. Betingelsen om, at et indgreb skal være krævet af almenvellet, vil altid være opfyldt, idet et påbud om afvikling af en investering skal ske ud fra et hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden.

Grundloven beskytter ikke blot fysiske personer, men også alle typer af juridiske personer, som er etableret (eller overtaget) af private – selskaber, foreninger, selvejende institutioner m.v. Det er traditionelt antaget, at også staten, kommuner og andre juridiske personer etableret (eller fuldt ud overtaget) af det offentlige er beskyttet. Det fremgår dog af nyere retspraksis, at i hvert fald visse offentlige juridiske personer ikke altid nyder samme beskyttelse som private.

Udtrykket "ejendom" i grundlovens § 73 må forstås i vid betydning. Det er således almindeligt antaget, at bestemmelsen ikke alene beskytter ejendomsret i traditionel forstand. Også begrænsede rådighedsrettigheder, såsom brugsrettigheder, servitutter og panterrettigheder, og rettigheder i henhold til private aftaler er beskyttet af grundlovens ejendomsbegreb.

Det er endvidere almindeligt antaget, at bestemmelsen ikke alene beskytter rettigheder af privatretlig karakter, men også særlige rettigheder af erhvervs-mæssig karakter stiftet på offentligretligt grundlag, f.eks. næringsrettigheder.

For at der er tale om ekspropriation i grundlovens forstand, skal der være tale om, at der foretages et ekspropriativt indgreb (afståelse).

Det er i den forbindelse almindeligt antaget i den forfatningsretlige litteratur og i praksis, at lovgivningsmagten – uden at der foreligger ekspropriation – kan regulere udøvelsen af de rettigheder, der er beskyttet af grundlovens § 73, idet lovgivningsmagten bl.a. kan opstille almindelige regler om begrænsninger i borgernes handlefrihed og i deres råden over, hvad de ejer. Det er endvidere antaget, at spørgsmålet om, hvorvidt et indgreb har karakter af ekspropriation, må bero på et samlet skøn over indgrebets beskaffenhed.

Ved ekspropriation efter § 21, stk. 1, kan der erhverves ejendomsret eller brugsret eller pålægges rådighedsindskrænkninger.

Hjemlen til at foretage ekspropriation har et bredt genstandsfelt, der begrænses af, at ekspropriation skal være nødvendigt for at gennemføre et påbud om afvikling efter den foreslåede § 19, der er påkrævet af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden, jf. lovforslagets § 1, stk. 1.

Indgreb efter § 21, stk. 1, vil derfor altid have til formål at beskytte national sikkerhed eller offentlig orden. Navnlig det forhold, at påbud om afvikling af en investering efter lovforslagets § 19 er begrundet i hensyn til den nationale sikkerhed og offentlige orden må antages at tale med en vis vægt imod, at der vil være tale om ekspropriation. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at et indgreb efter omstændighederne vil kunne anses for ekspropriativt.

Ekspropriation kan efter den foreslåede *stk. 2* alene ske mod fuld erstatning, jf. grundlovens § 73, stk. 1. I det omfang en afgørelse om indgreb måtte blive gennemført ved ekspropriation vil der være adgang til domstolsprøvelse efter de særlige regler herom i grundlovens § 73, stk. 3.

Det foreslås med *stk. 3*, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved ekspropriation efter den foreslåede § 21, stk. 1. Der vil i medfør af den foreslåede bestemmelse eksempelvis kunne oprettes særlige kommissioner, som skal behandle sager efter stk. 1, herunder regler om, hvordan kommissionerne skal nedsættes, og hvilke regler der skal gælde for sagernes behandling i kommissionerne. Det vil ved udmøntningen af bestemmelsen blive taget udgangspunkt i eksisterende lovgivning om fremgangsmåden ved ekspropriation med de nødvendige tilpasninger, som loven giver anledning til.

Efter årsregnskabslovens § 159, jf. lovbekendtgørelse nr. 838 af 8. august 2019, og selskabslovens § 23a, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 23. juli 2019, som ændret ved § 13 i lov nr. 1374 af 13. december 2019, fører Erhvervsstyrelsen kontrol ved modtagelse af årsrapporter og ved selskabsregistreringer, samt en efterfølgende risikobaseret kontrol. Kontrollen kan i særlige tilfælde udøves som en stikprøvebaseret kontrol. Kontrollen skal i videst muligt omfang være databaseret og digital. Kontrollen på regnskabs- og selskabsområderne kan gennemføres i forbindelse med kontrol eller undersøgelse i medfør af anden lovgivning på styrelsens område. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning på deres område. Den foreslåede § 22 svarer med nødvendige tilpasninger til bestemmelserne i årsregnskabsloven og selskabsloven. Dette gælder dog ikke den foreslåede stk. 5 om kontrolbesøg på stedet.

Ifølge den foreslåede § 22, *stk. 1*, skal Erhvervsstyrelsen føre kontrol med udenlandske investeringer m.v. i Danmark, som er omfattet af loven, jf. også den foreslåede § 24.

Efter den foreslåede *stk. 1, nr. 1* omfatter kontrollen rigtigheden af oplysninger ved ansøgning om en tilladelse. Det er fundet væsentligt, at en tilladelse til investeringer i særligt følsomme sektorer og aktiviteter efter den foreslåede § 9 gives på grundlag af retvisende oplysninger fra den udenlandske investor, selvom oplysningerne i ansøgningen vil være omfattet af straffelovens bestemmelser om urigtige erklæringer til offentlig myndighed.

Erhvervsstyrelsens kontrol omfatter efter den foreslåede *nr. 2* også overholdelse af vilkår, der er aftalt eller fastsat i tilladelser eller godkendelser for en udenlandsk investering, jf. de foreslåede §§ 16-17.

Efter den foreslåede *nr. 3* omfatter Erhvervsstyrelsens kontrol videre investeringer, der er anmeldt efter de foreslåede §§ 10-11.

Erhvervsstyrelsen kontrol omfatter efter den foreslåede *nr. 4* også investeringer, der ikke er anmeldt. Det er efter de foreslåede §§ 10-11 frivilligt at anmelde udenlandske investeringer omfattet af disse bestemmelser, men sådanne ikke-anmeldte investeringer skal være i overensstemmelse med den foreslåede § 1, stk. 1, og er derfor omfattet af Erhvervsstyrelsens kontrol med, at der ikke gennemføres investeringer, der kan udgøre en trussel mod national sikkerhed eller offentlig orden.

Endelig omfatter Erhvervsstyrelsens kontrol efter den foreslåede *nr. 5* også udenlandske investeringer, hvor der i strid med de foreslåede §§ 5 og 7 ikke på forhånd er ansøgt om tilladelse til investeringen.

I følge det foreslåede *stk. 2* kan kontrollen udføres som kontrol i forbindelse med modtagelse af ansøgninger om tilladelse efter de foreslåede §§ 5 og 7, og som efterfølgende risikobaseret kontrol. Erhvervsstyrelsen udfører efter bestemmelsen såvel forudgående kontrol ved modtagelse af ansøgninger om tilladelse til direkte udenlandske investeringer, jf. den foreslåede § 24, og efterfølgende risikobaseret kontrol af anmeldelser af udenlandske direkte investeringer samt overholdelse af aftalte eller fastsatte vilkår, jf. de foreslåede §§ 25-27. Bestemmelsen i selskabsloven og årsregnskabsloven om, at kontrollen i videst muligt omfang skal være databaseret og digital, foreslås ikke medtaget, da kontrollen af udenlandske investeringer vil omfatte et væsentligt mindre antal sager, og kontrollen i højere grad må udføres individuelt under hensyn til forholdene i den enkelte sag. Kontrollen vil dog være databaseret, bl.a. ved at de modtagne oplysninger i ansøgninger om tilladelser og anmeldelser vil blive verificeret ved opslag i nationale databaser som ejerregisteret og internationale databaser over virksomhedsoplysninger.

Efter den foreslåede *stk. 3* kan kontrollen i særlige tilfælde udføres som en tilfældig stikprøvevis kontrol. Det vil f.eks. være tilfældet i forbindelse med såkaldte nulpunktsundersøgelser, der giver et billede af, hvor mange overtrædelser, der er på et givent område. For at styrelsen kan få en repræsentativ viden om effekten af styrelsens kontrolindsats, er det nødvendigt, at styrelsen kan lave tilfældig stikprøvekontrol. Men Erhvervsstyrelsens efterfølgende kontrol vil som ovenfor anført hovedsageligt blive risikobaseret.

Efter den foreslåede *stk. 4* kan Erhvervsstyrelsens kontrol gennemføres i forbindelse med kontrol eller undersøgelse i medfør af anden lovgivning under styrelsens område. Det kan være hensigtsmæssigt, at styrelsens kontrol udøves sammen med kontrol eller tilsyn i henhold til anden lovgivning under styrelsens område. Det vil bl.a. kunne være relevant, at Erhvervsstyrelsens kontrol af direkte udenlandske investeringer sker i samarbejde med styrelsens selskabs- og regnskabskontrol eller styrelsens område for dual-use eksportkontrol.

Erhvervsstyrelsens kontrol kan efter den foreslåede bestemmelse også tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning under deres område. Det vil bl.a. kunne være ministerier, som udfører kontrol efter sektorlovgivning om udenlandske direkte investeringer, jf. den foreslåede § 1, stk. 2. Bestemmelsen tænkes anvendt, hvor det efter en konkret vurdering anses for hensigtsmæssigt, at en kontrolindsats foretages i forbindelse med andre myndigheders kontroller. For den pågældende investor eller virksomhed vil en koordinering af kontrolindsatser efter forskellig lovgivning samtidig kunne opleves som mindre belastende. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere bestemmelser om samarbejdet med andre myndigheder efter forhandling med disse.

Efter den foreslåede *stk. 5* kan Erhvervsstyrelsen mod behørig legitimation og uden retskendelse få adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler til brug for styrelsens tilsyns- og kontrolopgaver i henhold til denne lov, eller regler fastsat i medfør af denne lov. Det samme gælder andre myndigheder, som deltager i kontrollen sammen med Erhvervsstyrelsen. Kontrolbesøg vil ske som på forhånd varslede besøg.

Den foreslåede bestemmelse tænkes anvendt ved kontrol af den danske virksomhed, som den udenlandske direkte investering m.v. retter sig mod. Kontrollen på stedet vil kunne ske sammen med andre myndigheder, som Erhvervsstyrelsen udfører kontrollen i samarbejde med, jf. den foreslåede *stk. 4* omtalt ovenfor. Bestemmelsen om kontrol ved adgang til den danske virksomheds lokaler m.v. vil alene blive anvendt i tilfælde af alvorlige trusler mod national sikkerhed og offentlig orden, og hvor de nødvendige oplysninger ikke kan skaffes på anden måde. Formålet med kontrolbesøget kan f.eks. være at fastslå, om fastsatte vilkår, som er en betingelse for en tilladelse, overholdes. Det kan f.eks. være tale om at påse, at forskellige sikkerhedsprocedurer og -arrangementer, der skal sikre, at visse sensitive data eller systemer ikke kan tilgås den udenlandske investor, er iagttaget. Da kontrolbesøget vil finde sted hos den danske virksomhed, vil anmeldelsen af et besøg blive varslet på forhånd.

Erhvervsstyrelsens mulighed for at få adgang uden retskendelse vil alene kunne anvendes i tilsynsmæssigt øjemed. Hvis der er en begrundet mistanke om en strafbar overtrædelse, vil Erhvervsstyrelsen ikke kunne anvende hjemlen til på forhånd varslede kontrolbesøg. I sådanne tilfælde vil sagen skulle behandles efter retsplejelovens regler om strafferetspleje. Sagen vil derfor skulle behandles af politiet.

Gennemførelse af kontrolbesøg vil ske i overensstemmelse med lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Dette indebærer, at kontrolbesøget skal foretages under iagttagelse af almindelige retssikkerhedsmæssige principper, herunder eksempelvis forbuddet mod selvinkriminering, jf. § 10, stk. 1, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, hvilket betyder, at en person, der er mistænkt for et strafbart forhold, har ret til ikke at udtale sig om den påståede lovovertrædelse, ligesom vedkommende ikke kan blive tvunget til at medvirke til at opklare det påståede strafbare forhold.

Det bemærkes endvidere, at det bl.a. følger af § 9 i lov om retssikkerhed, at hvis en enkeltperson eller juridisk person med rimelig grund mistænkes for at have begået en strafbar lovovertrædelse, kan tvangsindgreb over for den

mistænkte med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, som mistanken omfatter, alene gennemføres efter reglerne i retsplejeloven. Dette gælder dog ikke, hvis tvangsindgrebet gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Efter den foreslåede *stk. 6* skal virksomheder og personer, der er omfattet af loven, jf. de foreslåede §§ 2-3, yde Erhvervsstyrelsen den fornødne bistand til kontrolbesøgets effektive gennemførelse, herunder udlevere relevante oplysninger, give adgang til erhvervsmæssige lokaler og transportmidler samt bistå ved kontrolbesøg m.v.

Der henvises til pkt. 5.5.3-5.5.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 23

Det følger af artikel 11, stk. 1, i FDI-forordningen, at hver medlemsstat og EU-Kommissionen opretter et kontaktpunkt med henblik på gennemførelse af forordningen. Forordningens samarbejds mekanisme om udveksling af notifikationer om investeringsscreeningssager og udveksling af bemærkninger fra andre EU-medlemsstater og udtalelser fra EU-Kommissionen faciliteres gennem de nationale kontaktpunkter, jf. forordningens artikel 6, stk. 10 og artikel 7, stk. 9.

Ifølge den foreslåede § 23, *stk. 1*, er Erhvervsstyrelsen Danmarks nationale kontaktpunkt i forhold, der vedrører gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen. Erhvervsstyrelsen varetager som nationalt kontaktpunkt de forpligtelser, der følger af forordningens samarbejds mekanisme i forbindelse med screening af udenlandske direkte investeringer.

Forordningen indeholder bestemmelser om koordination mellem EU-Kommissionen og medlemslandene indbyrdes om nationale screeninger af direkte udenlandske investeringer. Konkret indebærer det, at medlemslandene skal høre Kommissionen og andre medlemslande, om de har bemærkninger til en national screening af en udenlandsk investering, inden der træffes afgørelse i sagen. Efter forordningen kan medlemslande desuden af egen drift rette henvendelse til andre medlemslande, hvis de har bemærkninger til en udenlandsk investering i pågældende medlemsland, der er planlagt eller gennemført og som ikke er undergår screening. Forordningen medfører ikke en pligt for medlemslandene til at screene udenlandske investeringer eller til at følge eventuelle bemærkninger fra andre medlemslande, da national

sikkerhed og offentlig orden efter EU-traktaten er national kompetence, men forordningen pålægger medlemslandene at tage behørigt hensyn til bemærkninger fra andre medlemslande eller Kommissionen om, at en udenlandsk investering i det pågældende land kan medføre trusler for national sikkerhed og offentlig orden i andre medlemslande eller i EU som helhed.

Efter forordningen skal Erhvervsstyrelsen sikre udveksling af oplysninger med andre medlemslande om screening af udenlandske investeringer i Danmark, og tage behørigt hensyn til bemærkninger fra andre medlemslande om, at en udenlandsk investering i Danmark vil kunne medføre trusler for national sikkerhed eller offentlig orden i andre medlemslande. Samtidig forestår Erhvervsstyrelsen den danske vurdering af mulige trusler for national sikkerhed og offentlig orden her i landet af udenlandske investeringer, som er under screening i andre medlemslande. Erhvervsstyrelsen er i den forbindelse ansvarlig for at overholde de tidsfrister, der gælder efter forordningen.

Funktionen som nationalt kontaktpunkt indebærer efter forordningens artikel 5 også, at Erhvervsstyrelsen årligt skal bidrage med aggregerede oplysninger om udenlandske direkte investeringer i Danmarks samt danske myndigheders screening heraf til en fælles rapport, som Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet.

Efter den foreslåede *stk. 2* kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere bestemmelser om samarbejdet med andre myndigheder om varetagelsen af opgaverne som nationalt kontaktpunkt efter *stk. 1*, efter forhandling med disse myndigheder. For at muliggøre afdækning af potentielle trusler mod national sikkerhed og offentlig orden i Danmark fra udenlandske investeringer i andre medlemslande er det nødvendigt, at Erhvervsstyrelsen indhenter oplysninger og vurderinger fra andre relevante myndigheder, herunder efterretningstjenesterne. Efter den foreslåede bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere bestemmelser om samarbejdet med andre danske myndigheder både i forbindelse med EU-koordinering af screening af konkrete investeringer og udarbejdelse af den årlige rapport.

Til § 24

Efter årsregnskabslovens § 159a og selskabslovens § 23g gennemfører Erhvervsstyrelsen en kontrol med modtagelsen af årsrapport om ved selskabsregistreringer om overholdelse af bestemmelserne i årsregnskabsloven og selskabsloven samt af regler udstedt i medfør af disse love. Den foreslåede § 24 svarer med nødvendige tilpasninger til bestemmelserne i årsregnskabsloven og selskabsloven.

Efter den foreslåede § 24, *stk. 1* skal Erhvervsstyrelsen gennemføre en kontrol af rigtigheden af oplysninger i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til udenlandske investeringer m.v. efter de foreslåede §§ 5 eller 7. Kontrollen omfatter således såvel investeringer i form af erhvervelse af ejerandele eller stemmerettigheder, jf. den foreslåede § 5, som investeringer i form af indgåelse af en særlig økonomisk aftale, jf. den foreslåede § 7.

Erhvervsstyrelsen skal undersøge oplysningernes rigtighed ved opslag i danske og internationale virksomhedsdatabaser, samt høring af relevante myndigheder. Efter den foreslåede § 8, *stk. 2*, kan Erhvervsstyrelsen kræve alle yderligere oplysninger af den udenlandske investor, der er nødvendige for at vurdere eventuelle trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, ligesom styrelsen kan kræve oplysninger af den danske virksomhed med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed m.v. Erhvervsstyrelsen kan efter den foreslåede § 8, *stk. 3*, kræve en erklæring om rigtigheden af sådanne oplysninger fra en revisor, der er godkendt efter lov om revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven). Derimod kan styrelsen ikke stille krav om en sådan erklæring for oplysninger i ansøgningsdokumentet. Der kan herom henvises til de specielle bemærkninger til den foreslåede § 29, *stk. 2*.

Det følger modsætningsvis af den foreslåede bestemmelse, at Erhvervsstyrelsen ikke skal kontrollere rigtigheden af oplysninger ved anmeldelse af investeringer efter de foreslåede §§ 10-11. Baggrunden er, at anmeldelser af udenlandske investeringer er frivillige og ikke kræver godkendelse i hvert enkelt tilfælde. Anmeldelser kan principielt omfatte alle områder, og dermed også helt ukritiske områder, der ikke påvirker national sikkerhed eller offentlig orden. Der forventes derfor ikke at være behov for en nærmere undersøgelse af alle anmeldelser, men kontrollen af anmeldelser vil i højere grad være risikobaseret, jf. også de specielle bemærkninger til den foreslåede § 26.

Efter den foreslåede *stk. 2* kan Erhvervsstyrelsen afvise ansøgninger om tilladelser, som indeholder fejl og mangler. I sådanne tilfælde skal styrelsen således ikke træffe afgørelse om godkendelse af den pågældende investering eller indbringe sagen for ministeriet med henblik på afvisning. Styrelsen vil dog i almindelighed først prøve at få korrigeret fejl eller mangler, inden den eventuelt afviser en ansøgning.

Der henvises til pkt. 5.5.4 i de almindelige bemærkninger.

UDKAST

Efter den foreslåede § 25 gennemfører Erhvervsstyrelsen en risikobaseret kontrol af overholdelse af vilkår for tilladelser til udenlandske investeringer m.v., der er aftalt eller fastsat efter denne lov. Efter de foreslåede §§ 16-17 skal aftalte eller fastsatte vilkår overholdes, så længe investeringen oprettholdes. At kontrollen er risikobaseret, indebærer, at styrelsen ikke systematisk skal kontrollere overholdelse af vilkår for alle udenlandske investeringer. Kontrollen af overholdelse af vilkår vil tage udgangspunkt i oplysningerne i den redegørelse, som den udenlandske investor efter den foreslåede § 16, stk. 2, jf. den foreslåede § 17, har pligt til at indsende årligt, og som skal være ledsaget af en påtegning fra en revisor, som er godkendt efter lov om revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven). Hvis oplysningerne i redegørelsen eller revisors påtegning rejser tvivl om overholdelsen af de aftalte eller fastsatte vilkår vil Erhvervsstyrelsen iværksætte en nærmere undersøgelse efter den foreslåede § 29, stk. 1.

Der henvises til pkt. 5.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 26

Efter den foreslåede § 26 gennemfører Erhvervsstyrelsen en risikobaseret kontrol af om udenlandske direkte investeringer, der er anmeldt efter denne lov, jf. §§ 10-11, er i overensstemmelse med den foreslåede § 1, stk. 1. Kontrollen omfatter således såvel investeringer i form af erhvervelse af ejendele eller stemmerettigheder, jf. § 10, som investeringer i form af indgåelse af særlige økonomiske aftaler, jf. § 11.

I modsætning til ansøgninger om tilladelser til investeringer inden for særligt følsomme sektorer eller aktiviteter efter de foreslåede §§ 5 og 7, omfatter kontrollen ikke rigtigheden af oplysninger i alle anmeldelser, da der ikke på samme måde er en formodning om, at der kan være tale om trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden. Erhvervsstyrelsen skal derfor foretage en risikobaseret vurdering af, hvilke anmeldelser der kan være grundlag for at undersøge nærmere, fordi de eventuelt kan indebære trusler for national sikkerhed og offentlig orden. Det forventes således, at Erhvervsstyrelsen vil kunne undlade at foretage nærmere vurderinger af en væsentlig del af de frivilligt anmeldte investeringer, og umiddelbart godkende disse.

Der henvises til pkt. 5.5.3.-5.5.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 27

Efter den foreslåede § 27 kan Erhvervsstyrelsen, hvis styrelsen bliver bekendt med, at en udenlandsk direkte investering m.v., der er omfattet af denne lov, og som ikke er anmeldt efter de foreslåede §§ 10-11, kan være i strid med denne lovs § 1, stk. 1, gennemføre en nærmere undersøgelse af investeringen. Tilsvarende gælder, hvis Erhvervsstyrelsen bliver bekendt med, at der i strid med § 5 eller § 7 er gennemført en investering uden tilladelse.

Styrelsen får ikke løbende oplysninger om alle udenlandske investeringer i landet, som er omfattet af loven, og har derfor ikke mulighed for løbende at overvåge om der gennemføres investeringer uden tilladelse i strid med loven. Erhvervsstyrelsen kan dog blive bekendt med sådanne investeringer f.eks. gennem oplysninger fra efterretningstjenesterne eller andre myndigheder, eller fra omtale af investeringer i medierne. Efter den foreslåede § 14 kan styrelsen beslutte at iværksætte en undersøgelse af en investering, der ikke er anmeldt, i en periode på op til 5 år fra investeringen er gennemført. Ved en sådan undersøgelse kan Erhvervsstyrelsen forlange alle oplysninger om investeringen, og stille krav om at oplysningerne ledsages af en erklæring fra en godkendt revisor jf. den foreslåede § 29, stk. 1-2.

Efter den foreslåede bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen gennemføre en tilsvarende undersøgelse, hvis den bliver bekendt med, at der i strid med §§ 5 eller 7 er gennemført en investering uden tilladelse.

Der henvises til pkt. 5.5.3-5.5.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 28

Efter § 159c i årsregnskabsloven kan Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde benytte ekstern bistand ved udførelse af en kontrol af en virksomheds årsrapport m.v.

Efter den foreslåede § 28 kan Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde anvende ekstern bistand til gennemførelse af en kontrol af en direkte udenlandsk investering. Denne mulighed skal alene anvendes i særligt komplicerede eller omfattende sager, herunder navnlig sager, hvor der er behov for at undersøge eller indhente oplysninger om forhold i en række forskellige lande. I sådanne tilfælde vil det f.eks. kunne være hensigtsmæssigt at få bistand fra en større revisionsvirksomhed, som via sit netværk er repræsenteret i alle de berørte lande. En beslutning om at anvende ekstern bistand vil kun kunne ske efter en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Bestemmelsen vil således ikke kunne anvendes til at inddrage ekstern bistand til udførelsen af styrelsens kontrolindsats som sådan. Udgifterne til ekstern bistand til en kontrol afholdes af Erhvervsstyrelsen.

Der henvises til pkt. 5.5.3.-5.5.4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 29

Efter § 160 i årsregnskabsloven kan Erhvervsstyrelsen af virksomheden, dens ledelse eller dens revisor forlange de oplysninger, som er nødvendige for, at der kan tages stilling til, om der er sket overtrædelse af den i § 159, stk. 1, nævnte lovgivning og virksomhedens vedtægter, eller om en overtrædelse er bragt til ophør. Efter § 23b i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapital selskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Efter § 159d i årsregnskabsloven og § 23b i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen stille krav om, at en virksomhed inden for en nærmere fastsat frist indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig om rigtigheden af oplysninger eller redegørelser afgivet eller indsendt af virksomheden til styrelsen efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov. Den, der afgiver en sådan erklæring, skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

Efter den foreslåede § 29, *stk. 1*, kan Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en efterfølgende kontrol efter de foreslåede §§ 25-27 forlange de oplysninger af den udenlandske investor, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven og regler fastsat i medfør af loven er overholdt. Styrelsen kan også indhente oplysninger af den danske virksomhed m.v., som den pågældende udenlandske direkte investering m.v. vedrører med henblik på bl.a. at verificere oplysninger fra den udenlandske investor eller indhente oplysninger om den danske virksomhed m.v., herunder om ledelsesstruktur, forretningsområder m.v.

Efter den foreslåede *stk. 2* kan styrelsen stille krav om, at den udenlandske investor indhenter en erklæring fra en godkendt revisor om rigtigheden af bestemte oplysninger. En revisor vil ikke kunne afgive erklæring om alle typer af oplysninger, da det forudsætter, at der er tale om oplysninger, som kan verificeres. Det forventes, at der kan fastsætte nærmere regler herom efter den foreslåede *stk. 3*. Krav om en revisorerklæring forudsætter desuden, at Erhvervsstyrelsen har lavet en konkret vurdering af, at der er tale om oplysninger vedrørende forhold, som har væsentlig betydning for at kunne vurdere mulige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden. Udgifterne til en sådan revisorerklæring skal afholdes af den udenlandske investor. Ved afgivelse af en sådan erklæring skal revisor samtidig bekræfte, at revisor er uafhængig af den pågældende udenlandske investor.

UDKAST

Efter den foreslåede bestemmelse skal der være tale om en revisor, som er godkendt efter lov om revisorer og revisionsvirksomheder (revisorloven). Der kan således både være tale om danske revisorer eller udenlandske revisorer, som er godkendt efter revisorloven til at udføre opgaver her i landet. Udenlandske revisorer eller revisionsvirksomheder, som ikke er godkendt efter revisorloven til at udføre opgaver her i landet, vil derimod ikke kunne afgive en erklæring efter den foreslåede stk. 2.

Efter den foreslåede *stk. 3* kan Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om erklæringer fra godkendte revisorer.

Der henvises til pkt. 5.5.3.-5.5.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 30

Efter § 159e i årsregnskabsloven og § 23 i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen, når styrelsen finder det hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en kontrol iværksættes eller er blevet iværksat, og offentliggøre resultatet af kontrollen. Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Navnet på virksomheden kan fremgå af offentliggørelsen. Offentliggørelsen sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker. Offentliggørelse kan dog ikke ske, hvis offentliggørelsen vurderes at ville være en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Efter den foreslåede § 30, *stk. 1, 1. pkt.*, kan Erhvervsstyrelsen, når det findes hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en kontrol efter de foreslåede §§ 25-27 iværksættes eller er blevet iværksat. Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen offentliggøre, at styrelsen har iværksat en kontrolsag, dvs. en verserende kontrol. Kontrollen omfatter overholdelse af aftalte eller fastsatte vilkår for en udenlandsk investering m.v., frivilligt anmeldte investeringer og investeringer der ikke er blevet anmeldt. Styrelsen kan således orientere offentligheden om en igangsat kontrol, inden der er truffet afgørelse. Der kan være tilfælde, hvor oplysningen om, at styrelsen har iværksat en kontrol, vil være af væsentlig offentlig interesse. Endvidere vil risikoen for offentliggørelse kunne bidrage til, at den udenlandske investor giver lovkrævede oplysninger eller efterlever styrelsens påbud om at efterleve aftalte eller fastsatte vilkår.

Erhvervsstyrelsens meddelelse om, at styrelsen har iværksat en kontrol af en virksomheds årsrapport, kan indeholde oplysning om den udenlandske

investors navn og eventuelle CVR-nummer samt evt. den formodede overtrædelses art. Der er ikke tale om en systematisk offentliggørelse, men en ordning, hvor Erhvervsstyrelsen i hver enkel sag afvejer hensynene til private eller offentlige interesser, og hensynet til den, som oplysningen angår.

Offentliggørelsen skal overholde EU's Charter om Grundlæggende Rettigheder, herunder navnlig retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger. For så vidt angår personoplysninger skal vurderingen af offentliggørelsen foretages i henhold til databeskyttelsesforordningens regler og databeskyttelseslovens regler.

Efter bestemmelsens 2. *pkt.* kan Erhvervsstyrelsen endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen. Erhvervsstyrelsen vil derved kunne offentliggøre hele eller dele af resultatet af en kontrol udført efter de foreslåede §§ 25-27. Offentliggørelsen af resultatet af kontrollen vil indeholde oplysning om den udenlandske investors navn og eventuelle CVR-nummer samt overtrædelsens art og dele af eller hele Erhvervsstyrelsens afgørelse. I tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har offentliggjort, at der er iværksat eller vil blive iværksat en kontrol af en virksomhed, vil styrelsen være forpligtet til også at følge denne offentliggjorte meddelelse op med resultatet af kontrollen. Offentliggørelse af resultatet af en kontrol er dog ikke afhængig af, at der forud har været offentliggjort, at styrelsen har iværksat en kontrol. Forslaget forventes at have stor præventiv værdi over for virksomhederne. Endvidere forventes det at have stor betydning for tilliden til Erhvervsstyrelsens kontrol af direkte udenlandske investeringer m.v. som følge af større åbenhed.

Offentliggørelse efter den foreslåede bestemmelse omfatter ikke oplysninger vedrørende national sikkerhed eller offentlig orden, jf. de foreslåede §§ 38-39, i forbindelse med ansøgninger om tilladelse til eller anmeldelser af udenlandske direkte investeringer, men alene oplysninger om den efterfølgende kontrol.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at offentliggørelsen sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Efter bestemmelsen vil Erhvervsstyrelsens beslutning om, at en kontrol vil blive eller er blevet iværksat, eller resultatet af kontrollen, blive offentliggjort på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Offentliggørelsen vil ske på www.erst.dk. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker. Efter bestemmelsen kan Erhvervsstyrelsen træffe beslutning om et format for offentliggørelsen, som styrelsen finder formålstjenlig og hensigtsmæssig. Det indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan offentliggøre kontrolresultatet som et resumé i en meddelelse eller som i den fulde afgørelse.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsens beslutninger om at overgive en sag til politimæssig efterforskning kan offentliggøres på styrelsens

hjemmeside. Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning kan offentliggøres i form af et resumé på styrelsens hjemmeside.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at navnet på den udenlandske investor kan fremgå af offentliggørelsen. Offentliggørelsen af denne beslutning kan ske i sammenhæng med offentliggørelsen af kontrolresultatet efter *stk. 1*. Offentliggørelse af et resumé kan indeholde oplysninger om den udenlandske investors navn.

Som følge af de foreslåede offentliggørelsesbestemmelser i *stk. 1-3*, foreslås det i *stk. 4*, at offentliggørelse ikke kan ske, hvis offentliggørelsen vurderes at ville være en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Ved en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning kan der ikke ske offentliggørelse, hvis offentliggørelsen vil kunne skade den politimæssige efterforskning, eller hvis den vil medføre uforholdsmæssig stor skade for den udenlandske investor. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse sammenholdt med de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed eller evt. andre myndigheder, hvis det vurderes relevant. Det kan aftales med anklagemyndigheden, at visse sagskategorier kan offentliggøres uden forudgående høring.

Offentliggørelse af, at en kontrol vil blive eller er iværksat eller offentliggørelse af kontrolresultatet, vil ikke ske i de tilfælde, hvor en offentliggørelse har betydning for en igangværende strafferetlig efterforskning, hvis formål herved ville kunne forspildes. Endelig bør offentliggørelse ikke ske, hvis en offentliggørelse efter en konkret vurdering må antages at ville forvolde uforholdsmæssig stor skade for den pågældende udenlandske investor. Med det foreslåede *stk. 4*, varetages hensynet til den virksomhed, som afgørelsen vedrører, investorer eller andre. Det forhold, at offentliggørelse af en juridisk persons navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod den udenlandske investor, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at offentliggørelse ikke kan ske. Undtagelsen bør således kun finde anvendelse på de tilfælde, hvor den fortsatte drift af den udenlandske investors virksomhed vil blive truet, eller hvis meget væsentlige interesser krænkes. Erhvervsstyrelsen vil forud for offentliggørelse kontakte de berørte, herunder hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres med angivelse af identiteten på den udenlandske investor, hvilket er det altovervejende udgangspunkt. Beslutningen om offentliggørelse

med virksomhedens navn er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Der henvises til pkt. 5.5.3.-5.5.4. i de almindelige bemærkninger.

Til § 31

Den foreslåede § 31 angiver Erhvervsstyrelsens reaktionsmuligheder i tilfælde af, at lovkrav ikke er overholdt. Efter den foreslåede bestemmelse kan Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en kontrol:

1. Påtale en overtrædelse
2. Påbyde, at en overtrædelse bringes til ophør.
3. Påbyde afvikling af en investering, jf. § 19, stk.2.

Reaktionerne spænder fra påtale af en overtrædelse over påbud om at bringe en overtrædelse til ophør til påbud om at afvikle en gennemført investering. Reaktionerne skal anvendes efter et proportionalitetsprincip, så Erhvervsstyrelsen altid anvender den mindst vidtgående reaktion i forhold til overtrædelsens karakter og den udviste vilje til at bringe konstaterede overtrædelser til ophør.

Som oftest vil den relevante sanktion ved konstaterede overtrædelser f.eks. af aftalte eller fastsatte vilkår, være et påbud om at bringe overtrædelsen til ophør indenfor en nærmere fastsat frist, jf. de foreslåede stk. 1, nr. 2, og stk. 2. Påtale efter den foreslåede stk. 1, nr. 1, kan være relevant ved mindre, typisk formelle overtrædelser der ikke kan berigtiges. Hvis et påbud om at bringe en overtrædelse til ophør ikke efterleves indenfor den fastsatte tidsfrist, kan Erhvervsstyrelsen give påbud om at afvikle investeringen, jf. den foreslåede stk. 1, nr. 3.

Efter den foreslåede *stk. 2* fastsætter Erhvervsstyrelsen en tidsfrist for påbud om at bringe en overtrædelse til ophør. Ved mindre alvorlige overtrædelser vil der i almindelighed blive fastsat en frist på 4 uger, og ved overtrædelser af mere alvorlig karakter i almindelighed en frist på 2 uger.

Efter de foreslåede §§ 9, stk. 5, og 13, stk. 5, har Erhvervsstyrelsen desuden mulighed for at ændre eller tilbagekalde en tilladelse efter §§ 5 eller 7 samt §§ 10-11, hvis styrelsen i forbindelse med kontrol konstaterer, at parterne i afgørelsen ikke overholder stillede vilkår, eller ikke overholder pligten til at indsende en årlig redegørelse om overholdelse af vilkår.

Til § 32

Erhvervsstyrelsen er udpeget som Danmarks nationale kontaktpunkt i forhold, der vedrører gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/452 om et regelsæt for screening af udenlandske direkte investeringer i Unionen. Erhvervsstyrelsen varetager som nationalt kontaktpunkt de forpligtelser, der følger af forordningens samarbejds mekanisme i forbindelse med screening af udenlandske direkte investeringer.

Efter den foreslåede § 32, stk. 1, er Erhvervsstyrelsen kompetent myndighed og træffer afgørelser efter denne lov og regler udstedt i medfør heraf. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at en ansøgt investering efter §§ 5 eller 7 eller en anmeldt investering efter §§ 10-11 kan medføre trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. § 1, stk. 1, og truslen ikke kan afbødes ved aftalte vilkår for investeringens gennemførelse, jf. § 16, forelægges ansøgningen eller anmeldelsen for Erhvervsministeriet, jf. stk. 2-3.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger hvilke myndigheder, der er kompetente til at træffe afgørelse og varetage funktioner, der følger af lovforslaget.

Efter lovforslaget skal der træffes afgørelse om, hvorvidt der skal gives tilladelse til udenlandske direkte investeringer efter den foreslåede § 9, stk. 1, eller en anmeldt investering skal godkendes efter den foreslåede § 13, stk. 1. I modsat fald skal der træffes afgørelse om eventuelt at tillade en investering på nærmere angivne vilkår, der kan afbøde mulige trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden, jf. de foreslåede §§ 16-17, og hvis dette ikke er muligt skal der gives afslag på den ansøgte tilladelse eller nedlægges forbud mod at gennemføre den anmeldte investering, jf. de foreslåede §§ 8, stk. 3, og 13, stk. 3. Hvis en anmeldt investering allerede er gennemført, skal der træffes afgørelse om eventuelt påbud om afvikling af investeringen, jf. den foreslåede § 19, stk. 1. Det samme gælder for investeringer, der er gennemført uden at være anmeldt.

Inden der kan træffes de nævnte afgørelser, skal ansøgninger om tilladelse til udenlandske direkte investeringer og anmeldelse af sådanne investeringer efter de foreslåede §§ 5, stk. 1, og 7, stk. 1, samt §§ 10, stk. 1, og 11 modtages og registreres, og der skal gennemføres en nærmere undersøgelse af alle ansøgninger om tilladelser og på et risikobaseret grundlag af anmeldte investeringer, jf. de foreslåede §§ 24 og 26. Der skal også udføres en efterfølgende kontrol med overholdelse af lovens krav, herunder navnlig kontrol med overholdelse af aftalte eller fastsatte vilkår for investeringen, jf. den foreslåede § 25, og kontrol med investeringer omfattet af loven, der ikke frivilligt er blevet anmeldt, jf. den foreslåede § 27. Endelig skal screening af investeringer i Danmark koordineres med andre medlemslande i EU efter FDI-forordningen.

Efter den foreslåede bestemmelse er Erhvervsstyrelsen kompetent myndighed og træffer afgørelser efter lovforslaget og regler udstedt i medfør heraf. Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om tilladelse til eller godkendelse af investeringer og styrelsen kan aftale nærmere vilkår for en investering med den udenlandske investor. Styrelsen administrerer lovforslaget i forhold til modtagelse og undersøgelse af ansøgninger om tilladelse og anmeldelse af investeringer og styrelsen er dansk kontaktpunkt i forhold til EU's forordning om udenlandske direkte investeringer (FDI-forordningen). Endelig kontrollerer styrelsen overholdelse af lovens krav.

Hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at en ansøgning om eller anmeldelse af en udenlandsk direkte investering kan medføre trusler for national sikkerhed og offentlig orden i strid med lovforslagets § 1, stk. 1, og at dette forhold ikke kan afbødes gennem aftalte vilkår, skal styrelsen efter det foreslåede stk. 1 forelægge sagen for Erhvervsministeriet.

Efter den foreslåede *stk. 2* indleder Erhvervsministeriet forhandling med Finansministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Forsvarsministeriet og vedkommende ressortministerium i sager, der forelægges ministeriet af Erhvervsstyrelsen. Ved disse forhandlinger skal der indhentes yderligere oplysninger om den pågældende udenlandske direkte investering fra de pågældende ministerier, samt vurderinger af hvilke trusler for national sikkerhed eller offentlig orden, den pågældende investering kan være forbundet med. Endelig skal der indhentes synspunkter fra de pågældende ministerier om, hvordan den konkrete sag efter deres opfattelse bør afgøres.

Efter den foreslåede *stk. 3* træffer Erhvervsministeriet på baggrund af de gennemførte forhandlinger afgørelse om:

1. Afslag på tilladelse til en investering efter §§ 5 eller 7 eller forbud mod en investering, der er anmeldt efter §§ 10-11.
2. Tilladelse til en ansøgt investering efter §§ 5 eller 7 eller godkendelse af en investering anmeldt efter §§ 10-11 på særligt fastsatte vilkår.
3. Påbud om afvikling af en investering omfattet af §§ 10-11, der er gennemført i strid med § 1, stk. 1, uanset om investeringen er anmeldt eller ikke er anmeldt.
4. Tilladelse til en ansøgning om investering efter §§ 5 eller 7 eller godkendelse af en investering anmeldt efter §§ 10-11.

Hvis der er tale om udenlandske direkte investeringer m.v. omfattet af de foreslåede §§ 5 eller 7, kan disse ikke lovligt gennemføres uden tilladelse. For sådanne investeringer vil der derfor alene blive behov for at Erhvervsministeriet træffer afgørelse efter nr. 1-2 eller 4. Såfremt sådanne investeringer ulovligt gennemføres uden tilladelse, kan Erhvervsstyrelsen gribe ind

UDKAST

i forbindelse med kontrol efter den foreslåede § 27 og give pålæg om afvikling af investeringen efter den foreslåede § 19, stk. 2.

Hvis der er tale om udenlandske direkte investeringer m.v. omfattet af de foreslåede §§ 10-11, som er gennemført, skal Erhvervsministeriet efter den foreslåede nr. 3 træffe afgørelse om, hvorvidt der skal gives påbud om afvikling af investeringen. Sådanne investeringer kan efter lovforslaget lovligt gennemføres, såvel når de er anmeldt uden at afvente eventuel godkendelse, som når de ikke er anmeldt, da anmeldelse efter de foreslåede §§ 10-11 er frivillig. Som følge af risikoen for påbud om afvikling af investeringen forventes det, at hovedparten af sådanne investeringer vil blive anmeldt, og at den udenlandske investor vil afvente en godkendelse for at betrygge sin investering. Det forventes derfor, at det kun i ganske særlige tilfælde vil blive aktuelt for Erhvervsministeriet at skulle træffe afgørelse om påbud om afvikling af en investering.

Efter den foreslåede *stk. 4* er det Erhvervsstyrelsen, som formelt fremsender Erhvervsministeriets afgørelse til den udenlandske investor, hvis der er tale om Erhvervsministeriets afgørelse om tilladelse efter *stk. 3, nr. 4*. Derimod fremsender Erhvervsministeriet afgørelser efter *stk. 3, nr. 1-3*.

Efter den foreslåede *stk. 5* kan erhvervsministeren bemyndige Erhvervsstyrelsen til at udøve nærmere angivne beføjelser, der i bestemmelsen er tillagt Erhvervsministeriet. Bemyndigelsen skal gøre det muligt at overdrage beføjelser til at træffe afgørelse om direkte udenlandske investeringer, der kan medføre trusler for national sikkerhed eller offentlig orden, til Erhvervsstyrelsen på områder, hvor der efter nogle år kan siges at have dannet sig en fast praksis for, hvilken afgørelse der træffes i en bestemt type sager.

Der henvises til pkt. 5.5.-5.5.4. i de almindelige bemærkninger.

Til §§ 33-35

Med lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. blev der indført bemyndigelsesbestemmelser i en række love på Erhvervsministeriets område, hvorefter Erhvervsministeriet og den relevante styrelse ved bekendtgørelse kan fastsætte regler om digital kommunikation. Loven skal ses på baggrund af den daværende regerings målsætning om, at al skriftlig kommunikation mellem borgere, virksomheder og offentlige myndigheder skal foregå digitalt. Det fremgår af lovforslagets generelle bemærkninger pkt. 1.1., at bemyndigelsesbestemmelserne vil blive anvendt til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, i takt med at de tekniske løsninger kommer på

plads, hvorved virksomheder kan og skal foretage ansøgninger, anmeldelser, indberetning m.v. på områder, hvor der ikke allerede er indført obligatorisk digital kommunikation.

Det foreslås i §§ 33-35, at der indføres tilsvarende bemyndigelsesbestemmelser. Efter den foreslåede § 33, bemyndiges erhvervsministeren til at kunne fastsætte regler om, at al skriftlig kommunikation med Erhvervsstyrelsen skal foregå digitalt. Efter den foreslåede § 34, bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte regler om, at Erhvervsstyrelsens kan udstede afgørelser og andre dokumenter maskinelt eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, der har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Hvis det er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan dette krav efter den foreslåede § 35 tilsvarende anvendes ved en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, der har udstedt dokumentet.

Bemyndigelsesbestemmelsen foreslås anvendt til at fastsætte regler om, at ansøgning om tilladelse til investeringer m.v., jf. lovforslagets §§ 5 eller 7, anmeldelser om investeringer efter §§ 10-11 og al øvrig korrespondance skal foregå digitalt. Det forventes, at der vil blive udviklet en løsning, hvorefter ansøgninger og anmeldelser vil kunne indsendes digitalt via *virksom.dk* og underskrives med digital medarbejdersignatur eller privat NEMID i tilfælde, hvor der er tale om en enkeltmandsvirksomhed. Det forventes i den forbindelse, at såvel ansøgninger som anmeldelser primært vil ske via advokatvirksomheder eller revisionsfirmaer m.v. i Danmark, der repræsenterer den udenlandske investor.

Det forventes samtidig, at det vil være muligt alene at sende en ansøgning eller anmeldelse digitalt til en særlig postkasse i Erhvervsstyrelsen, hvilket kan være relevant i de tilfælde, hvor en udenlandsk investor uden digital signatur står som ansøger eller anmelder.

Til §§ 36-37

Det foreslås i § 36, at Erhvervsstyrelsen kan sagsbehandle og træffe afgørelse på engelsk, hvis adressaterne for afgørelsen ønsker det, og hensynet til parterne i sagen ikke på afgørende måde taler imod at anvende engelsk. Det foreslås endvidere i § 37, at ansøgninger om tilladelser, anmeldelser, erklæringer om vilkår m.v., som indsendes til Erhvervsstyrelsen, skal være affattet på dansk eller engelsk.

Det forventes, at kravene til ansøgningsmateriale og anmeldelser vil kunne være meget omfattende i konkrete sager, og omfatte en række oplysninger,

om f.eks. årsregnskaber, virksomhedens forretningsaktiviteter, ledelsesstruktur m.v., der ikke foreligger på dansk. Desuden vil ansøgninger og anmeldelser vedrørende udenlandske investeringer skulle notificeres på engelsk til EU gennem FDI-forordningens samarbejdsmechanisme under iagttagelse af korte tidsfrister. Mulighederne for, at kommunikation kan foregå på engelsk, vil dermed smidiggøre sagsbehandlingen og lette de administrative byrder.

Til § 38

Det foreslås i § 38, *stk. 1*, at reglerne om aktindsigt og egenaces i lov om offentlighed i forvaltningen ikke finder anvendelse for sager m.v., som behandles efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse i § 38, *stk. 1*, svarer med de nødvendige tilpasninger til § 13, *stk. 1*, i konkurrenceloven, dog således at undtagelsen fra aktindsigt efter denne lov også omfatter retten til egenaces i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse efter denne lov, jf. om § 38, *stk. 2*, nedenfor. Den foreslåede undtagelse fra aktindsigt indebærer, at retten til aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen ikke gælder for sager og undersøgelser omfattet af denne lov. De øvrige bestemmelser i offentlighedsloven om notatpligt og journalisering vil derimod være gældende for behandling af sager efter denne lov.

Undtagelsen omfatter såvel sager, hvor Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse om tilladelse eller godkendelse efter de foreslåede § 9, *stk. 1*, og § 13, *stk. 1* eller 4, som sager, hvor Erhvervsministeriet fastsætter vilkår for en tilladelse, giver afslag på en tilladelse, nedlægger forbud mod en investering, giver påbud om afvikling af en investering eller nedlægger midlertidigt forbud efter de foreslåede §§ 17-20. Undtagelsen omfatter også ansøgninger om tilladelse efter §§ 5, *stk. 1*, og 7, *stk. 1*, og anmeldelser efter § 10, *stk. 1*, og § 11. Endelig omfatter undtagelsen også Erhvervsstyrelsens kontrol med overholdelse af loven efter den foreslåede § 22, *stk. 1*.

Den foreslåede bestemmelse i § 38, *stk. 2*, indebærer, at Erhvervsstyrelsen og Erhvervsministeriet uanset reglerne om partens aktindsigt i forvaltningsloven efter høring af relevante myndigheder kan bestemme, at oplysninger, der har ført til en afgørelse efter lovforslagets § 9, § 13 og §§ 17-20, ikke kan videregives til de parter, som afgørelsen angår, når dette er nødvendigt af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden.

I de tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen eller Erhvervsministeriet træffer en beslutning efter § 38, *stk. 2*, skal begrundelsen for afgørelsen efter lovforsla-

UDKAST

gets § 9, § 13 og §§ 17-20 udformes således, at oplysningerne ikke videregives, ligesom der ikke skal foretages partshøring over sådanne oplysninger af de berørte parter.

Det vil ligeledes ikke være muligt at give parten aktindsigt i oplysningerne.

Ved Erhvervsstyrelsens bestemmelse om, hvorvidt de nævnte oplysninger kan videregives til parten, skal der tages hensyn til, om oplysningerne er offentligt tilgængelige.

Den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2, har til formål at sikre den nødvendige hemmeligholdelse af oplysninger om bl.a. national sikkerhed og forholdet til fremmede magter. Ved hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden forstås de offentlige interesser, der er nævnt i forvaltningslovens § 15-15 a, og som kan føre til, at retten til aktindsigt begrænses, nemlig statens sikkerhed, rigets forsvar samt rigets udenrigspolitiske interesser m.v., herunder bl.a. forholdet til fremmede magter eller mellemfolkelige institutioner.

Med den foreslåede bestemmelse fraviges reglerne i forvaltningslovens kapitel 4 om retten til aktindsigt, kapitel 5 om partshøring og kapitel 6 om begrundelse af afgørelser, der ikke fuldt ud giver den pågældende part medhold. De øvrige bestemmelser i forvaltningsloven er således gældende for behandling af sager efter denne lov.

En beslutning efter § 38, stk. 2, indebærer, at partens repræsentant, f.eks. advokat, heller ikke kan få indsigt i oplysningerne.

En beslutning efter § 38, stk. 2, gælder også i forbindelse med en domstolsprøvelse af en afgørelse efter §§ 17-20.

Der henvises til afsnit 5.6. i de almindelige bemærkninger.

Til § 39

Den foreslåede bestemmelse i § 39 svarer til § 56 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven) med nødvendige tilpasninger.

Efter den foreslåede *stk. 1* er Erhvervsstyrelsens og Erhvervsministeriets ansatte under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e forpligtet til at hemmeligholde fortrolige oplysninger, som de får kendskab til gennem varetagelse af myndighedsopgaver efter denne lov. Hovedparten af de oplysninger, som styrelsens og ministeriets ansatte vil få kendskab til, vil være fortrolige, idet

der er tale om oplysninger i sager, der vedrører trusler mod national sikkerhed og offentlig orden. Det gælder også offentlig tilgængelige oplysninger som f.eks. oplysninger, der fremgår af offentligt tilgængelige virksomhedsregistre, idet sådanne oplysninger vil indgå i konkrete sager om direkte udenlandske investeringer, der vedrører national sikkerhed eller offentlig orden.

Tavshedspligten efter stk. 1 gælder dog ikke for oplysninger, som Erhvervsstyrelsen offentliggør efter den foreslåede § 30 om iværksættelse af en undersøgelse om overholdelse af loven og resultatet af undersøgelsen, herunder om en eventuel politianmeldelse.

Tavshedspligten efter stk. 1 gælder også personer, der udfører serviceopgaver som led i Erhvervsstyrelsens drift, og eksperter, der handler på Erhvervsstyrelsens vegne. Dette gælder også efter ansættelses- eller kontraktforholdets ophør. Det omfatter f.eks. eksterne IT-konsulenter som får adgang til IT-løsninger med oplysninger om sager efter loven og f.eks. revisorer som Erhvervsstyrelsen anvender til ekstern bistand i forbindelse med en kontrol, jf. den foreslåede § 28.

Efter den foreslåede *stk. 2* gælder tavshedspligten efter stk. 1, uanset at den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, typisk den udenlandske investor og den danske virksomhed, giver samtykke til udlevering eller offentliggørelse af oplysningerne. Dette skyldes, at der vil være tale om oplysninger i sager, som vedrører trusler mod national sikkerhed eller offentlig orden.

I forbindelse med behandlingen af sager efter denne lov vil det være nødvendigt at udveksle oplysninger mellem flere berørte myndigheder, jf. de foreslåede § 22, stk. 4, om samarbejde mellem myndigheder om kontrol med overholdelse af loven, og § 32, stk. 2, om forhandlinger med andre ministerier, inden Erhvervsministeriet træffer afgørelse om påbud om fastsatte vilkår, giver afslag på en tilladelse, nedlægger forbud mod en investering, giver påbud om afvikling af en investering eller nedlægger midlertidigt forbud efter de foreslåede §§ 17-19.

Den foreslåede *stk. 3* bemyndiger Erhvervsministeren til at fastsætte regler om, at fortrolige oplysninger efter stk. 1 kan udveksles mellem nærmere angivne myndigheder som led i samarbejde, der følger af loven. Det vurderes ikke muligt på forhånd i loven at opliste hvilke myndigheder, det kan blive nødvendigt at udveksle oplysninger med, hvorfor de omfattede myndigheder i stedet fastsættes ved bekendtgørelse. Det forventes, at bl.a. Finansministeriet, Udenrigsministeriet, Justitsministeriet, Forsvarsministeriet, relevante ressortministerier samt efterretningstjenesterne vil blive omfattet af undtagelsen. Alle der modtager fortrolige oplysninger efter den foreslåede stk. 3, vil efter den foreslåede *stk. 4* blive omfattet af tavshedspligten efter

stk. 1, på samme måde som medarbejderne i Erhvervsstyrelsen og Erhvervsministeriet.

Der henvises til afsnit 5.6. i de almindelige bemærkninger.

Til § 40

Udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 239 af 10. marts 2019, med de ændringer, der følger af § 38 i lov nr. 1711 af 27. december 2018, § 1, nr. 19, 21-23, 25-27, 29, 36, 37 og 39-41, i lov nr. 173 af 27. februar 2019, § 1, nr. 23, i lov nr. 174 af 27. februar 2019, lov nr. 208 af 5. marts 2019, lov nr. 340 af 2. april 2019, lov nr. 446 af 13. april 2019, lov nr. 560 af 7. maj 2019 og lov nr. 561 af 7. maj 2019, indeholder i kapitel 7 b bestemmelser om domstolsbehandling af visse beslutninger om administrativ udvisning m.v. Der er i udlændingelovens kapitel 7 b fastsat særlige regler for domstolsbehandling af visse beslutninger om administrativ udvisning, idet der i de sager indgår oplysninger, der ud fra sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til den pågældende udlænding.

Efter reglerne i udlændingelovens kapitel 7 b er der mulighed for at fremlægge det fortrolige materiale, der har dannet grundlag for vurderingen af, at den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed, for retten som led i domstolsprøvelsen. Der beskikkes i forbindelse med sagens behandling både en advokat for udlændingen og derudover en særlig advokat, der på vegne af udlændingen får kendskab til og kan udtale sig om det fortrolige materiale, der fremlægges for retten. Udlændingens interesser kan således varetages i relation til dette fortrolige materiale, uden at de sikkerhedsmæssige grunde, som gør, at oplysningerne ikke kan videregives til udlændingen, tilsidesættes.

En lignende ordning er indført i indfødsretsloven § 8 F vedrørende domstolsprøvelse af en afgørelse om administrativ fratagelse af statsborgerskab, jf. jf. lovbekendtgørelse nr. 422 af 7. juni 2004, med de ændringer, der følger af § 30 i lov nr. 542 af 24. juni 2005, § 6 i lov nr. 647 af 12. juni 2013, lov nr. 729 af 25. juni 2014, lov nr. 730 af 25. juni 2014, lov nr. 1496 af 23. december 2014, § 3 i lov nr. 1525 af 27. december 2014, lov nr. 534 af 29. april 2015, lov nr. 110 af 8. februar 2016 og § 1 i lov nr. 1562 af 13. december 2016.

Det foreslås i § 40, at Erhvervsministeriets og Erhvervsstyrelsens afgørelser efter denne lov alene kan indbringes for domstolene.

UDKAST

Bestemmelsen i den foreslåede § 40 medfører, at en afgørelse om fastsættelse af vilkår, påbud eller nedlæggelse af forbud, herunder midlertidigt forbud, efter lovforslagets §§ 17-20 alene kan indbringes for domstolene. Efter de nævnte bestemmelser træffes afgørelse som hovedregel af Erhvervsministeriet, dog træffer Erhvervsstyrelsen afgørelse efter § 19, stk. 2.

Domstolsprocessen skal efter de foreslåede §§ 41-48 foregå efter særlige regler af hensyn til beskyttelse af national sikkerhed eller offentlig orden, der svarer til de særlige regler for domstolsprøvelse, som er indført i udlændingeloven og indfødsretsloven.

Til § 41

Bestemmelsen svarer med de nødvendige tilpasninger til den lignende bestemmelse i udlændingelovens § 45 d, stk. 2.

Bestemmelsen i § 41, *stk. 1*, angiver, at søgsmål til prøvelse af fastsatte vilkår, givne påbud eller nedlagte forbud alene kan anlægges ved Københavns Byret. Søgsmål anlægges mod erhvervsministeren, dog for afgørelser efter den foreslåede § 19, stk. 2, Erhvervsstyrelsen. Bestemmelsen skal tilgodese spørgsmål om bl.a. sikkerhedsgodkendelse af retspersonalet og erfaringsopbygning. Samtidig sikrer bestemmelsen, at parter har ret til en to-instans prøvelse.

Ifølge den foreslåede bestemmelse i § 41, *stk. 2*, kan justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, i særlige tilfælde lade personer, der er ansat i Politiets Efterretningstjeneste (PET), møde for sig i retten som rettergangsfuldmægtig.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i lyset af, at der under sagen eventuelt vil skulle fremlægges fortrolige oplysninger fra PET, som har dannet grundlag for risikovurderingen, og bestemmelsen supplerer i øvrigt retsplejelovens § 260, stk. 1, nr. 4, hvorefter personer, der er ansat hos en part, kan møde som rettergangsfuldmægtig.

Det forudsættes, at det i givet fald vil være en juridisk medarbejder fra Politiets Efterretningstjeneste, som møder i retten.

Til § 42

Bestemmelsen svarer med de nødvendige tilpasninger til den lignende bestemmelse i udlændingelovens § 45 e.

I § 42, *stk. 1*, foreslås, at erhvervsministeren, eller den, ministeren bemyndiger hertil, dog for afgørelser efter § 19, stk. 2, Erhvervsstyrelsen, og den

part, der har en retlig interesse i en afgørelse efter lovforslagets §§ 17-20, anses for parter i sagen. Bestemmelsen hænger sammen med den foreslåede § 41, stk. 1, hvor af det fremgår, at sager om prøvelse af afgørelser efter lovforslagets §§ 17-20 skal anlægges mod erhvervsministeren, dog for afgørelser efter § 19, stk. 2, Erhvervsstyrelsen.

I § 42, *stk. 2*, foreslås det, at retten beskikker en særlig advokat til at varetage partens interesser og på vegne af denne udøve partsbeføjelser med hensyn til oplysninger, der efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til parten og dennes advokat (oplysninger, der er indgået i vurderingen af, om et indgreb er påkrævet af hensyn til national sikkerhed eller offentlig orden). Parten og dennes advokat har ikke adgang til de pågældende oplysninger og har ikke mulighed for at udøve de sædvanlige partsbeføjelser, herunder navnlig at kunne vurdere og udtale sig om de pågældende oplysninger, selv om disse fremlægges for retten og indgår i grundlaget for rettens afgørelse. Dette varetages i stedet af den særlige advokat, der har indsigt i og mulighed for at udtale sig om det materiale, som fremlægges for retten med henblik på at indgå i sagen, herunder de fortrolige oplysninger, som af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til parten og dennes advokat.

Den særlige advokat udøver partsbeføjelser på vegne af parten med hensyn til disse fortrolige oplysninger, men er i øvrigt ikke part eller partsrepræsentant i sagen. I det omfang parten sammen med sin advokat kan udøve sædvanlige civilprocessuelle partsbeføjelser, herunder med hensyn til oplysninger, som er videregivet til aktøren og fremlagt i retten, optræder den særlige advokat således ikke på vegne af aktøren. Den særlige advokat har f.eks. indsigt i og kan udtale sig om oplysninger, som er undtaget for aktindsigt efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2. Den særlige advokat kan også fremsætte begæring om, at sådanne oplysninger skal videregives til parten og dennes advokat, jf. den foreslåede bestemmelse i § 43, stk. 2, og kan kære rettens afgørelse om, at oplysningerne ikke skal videregives. Den særlige advokat har derimod ikke en almindelig adgang til f.eks. at kære rettens procesledende afgørelser under sagens behandling eller at indbringe byrettens endelige afgørelse i sagen for landsretten. Dette tilkommer parten i sagen, jf. forslaget til § 42, stk. 1.

Justitsministeren antager et antal advokater, der kan beskikkes som særlige advokater i sager om domstolsprøvelse af afgørelser efter lovforslagets §§ 17-20, jf. den foreslåede bestemmelse i § 46.

Det forudsættes, at retten i almindelighed beskikker den advokat, der »står for tur« til at blive beskikket, men at der beskikkes en anden advokat, hvis den udenlandske part har begrundede indsigelser mod beskikkelsen af den pågældende.

UDKAST

Med hensyn til salær og godtgørelse for udlæg til den beskikkede advokat og til den beskikkede særlige advokat gælder de samme regler, som hvis der var bevilget fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31. Dette indebærer, at salær m.v. betales af det offentlige.

Med henblik på at sikre den særlige advokats løbende indsigt i sagen ved retten foreslås det i § 42 *stk. 3*, at advokaten skal underrettes om alle retsmøder i sagen og er berettiget til at deltage i disse. Henset til advokatens særlige rolle i sagen foreslås det endvidere, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af lovteksten, at advokatens partsbeføjelser vedrørende de fortrolige oplysninger i sagen, jf. ovenfor, indebærer, at vedkommende skal gøres bekendt med det materiale, som indgår i sagen for retten, dvs. det materiale, som fremlægges af det offentlige med henblik på, at det kan indgå i rettens afgørelse (og eventuelt supplerende materiale, som fremlægges af parten og dennes advokat).

I den foreslåede bestemmelse i § 43, *stk. 1*, er det endvidere udtrykkeligt bestemt, at de fortrolige oplysninger, som af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til parten og dennes advokat, skal videregives til den særlige advokat.

Den særlige advokat skal endvidere som udgangspunkt have udleveret kopi af materialet. Erhvervsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, dog Erhvervsstyrelsen i afgørelser truffet efter § 19, *stk. 2*, kan dog bestemme, at der af sikkerhedsmæssige grunde ikke skal udleveres kopi til den særlige advokat. Dette vil alene kunne være relevant med hensyn til de oplysninger, der efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 38, *stk. 2*, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til parten. I så fald skal den særlige advokat på anden måde have fornøden adgang til materialet, f.eks. ved at gennemse det pågældende materiale i retten.

Spørgsmålet om udlevering af kopi kan på begæring af den særlige advokat indbringes for retten, der også kan tage stilling til en eventuel tvist om, hvordan advokaten i stedet skal have adgang til materialet.

Til § 43

Bestemmelsen svarer med de nødvendige tilpasninger til den lignende bestemmelse i udlændingelovens § 45 f.

Den foreslåede bestemmelse i § 43 indeholder regler om videregivelse af de oplysninger, som er undtaget fra videregivelse til parten selv, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 38, *stk. 2*, til den særlige advokat. Som anført i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 38,

UDKAST

stk. 2, finder en beslutning efter denne bestemmelse om, at oplysninger, der er indgået i erhvervsministerens afgørelse efter lovforslagets §§ 17-20, ikke kan videregives til parten, også anvendelse i forbindelse med en domstolsprøvelse af afgørelse. Dette indebærer bl.a., at den udenlandske part under en retssag ikke har adgang til aktindsigt i de pågældende oplysninger, som fremlægges for retten, efter retsplejelovens § 255 a, som alene gælder »medmindre andet er bestemt«.

De fortrolige oplysninger, der er indgået vurderingen af, om et indgreb er påkrævet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed, vil som det klare udgangspunkt blive fremlagt for retten. Der kan dog i denne vurdering være indgået oplysninger af en sådan særlig karakter, at de af hensyn til statens sikkerhed, herunder sikkerhedsmyndighedens virksomhed, ikke kan videregives til andre og heller ikke som led i domstolsprøvelsen. Hvis sådanne oplysninger ikke fremlægges for retten og den særlige advokat beskikket efter den foreslåede bestemmelse i § 42, stk. 2, vil oplysningerne ikke indgå i grundlaget for rettens afgørelse i sagen, da retten på grundlag af det, der er passeret under forhandlingerne og bevisførelsen, må afgøre, hvilke faktiske omstændigheder der skal lægges til grund for sagens pådømmelse, jf. retsplejelovens § 344.

Det foreslås i § 43, *stk. 1*, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af lovteksten, at de oplysninger, som i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2, ikke kan videregives til parten og dennes advokat, videregives til den særlige advokat, der varetager partens interesser med hensyn til disse oplysninger, jf. også den foreslåede bestemmelse i § 42 og bemærkningerne hertil.

Den særlige advokat kan drøfte sagen med parten og dennes advokat, indtil det tidspunkt, hvor de nævnte fortrolige oplysninger er videregivet til den særlige advokat. Når sådanne oplysninger er videregivet til den særlige advokat, må vedkommende ikke længere drøfte sagen med parten eller dennes advokat. I modsat fald kunne der være en risiko for, at den særlige advokat ved f.eks. at stille supplerende spørgsmål til parten uforvarende kunne komme til at afsløre kendskab til oplysninger, som af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til parten. Den særlige advokat er afskåret fra at drøfte sagen med parten og dennes advokat, men der er ikke noget til hinder for, at den særlige advokat f.eks. skriftligt bekræfter modtagelsen af materiale fra parten eller dennes advokat.

Det forudsættes således, at den særlige advokat indledningsvis drøfter sagen med parten og dennes advokat, herunder deres bemærkninger vedrørende de oplysninger, som er videregivet til de pågældende, så dette kan indgå i advokatens videre arbejde med sagen i relation til de fortrolige oplysninger,

UDKAST

som ikke kan videregives til parten. Parten eller dennes advokat kan herudover når som helst give skriftlige meddelelser til den særlige advokat om sagen og kan således løbende videregive yderligere oplysninger og synspunkter til den særlige advokat, herunder efter at de fortrolige oplysninger er videregivet til den særlige advokat, og denne ikke længere kan drøfte sagen med parten. Den særlige advokat vil endvidere være til stede ved retsmøder i sagen, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42, stk. 3, og vil således også ad den vej løbende have kendskab til partens synspunkter.

Ud fra tilsvarende betragtninger som nævnt ovenfor foreslås det endvidere, at den særlige advokat ikke må udtale sig i retsmøder, hvor parten eller dennes advokat er til stede, når de fortrolige oplysninger er videregivet til den særlige advokat. Dette stemmer også med, at parten og dennes advokat i videst muligt omfang varetager sædvanlige civilprocessuelle partsbeføjelser i sagen, herunder udtaler sig i retsmøder om sagen. Det er alene i retsmøder, hvor parten ikke er til stede, fordi der fremlægges de nævnte fortrolige oplysninger, at den særlige advokat varetager parten interesser og kan udtale sig om sagen.

Det foreslås i § 43, *stk. 2*, at retten af egen drift eller efter begæring fra den særlige advokat kan bestemme, at fortrolige oplysninger omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 38, *stk. 2*, skal videregives til parten og dennes advokat, hvis sikkerhedsmæssige forhold ikke findes at kunne begrunde Erhvervsstyrelsens beslutning efter § 38, *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse sigter således til tilfælde, hvor retten efter en konkret vurdering finder, at der ikke foreligger sådanne sikkerhedsmæssige forhold, at oplysningerne bør være fortrolige og ikke videregives til parten og dennes advokat, f.eks. hvis retten ikke finder, at der er særlige hensyn til sikkerhedsmyndighedens arbejdsmetoder m.v., som medfører, at de pågældende oplysninger bør være fortrolige.

Uanset om spørgsmålet om videregivelse af sådanne fortrolige oplysninger rejses af retten af egen drift eller efter begæring fra den særlige advokat, har både den særlige advokat og den, der for det offentlige har indbragt sagen for retten, adgang til at udtale sig om spørgsmålet om videregivelse, inden retten træffer afgørelse.

Retten træffer afgørelse ved kendelse, som efter de almindelige regler herom skal begrundes, jf. retsplejelovens § 218, *stk. 1*.

I overensstemmelse med, at den særlige advokat med hensyn til disse fortrolige oplysninger varetager den udenlandske parts interesser i sagen, kan afgørelsen kæres af den særlige advokat og af den, der for det offentlige har indbragt sagen for retten.

UDKAST

Kære af rettens afgørelse om, at oplysninger skal videregives, har efter forslaget opsættende virkning, dvs. at oplysningerne ikke videregives til parten og dennes advokat, før der foreligger en endelig retsafgørelse om spørgsmålet. Det er samtidig forudsat, at selve retssagen om prøvelse af afgørelsen efter lovforslagets §§ 17-20 ikke færdigbehandles ved retten, før der er taget endelig stilling til, i hvilket omfang fortrolige oplysninger kan videregives til parten og dennes advokat.

Det foreslås, at hvis retten har truffet afgørelse om, at fortrolige oplysninger videregives til parten og dennes advokat, skal justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, have mulighed for at bestemme, at de pågældende oplysninger ikke indgår i sagen for retten, jf. den foreslåede bestemmelse i § 43, *stk.* 3.

Hermed sigtes til tilfælde, hvor justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, uanset rettens beslutning finder, at oplysningerne ikke bør videregives, selv om dette medfører, at retten i så fald må træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, jf. herved også retsplejelovens § 344 omtalt ovenfor.

Beslutningen kan både omfatte alle oplysninger omfattet af rettens afgørelse om, at oplysninger videregives, og begrænses til at gælde visse oplysninger, så de øvrige oplysninger videregives til parten og dennes advokat.

Hvis det efter forslaget til *stk.* 3 besluttes, at visse oplysninger ikke længere skal indgå i sagen for retten, foreslås det i § 43, *stk.* 4, at en dommer, som har deltaget i afgørelsen om, at de pågældende oplysninger videregives til den udenlandske part og dennes advokat, jf. forslaget til *stk.* 2, ikke længere kan deltage som dommer i sagen. I modsat fald ville den pågældende dommer have kendskab til disse fortrolige oplysninger, selv om de ikke længere indgår i sagen for retten.

Tilsvarende kan en dommer ikke deltage som dommer i sagen, hvis han eller hun i øvrigt har haft adgang til oplysninger, som er omfattet af en beslutning efter forslaget til *stk.* 3 om, at oplysningerne ikke længere indgår i sagen for retten. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis de pågældende oplysninger har været fremlagt for retten inden en beslutning efter *stk.* 3 – også i denne situation har den pågældende dommer således fået kendskab til fortrolige oplysninger, som ikke længere indgår i sagen.

Til § 44

Bestemmelsen svarer med de nødvendige tilpasninger til den lignende bestemmelse i udlændingelovens § 45 g.

UDKAST

Efter den foreslåede bestemmelse i § 44, *stk. 1*, holdes den del af et retsmøde, der angår, eller hvor der fremlægges eller behandles fortrolige oplysninger omfattende af den foreslåede bestemmelse i § 38, *stk. 2*, for lukkede døre.

Dette gælder således alle dele af et retsmøde, hvor sådanne oplysninger kommer frem eller omtales, hvad enten det f.eks. sker som led i en bevisførelse eller som led i den særlige advokats eller det justitsministerens repræsentants procedure for retten.

Dette gælder også retsmøder, hvor retten behandler spørgsmålet om videregivelse af fortrolige oplysninger til parten eller dennes advokat, jf. den foreslåede bestemmelse i § 43, *stk. 2*.

Hvis retten efter den foreslåede bestemmelse i § 43, *stk. 2*, har bestemt, at oplysninger omfattende af den foreslåede bestemmelse i § 38, *stk. 2*, videregives til parten i forbindelse med sagens behandling i retten, finder den foreslåede bestemmelse i *stk. 1* om behandling for lukkede døre dog ikke anvendelse.

Det foreslås, at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af lovteksten, at i denne del af et retsmøde deltager den særlige advokat, men ikke den pågældende part og dennes advokat, jf. også den foreslåede bestemmelse i § 44, *stk. 1*.

Spørgsmålet om, hvorvidt retsmøder i sagen i øvrigt holdes for åbne eller lukkede døre, skal som i dag afgøres efter retsplejelovens almindelige regler herom, jf. navnlig retsplejelovens § 29.

Som det fremgår, vil der ved behandlingen af en sag om en prøvelse af en afgørelse efter § 1, *stk. 1*, blive tale om, at visse dele af retsmøderne foregår for lukkede døre uden tilstedeværelse af parten og dennes advokat, hvor partens interesser varetages af den særlige advokat, mens retsmøderne i øvrigt foregår med deltagelse af parten og dennes advokat (samt den særlige advokat, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42, *stk. 3*).

På denne baggrund foreslås det, at retten i den enkelte sag bestemmer, hvordan retsmøder, der efter forslaget til *stk. 1* helt eller delvist holdes for lukkede døre, gennemføres mest hensigtsmæssigt, jf. forslaget til § 44, *stk. 2*.

Det forudsættes, at retsmøderne i videst muligt omfang foregår efter de almindelige regler blandt andet om gennemførelse af hovedforhandlingen, jf. retsplejelovens § 365, men at retten kan træffe beslutning om de fornødne

UDKAST

ændringer ved afholdelsen af retsmøderne som følge af, at parten og dennes advokat ikke deltager i alle dele af sagens retsmøder.

Retten vil f.eks. kunne bestemme, at hovedforhandlingen foregår på den måde, at parten og dennes advokat deltager i den første del af retsmødet, hvor der fremlægges alle oplysninger, som ikke er omfattet af en beslutning efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2, hvorefter parterne (parten og justitsministerens repræsentant) gør rede for deres opfattelse af sagen (proceduren). Herefter forlader parten og dennes advokat retsmødet, og der kan i et lukket retsmøde fremlægges de fortrolige oplysninger, der af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til parten efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2. Herefter procederer den særlige advokat og justitsministerens repræsentant og gør rede for deres opfattelse af sagen i lyset af de fortrolige oplysninger, som nu er fremlagt for retten. På dette samlede grundlag træffer retten sin afgørelse i sagen, jf. også den foreslåede bestemmelse i § 45.

Til § 45

Bestemmelsen svarer med de nødvendige tilpasninger til den lignende bestemmelse i udlændingelovens § 45 h, stk. 1.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 45, træffer retten afgørelse efter, at parterne (dvs. parten og erhvervsministerens eller Erhvervsstyrelsens repræsentant, jf. den foreslåede bestemmelse i § 42, stk. 1) og den særlige advokat beskikket efter den foreslåede bestemmelse i § 42, stk. 2, har haft lejlighed til at udtale sig. Retten bestemmer i den enkelte sag, hvordan dette tilrettelægges mest hensigtsmæssigt, jf. den foreslåede bestemmelse i § 44, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Om den særlige advokats opgaver henvises i øvrigt til de foreslåede bestemmelser i § 42, stk. 2-3, og bemærkningerne hertil.

Rettens afgørelse skal begrundes efter de almindelige regler herom, jf. retsplejelovens § 218, stk. 1, og en dom skal bl.a. indeholde en fremstilling af sagen og angive de faktiske og retlige omstændigheder, der er lagt vægt på ved sagens afgørelse, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

En beslutning efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2, om, at oplysninger, der er indgået i Erhvervsministeriets eller Erhvervsstyrelsens afgørelse af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til parten, finder som nævnt i bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse også anvendelse i forbindelse med en domstolsbehandling. Rettens afgørelse (dom eller kendelse) må således affattes under hensyntagen hertil, dvs. således at den ikke indeholder fortrolige oplysninger, som ikke kan videregives til parten.

UDKAST

Det er således forudsat, at rettens afgørelse affattes og begrundes på grundlag af sagens åbne materiale, som parten har kendskab til og har haft lejlighed til at kommentere, men således at retten i sin afgørelse kan henvide til, at oplysninger i det åbne materiale er godtgjort eller sandsynliggjort i de fortrolige oplysninger, som er fremlagt for retten og den særlige advokat.

Til § 46

Bestemmelsen svarer med de nødvendige tilpasninger til den lignende bestemmelse i udlændingelovens § 45 j.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 46, at justitsministeren antager et antal advokater, der kan beskikkes efter den foreslåede bestemmelse i § 42, stk. 2, til at varetage partens interesser i sagen med hensyn til de fortrolige oplysninger, som efter den foreslåede bestemmelse i § 38, stk. 2, af sikkerhedsmæssige grunde ikke kan videregives til parten og dennes advokat.

Det foreslås endvidere, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om de pågældende advokater, herunder om vagtordninger, om vederlag for at stå til rådighed og om sikkerhedsmæssige spørgsmål.

Ligesom udlændingelovens § 45 j, svarer bestemmelsen til retsplejelovens § 784, stk. 2, om advokater, der kan beskikkes i sager om indgreb i meddelelseshemmeligheden, hvor efterforskningen angår overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 (om terrorisme m.v.).

De pågældende advokater vil i givet fald blive antaget af justitsministeren efter drøftelse med præsidenterne for Østre Landsret og Københavns Byret samt Advokatrådet.

Hvis lovforslaget vedtages, kan justitsministeren blandt andet at fastsætte regler om, at de pågældende advokater kun efter særlig godkendelse af Justitsministeriet må få bistand fra andre ved udførelsen af deres hverv, om transport og opbevaring af sagens dokumenter og om sikkerhedsgodkendelse af advokaterne. Beslutningen om sikkerhedsgodkendelse af de særlige advokater vil i givet fald blive truffet af Justitsministeriet.

Til § 47

Bestemmelsen svarer med de nødvendige tilpasninger til den lignende bestemmelse i udlændingelovens § 45 k, stk. 1.

Det foreslås i § 47, at de foreslåede særlige regler om domstolsprøvelse i lovforslagets §§ 40-48 også gælder ved sagens behandling i landsretten og i

UDKAST

givet fald i Højesteret, hvis Procesbevillingsnævnet giver tilladelse til, at sagen indbringes for Højesteret.

Til § 48

Den foreslåede § 48 bestemmer, at søgsmål til prøvelse af en afgørelse efter lovforslagets §§ 17-20, skal anlægges inden 6 måneder efter, afgørelsen er truffet. Senest 6 måneder efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, vil der derfor skulle være indgivet en stævning.

Søgsmålsfristen er fastsat af hensyn til behovet for endelighed i forhold til afgørelser efter lovforslagets § 1, stk. 1, der er påkrævede af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Til § 49

Det foreslås i § 49, *stk. 1*, at overtrædelse af pligten til at ansøge om tilladelse efter §§ 5 eller 7, overtrædelse af et påbud, forbud eller vilkår efter §§ 17-20 samt overtrædelse af § 22, stk. 6, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås, at overtrædelse af pligten til at ansøge om tilladelse til en udenlandsk direkte investering, herunder indgåelse af en særlig økonomisk aftale, efter de foreslåede §§ 5 eller 7, samt overtrædelse af et påbud, forbud eller vilkår efter §§ 17-20 straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det forventes, at truslen om påbud om afvikling af en investering ofte vil være mere effektiv end straf i forhold til at sikre efterlevelse af lovens krav.

Det foreslås i *stk. 2*, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 50

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2021. Derved vil hensynet til national sikkerhed og offentlig orden kunne varetages på det tidligst mulige tidspunkt.

Til § 51

UDKAST

[Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.]